

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூரில்

திருவவதாரங்கண்டருளிய,

சுவேதவனப்பெருமானென்னும்பிள்ளைத் திருநாமமுடைய

மெய்கண்டசுவாமிகளருளிச்செய்த

சிவஞானபோதமூலமும்

திருவாவடுதறையாதீனம்

சிவஞானசுவாமிகளருளிச்செய்த

சிற்றுரையும்.

இவை,

கோயமுத்தூர்ஜில்லா-செயூர்-டிஸ்ட்ரிக்ட்முனிசிபு-ம-ந-ந-ஸ்ரீ

திரு-வெ-பொன் னுசாமிப்பிள்ளையவர்கள்,

நீலகிரிசுமிசேரிடிப்பமாஜை-ம-ந-ந-ஸ்ரீ-

கு-மீனாகுஷிசந்தரப்பிள்ளையவர்கள்முதலிய

சிலசைவப்பிரபுக்களது வேண்டுகோளின்படி,

வீபுதஜனகமலவனவிகர்த்தனராகிய

இராயவேலூர்

நாதமுனிசெட்டியாரவர்கள்

பலபிரதிபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்துக்கொடிக்க,

ஸ்ரீபெரும்புதூர்

பாபு-பாஷ்யமுதலியாரவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

வாணீநிகேதனவச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

அக்ஷயவ்ரு சித்திரைமீ.

Copyright (Reserved.)

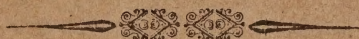

உ

சி வ ம ய ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானபோதச் சிற்றுரை.

கயிலாயபரம்பரையிற்சிவஞானபோதநெயிகாட்டிம்வெண்ணெய்ப்ப...
பயில்வாய்மைமெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்மெய்ஞ்ஞானபானுவாகிக்
குயிலாரும்பொழிற்றிருவாவதிதுறைவாழ் குருநமச்சிவாயதேவன்...
சயிலாதிமரபுடைபோன்றிருமாபு நீழேதழைக்கமாதோ*

சைவாகமங்களி னுளவாகிய நார்பாதங்களுண் ஞானபாதத்தோ
திய பொருள்களையாராபுமாராய்ச்சி யிந்நூலின்க ணெடுத்திடுக்கொள்
ளப்பட்டது. இதுகேட்ட லுறுவார்க்கிதனும் போந்தபயன்யாதோ
வெனவுமிது கேட்டற்குரியார் யாவொனவு மிதன னுதலப்படும்
பொருள்யாதெனவு மிதனைப் பயப்பிக்குங்கருவியா யிதற்குமுன்னொ
ருதலையா னுணர்தற்பா லதியாதெனவு மிதனை வழங்குதற்கிட்ட பெ
யர்யாதெனவு மிஃகி யாண்டிவழங்குவதெனவு மிதன்முதனால் யா
தெனவு மிந்நூல்செய்தார் யாவொனவும் பலவாற்றின சங்கைநிகழு
மன்றே யவ்வா சங்கைநீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட் டிந்நூன்
முகத்துரைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப்பாயிரம் “மலர்தலை - தலைமை
யோனே” எனவரும்.

சூத்திரம்.

மலர்தலைபுலனின் மாயிருடுமியப் *
பலர்புகழ்ஞாயிறு படரினல்லதைக் *
காண்டல்செல்லாக் கண்போலீண்டிய *
பெரும்பெயர்க்கடவுளிற் கண்டுகண்ணிருடர்ந் *
தருந்துயர்க்குரம்பையி னுன்மாநாடி *
மயர்வறந்தி முனிகணத்தளித்த *
வுயர்சிவஞான போதமுரைத்தோன் *
பெண்ணைப்புனல்குழ் வெண்ணெய்ச்சுவேதவனன்

பொய்கண்டகன்ற மெய்கண்டதேவன் ... *

பவநனிவன் பகைகடந்த ... *

தவரடிபுனைந்த தலைமையோனே ... *

(இ-ள்.) மலர்தலையுலகின் மாயிருமிமியப் பலர்புகழ்ஞாயிற்றுபட
 ினல்லதைக் காண்டல்செல்லாக்கண் போல்- எ-து - விரிந்தவிடத்தை
 யுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே துன்னியபெரிய புறவிருள்கெடும்படி.
 பலசமயத்தாரானும் புகழப்படுகின்ற பரிசியங்கடவு ளுதயகிரியினின்
 றும் போந்தாலன்றிக் காட்சியெய்தமாட்டாத கண்ணொளிபோல-அரு
 ந்துயர்க் குரம்பையினுன்மாநாடி-எ-து-பொறுத்தற்கரிய துயரங்களுக்
 கெல்லா மொருநிலைக்களமாய்ச் சத்ததாதுக்களாற் பொத்தியகுரம்
 றையாகிய காணப்பட்ட வுடம்பானே காணப்படாத வான்மாவையும்
 பரமான்மாவையு மனுமானவளவை யான்வைத்சாராய்ந் தவற்றது
 தடத்த விலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்புணர்ந்து-கண்ணிருடர்ந்
 து-எ-து-அவ்வுணர்ச்சியானேகருதியுணரப்படுங் கருவிகளாகியவாண
 வமலத்தினின்றும் நீங்கி - ஈண்டியபெரும்பெயர்க் கடவுளிற்கண்டு-
 எ-து-அதுநீங்கியவழி யெல்லாநூல்களுந் தன்பொருளேயாகத் திர
 ண்டிகூடிய பெரும்பெயரொனப்படு மொருவார்த்தையாகிய மசாவாக்
 கியத்தா னெடுத்தோதப்படு முதற்கடவுளதுதிருவருளானே யப்பொ
 ருள்களது சொரூப விலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பை யனுபுகி
 யிற்கண்டுணர்ந்து-மயர்வற- எ-து - இம்முறையானே மயக்கவாசனே
 யற்றுச் சிவானுபவம் பெறுதற்பொருட்டி - நந்திமுனி கணத்தளித்த-
 எ-து-சிகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்திப்பெருமான் சனற்குமா
 ரமுனிவன்முதலிய முனிவர்கணங்கட்கு முறையானே யளித்தருளப்
 பட்ட-உயர்சிவஞானபோதம்- எ-து - சரியை முதலிய மூன்றுபாதப்
 பொருள்களை யாராயுநூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமென்
 னும் வடநூலை-உரைத்தோன் - எ-து-மொழிபெயர்த்துக்கூறிய வார்த்
 திகமெனப்படும் பொழிப்புரைசெய்தோன்-பெண்ணைப்புனல்சூழ் வெ
 ண்ணெய்ச்சுவேதவனன்-எ-து- பெண்ணையாற்றநீராலே சூழப்பட்ட
 திருவெண்ணெய்நல்லூரி னவதரித்தருளிய சுவேதவனப்பெருமாளெ
 ன்னும் பிள்ளைத்திருநாமமுடையான்- பொய்கண்டகன்ற மெய்கண்ட
 தேவன்-எ-து-பொய்ச்சமயங்களின் பொருளிதுவிதுவென்று கண்டு
 கழிப்பித்தகாரணத்தாற் பெற்றமெய்கண்ட தேவனென்னுஞ் சிறப்புத்
 திருநாமமுடையான்-பவநனிவன்பகைகடந்து, தவரடிபுனைந்த தலைமை

யோனே-எ-து-பிறவியாகிய மிக்க வலியபகையினை வென்றதவத்தோர்
தனது திருவடியைப்புனைந்து கோடற் கேதுவாகிய தலைமைப்பாட்
டினை யுடையோன்-எ-து.

படநிற்காண்டல் செல்லுங் கண்ணெனற் பாலதனை யெதிர்மறை
முகத்தாற் கூறினாரின்றியமையாமை விளங்குதற்கு. பரிதிப்பொருள்
பற்றிக் கண்மேல் வைத்துக் கூறினானு முபமேயப் பொருட் கேற்
பக்காண்டல் சேற்குப் படர்ந்த ஞாயிறுபோ லென்பது கருத்தாகக்
கொள்க. இருட்கேட்டிற்கு நிருவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென்னு மிருவ
கைக்காட்சிக்கு ஞாயிறின்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய வாறுபோல, மல
த்தீர்விற்கு மாராய்ச்சி யனுபூதி யென்னு மிருவகை யுணர்விற்கு மின்
றியமையாச் சிறப்பிற்றாய திந்துலென்பார், துமியப்படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போனாடித் தீர்ந்து கண்டு மயர் வறவளித்த
சிவஞான போதமென்றார். தலைமைபற்றி யருந்துயர்க் குரம்பையி
னென்றானு மினம்பற்றிக் கணம் புவனமுதலி யனவுமுடன் கொ
ள்ளப்படும். அருந்துயர்க் குரம்பையினுடப் படுவதாகிய பொதுவி
யல்பு முன்னுது சூத்திரத்தானும், பெரும்பெயர்ப்பொருளிற் காணப்
படுவதாகிய சிறப்பியல்பு பின்னுது சூத்திரத்தானு மோதுப. நாடி
யெனவே யதுமான வளவையா னென்பதூஉம், கண்டெனவே யதுநூ
தியிலென்பதூஉம், தாமே போதரும். பொதுவியல்பு - அளவைமுக
த்தானு மிலக்கண முகத்தானுங் கூறப்பட்டிக் கேட்டல், சிந்தித்தலெ
ன்னு மிருதிருத்தா னுணரப்படும். சிறப்பியல்பு - சாதகமுகத்தானும்
பயன்முகத்தானுங் கூறப்பட்டிக் கேட்டல், சிந்தித்தல் தெளிதனித்
டையென்னு நான்கு திறத்தா னுணரப்படும். இஃதென் சொல்லிய
வாறேவெனின், இவ்விருவகை யியல்பும் வேறு வேறு கூறு மாகமங்
களின் பொருளொருமை யுணரமாட்டா தொரோ வென்றே பற்றி
யைக்கவாதமுதற் பலதிறத்தான் வேறுபட்டித் தம்முண் மாறுகொண்
டு மயங்குவார்க் கங்ஙன மயங்காதவற்றின் பொருளொருமை யுணர்
த்தற்கெழுந்த திந்துலென்ற வாறுயிற்று. சிவஞான போதமென்பது
உயிர்க்காரணத்தாற் பெற்ற பெயரென்பது வடமொழிச் சிவஞானபோ
தத் திறுதிச் சூத்திரத்தோதிய வாறுபற்றி யுணர்க. சரியை முதலிய
முன்னு பாதப்பொருளை யாராயு தூல்களாவன - சோமசம்பு ஐத்ததி
முதலாயின. ஆந்தூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமெனவே அந்
தூல்களுணர்ந்த பின்ன ரிந்தூல் கேட்கற்பாற் நென்யது நெறப்பயட்ட

து. படவே, முன்னர்த் தீக்கையுற்றுச் சிவாகமங்களுையோதி யதன் பின்னர்ச் சரியாபாத முதலியவற்றை யாராயு தூல்களை முறையே கேட்டவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியா நித்திய வுணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி விடுபேற்றின வாமிக்ஞுடையராய் வந்த வதிகாரிகளுக்கிந்தாலுணர்த்துக வென்பது போந்ததெனக்கொள்க, உயர் சிவஞான போதமெனவே, யாப்புங்கேட்போரு துதலியபொருளு தூற்பெயரும், நாடித்தீர்து கண்டு மயர்வறவெனவே, துதலிய பொருளின் வகையும் பயனும், நந்திமுனி கணத்தளித்த வெனவே, வழியும், வெண்ணெய்ச் சுவேதவ னன்மெய்கண்ட தேவனெனவே, ஆக்கியோன் பெயருந் தமிழ் வழங்கு நிலமே யிந்தால் வழங்கு நிலமென வெல்லையும்போந்தவாறுணர்க. வடநூலார்-யாப்பை யானந்தரிய மென்றும் துதலிய பொருளை விடயமென்றுங் கேட்போரை யதிகாரிகளென்றும் பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. யாப்பு-சம்பந்த மென்பாருமுள்.

பாயிரமுடிந்தது.

க ட வு ள் வ ண க் க ம்.

காமிகமுதலிய சைவாகமங்களுண் ஞானபாதத்தி னுளதாகிய வாசங்கைநீக்கி யவற்றின் பொருளுண்மை பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பென் றிரு வேறுவகைப்படுத்துக் காட்டிப் போதித்தற் கிரௌர வாக மத்தி னெழுந்த சிவஞானபோத தூவினைத் தமிழுலக முய்தற் பொருட்டு மொழிபெயர்த்துச் செய்து பொழிப்புணாப்பா னெடுத்துக் கொண்ட வாசிரியர் சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரியுந் தமக்கிடையூறு சிறிது மணுகாமை யறிந்தாராயினு மான்றோ ராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணக்கர்க் கறிவுறுத்தற் பொருட்டும், முதற்கணிடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக்கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கலவாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

குத்திரம்.

கல்லானிழன்மலை வில்லாரருளிய *

பொல்லாரிணைமலர் நல்லார்புனைவோ... ..*

(இ-ள்.) கல்லானிழல்-எ-து - அருள்வடிவாகிய கல்லானிழலின் கண்ணே யெழுந்தருளி யிருந்து - மலைவில்லார்-எ-து-நந்தி மெருமானுக் கிந்தாலான் மலைவு தீர்த்தருளிய முதலாசிரியர் - அருளிய-எ-து-

மேன்மேற் கருணைகூர்ந்தருளுதற் பொருட்டு - பொல்லா ரிணைமலர்
எ-து-பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி யென்னு
மிரண்டு திருவடித் தாமரைகளை - நல்லார்-எ-து-கேட்டுச் சிந்தித்துத்
தெளிந்த மெய்யன்பர் - புனைவோ-எ - து - தம்முடைய ஞானசத்தி
கிரியா சத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு தாடலைபோ லடங்கி
நிற்பர் - எ - று.

நல்லார் புனைவொனவே யேனையோர்க்கது கூடாதென்ற வாறு
யிற்று. மூவகைவாழ்த்து ளிது பொருளியல் புரைத்தெனக் கொள்க
அருளியவென்பது செய்யிய வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்
அது புனைவொன்னும் பிறவினைகொண்டது. இல்லார் இல்லாகச் செய்
தாரொனப் பண்படியிற் பிறந்த வினைப்பெயர். அருளிய பொல்லாரொ
னப் பெயரெச்ச முடிபாகவைத் துரைப்பினு மமையும். மலைவில்லா
ரருளிய பொல்லார்தான் புனைவொனவே யவ்விருவருந்தம்முள் வேற்
றுமை யின்மை பெற்றும். உலகத்துப் புதல்வர்கண் மாட்டுச்செய்யும்
வழிபாடு தந்தையர்க்குக் கழிபேரு வகைபயப்பிக்கு மாகவி னந்நயம்
பற்றி யங்கனங் கூறியதுஉமாம்.

அ வையடக்கம்.

வெண்பார்.

தம்மையுணர்ந்து தமையுடையான்றன் னுணர்வார்... ...*

எம்மையுடைமையெமையிகழார்-தம்மை... ... *

யுணராருணரா ருடங்கியைந்துதம்மிற்... ... *

புணராமைகேளாம் புறன் *

இது, அவையடக்கங் கூறுமுகத்தானே யீண்டெடுத்துக்கொண்
ட சித்தாந்த சைவத்தி னுயர்வு மேனைச் சமயத்தார்கள திழிபுங் கூறு
கின்றது.

(இ-ள்) தம்மையுணர்ந்து தமையுடையான்றன் னுணர்வார்-எ-து-
உடைப்பொருளாகிய தம்மியல்பினை யுணர்ந்து தம்மையுடையானாகிய
தலைவனை யுணருஞ் சித்தாந்த சைவர் - எம்மையுடைமை யெமையிக
ழார்-எ-து-தமக்குடைப் பொருளாகிய வெம்மையுடைய ராகவி னெ
ம்மைக் குற்றங்களைக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டுவதன்றி யிகழ்த
ல்செய்யாராகவி னெம்மாற் செய்யப்படுதலேயு மவ்வாறு கைக்கொ
ள்வார்-தம்மையுணராருணரார்-எ-து-அங்ஙனந்தம்மையுணராதார் தம்

மையுடையானாகிய தலைவனையுமுணராராகலான்- உடங்கியைந்து தம்
மிற்புணராமை-எ-து- அவ்வொருங்கே குழிஇக்கொண்டு தம்மிறுமே
சேராது முரனுதலால்-கேளம்புறன்-எ-து-அவ்வொம்மையுமெம்மாற்
செய்யப்படுதலையு மிகழ்ந்துகாக்கும்புறமொழியை யாம் பொருளா
கக்கொள்ளாம் - எ - று.

ஆகலா னெம்மாற்செய்யப்படு தலையு மவ்வாறு கைக்கொள்வ
ரென்பது குறிப்பெச்சம். தன்னையென்னு மிரண்டனுருபு விகாரத
தாற் றொக்கது. உடைமை-புணராமை-என்புழி - இன்னுருபுவிரித்து
கைக்க. தம்மையுணராரெனப் பொதுப்படக்கூறுதலானே, தாமொரு
பொருளுண்டென்பதே யுணராத வுலோகாயதரும், தம்மைக்குணிப்
பொருளென் றுணராத புத்தர்-சாங்கியர்-மாயாவாதிகளும், தம்மை
முகல்வனுக் குடைப்பொருளென்றுணராத வெச்சமயத்தாரு மடங்
குவர். பாஞ்சராத்திரிகளுஞ் சிவாத்துவிதசைவருந் தம்மையுடைப்
பொருளெனக் கொள்ளினும், அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள் உடைப்
பொருளாகிய தமக்கணுப்பரிமாணங் கோடலானும், உடையானுக்குப்
பரிணாமங்கூறுதலானும், உடையானல்லாதானையுடையானென மயங்
கிக்கோடலானும் சிவாத்துவிதசைவர் உடையானது சிற்சத்திக்குப்
பரிணாமங்கூறுதலானும், பிறவாற்றானுந் தம்மையுணராறென்பது.
புறன்-புறச்சமயம்பற்றி யிகழ்ந்துகாக்குமொழியும், புறங்கூற்றுமொ
ழியுமென்ப திரட்டுறமொழிதலென்னு முத்தியாற்கொள்க. புறங்கூ
ற்றுமொழியாவது, முக்கூற்றுப் புறச்சமயங்களின் வேறான பாடா
ணவாதசைவர் முதலியோர் முன்னன்றிப் புறத்தேயிகழ்ந்து கூறு
மொழியென்க.

மு த ற் று த் தி ர ம் .

ஈண்டாசிரியர் முதனூலிற்கூறியவாறே சிவாகமங்களி னேதப்
படு ஞானபாதப்பொரு ளெல்லாவற்றையும் பொதுவுண்மையென்
றிரண்டாகத்தொகுத்துப் பிரமாணவிய லிலக்கணவியல் சாதகவியல்
பயனியல் என நால்வகைப்படுத்திப் பிரமாணவியல் மூன்றுபாதத்
தாற் கூறுவானொருடங்கி, முதற்கணுலகிற்கு முதற்கடவுள் சிறப்பு

வகையானுண்டென்னுமாக் மப்பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதா யவ
னுமானப்பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

சூத்திரம்.

அவனவளதுவெனுமவைமூவினையென ... *

ரோற்றியகிதியேயொடுங்கிமலத்துளதா... ..*

மந்தமாதியென்மனாபுலவர் *

எ-னின்-சங்கார - உணர்-ற்று. இது சூத்திரக்கருத்துரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) நிவிர்த்திகலைமுகவிய பஞ்சகலைகளுட்பட்ட வைவகைச்
சங்காரத்து ளிறுதிக்கண்ணதாகிய மாசங்காரத்தைச்செய்யும் வினை
முகலாயுள்ள முதல்வனையே தனக்கு முதற்கடவுளாகவுடைய தவ
னவளது வென்றிவ்வாறு சுட்டியுணரப்படுவதாய வுலகமென வேதா
கமங்களுட் கூறப்படுவதனை யனுமானவளவை யானுணர்த்துதலைக்
கருதிற் றிச்சூத்திரமென்றவாறு. ஏகாரம்-இயைபின்மை நீக்குதற்கும்
பிறிதினியைபு நீக்குதற்கும் பொதுவாயுநின்ற பிரிநிலை. இகன்பொ
ழிப் புரைத்துக்கொடுக்க.

முதலதிகரணம்.

இஃதிவ்வுரை முகத்துக்கேட்போரா லுவாவகைபற்றிச் செய்து
கோடற்பால தொன்றனை யறிவுறுத்துகின்றது.

(இ-ள்.) இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு முன்னர்க்கண்ண
ழித்துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி யுரைத்துக்கொள்க வென்றவாறு.
எனவே யிங்ஙன மிருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்
துக் கடாவிடைகளானுரைக்கும் வார்த்தைமாய பொழிப்புரைமாத்தி
ரையே யாமீண்டிகாக்கின்றும் பிண்டமாகக்கொண்டிரைப்பதாய பொ
ழிப்புரை யிதுபற்றி யுணர்ந்துகோட லெளிதாகலி னஃதியாமுரைக்
கின்றிலமென வுரைமுகத்து மாணக்கர்க் கறிவுறுத்தவாறாயிற்று. இஃ
தேனைச் சூத்திரங்களினு முய்த்துகொண் டெனர்தற்பொருட்டு முதற்
கணவைக்கப்பட்டது. இவ்வாசிரியராணை தந்தமையிற் கண்ணழித்
துரைபற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப்பொருள் கூறுதும்.

அவனவளதுவெனுமவை-புலவர்-எ - து - அவனென்றும் அவ
ளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறுபகுத்துப் பலவாய்ச்சுட்டி யுண
ரப்படுஞ் சொல்லும்பொருளுமாய விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்தொகுதி

தோற்றநிலையிவையென்னு முத்தொழிலுடைமையால் ஒருவனற்றோற்றப்பட்டதாய வுன்பொருளேயாம், அதுதோன்றுங்கால் தானொடுங்குதற்கேதுவாய்நின்ற கடவுளினின்றஞ் சகசமலநீங்காமையால் துநீங்குதற்பொருட்டு மீளத்தோன்றுவதாம், இவ்வாறுகலிற் சங்காரத்தொழிசெய்யுங் கடவுளையுலகிற்கு முதற்கடவு னேனையோரல்லொனக் கூறுவரளவை தூலுணர்ந்தோர்-எ-று.

அவை-தொகுதி. சுடடுப்பெயரொனக்கொள்ளின், உளவெனப் பிரித்துப் பயனிலையாக்கித் தாமென்பதனை யசைநிலையாகவைத்துரைத்தாக்கச்சொல் வருவித்துக்கொள்க. வினைமை-வினையுடைமை-தோன்றியவென்னுது தோற்றியவெனப் பிறவினைவாய் பாட்டானேதுதலினதற்குரிய வினைமுதலவாய் நிலையான்வந்தது. தோற்றியவென்னும் பெயரொச்சந் திதியென்னுஞ் செயப்படுபொருட் பெயர்கொண்டது. திதியாயொருவனாற் றோற்றப்பட்டதென்பார் தோற்றியதிதியென்றார். திதியென்றதின்மீள் பொருளென்னுந் துணையாய்நின்றது. மூவினையுடைமையா லுன்பொருளாதலு மவ்விரண்டுமுடைமையா னிமித்தகாரணனை யுடைத்தாதலுந் துணியப்படுமென்பார் மூவினையுடைமையிற் றோற்றியதிதியேயென்றார். ஏகாரத் தேற்றம். ஒடுங்கியென்பது பெயர். உருபுகடொக்குகின்றன. அந்தத்தைச்செய்யுங்கடவுளை யந்தமென்றதுபசாரம். காணப்பட்ட வுலகாற்காணப்படாத கடவுட்குண்மைகூறவேண்டுதலிற் றோற்றிய திதியேயெனவு மொடுங்கி யுளதாமெனவு முலகின்மேல்வைத்துக்கூறினார். கருத்துநாயுட் கூறியதூஉமதுநோக்கி.

இச்சூத்திரத்துள், “அவனவளதுவெனு மூவினைமையின்” என்பதோ ரதிகரணம், தோற்றியதிதியே யொடுங்கியுளதாமென்பது மூன்றதிகரணத்தை யுள்ளடக்கி நிற்பதோரதிகரணம், அந்தமாதியென்மனாபுலவ ண்பதோரதிகரணம். ஆகமூக்கற்ற திச்சூத்திரமென்றுணர்க. இம்மூன்றுமுறையே யொன்றற்கொன்றேதுவும் பயனுமாயொருபொருண்மேல்வருதலி னொருசூத்திரத்தாற்கூறினார். தன்னாற் கூறப்படுமொருஞ் மதன்க ணையப்பாடு மதற்குப் பிறர்கூறும்பக்கமு மதனை மறுத்துநாக்குஞ் சித்தாந்தத்துணிவு மியையுமென்னுமிவற்றது நிலைக்களமீண் டதிகரண மெனப்படும்.

ஈண்டுளதாயொருவ னொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்டபிரபஞ்சமுற்பத்தி திதிநாச முடைத்தென்றது - எ - து - மேற்கோள்-

எ-னின்-மூவினை யுடைத்தோ வின்றேவென்னு மையப்பாட்டின்கணி
த்தமாய்க் காணப்படும் பிரபஞ்சக்கை மூவினையுடைத்தென்றல் பொ
ருந்தாதென மீமாஞ்சகரு முலோகாயதருங் கூறுங் கடாவையா சங்கி
த்துச் சூத்திரத்தின் முதற் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோ
டனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெளிப்படை.

ஒருவனென்று மொருத்திமென்று மொன்றென்று மிவ்வாறவய
வப் பகுப்புடைத்தாயும் பல்வேறு வகைத்தாய சடமாயுஞ் சுட்டியறி
யப் படுவதாயு மிருத்தவி னிம்மூன்றேதுவானும் பிரபஞ்சந்தோன்றி
நின்றழியு மென்பது துணியப்படு மென்பாருளதா யொருவ னொருத்
தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென வுடம்பொடு புணர்த்
தோதினார். உளதாய்ச் சுட்டப்பட்ட தெனவியையும். உளதாய்ச் சுட்
டப்படுதல் முயற்கோடு முதலியன போலத்திரி வையங்களானன்றி
மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

தோற்றமு மீதுமுள் எதன்பாலே கிடத்தலின் - எ-து- மே-ள்-
எ-னின் - காட்சியளவைக் கெய்தாதுரைப்பன வெல்லாம் பிரமாண
மாகாவென வுலோகாயதர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சிய
ளவை பற்றியு மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உற்பத்தியு நாசமுங் காணப்பட்ட திதியின் பக்கத்
தே காணக்கிடத்தலி னுளதா யொருவ னொருத்தி யொன்றென்று
சுட்டப் பட்ட பிரபஞ்ச முற்பத்தி திதி நாச முடைத்தென மேற்
கொண்டது-எ-று.

உ த ர ண ம் .

வெண்பா.

பூதாதியீறு முதலுந் துணையாகப்*

பேதாய்திதியாகும் பெற்றிமையி - னோதாரோ ... *

வொன்றொன்றிற் றோன்றி யுளதாயிறக்கண்டு ...*

மன்றென்று முண்டென்ன வாய்து. (க)

பூதாதியீறும்-ஆய்ந்து-எ-து-உ-ம்-எ-னின். உள்ளதன்பா லவ்வி
ரண்டிங் கிடத்தல் யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்தேதுவை
வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) பேதாய்-எ-து-காட்சியளவைகளானு மநியப்பட்டாதமட
வோனே-பூதாதி- எ-து-பூதமுதற் காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்
கு-ஈது முதலுந் துணையாகத் திதியாகும்-எ-து-திதி நிகழ்வுழி நாசமு
முற்பத்தியும் தனக்குத் துணைக்காரண மாகக்கொண்டே நிகழாநிற்
கும்; அற்றாயினு மொன்று தோன்ற வொன்று நிற்ப வொன்றழிவ
தன்றி யொருங்கே தோன்றி யொருங்கே நின் றொருங்கேயழியக் கண்
டலமாலெனின் - ஒன்றொன்றிற் பெற்றிமையிற் றொன்றியுளதா யிற
க்கண்மிம்-எ-து-ஒவ்வொருகால விசேடத்திற் சாதிபற்றி யொருங்கே
தோன்றி யொருங்கே நின் றொருங்கே யழிவதனைக்கண்டு வைத்தும்-
என்று மன்றுண்டென்ன வாய்ந்தோதாரோ-எ-து - என்றாயினு மதற்
குரிய காலம் வருமென் றுலகத்திற்கு மங்கனமாத லுண்டென் றக்
காட்சிபற்றி யாராய்ந்து சொல்லார்களோ வுன்னைப்போலு மடமை
யில்லாதோர் - எ - று.

பூதாதி-அன்மொழித்தொகை. பூதத்துக்கு மேலுளவாய தத்து
வங்களு லோகாயதருக் குடம்பாடன்மையிற் பூதமுதலாய தத்துவங்
களென வுரைத்தலினைடைக் கேலாமையறிக. பூதாதிக்கென நான்க
னுருபு விரித்துரைக்க. அது பின்னருஞ் சென்றியையும். ஆகுமென்
பது முற்றுவினை. ஈண்மிப்பெற்றிமையென்றது சாதியை. ஏகாரம்-
எதிர்மறை. ஒன்றொன்றினென்பது ஒன்றொன்றாய்ப் பார்த்துணர்வ
துள்ளமே யென்றாற்போல வடுக்குமொழி. காலவிசேடமாத லென்
று மன்றெனப்பின் வருதல்பெற்றும். ஒருங்கேயென்பது சொல்லெச்
சம். ஒன்றொன்றிற்றோன்றி யுளதாயிறுதலாவது “ பயில்வித்தெல்
லாங் காரிடமதனிற் காட்டுமங்குரங்கழியும்வேனில்” என்பதனுனறிக.
கண்டுமென்பத னும்மைசிறப்பு.

இனியில்லதற்குத் தோற்றமின்மையி னுள்ளதற்குச் செய்வோ
ரின்றிச் செய்வினையின்மையி னொடுங்கின சங்காரத்தினல்லதற்பத்தி
யில்லையென்றதென விங்ஙனஞ்சொற் பல்காமைப்பொருட்டுத் துணி
ந்ததாக வைத்துரைத்தாராயினும் பொருளியைபிற்கேற்ப விதனைமூன்
றகிகரணமாக வைத்துரைப்ப தாசிரியர் கருத்தெனக்கொள்க. அஃ
தாமாறுகாட்டினும்.

இனி யுலகமுள்ளதென்றது - எ-து-மே-எ-எ-னின் - உலகமில்
வொருளாய்த் தத்தஞ்சார்பிலே தோன்றியழித லியைபென்றலே ய

மைவடைமையினது முயலையுடைத்தாயினுந் தோற்றுவானொருவனை யுடைத்தாதல் செல்லாதெனப் புத்தநூலார் சொல்லுங்கடாவை யா சங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின்-எ-து-மே-ள்-எ-னின்-உள்ள தாதல் யாங்மனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதி த்தனுதலிற்று.

(இ-ள்) இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்து முற் பத்தியின்மையி னீண்டுற்பத்தி காணப்படுதலா னுலகமுள்ளதென மேற்கொண்டது-எ-து.

இனி யுலகஞ்செய்வோனை யுடைத்தென்றது - எ - து- மே-ள்- எ-னின்-உள்பொருளெவப்பட்ட பிரபஞ்சந் தத்த முதற்காரணத்தி னின்று தானேதோன்றி யழியுமிதற் கொரு நிமித்தகாரணமா யொரு கருத்தா வேண்டாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துத் தோற்றியவென்னுஞ் சூத்திரத்தைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோ டனுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வியின்மையின்- எ-து- மே-ள்-எ-னின்-ஆதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவையாச க்கித்து மேற்கோளைச்சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்) மண்முதலிய வற்றினுள்ளதாகிய குடமுதலிய பொருட் குக் குயவன்முதலிய செய்வோரையின்றி வனைதன் முதலிய செய் தொழினிகழாமையி னுலகமில்வியல்பிற்காகலான் இனி யிவ்வுலகஞ் செய்வோனை யுடைத்தென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

இனி யொடுங்கின சங்காரத்தினல்லதுற்பத்தியில்லையென்று- எ-து-மே-ள்-எ-னின்-இத்துணையுங் கூறியவாற்றா னுலகத்தைத் தோ ற்றுவிப்பா னுண்டெனப்பட்ட கருத்தா திதிகருத்தா சிருட்டிகருத்தா முதலியோரிலொருவனே யாதலமையுமெனப் பாஞ்சராத்திரர் முத லியோர் கூறுங்கடாவையாசங்கித் தொடுங்கியுளதாமென்னுஞ் சூத்தி க்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

(இ-ள்.) உலகந்தா னெடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத் தாவினின்றன்றி யுளதாகாதென்பதாம். ஒடுங்கினவென்னும் பெயரொ ச்சஞ் சங்காரமென்னு மிடப்பெயரோடு முடிந்தது. சங்காரமாகுபெ யர். அல்லதில்லை யென்றெதிர் மறைமுசுத்தாற் கூறியதேனைக் கடவு ளரினுள தாகாமையாப் புறுத்தற்பொருட்டு.

இதனுளொடுங்கின வென்பதனும் போந்த குறிப்பேதுவைப் பு லப்படக்காணுமாமு, ஆண்டொடுங்குதலின்-எ-து - மே-ள்-எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற் கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) யாது யாண்டொடுங்கும் ஆஃ ததிலுற்பத்தி யாமண்ணி ற்குடம்போலு மென்னு மவினா பாவத்தாற் பிரபஞ்சஞ் சங்காரகா ணன் மாட்டொடுங்குதலின் மீளத்தோன்றுங்கா லாண்டுநின்றந் தோ ன்றுதலே பொருத்தமுடைமையி னவ்வாறு மேற்கொண்ட தென் றவாறு.

இவ்வாறு மூன்றகி கரணப்பொருளு மிந்னகட் போந்தவாறு மில்வாறுநாயாக்காற் பொருளியைபு பட்டாமையு நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க.

உ த ர ண ம் .

வெண்பா.

இலயித்த தன்னினி லயித்ததா மலத்தா*

லிலயித்த வாறுளதா வேண்டு - மிலயித்த*

தத்திதியி லென்னி னழியா தவையழிவ*

தத்திதியு மாதியுமா மாங்கு. (உ)

இலயித்ததன்னினி லயித்ததாமலத்தா லிலயித்த வாறுளதா வே ண்டிம்-எ-து-உ-ம்-எ-னின் - உலகமுள்ள தாயினுள்ளதற் குண்டாக வேண்டிவதில்லை யாகலாற் சற்சாரியவாத மடாதெனப் புத்தர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித் தில்லதற்குத் தோற்ற மின்மையினென்ற வேது வை வலியுறுத் தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலயித்த தன்னினி லயித்ததாம்-எ-து - உள்ளதாயினு ஞ் சங்கார காலத்தி னெடுங்கியதாகலா னவ்வொடுங்கிய வுலகந்த னெடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்கார கருத்தாவினின்றும் படைப்

புக்காலத்தின் மீளவுள்ளதாம். அற்றேலொடுங்கிய தொடுங்கியவாறே யொழியாது மீளவுண்டாக வேண்டாம். வேண்டுமாயின் முன்னொடுங்காது நிலைபெறவே யமையும், அவ்வாறன்றி யொடுங்கி மீளவுளதாவ தெற்றுக்கேனின் - மலத்தால்-எ-து-உள்ளதாகிய வுலகங்களு மலபரிபாகமாதற் பொருட்டொடுங்கி யானவமலபரிபாக மாதற்பொருட்டு மீளவுமுண்டாம், அற்றேல், முன்னின்ற பிரபஞ்ச நாசமாக, வேறுதோன்று மென்னுமலதுவே யொடுங்கி நின்று மீளவுளதா மென்றற்குப் பிரமாணமென்னே யெனின் - இலயித்த வாறுளதா வேண்டும்-எ-து-எஃதெவ்வாறு நின்றொடுங்கிற் றஃதவ்வொடுங்கியவாறே .யுளதாதலெல்லாரானும் விரும்பப்படும்-எ-து. எனவே யந்நியம மில்லையாயின், நெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாய் நீருதற்கேது வென்னை யென்னுந் தருக்கமே யதனை யறிவுறுத்து மென்ற வாறாயிற்று. சற்காரிய வாதத்தினியல்பு - தந்து முதல் காரகமென்னும் ஞானமிர்த்தத்தினுங் காண்க. இதனானே யில்லது முள்ளது மல்லாத பொருடோன்றுமென்னுஞ் சூனியவாதிகளும், இல்லது முள்ளதுமாய பொருடோன்று மென்னு மனேகாந்த வாதிகளு மறுக்கப்பட்ட வாறறிக. இலயித்ததத் திதியிலென்னி னழியாதவை யழிவதத் திதியுமாதியுமா மாங்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின். இனிச்சற்காரிய வாதத்தி னவ்வக்காரியங்கடத்த முதற்காரணத் தொடுங்கு மெனவே கோடலின், உலகிற்கு முதற்காரணமாகிய மூலப்பகுதி வாசுதேவ னுருவாகலா னுலகமவன் மாட்டொடுங்கு மென்றலமை வுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேறாய் நின்ற நிமித்தகாரண மெனக்கொண்ட சங்காரருத்தாவின்மாட்டொடுங்கு மென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராத்திரிகள் கூறுங்கடாவையா சங்கித்து. ஒடுங்கின சங்காரத்தின்-எ-ம் - இலயித்ததனில்-எ-ம்-கூறிப்போந்த குறிப்பேதுவை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

(இ-ள்) இலயித்ததத்திதியிலென்னில்-எ-து-உலகமொடுங்கியது அந்தமூலப்பகுதி வடிவாய் திதிகருத்தாவின்கண் ணென்பையுயின்-அழியாதவை - நீயங்ஙனங்கொள்ளினு மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவனங்களதனால் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள வேகதேசமாத் தினாயே யாண்டொடுங்குவதன்றி மாயாகாரியத்தொகுதி முழுவது மாண்டொடுங்காது, அற்றேல், மாயாகாரியத்தொகுதி முழுவதும் யாண்டொடுங்குவதென்னில்-அழிவதத்திதியுமாதியு மாமாங்கு-எ-து-அந்தத் திதிக்கடவுளும் படைப்புக்கடவுளுந் தோன்றுதற்குக் காரண

மாகிய வச் சங்கரக்கடவுளிடத்தேயவ்விருவரோடுங்கூட வழிவதா
மத் தொகுதியென்றவாறு.

இவ்வெண்பாவினை, “செய்யுட்க ளோசைசிறையுங்கா லீரிடத்து”
மையப்பாடினறியமையுமா, மைதீரோம், நின்றியுஞ்செய்யுட் கெடி-
னெற்றேயுண்டாக்குச, குன்றுமேலொற்றவுக்கொள்” என்பதுபோல
விரண்டதிகரணப்பொருள் படுமாறு இருதொடராகவைத் துரையாக்
காற்பொரு ளியையுபபாமை யறிக. இலயித்தவென்னும் பெயரொச்
சந் தன்னென்னுமிடப்பெயரோடு முடிந்தது. இலயித்ததென்ற தே
துப்பொருண்மையுணர நின்றபெயர். இலயித்ததெனச் சற்காரியவாத
ங்கூறவே யிலயித்தவவத்தையி னவ்வக் காரியசத்தி சமூகமாய்ச் சூக்
குமமாய் நிற்பதொன்றுண்டதுவே முதற்காரணமெனப் பிரபஞ்சத்
திற்கு முதற்காரணமாகிய மாயையுண்மையும் பெறப்பட்டது. ஆவெ
ன்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வேண்டிமெனச் செயப்படுபொரு
ளைச் செய்ததுபோலக்கூறினார். அவை-தொகுதி. அஃறிணைப் பன்
மைப் பெயரென்பார் அழியா தழிவதென்னு ழுமாருமைகளோ டி-
யை யாமையு முத்தரமாகாமையுமுணர்க. திகியுமாகியு மாகுபெயர்.
ஆமாங்கு-பெயரொச்சமுடிபு. இரணிய கருப்பமதத்தையு மறுத்தற்
பொருட்டிப் படைப்புக்கடவுளையு முடன்கூறினார். நிமித்தகாரணனு
கிய முதல்வனுலகிற்கு முதற்காரணனல்லனாயினு முதற்காரணமாகிய
மாயைக் காதாரமாய்நின்றவி னுலகமான்டொடுங்கி யாண்டினின்ற
தோன்றுதலமையுமென்பது வருகின்றவெண்பாவிற் பெறப்படும்.

வெண்பா.

வித்துண்டாமுல முளைத்தவாதாகமா ... *
மத்தன்முண்ணிற்றல வாவின்னையால் - வித்தகமாம் ...

வேட்டுவனாம்புழுப்போல்வேண்டிருவைத்தான்கொடுத்துக்
கூட்டானேமண்போற் குளிரந்து ... (ங)

வித்துண்-குளிரந்து - ஏ-து-உ-ம்-எ-னின்-உலகந்தனக்கு முதற்
காரணமாகிய மாயையினொடுங்குவதன்றி நிமித்தகாரண னொருவனு
ண்டெனக்கொள்ளினு மவன் மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தா
மையின் யாதுயாண்டொடுங்கு மஃதனி. லுற்பத்தியாமென்னு மவி
னாயாவத்தான் மாயையினொடுங்கிய வுலகத்தை மாயையேகோற்று
விக்கு மிதற்கோ ரிறைவன்வேண்டாவெனச் சாங்கியதூலார் மதம்

பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வீனையின்மையினென்னு மேதுவை வலியுறுத்துத னுகலிற்று.

(இ - ள்) மண்போற் குளிர்ந்து வித்துண்டாமூல முளைத்தவா தாரகமா மத்தன்றாணிற்றல வாவினையால் வித்தகமாம் - எ - து-மா யையுமலகமும் வித்துமங் குரமும்போலு மாகலின் வித்துக்கா தாரமாகிய நிலங்குளிர்ந்த வழியதன்கண் வித்துள்ளதாக வதனினி ன்று மங்குரந்தோன்றிய வாறுபோல மேலெவன்பாவினி ல்வித்த தென்றதனாற் பெறப்பட்ட மாயைதனக் காதாரமாய் நின்று தோற் றுவிக்கு மிறைவனது சத்தியின் கண்ணுளதாய் நின்றலிற் சத்தி சங்கற் பித்தவழி யவரவர் வினைக்கீடாக வவ்வக்காரியங்களை யவ்வவ் வியல்பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதூரப்பாடுடைத்தாமல் லுழியுடை த்தன்று நிலங்குளிர்ந்த வழியன்றி யதன்கட்கிடந்தன்றி வித்துமுளை யத்தோன்றாதவாறுபோலு மாகலான் மாயையினொடுங்கித் தோன்றிய வுலகமதற் காதாரமாய் நின்றவிறைவன் சத்தியினொடுங்கித் தோன்றி யதேயா மென்றவாறு. ஆகலானென்பது முதனிலைக் குறிப்பெச்சம். இதுகிழங்கினின்று தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானும் றிக. வழிநூலாசிரியர். “உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முகிப்பதென் றவன்பால், எ-ம், “உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடும், எ-ம், ஒ தியதூஉம், உலகவ னுருவிற்றோன்றி யொடுங்குமாறு வாதாளாக ம த்கில் வகுத்தோதியதூஉ மிவ்வியல்பு நோக்கியென்க. இஃதறியாதா ரின்னோரன்ன வற்றைத் தத்தமக்குவேண்டியவாறே யுரைப்ப. உவம வினைபொருளினும் பொருளடை யுவமையினுஞ் சென்றியையும், உ ண்டாகவெனச் சற்காரியவாதத்தை வலியுறுத்துதல் வித்தில்வழி நில த்கினின்று மங்குரந்தோன்றாத வாறுபோல மாயையில் வழிப்பிரம த்கினின்று முலகந்தோன்றாதெனப் பரிணாம வாதிகளையும், மாயைய நிர்வசனமென்னு மாயாவாதிகளையும், வித்து நிலனும்போ லென்றத னால் மாயைமுதல்வனின் வேறுபொரு ளன்றென்னுஞ் சிவாத்துவி தசைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையு மறுத்தவாறாயிற்று. முதல்வன் பல்வே றுவகைப்படச் சங்கற்பித்த வாதென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங் கித்தவாவினையா லென்றார். வித்தகம் - விசித்திரமென் றுரைப்பினும மையும். அற்றேல், தன்வயத்தானன்றி வினைவழத்தாற் றேற்றுவிப் பா னிறைவனாகா னென்னில் “வேட்டுவனும்ப் புழுப்போல்வேண்

நிருவைக்கான் கொடுத்ததுக் கூட்டானே-எ-து-வேட்டுவனாதலை விரு
ம்பும் புழுவிற்ரு வேட்டுவன் விரும்பிய வடிவனைக் கொடுக்கு மாறு
போல விழைவனு மவரவர் வேண்டு முருவினைக்கொடுத் தவ்வினைக்
குத்தக்க பயன்களைபுங் கூட்டுவானாக லானதுகொண்டு சுதந்திரத்து
க்கிழுக்கென்னை யென்றவாறு.

ஆதலானது கொண்டு சுதந்திரத்துக் கிழுக்கென்னை யென்பது
சூறிப்பெச்சம். போல்-அசை. குளிரந்த வழியென்பது குளிரந்தே
னத்திரிந்துநின்றது. நிறற்றினென்னு மைந்தாவது விகாரத்தாற்றொக்
கது. ஏகாரம்-எதிர்மறை.

வெண்பா.

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்திற்
ருக்காது நின்றுளத்திற் கண்டிழைவ-னக்காதே
கண்டநன வுணர்விற் கண்டகனவுணரக்
கண்டவனி லிற்றின்றிங் கட்டு. (ச)

நோக்காது-கட்டு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், மேலுக்காரணத்திற் கூடிய
வாற்றா னுலகிற்கு முதற்கடவு ளுண்டெனக் கொள்ளினு மவன்ப
டைப்பு முதலிய தொழில்செய்வானாயின் விகாரமெய்திய தனிப்பந்
தமுதுவானென்று வாதமதம்பற்றி நிகழங் கடாவை யாசங்கித்தேது
வை வலியுறுத்தி னுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறைவன்-எ-து-முதன்வன் - காலத்திற்ருக்காது நின்
று-எ-து-இறப்பு நிகழ்வெதிர்வு முதலியனவாய் வேறுபட் டெல்லா
த்தொழிலுஞ் செய்துந் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்கங் காலம்போல
விகாரப் படாமனின்னு - ஆக்காதேகண்டு-எ-து-பிரபஞ்சத்தைக் கா
ணத்தாற் படையாது சங்கற்ப மாத்திரத் தானேபடைத்து - நோக்
காது நோக்கி நொடித்து-எ-து-அவ்வாறே காவாமற் காத்தழியாமல
ழித்தலால்-இன்றாங்கட்டு-எ-து- இவ்வாற்றா லவனுக்குப் பந்தமின்றா
தல் - உளத்திற் கண்ட நனவுணர்விற்கண்ட கனவுணரக் கண்ட வனி
லிற்று-எ-து-கற்றதூற்பொருளுஞ் சொல்லுமுளத்திற் றேன்றுங் கா
லுள்ள மவற்றிற் றொடக்குண்ணாதவாறுங் கனவின் கண்டவற்றை
ப் புறத்துவிடயங்களை யறிந்துவந்த நனவுணர்வின் கண்ணே விளங்க
வறிந்தவ னப்பொழு தவற்றிற் றொடக்குண்ணாதவாறும்போலு மித்
தன்மைத் தென்றவாறு.

எனவே யிஃதிவ்வாறாக வென் றெண்ணுதலாகிய சங்கற்ப மாத் தினாயாற் செய்வதூஉங் காரணத்தாற் செய்வதூஉ மென வினைமுத விருவகைப்படுமென்பதூஉம், காரணத்தானன்மிச் செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்பமாத்தினாயாற் செய்யு முதல்வனுக்கு வினைமுதலாற் பொதுமைபற்றி பொருபுடை யுவமையாதலன்றி முற் றுவமையாதல் செல்லாமைபாணஞ் சங்கற்பமாத்தினாயாற் செய்யுஞ் செய்திக்குக் கட்டுண்டன் முதலிய குற்றங்கள் பகைப்பொரு ளாகலா னு மவை யாண்டுளவாதற் கோரியை பின்றென்பதூஉங்கூறி யேது வை வலியுறுத்தவாறுகாண்க.

ஆக்குதல் - படைத்தல் - காண்டலுமது. நோக்குதல்-காத்தல்- நொடித்தல் - அழித்தல் - அது நொடித்தான் மலையென்பதனு னுமறிக. ஆக்காது நோக்கா தென்றமையால் நொடியாதென்பது வ ருவித் துரைக்கப் பட்டது. நொடித்தலாலென்பது நொடித்தெனத்தி ரிந்தது. அன்றையென்பது அசை, அநாதியெனினு மமையும். இன் மூன்று முவம வருபுந். உளத்தி னென்பதற்குச் சங்கற்பத்தா லெ ன்றுநாப்பினு மமையும். இன்றாகட் டென்ப தருங்கேடெனென்பது போல நின்றது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனிச்சங்காரமே முதலென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், ஒநிங் கின சங்காரத்தினல்ல துற்பத்தி யில்லையெனவே சங்காரகருத்தாவுல கிற்கு முதற்கடவுளென்பது போந்ததாயினுந் தேர் முதலாயின பலர் கூடிச்செய்யக் காண்டவி னவற்றினு மதிகவிசித்திரமான வுலகத்திற்கு மற்று மத்தன்மை யராய முதற்கடவுள ருண்டெனக்கோடு மென்னு மனேகேசர வாதிகள் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாஸை யாசங் கித்து, “அந்தமாதி, என்னுஞ் சூத்திரத்தைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோளேச் சாதித் தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சங்காரகருத்தா வொருவனே யுலகிற்கு முதற்கடவுளெ ன்றது. சங்காரம் ஆகுபெயர். ஏனையோரை முதல்வராகானெப் பி ரித்தமையி னேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரத்தி
ன் வழியல்லது சுதந்திரமின்றி நின்றலான்-எ-து-ஏது-எ-னின், அதற்
குப் பிரமாண மென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோ
லோச் சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டி யறிவதாகிய ஒருவு மருவுமென்
றிரு வேறுவகைப்பட்ட பிரபஞ்ச மவ்வாறு சுட்டி யறிதலின்றி யெவ்
வுலகு மொன்றாய்நின்று நின்ற சங்காரகருத்தாவின் வழிப்பர தந்திர
மாய் நிற்பதல்லது தனக்கெனச் சுதந்திர மூடைத்தாய் நிற்பதன் மூக
லாற் சங்காரகாரண னொருவனே யுலகிற்கு முதற்கடவுளன்றி யேனோ
யோர் முதற்கடவுள் ரல்லனென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

பிரபஞ்சத்திற்குச் சுதந்திரமின்மையுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச்
சுதந்திர முண்மையுமேது முகத்தாற்காட்டுவார் சுட்டுணர்வாகிய பிர
பஞ்சமெனவுஞ் சுட்டுணர்வின்றிநின்ற சங்காரமெனவு மீரிடத்துமுட
ம்பொடுபுணர்ததோதினார். சுட்டுணர்வுடையதனைச் சுட்டுணர்வென்ற
துயசாரம். ஈண்டுப்பிரபஞ்சமென்றது சேதனடிப்பிரபஞ்சத்தை, பிரி
விலையேகாரத்தான் விலக்குதற்குரியததுவே யாகலின். தோர்முதலா
யின பலராற் செய்யப்பட்டனு மப்பலரு மொருவனே வல்வழியின்
றேசெய் பலராகலானும் வேதத்துட்காரண வாக்கியங்களிற் சுட்டுண
ர்வினராகிய நாராயண னிரணிய கருப்ப னிந்திர னங்கி குரியன் முத
வியோகைக் காரணமென்றது குயவன்போலவாந்தர காரணமாதல்ப
ற்றியேயாகலி னவையெல்லா மாகுபெயராற் சங்காரகாரணனாகிய மு
தற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்கு மாகலானுஞ் செய்துஞ் செய்வித்து
மெல்லாத்தொழிற்கும் வீனேமுதலாய்நிற்கு முதற்கடவுள் சங்காரகரு
த்தா வொருவனையென்பதுகருத்து.

வெண்பா.

ஒன்றலா வொன்றா லுளதாகி நின்றவா*

ஒன்றலா வொன்றிலவை யீருத-லொன்றலா*

விறேமூதலதனி னீறலா வொன்றுபல*

வாறேதொழும்புகு மங்கு. (இ)

ஒன்றலா - அங்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அங்ஙனமாயினுஞ் சுட்
டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் பலவாயினுற் போலச் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற
சங்காரமும் பலவுள வெனக்கோடும், ஒன்றே யென்றற்குப் பிரமாண

மென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கிக் தேதுவை வலியுறுத்துத
லுதலிற்று.

(இ-ள்) அவை-எ-து-சேதனப் பிரபஞ்சத் தொகுதி - ஒன்றலா
வொன்றால்-எ-து-உருவு மருவு மென்னு மவ்விரு கூற்றுப் பிரபஞ்ச
த்து ளொன்றல்லாத வொப்பற்ற பரம்பொருளாலே - உளதாகி நின
றவாறு-எ-து-சுருட்டிப் பட்டுத் திதிப்பட்டவாறே - ஒன்றலாவொன்
றிலீருதல்- எ-து - அந்தப் பரம்பொருளின் கண்ணே சங்காரப்படுத
லால் - ஒன்றலா வீறேமுதல் - எ-து - அச்சங்காரக் கடவுளொருவ
னே யுலகிற்கு முதற்கடவுள் - அற்றே விவ்வாறு முத்தொழிற் செப்
பஞ்சேதனப் பிரபஞ்சம் வீடுபெற்ற வழிச் சுட்டினர்வின்னிச் சிறு
சமமாமென வேதத்து மாகமத்து மோதுதலி னவ்வழி யவ்வைப்பு
முதற்கடவுளாமெனற் கிழுக்கென்னையெனின், அதனினீறலா வொ
ன்று-எ - து - அப்பரம் பொருள்போ லழிவின்னி நித்தமாய சேத
னப்பிரபஞ்சம்-அங்கு-எ-து - வீடுபெற்றின் கண்ணும் - பலவாறே
தொழும்பாகும் - எ-து- து-பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக் கடிமையா
மென்றவாறு.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை. காரியப் பிரபஞ்சஞ் சடமா
கலானும், சேதனப்பிரபஞ்ச மவிச்சையாற் கட்டுற்றுச் சுட்டினர்வின்
றாய் நின்றலானும், இவற்றைத்தொழிற் படுத்துதற்கிவற்றின் வேறு
யொரு முதற் கடவுளுண்டென்பது பெற்றும். பெறவே, பிரபஞ்சம்
விசித்திரகாரியமாய்க் காணப்படுதலி னிவ்வாறு நடாத்து முதற் கட
வுண் முற்றுணர்வு மளவிலாற்றலும் பொருளுஞ் சுதந்திரமுதலிய நி
ரதிசய குணங்களுமுடைய நென்பதூஉம் பெற்றப்பட்டது. படவே,
இத்தன்மையொய் முதற்கடவுளொருவனே யமையுமாகலான் வேறு
மத்தன்மை யருண்டெனக் கொள்ளின் மிகையென்னுங் குற்றமாம்.
அல்லதூஉம், இலக்கணத்து ளொருவாற்றானும் வேற்றுமையில் வழி
யிலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தாலொன்றலாவொன்
றெனவரை யறுத்தோகினார். ஈறேமுதலென்றது முடிந்தது முடித்த
ல். ஈறு ஆகுபெயர். இறந்ததுதழீ இயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்
றெக்கது. பலவாறுவன; இருணீங்கியவழியுங் கண்ணுக்குக்காட்சினூ
பிறறையின்னி யமையாதவாறுபோல மலநீங்கிய முத்தி நிலையினுமான்
மாவுக்கறிவு வியஞ்சக மாயுடனின் றறிவிக்கு முதல்வனை யின்னி

யமையாதவாறும், சுண்பழக மாகாயம்போலச்சார்ந்த தன்வண்ணமா யன்றி முதல்வன்போலத் தனித்துநிற்கு மியல்பில்லாதவாறும், முத ல்வன்போ லேந்தொழிற்கும் வினைமுதலா முரிமையின்றிச் சிவானுப வமொன்றற்கே யுரித்தாயவாறும், சமவியாபகமாயினு முதல்வனை நோக்கத்தூல வறிவாகலான் விளக்கொளி யுட்கண்ணொளிபோல முத ல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில்லாதவாறு முதலாயின. அந்நேல், முத்திலையினுள் மாச்சிவசமமென்னுஞ் சுருகிக்குப்பொரு ளென்னை யெனின், அஃதுண்மை யதிகாரத்திற் பெறப்படும். இதனானே சிவ சமவாதி, சங்கிராந்தவாதி, உற்பத்திவாதி, ஆவேசவாதி மதங்களுமறு க்கப்பட்டன. பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறுவார் மலத்துளதா மெனப் புனரும்பத்திக்கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பி ரமாணமு முடன் கூறினார். அதனையின்பிவேறே ரதிகரண மாகவை த்துணையாராயினார் அதிகரணத்துக் குரியவை யப்பாடு முதலியன வெல்லாஞ் சகசமலத்துணரா தென வதனிலக்கணங்கூறும் வழிப்பெ றப்படுதலா லீண்டுமிகைபடவே றேதல்வேண்டாமையின். இச்சூத் திரத்தினதி கரணங்களாற் போந்ததொகைப் பெரிருளாவது தோற்ற க்கேடுகளதுண்மை காட்சிமுதலிய வளவைகளானறிய வாராமையிற் பிரபஞ்ச நித்தப்பொருளேயாம். அன்றித்தோன்றி யழியுமெனக்கொ ள்ளினு மிப்பொருடத்தஞ் சார்பிற்றேன்றி நின்றழிதலியற்கையென வமையுஞ் செயற்கை யென்றற்கோரோது வின்மையின், மற்றுளபொ ருளாயினது வேயமையுமிறைவன்வேண்டா. இரண்டுள்பொருள்கோ டன் மிகையாகலின், வேண்டுமாயினு மாயோன்முதலிய கடவுளரி லொருவனே யமையுமவரை யொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற்கட வுளென்றற்குப் பிரமாணமென்னை, பிரமாணமுண்டாயினு மதிவிசித் திரமாய பிரபஞ்ச மொருவனாற் செய்தல்கூடாமையின் மற்றுமவ்விய ல்பினராய முதற்கடவுளருள ராதல்வேண்டிமென, உலகாயதர், மீமா ஞ்சர், புத்தர், சமணர், சாங்கியர், பாஞ்சராத்திரிகள், அனேகேசுர வாதிகள் மதம்பற்றிப் பூருவபக்கம் நிகழ்ந்தவழியவரை மறுத்துச்சித் தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுள துண்மைபொதுவகையானுஞ் சிறப்பு வகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்திய வாறெனவுணர்க. இவ்வாறு சூத்திரர்கோறு முணர்ந்துரைத் துக்கொள்க. முதற்சூத்திர முடிந்தது.

இரண்டாஞ்சுத்திரம்.

அவையேதானே யாயிருவினையிற்*

போக்குவரவு புரியவானையி... ..*

னீக்கமின்றி நிற்குமன்றே.*

எ-து- எ - னின், புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்து தனுதலீற்று.
எ-து-க-ரை-எ-னின், சூத்திரக்கருத்துணர்த்து தனுதலீற்று.

(இ-ள்.) உலகமொடுங்கியு நின்று மீளவுளதாமாற் றைவகுத்து
ணர்த்து முகத்தானே துணைக்காரணமுதலிய வில்வழி யிறைவனுலகி
ற்கு நிமித்தகாரணனாதல் சாலுமாயியாங்குனமென்னுங் கடாவையாச
ங்கித்தவற்றதுண்மைக்குப் பிரமாணமுணர்த்து தனுதலீற்றிச் சூத்திர
மென்றவாறு.

சூத்திரவியைபு மிகதுனேவிளங்கும். ஒடுங்கி யுளதாமென்ற
வழி யொடுங்கினின்று மீளவுளதாவ தெவ்வாறென்றவாய்நின்றவி னவ்
வவாய்நிலைபற்றிப் புனருற்பவமேயிண்டுக் கூறப்பட்டது. இச்சூத்திர
த்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. மேலேச் சூத்திரத்தெடுத்திக்கொண்ட சங்
காரகாரணனாகிய முதல்வன் சுலப்பினாலுடைய நுயிர்போ லவ்வுயிர்க
ளையாய் பொருட்டன்மையாற் கண்ணினருக் கன்போலவற்றின் னை
றுமா யுயிர்க்குயிராதம் றன்மையாற் கண்ணினையி னான்மபோதம்
போலுடனுமாய் நின்றானை யென்னும் யரியாயப் பெயருடைய த
னது சிற்சத்தியான்வரு மிருவினைகளான வையிறத்தல் பிறத்தல் க
ளைப்புரியும் வண்ணமவ்வானையிற் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்ப
னென்றவாறு.

“அவையேதானேயாய்,, என்பதனை யிரட்டுற மொழிந்துகொ
ண்டினைக்க. இக்கருத்தேபற்றி, “உலகெலாமாகிவெறுயுடனுமாய்,,
என்றார் வழிதூலாசிரியரும். மேலேச்சூத்திரத்தி னந்தமாதியென் பு
ழிவிகாரத்தாற்றொக்க பிரிநிலையே காரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற
சேதனப்பிரபஞ்சத்தை யீண்டவையெனச் சுட்டிக்கூறினார். புரிதல்-
எப்பொழுதுமேற்கோடல். ஒடுங்கி யுளதாமென்றதற்கேற்ப வீண்டு

ம்போக்கினை முதற்கூறியார். ஆணையினென்பது சிக்கலோக்காயிருவி
னையென்பதனோடு நீக்கமின்றியென்பதனோடுமியைந்து பொருடந்து
நின்றது. ஆண்டின்னுருபுமுன்ன தோதுப்பொருட்கண்ணும் பின்னர்
நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய் நின்றது. இன்னென்பது சாரியையென
க்கொண்டரிடத்து மேற்குமுருபுகள் விரித்துணைத்துமொன்று. அ
ன்றே-அசை-அநாதியே யீவ்வாறு நிற்குமெனினு மமையும். ஆய்ப்
புரியநிற்குமெனவே யச்செயல்களெல்லா முதல்வன் காரணத்தான
ன்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் செய்வனென்பது பெறப்பட்டது. இத
னானே மேலந்தமென் னுத்தேசமா யெடுத்திக்கொண்ட முதல்வனுக்
கிலக்கணங்கூறியவாறு மாயிற்று. இது தடத்தவிலக்கண மெனப்படும்
பொதுவியல்பு. ஆணையினெனவே, தனதுசிறிச்சத்தினைக்காரணமாய்,
இருவினையினெனவே, இருவினையுந்தன்வழித்தாயதுனைக்காரணமாய்,
அதற்குப்பற்றுக்கோடுண்டென்பதூஉம் பெற்றுமாகலின், அதுமுதற்
காரணமென்பதூஉம், இருவினையிற் போக்குவரவு புரியவெனவேயொ
டுங்கி மீளவுளதாங்காவிருவினைகட்கேற்பப் பல்வேறுவகைப்பட்டு வி
ரியுமென்பதூஉம் போந்தவாறுணர்க. இதனுள் அவையே தானேயா
யென்றதோ ரதிகரணம், ஆணையி னிருவினையினென்றதோ ரதிகரணம்,
போக்குவரவு புரியவென்ற தோரதிகரணம், ஆணையினீக்கமின்றிநிற்
குமன்றே யென்றதோ ரதிகரணம், ஆகநாற்கூற்ற நிச் சூத்திரமெனக்
கொள்க.

மு த ல தி க ர ண ம்.

“ ஈண்டிவ் வான்மக்கள்பலவு முதல்வன் றானையாய் நிற்குமென்
றது-எ-து-மே-எ-எ-னின், மேன்முதற்கடவு ளல்லவென விலக்கப்
பட்டுநின்ற சேதனப்பிரபஞ்சமு முதல்வனும் பொன்னும் பணியும்
போல பேதமோ, இருளும் வெளியும்போற் பேதமோ, சொல்லும்
பொருளும்போற் பேதாபேதமோவென்னு மையப்பாட்டின்கண்அம்
முன்றினு ளொரோவொன்றேபற்றி யவ்வவமதத்தார் கூறுங்கடாவை
யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துணைத்து மே
ற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

ஈண்டுமிரட்டுற மொழிந்துகொள்க. இத்தனே யொருவீடயத் தைக் காணுங்கா லான்மபோதங் கண்ணொளியெனத் தானெனவே லின்றியுடனாய்நின்று காணுமாறுபோல முதல்வன் புனரும்பவஞ் செய்யுங்கா லுயிர்களோ டுடனாய்நின்று செய்வனென்பதூஉம் பெறப் பட்டது.

அத்துவிதமென்ற சொல்லானே பேசுமென்னி லேசுமென்று கட்டுவதுண்மையி னத்துவிதமென்ற சொல்லையந்நிய நாத்தியையு ணர்த்துமாயிட்டு-எ-து-எ-னின் புனரும்பவஞ் செய்யுங்கா லுயிர்க ளோடுடனாய்நின்று முதல்வனவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்பனென்ற தற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவையாசங்கித்து மேற்கோ ளைச் சாதித்தனாதலிற்று.

(இ-ள்) அத்துவிதமென்ற சொல்லினகரம்-இன்மை, அன்மை, மறுதலையென்னு முப்பொரு ளுணர்த்துமன்றே யவற்று ளின்மைப் பொருள்பற்றியத்துவிதமென்ற மொழிமாத்தினாயானையொருபொரு ளென்றல் பொருத்த முடைத்தெனின் றானே தன்னையொன்றெனக் கருதல் வேண்டாமையி னவ்வாறு கருதும்பொருள் வேறுண்டென் பது பெறப்படுதலானும், எண்ணுப்பெயர்மேல் வந்தநகரம் அன் மைப்பெயர் மாத்தினாயே யுணர்த்திப்பொதுமையி னிற்பதன்றி யே னைச்சொற்களின்மேல் வந்தநகரம்போல வின்மைமறுதலைப் பொருள் களையுணர்த்துதல் வழக்கின்கணின்மையி னத்துவிதமென்கின்றமொ ழிதானே பிரதிகாரணம் வேண்டாது வேறின்மையை யுணர்த்தி நிற் குமாகலானும், ஈண்டிவ்வான்மாக்கள் பலவு முதல்வன் றானேயாய் நிற்குமென மேற்கொண்ட தென்றவாறு. ஆகலானென்பதற் காயிட் டென்பது அக்கால வழக்குப்போலும். அற்றுகளினன்றே “நீயோ செய்யாய் நின்மலனாயிட்டு” என்றார் வழிதூலாசிரியரும். இனிமறை பெய்து குளநிறைந்ததென்புழிப்போல, ஆயிடலானென்பது ஆயிட்

டெனத்திரிந்து நின்றசென்றனுமொன்று. எண்ணும்மை விரித்துரைக்க. வேறின்னி யுடனாய்நின்றல் பெறப்படவே, பொருண்மையாற் பெதமெனபதுஉற் தாமேபோதருமென்பது கருத்து.

வெண்பா.

கட்டுமுறுப்புங் கரணமுங் கொண்டுள்ள*

மிட்டதொரு பேரழைக்க வென்னென்றாக்-கொட்டி*

யவனுளமா கில்லா னுளமவனு மாட்டா*

தவனுளமா யல்லனு மா மாங்கு. (க)

கட்டு-ஆங்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின். ஒருபொருண் மூவகையியல் பை யுடைத்தாகல் யாங்கன மென்னுங் கடாவை யாசங்கித் தவற்று ளவையே யாதலை யுள்மை முகத்தான் வலியுறுத்துத னுதலிற்று

(இ-ள்.) உள்ளங்கட்டு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டு - உயிர்ந ரம்பு முதலிய வற்றாற் பிணிக்கப்படு முடம்பிஷேயு மைம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு நின்று - இட்டதொரு பேரழைக்க வென்னென்றாகு-எ-து- சாத்தா கொற்றுவென வுடம்பிற் கிட்ட பெயரார் பிறரழைத்தவழி, தானென்னையெனவந்து நின்றல் காண்டு மன்றே இருவர் கைகோத்து நின்றுழியு மவரு ளழைக்கப்பட்டோ னேயன்றி யேனோ னென்னையென்ற னுலகத்தின் மையி னவ்வாறன் றி யுடம்பின்பெயரா னழைத்தவழி யுயிரொன் னென்றற்குக் காரண ம் பிறிதொராற்றற் பெறப்படாமையின் அருத்தாபத்தி யளவையா னே யவ்வுயிருடம்பெனத் தானென வேற்றுமை யின்றிய பேதமாய் நின்றல் பெற்றமதுபோல - ஒட்டி - எ - து - முதல்வ னுயிர்களி ன பேதமாயொட்டி நிற்போனும் - அவனுளமாகில்லா னுளமவனுமா ட்டாதவனுளமாயல்லனுமா மாங்கு - எ - து - அவ்வாறொட்டிய வழி யுயிருயிரே யுடம்புடம்பே யுயிருடம்பா யொழியாதுடம் புயி ராக மாட்டாது. அவ்வாறாயினு முயிருடம்பாயு மதனின் வேற யு நிற்கும், உடம்பங்கன நில்லாது. அதுபோல, முதல்வன்முதல்வ னே யுயிருயிரே முதல்வனுயிரா யொழியானுயிர் முதல்வனுகமாட் டாது, அவ்வாறாயினு முதல்வனுயிராயுமதனின் வேறயுநிற்பன் உயி ரங்கன நில்லாது - எ - து.

அவனுளமாகில்லா னுளமவனுமாட்டா தவனுளமாயல்லனுமா
மாங்கு-எ-து-ஒன்றாயுமொன்றன்மைக் கனுபவங் காட்டியவாறு. உறு
ப்பு - ஆகுபெயர். எவனென்பதென்னென மரீஇயிற்று. ஒட்டியென்
பது பெயர். வினையெச்சமாகக்கொள்ளிற் சிறப்பும்மை விரித்துநா
க்க. ஒட்டிதல்-பொருத்துதல்-ஆங்கு-அதுபோல.

வெண்பா.

ஒன்றென்றதொன்றேகா னொன்றேபதிபசுவா ... *
மொன்றென்றநீபாசத் தோடுளைகா-னொன்றின்ற ... *
லக்கரங்களின்ற மகரவுயிரின்றே ... *
லிக்கிரமத்தென்னு மிருக்கு. ... (௨)

ஒன்றென்ற-இருக்கு- எ-து-உ-ம்-எ-னின் - வேதத்துளத்துவித
மென்பதாஉமன்றி யேகமெனவு மேரதுதவி னதற்கு மறுதலையாயிர
களோடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக்கூறுத லென்னை யென்னுங்
கடாவையாசங்கித் தச்சொற்குத் தாற்பரியங்கூறுமுகத்தாற் றுனே
யாதலை வலியுறுத்த றுதலிற்று.

(இ-ள்) இருக்கொன்றென்ற தொன்றேகாண்-எ-து-வேதம் ஒன்
றென்பதற்குப் பொருளொன்றென்பதேயாம் வேறுபொருள்படாது-
ஒன்றேபதி-எ-து-அதற்குத் தாற்பரியம் பதிப்பொருளொன்றே யிர
ண்டல்லவென்பதாம்-பசுவாமொன்றென்றநீ-எ-து-இஃதயிராதொன்
றென்று சொல்லுகின்றநீ யப்பதிப்பொருளின் வேறாய பசுவென்றறி
வாயாக - பதியுஞ்சேதனமாக, யானுஞ்சேதனமாக, என்னைப்பசுவெ
ன்றதென்னையெனின், பாசத்தோடுளைகாண்-எ-து-நீ மலத்தோடு கட
மிற்று நின்றாயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை- ஆற்றே லிவ்வாறு வேற்று
மைகூறிக் பிரமமில்லையாயி னொருபொருளு மில்லையென்னும் வேதத்
திற்குத் தாற்பரியமென்னையெனின், ஒன்றின்றாலக்கரங்க ளின்றமகர
வுயிரின்றே லிக்கிரமத்தென்னும்-எ-து-அகரவுயிரில்லையாயி னக்கரங்
களில்லையாமென்னு மிம்முறைமைபற்றி வேதம் பிரமப்பொருளில்லை
யாயி னொருபொருளு மில்லையென் றோதுமத்தனை - எ-று. ஒன்றின்
றாலக்கரங்களின்ற மகரவுயிரின்றே லிக்கிரமத்தென்னும் - எ - து-
வேறுகியும் வேறன்மைக் கனுபவங் காட்டியவாறு. இக்கிரமத்தாலெ
ன வருபுவிடுத்துநாக்க. இன்றென்னு மொருமை பண்பின் மேனின்
றது காணென்பதனை மேலே கூட்டுக.

வெண்பா.

பண்ணையுமோசையும் போலப்பழமதுவு ... *
மெண்ணுஞ்சுவையும்போ லெங்குமா - மண்ணு *
ளத்துவிதமாத லருமறைகளொன்றென்னு ... *
தத்துவிதமென்றறையு மாங்கு. ... (ங)

பண்ணை-ஆங்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், வேதமேகமாய பிரமத்தை யேகமென்றொழியாது பிரம மத்துவிதமெனவு மொரோஷிடங்களி னோதுதலி னத்துவிதமிருப்பொருட் கண்ணதென்பார்க்கேகமாய பிர மத்தை யத்துவிதமென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமென்னுங் கடா வையாசங்கித் ததனைக்கு முகத்தானே யவையேதானே யாதலை வசியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) பண்ணையு மோசையும்போலப் பழமதுவு மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா மண்ணுளத்துவிதமாதல்- எ-து-பண்ணு மதனின்வேறென்று யெண்ணப்படு மிசையும்போலவும், பழமுமதனி னவேறென்று யெண்ணப்படுஞ் சுவையும்போலவும், யாங்கனும்வியா பகமாய முதல்வன் றிருவருளுயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்பதாக லான் - அருமறைகளொன்றென்னு தத்துவிதமென்றறையு மாங்கு- எ-து- வேதங்களேகமென்னுமற் பிரமமத்துவிதமென் றவ்வவ்விடங் களிற்கூறும்-எ-து.

ஆண்டுப் பிரமமத்துவிதமென்றது-பிரமமுயிர்களின் வேற்றுமை யின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலா னந்தேக மென்பதனோடு முரணுமாதில்லையென்பதாம். பண்ணையென்னு மைகாரம் பகுதிப் பொருள்விசுதி. பண்பாய்ப்பண் முதலாயின எங்குமண்ணுள்ளென விசேடித்தது. குணகுணிகள் போலுடனாயு மவ்வா றுடனாகமைக் கனுபவங்காட்டியவாறு. வியாப்பிய வியாபகமாத லொப்புமைமாத்தி னையே பற்றிக் குணகுணிகளை யுவமைகூறியு றொன்பது.

வெண்பா.

அரக்கொடுசேர்த்தி யணைத்தவக்கற்போ ... *
லுருக்கியுடங்கியைந்து நின்று-பிரிப்பினறித் ... *
தானேயுலகாந் தமியேனுளம்புகுதல் ... *
யானேயுலகென்ப னின்றும். ... (ச)

அரக்கொடு-இன்று-எ-து-உ-ம்-எ-னின், இங்ஙனம் வெவ்வேறு வமையெடுத்துக்காட்டின னேகாந்தவாதமா மென்னுங் கடரவையா சங்கித்து, அஃதாகாமை யுவமைமுகத்தான் விளக்கி மூன்றையுமொ ருங்கே வளியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) உருக்கியரக்கொடு சேர்த்தியணைத்தவக் சற்போலுடங் கியைத்துநின்று பிரிப்பின்றித் தானே யுலகாம்-எ-து - அரக்கையுரு க்கி யதனோடு சேர்த்தணைத்த கற்பொடி யவ்வரக்கினோ டொன்று பொருங் கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல முதல்வனுயிர்களினொ ருங்குகூடிநின்று நீக்கமின்றி யுடனாகலாற் றானேயாம்-உலகேயார்தா னே யுலகேயாம், அற்றேல் வாமதேவமுனிவன் முதலியோர் யானே யுலகெல்லாமாயினெனெனக் கூறுதலானும், சர்வஞானேத்தரத்தில் யானே யெல்லாமா யல்லனாமா யுடனுமாய் நின்றேனென் றுயிர்கள் மேல்வைத் தோதுதலானும். உயிர்களு மிவ்விலக்கணத்தன வாவான் செல்லும்போலுமெனின்; தமிழே னுளம்புகுதல் யானே யுலகென்ப னின்று-எ-து-அம்முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினீங்கிக் தனியாய்நின்ற வென்னகத்துச் சோகம்பாவனையாற் புகுந்து வேற்றுமையின்றித்தோ ன்றலான் யானே யுலகெல்லாமென்பே னாயினே னிம்முத்திக்காலத் தாகவி னதுபற்றி யுயிர்களு மவ்வாறாவான் சேறலின்று-எ-று.

அதுபற்றி யுயிர்களு மவ்வாறாவான் சேறலின்றென்பது குறிப் பெச்சம். இவ்வேற்றுமைபற்றி யன்றே, அருச்சுனற்குக் கிதைநூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன்யானே யுலகெல்லா மாயினென்றதூஉ ம், முதல்வனது விசுவரூபத்ததைத் தான்காட்டியதூஉம், ஏனையவர் றைக் கைவிட்டி என்னையே வழிபடுகுவென்றதூஉம், அதனையுறுதியா கக்கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கூறியகருத்து நோக்கிச் சாங்காறு ன்சிவபூசை செய்ததூஉம், கண்ணன் மேலிட்ட போதுக்கள் முதல் வன் நிருமுடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ண னுபமன்னியமுனிபா ற் சிவதீக்கையுற்றுத் தன்னையுற் தலைவனையு முணர்ந்தோ னாகலிற் சோகம்பாவனையைத் தலைப்பட்டோனாதலறிக. கலப்பானிற்றலா னுல கேயாமென்பார் உடங்கியைந்து எனவும், 'பொருட்டன்மையால்வோ று நின்றலாற்றானே யாமென்பார் நின்றெனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற் றலாற்றானே யுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி யெனவுங் கூறினார். ஈண் டி மிரட்டிற்றொழிந்து கொண்டிணைக்க இன்றியென்னுஞ் செய்வெ

னெச்சக்குறிப்பு - மழைபெய்து குளநிறைந்த தென்புழிப் போலக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதா பேதமென்றும் பிணங்குஞ் சமயிகளையெல்லாமறுத் தம்முவகையியல்புந் தன்கட்டோன்றி நிற்கு மத்துவிதத்துண்மை யேதுக்களானு முவமைகளானு முணர்த்தியவாறு. புடைநூலாசிரியரு மிவ்வதிகரணப் பொருளே பற்றி “ புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்த் தெரிக்கலுற்றாம் ” எனவெடுத் தோதினார். முதலதிகரண முடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி யிவ்வான்மாக்களுக் கிருவினை முதல்வனானையின் வருமென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின். முதல்வன் எவ்வாறு யிரர்களோடியைந்து நின்று புனருந்பவஞ் செய்யுங்கா லுலகத்துக்குப்போல அவனுக்குத் துணைக்காரண முதலியன வேண்டப்படுமோ படாவோ வென்னுமையப்பாட்டின்கண் முதல்வனது சுதந்திரத்திற்கு மளவிலாற்றற்கு மிழுக்காய் முடியுமாகவி னவனுக்கவை வேண்டப்படாவெனப்பரிணாமவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னிரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

ஈண்டிருவினை யென்றது முற்பிறவிகளி னீட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணிய பாவங்களையென்க. எனவேமாயையி னுண்மையும் பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல் பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற் கிழுக்கில்லை யென்பார் முதல்வனானையின் வருமென்றார்.

ஒரு நகரியைக் காப்பான் பாடி காவலிட்டாங்கவை யவன் தாக்கினை யாகலான்-எ-து-மே-ள்-எ-னின். ஆணையே யமையு மிருவினை யெற்றுக் கென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச்சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒருபட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற்றொழிலைக் களைகளுவா னொருவன்மாட்டு வைத்தாற்றோல வெல்லாவறிவு முதன்மை யனுக்கிரகங்களுடைய வம்முதல்வன்புனருந்பவத்தைச்

செய்வதாகிய தனதானையை யவ்விருவீனை கண்மாட்டுவைத்து நடாத்துதலே முறைமையாகலா னினி யிவ்வான்மாக்களுக்கிருவினைமுதல் வனுணையின் வருமென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லா முலகத்தோ டொப்ப நிகழ்வனவாகவி லீண்டைக்கரசன் செய்தி யுவமை யாயிற்று. பாடிகாவலாவது - களைகளுவா னொருவனைக் கொண்டு வேந்தன் செய்விப்பதொருதண்டத்தொழில் விசேடம். அது “கோடிகாவனைக் கூருநாளொலாம் - பாடிகாவலிற் பட்டுக்கழிவரே” என்னுந் திருப்பாட்டா னுமபிக. இஃதயியாதார் தத்தமக்கு வேண்டிய வாறெல்லா முரைப்ப வெண்பா.

உள்ளதே தோற்ற வுயிரணையு மவ்வுடவி*
 னுள்ளதா முற்செய்வினை யுள்ளடைவே-வள்ளலவன்
 செய்பவர்செய்திப் பயன்வினைக்குஞ் செய்யேபோற்*
 செய்வன் செயலணையா சென்று. (டு)

உள்ளதே - சென்று-எ-து-உ-ம்-எ-னின் வினையுண்டென்பதற்கு மதுவே யுயிர்க்குப் பாயாய் வருமென்றற்கு மேல் வினையேறுமாற்றிற்குமது முதல்வனை யின்றி யமையாமைக்கும் பிரமாண மென்னை பென்னுங்கடாவை யாசங்கிக் தேதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளதே தோற்ற-எ-து- இல்லது தோன்று தென்பது மேற்கூறிப் போந்தமையான் முன்னுள்ளதாய புண்ணிய பாவமென்னு மிருகூற்றுச் சஞ்சிதவினையே தன்பயனாகிய விற்பதுன்பங்களையுமவை நுகர்த்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய வுடம்பினையுந் தோற்றுவிப்ப - உயிரணையு மவ்வுடலின்-எ-து-அவ்வின்ப துன்ப நுகர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையிற் சித்தாகிய வுயிரே யவ்வுடம்பிற் பொருந்தியவற்றையனுபவிக்கும்;-முன்வினையை யீண்டனுபவித் தொழிந்தான் மேலைக்கு வினையுண்டாமாறி யாங்ஙனமெனின், உள்ளதா முற்செய்வினை யுள்ளடைவே-எ-து-முன்செய்தவினை யனுபவித்தற் கேதுவான முறைமையிலே மேலைக்கு வினையுளதாம்; அற்றே லவ்வினையே பயனாகவருமென வமையு மம்முதல்வ னெற்றுக்கெனின்;செய்பவர் செய்திப்பயன்வினைக்குஞ் செய்யேபோல்-எ-து-உழவர் செய்யுந்தொழிற்குத்தக்க பயனை வினை நிலம் வினைவிப்பதன்றி யத் தொழிறுனே

விளைவிக்க மாட்டாததுபோல - வள்ளலவன் செய்வன்-எ-து- உண்
வும் விததுமாய்த் தொன்று தொட்டுவரு மவ்வினைகள் வள்ளலாகிய
முதல்வனை யவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன் - செயலுணையா சென்று-
எ-து-அவ்வாறன்றி வினைதானே யுயிர்கட்குப் பயனாய்வந்து பொரு
ந்தமாட்டாது-எ-று.

வள்ளலென்றார் தற்பயன் குறியாது வேண்டுவார் வேண்டியவா
றே நல்கு மருளுடைமை நோக்கி. உள்ளடைவு - உள்ளுதற் கேது
வாகிய வடைவெனவிரியும் ஏகாரம் ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்த
து. உள்ளுதல் - ஈண்டனுபவித்தல். அதற்கேதுவாகிய முறைமை
யாவன - அனுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்புவெறுப்புக்
கள் அவற்றின்கணுண்டாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும். மேல்முதல்வனு
க்கு வினை வேண்டப்படு மென்பதற் கரசனை யுவமை கூறினார். ஈண்
டுவினை முதல்வனை யின்றியமை யாதென்றுணர்த்துதற் குழவுத்தொ
ழிலை யுவமை கூறினானெனக்கொள்க.

வெண்பா.

அவ்வினைஞர் தாஞ்சென்ற வவ்வினையைச் செய்வதனர்*
னவ்வினையைக்காந்த பசாசம்போல- வவ்வினையைப்*
பேராமலூட்டும் பிரானி னுக்காரோ... *
லார்தாமறிந்தனைப்பா ராகு... (கூ)

அவ்வினை - ஆங்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின். இருவினை சடமாதலிற்
சென்றனைய மாட்டாவாயினு முயிர்கள் சேதனமாகவி னவையே யவ
ற்றது பயனையறிந் தெடுத்துக்கொண்டு துகளும் வள்ளலெற்றுக் கெண்
னுங்கடாவை யாசங்கித் ததனை வலியுறுத்துத் துதலிற்று.

(இ-ள்.) காந்த பசாசம்போல-எ-து-ஒருவனெடுத்து நேரோபிடித்
தவழி யிரும்பினை வலித்துக்கொள்ளுங் கார்த்தம்போல- அவ்வினையை
ப் பேராமலூட்டும் பிரானின்-எ-து-அவ்வினைப் பயன்களைப்பிறழாம
னுக்விக்குமுதல்வனால்-அவ்வினைஞர்தாம்-எ-து-அவ்வினைகளைச்செய்
யுமான்மாக்கடாம்-அவ்வினையைச்செய்வ தனிற்சென்ற வவ்வினையை
துகராரோ லார்தாமறிந்தனைப்பார்-எ-து-அவற்றைச்செய்தற்கு நிலை
களமாகிய வுடம்பின்கட் பொருந்தியவற்றது பயனையனுபவிப்ப ரவ்
வாறனுபவியாராயின் வேறேயெவர்தா மவற்றையறிந்து கூட்டுவர். ஆ

ங்கு-எ-து-அறிவுஞ் சுதர்கிரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்
குமப் பெத்தக்காலத்து-எ-து.

ஒருவருமில்லை யென்பதாம். ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென அறி
வின்மையானும், வீணைசடமாகலானும், மாயை “தாரகமா மத்தன்றா
ணிற்றல்” எனப்போந்தமை யானும் முதல்வனே யறிந்தனைப்பனெ
னப் பாரிசேடவளவை கூறுவார் “பிரானினுகராரோ லார்தா மறிந்த
னைப்பார்” என்றார். இதுசொற்பொருட் பின்வருநிலை.

வெண்பா.

நெல்லிற்குமியு நிசுழ்செம்பி னிற்கனிம்புஞ் ... *
சொல்லிப்புதிதன்று தொன்மையே-வல்லி... ...*
மலங்கன்மமென்றுளவாம் வள்ளலாற்பொன்வர... *
எலர்சோகஞ் செய்கமலத்தாம். (எ)

நெல்லிற்கு - ஆம்-எ-து-உ-ம்-எ-னின்-அவ்வீணை யாதியோ வநா
தியோ, ஆதியெனின், முன்பில்ல திடையே தோன்று மென்பது சற்
காரியவாதத்திற் கேழுது, அநாதியென்றொருவர்கூட்டவேண்டுமெ தில்
லையென்னுங்கடாவை யாசங்கித் ததனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெல்லிற்குமியு நிசுழ்செம்பி னிற்கனிம்புஞ் சொல்லிற்
புதிதன்று தொன்மையே-எ-து-நெல்லின்க ணுமியுஞ் செம்பின்கட்க
ளிம்பு மெக்காலத்துளவாயினவென் றுராய்ந்து சொல்லுங்கா லந்நெ
ல்லுஞ் செம்புமுளவாயினவன்றே யுள்ளனவன்றி யிடையே வந்தன
வல்ல வதுபோல - வல்லி மலங்கன்ம மென்றுளவாம்-எ-து-மாயை ம
லங்கன்மமென்னு மும்மலங்களு மநாதியே யுள்ளனவாம். பொன்வா
எலர் சோகஞ்செய்கமலத்து வள்ளாலாம் - எ-து - முன்னே யு
ள்ளதாயதாமரைப்பூ வலர்தலுங் கூம்புதலு ஞாயிற்றிறற் செய்யப்
படு மாறுபோல வவைத்தங் காரியங்களைச் செய்தன் முதல்வனா
லேயாம்-எ-து.

இஃதெடுத்துக் காட்டுவமை. புதிதன்றென்பதனைத் தனித்தனி
கூட்டுக. தொன்மையிலுள்ளவற்றைத் தொன்மையென்றுபசரித்தார்.
ஏகாரம்-பிரிநிலைக்கண் வந்தது. மாயை யிறைவனுக்குப் பரிகிரகசத்
தியாகவின் வல்லியென்றா. வீணைக்குந் தொன்மைகூறுவா ரினம்பற்
றி மாயைமலங்களுக்குந் தொன்மைகூறினார். மூலமலத்தின் காரியம்-
மோகந்தமமுதலாயின. இருவினையின்காரியம்-இன்பதுன்பம் முதலாயி

ன. மாயையின்காரியர் தனுகரணமுதலாயின. வளளலாலாமெனவே, திரோதான சத்தியதுண்மையுட்பெற்றும். அது பாகம் வருதற்பொருட்டு மலத்தின்வழியின்று மோகமுதலியவம்மைத் தொழிற் படுத்துவதாகிய சிவசங்கற்பத்திற் கேதுவாதல்பற்றி மலமென் றுபசரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு மலங் கன்ம மாயை திரோதான மாயாகாரியமென்னுமை வகைப்பாசமுங் கண்டுகொள்க. இவற்றுண் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயையென் றிருவகைப்படும். இவ்விரண்டனுட் சுத்தமாயையின் காரியமே யசுத்தமாயை யென்பாரும், சுத்தமாயை போல வசுத்தமாயையு மநாகியேயாமென்பாரும், ஒன்றுதானே யூர்த்துவமாயை யதோமாயையென் றிருவகைப்படுமென்பாரும், ஏனைப் பலதிறத்த ராசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்தமாயையெனப்படு மென்பாருமுள். அதுமுதல்வனுக்குத் தாதான்மியசத்தியாகலிற் பரிக்கிரகசத்தியாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டையதென்றோழிக. சுத்தமாயையினின்றும் பஞ்சகலைகளு நால்வகைவாக்குஞ் சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொன்றுந்தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும் அத்தகாலமுதல் அசுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொரு தத்துவங்களுந் தோன்றும். இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் பொதுவுஞ்சிறப்பும் பொதுச்சிறப்பு மெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட் டியிர்கடோறும் வெவ்வே றுளவாம். கன்மமுநாசோற்பத்திபண்ணி வருமாதலா லநாகியென்பதுபற்றிப் பிரபஞ்சம் போலப் பிரவாகாநாகியென்பாரும் “ஏகனகேக னிருள்கருமமாயை பிரண்-டாகவீவையாருதியில்” எ-ம், “ஆணவமுதலன்றதுபோற் கருமமும்” எனவும், ஒப்பவோதுதல்பற்றி மூவகைவினைக்கு முதற்காரணமாய மூலகன்மமொன் றநாதிரித்தமா யுண்டென்பாருமென் றிருகிற த்கராசிரியரென்க. இவ்வினையிட்டப்படுங்காலம்-மந்திரமுதலியவத்து வாக்களிடமாச, மனம்வாக்குக் காயமென்னு மூன்றா னீட்டப்பட்டு, தூலகன்ம மாயா காரியமெனப் பெயர்பெற்று, பின்னர் பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்குமகன்மமாய், புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற்கிடந்து, சாகியாயுப் போகமென்னு மூன்றற்குமேதுவாய், முறையே சனகர் தாரகம் யோக்கியமென்னு மூவகைத்தாய், அபூருவஞ் சஞ்சிதம் புண்ணியம் பாவமென்னும் பரியாயப்பெயர்பெற்று. பின் னர்ப்பயன் படுங்கால், ஆகிதைவீகம் ஆகியான்மீகம் ஆகிபெளதீகம் என்னு முத்திறத்தாற் பலதிறப்பட்டுப் பிராரத்தமெனப் பெயர்பெ

ஹம். ஆகிபெளதிகமாவது-சடம்வாயிலாகவருவது; ஆகியான்மிகமாவது-சடத்தொடுகூடிய சேதனம் வாயிலாகவருவது; ஆகிதைவிகமாவது-ஒருவாயிலானன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாகவருவது. இன்னு மிவ்வினைகள்-உலகம் வைதிகா வைதிகம் அகதியான்மிகம் அதிமார்க்கமென் றைவகைப்பட் டொன்றற்கொன் றேற்றமுடைத்தாய் முறையே நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளி னடங்கி யசுத்தமிச்சிரமஞ் சுத்தமெனப்படும் போகங்களைப் பயப்பிக்குமென்றறிக. இரண்டாமதிகரண முடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி யிவ்வான்மாக்கண் மாறிப்பிறந்து வருமென்றது - எ-து-மே-ள்-எ-னின். புனருத்தவஞ் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு முளதாயினன்றே முற்செய்வீனையே யீண்டைக்கு வருமென மேற்கூறியதமையும். அஃதுண்டோ வில்லையோவென்னு மையப்பாட்டின்கண், சூடமுடைந்தவழிக்கு ஸாகாயமாகாயத்தோடு கூடுமாறுபோல உடம்பு நீங்கியவழி யுயிர் பிரமத்தோடுகூடுமென்னுஞ் சுருதிபற்றி யிறந்தவுயிர்மீள்ப் பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து,சூத்திரத்தின் மூன்றாங்குற்றைக் கண்ணழித்துக்கொண்டு மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

வருதல் - தொன்றுதொட் டவ்வாறுதல். மாறுதல் - ஈண்டிறத்தலென்பது, “போக்குவரவுபுரிய” என்னுமூலத்தானும், ஏதுவுதாரணங்களோ ளொளாகிய வியைபானுமுணர்க. இஃதுணராத, அச்சு வேறுபடுதலென் றுரைப்பாரு முளர். அஃதீண்டைக்கியாது மியையாமையுணர்க.

தோற்றமுமீறுமுள்ளதற் கல்லதுளதாகலின்மையான் - எ-து-மே-ள்-எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உற்பத்தியு நாசமுந் தொடர்ச்சியாயுள்ள பொருட்கன்றி யேனைப்பொருட் குற்பத்திகடாமையா னினி யிவ் வான்மாக்கண் மாறிப்பிறந்து வருமென மேற்கொண்டதென்றவாறு.

தோற்றமும்மென்னு மும்மைகளை யெதிரதுதழீஇ யினவாகக் கோடலிற் றொடர்ச்சியாயென்பது போந்தவாறறிக. உளதாகல் ஈண் டிக்கோன்றுதல். இனி யிவ்வாறன்றிக் குடாகாய வுவமையேபற்றி யிருவினை யான்வரும் புனருற்பவ முயிரின்பொருட்டுச் சிவத்துக்கே யாமெனச் சிவாத்துவிதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்தும், அம்மூ லப்பகுதியிற் றேனறும் புத்திதத்துவத்திற்கே யதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்தும், மேற்கோடனுதலிற் மீவ் வநிகரணமெ னக்கொண்டு, தோற்றமும்ம மவ்வுரிமை புள்ளதற்கேயன்றி யேனை யவற்றிற் குளதாதலின்மையா னிவ்வான்மாக்களே மாறிப்பிறந்துவரு மென மேற்கொண்டதென் றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட் குரிமை யென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. உளதாதலென்னுமொருமைதோ ற்றவீறுகளோடு தனித்தனியே சென்றியையும். ஆன்மாக்களையென் னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. இனி மாயாவாதி முத லியோர் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு மேற்கொண்ட தென்பாருமு ளர். அத்துவிதமென்ற சொல்லானே யவமைமறுத்தான் மாக்களைப் பெறுவித்தமையி னீண்டவர் மதம்பற்றிக் கட்டிநிகழ்த்தகோ ரியையி ன்மையுணர்க.

வெண்பா.

கண்டநனவைக் கனவுணர்விற்குன்மறந்து*

விண்படர்ந்தத்தாடு வினையினுற் - கண்செவிகெட்...*

இள்ளதேதோற்ற வுளமணுவாய்ச்சென்றுமனந் ...*

தள்ளவிழுங்கருவிற் றுன்... ..(அ)

கண்ட-தான் - எ-து-உ-ம்-எ-னின். புனருற்பவமாங்காற்படு மி யைபுகளுணர்த்தி யதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. கண்செவிகெட்டு ள்ளதேதோற்றவுள மத்தாடுவிண்படர்ந்து கண்டநனவைக் கனவுணர் விற்குன்மறந்து மனந்தள்ள வினையினு லணுவாய்ச்சென்று கருவில் விழுந்தான்-எனக்கொண்டு கூட்டுக.

(இ-ள்.) கண்செவிகெட்டுள்ளதே தோற்ற-எ-து-கண்செவி முத லிய வறுப்புக்களையுடைய விவ்வுடம்புகெட்டவழித் தனக்குக்கேடின் றிப் படைப்புக்காலந்தொடங்கிச் சங்காரகாலமளவு நிலைபெற்றுள்ள தாகிய சூக்குமதேகம் பூதசாரவுடம்பு முதலியன வாய்க்காரியப்பட- உளமத்துவிண்படர்ந்து-எ-து-உயிரான தப்பூதசாரமுதலிய வுடம்

பின்கட்பொருந்தித் துறக்கநிரயங்களிற்சென் றனுபவித்துப் பின்னர்-
கண்டனனைவக் கனவுணர்விறுன்மறந்து-எ-து-நனவின்கட்கண்டவற்
றைக் கஞ்காணுங்காலத்து மறந்தறிவு வேறுபட்டாற்போல முன்னே
க் கண்செவிகெட்டவாறு முள்ளதே தோற்றவத்துடு விண்படர்ந்த
வாறு மாண்டனுபவித்தவாறுமாகிய வின்றோன்னவற்றை மறந்தறி
வு வேறுபட்டி-மனந்தள்ள வினையினு லனுவாய்ச்சென்று கருவில்வி
ழுந்தான்-எ-து-முன்னுடம்பிறக்குங்கா லடுத்தவினேகாட்டு மக் கதி
நிமித்தம்பற்றி யுயிரவாவுமாறுமனஞ்செலுத்துதலா னக்கதிக்கூடச் சே
ற்றகேதுவா யெஞ்சினின்ற புண்ணியபாவசேடத்தாற் சூக்குமதேகமா
த்திரையாய்ச்சென்ற மனந்தள்ளிய கதிக்கடைந்த கருவின்கட்படு
மென்றவாறு.

இன் - உவமவுருபு. தான் - அசை. மறத்தற்குச் செயப்படு
பொருளவாய் நிலையான்வந்தது. விண் படர்ந்தென்னு முபலக்கண
த்தா னிரயம்படர்ந் தென்பதூஉம் பெறுதும். படர்ந்தென்காரியத்
தைக்காரணமாக வுபசரித்தார். அத்தாடென்புழி - அன்சாரியை
விகாரத்தாற்றொக்கது. பொருந்தியென்பது சொல்லெச்சம் - வி
னையாகுபெயர். உடம்பு நீங்கிப் போங்கால் முதற்கட்கெடுவன கண்
னுஞ்செவியுமாகலி னச்சிறப்பு நோக்கிக் கண்செவி கெட்டென்
றுபசரித்தார். கெட்டவழியென்பது கெட்டெனத் திரிந்து நின்றது.
ஐம்பெரும்பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்கும வுடம்
பின் காரியமா மாறென்னை யென்னு மையநீக்குதற்கு உள்ளதே தோ
ற்றவென்றார். ஏகாரந் தேற்றம், ஆகாயமுதலிய தூலபூதங்கள் சத்த
முதலிய சூக்குமபூதங்களின் காரியமாகலினது பற்றியேதன்மாத்திரை
மயமாகிய சூக்குமவுடம்பிற் றோன்றுவதாய தூலவுடம்பு ஐம்பெரும்
பூதமய மெனப் பட்டதன்றிப் பிறிதில்லை யென்பது. “பூதஞ்சரீரம்
போனும் புரியட்ட ஞுபந்தானே - யாதஞ்சரீரமாகி ,, எ-ம்- “ சூக்கு
மவடிவதென்னிற் தூலகாரணமதாகும் ,, எ-ம்- “ தூலமா முருவினு
க்குச் சூக்குமமுதல் ,, -எ-ம்- “ மாறியிவ்வுருவமெல்லாம் வருவதெ
ங்கே நின்றென்னிற் - கூறிய சூக்குமத்தாம் ,, -எ-ம்- “ விதிப்படிசூக்
குமத்தே யுருவம் ,, எ - ம் - “ மனதிறநுமுடல் ,, எ - ம் - வழி
தூலாசிரியரு மிவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்
தம்க்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. அதுகோன்றுங் காற்காலமுந்
று நீக்கிடமரம்பின் லேரோர் நின்மர நிகழ்த்துமாறுபோலச் சூக்

கும்புடம்பு கெடாது நிற்பத் தூலவுடம்பு வேறொரு சூரியாமாரம்
வீரசங்கிலிபு மாதல்போல, வினைக்கிடாக வச்ச வேறுபட்டு, “ம
திக்கெழு கலைகள்போல வருவதுபோவதாம்”, எனவும் வழிதூலா
சிரியர்கூறியவாற்றானறிக. அணு - குக்குமவுடம்பு - தள்ள - தள்ளுக
லானென்க. அக்கருவிலெனச் சுட்டுவருவிக்க. உள்ளதேதோற்றவெ
ன்றதனால் உடற்றிரிவும், விண்படர்ந் தென்றதனால் இடத்திரிவும்,
கண்டநனவைக் கனவுணர்வீற்றான் மறந்தென்றதனால் அறிவுத்திரி
வும் பெறப்பட்டன. உள்ளதே தோற்றவென்றதனால்; புதிதுபுகி
தாய்த் தோன்றுதல் பற்றிச் சற்காரிய வாதத்திற் கிழுக்கின்மையும்;
அத்தூடு விண்படர்ந் தெனவும்; அணுவாய்ச்சென்று கருவில்விழு
மெனவுங் கூறியதனால் போக்குவரவுபற்றி விபாபகத்துக் கிழுக்கின்
மையும், வினைச்சேடத்தா லென்றதனால், துறக்க நிரயங்களி னனுப
வித்தொழிந்தமை பற்றிப் புனருற்பவ காரணத்திற் கிழுக்கின்மையும்;
மனந்தள்ள வென்றதனால், அஃதெஞ்சுதற் கேதுவுங் காட்டியவாறு.
வேதத்துட் கூறப்படும் பஞ்சாக்கினி வித்தையி னியல்புணர்த்துவார்
கண்செவி கெட்டவழி விண்படர்ந்து மறந்தனுலாய்ச் சென்றுகருவி
ல் விழுமென்றார். பஞ்சாக்கினி வித்தையி னியல்பு - நிலகண்டபாடி
யத்திற் காண்க. மறந்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டி யுரைப்பாருமுளர்.
துறக்க நிரயங்களிற் படர்ந் தனுபவிப் புழியறிவு திரியாமை புராண
ங்களுட்காண்க.

வெண்பா.

அரவுதன்றோலுரிவு மக்கனவும்வேறு *

பரகாயம்போய்வருமப் பண்பும்-பரவிற் *

குடாகாயவாகாயக் கூத்தாட்டாமென்ப *

தடாதுள்ளம்போ மாறது. (கூ)

அரவு-அது--எ-து-உ-ம்-எ-னின். உயிர்க்குப் புனருற்பவ மாகா
மைக்கு வாதிகளானெடுத்துக் காட்டப்படுங் குடாகாய வாகாய வுல
மைக்குப் பொருள்கூறி மேலதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரவுதன் றோலுரிவு மக்கனவும் வேறுபரகாயம் போய்
வரு மப்பண்பும் பரவில்-எ-து-கண்செவி கெட்டவழி யுள்ளதே தோ
ற்றவத்துடு விண்படர்தற்குப் பாம்புத்தோலுரித்துப் புதிதொரு தோ
ல்போர்த்துச் சேறலும், புருடனனவுடம்பி னீக்கிக் கனவுடம்பிற் சே

றலும், யோகிகடம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற்சென்று மீடலுமாகி ய விவ்வுவமைசண் மிக்கு வழங்குதற் கணிவற்றிற்குமாறாக - குடாகா யவாகாயக் கூத்தாட்டா மென்பதடாது-எ-து - குடவாகாயங் குடமு டைந்தவழி யாகாயத்தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமெ ன்று நீ கூறுதல் பொருந்தாது - உள்ளம்போமாறது-எ-து-சூக்குமவு டம்பு விட்டுப்போ மாற்றிற்கே யவ்வுவமை யாகலா னென்றவாறு.

எனவே உடல்விட்டுப் போமாற்றிற் கிவ்விருவகை யுவமைகளு மாசுமங்களிற் கூறுதலினவை தம்முண் முரணைவாறு. அரவுதன்றோ லுரிவு முதலியன தூலவுடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவ மை சூக்குமவுடம்பு விட்டுப்போமாற்றிற்கு மெனக்கோடல் பொருத் தமுடைமையின், அவ்வேறுபாடுணராது குடாகாய வுவமைபுந் தூல வுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்கே போலுமென மலையற்கவென மேலத னை வலியுறுத்த வாறுகாண்க. மேலேவெண்பாவில் “கண்டநனைவைக் கனவுணர்விற றுன்மறந்து „ என்றது - அறிவு வேறுபடு முறைமைக் கெடுத்துக் காட்டியதெனவும், ஈண்டைக் கனவுமென்றது-அதனையே யுடல்வேறு படுமுறைமைக் கெடுத்துக்காட்டிய தெனவுந்தெரிந்துகொ ள்க. பரவு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இல்லுருபு - தொழினிகழ் ச்சிக் கண்வந்த ஏழாவது. பரவுதல் எல்லார்க்கும் புலனாறுமிக்கு நிசுழ்தல். ஈண்டுள்ளமென்றது சூக்குமவுடம்பை. போமாற்றிற் சென் னு நான்காவது விகாரத்தாற் றெடுக்கது, “ஐந்தவித்தானற்றல் „ என் புழிப்போல. குளவாம்பல் குளாம்பலென மரீ இயினற்போலக் குட வாகாயங் குடாகாயமென மரீ இயிற்று. ஆகாயக் கூத்தாட்டென்ப து வமத்தொகை. இதனை யும்மைத்தொகை யாகக்கொண்டு, குடாகாய வாகாயமுங் கூத்தாட்டும்போ லென்றுணர்ப்பாரு முளர். மூன்றாம் திகரண முடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே-எ-து-மே-ள்-எ-னின். அங்கனம் புனருற்பவமாதற் கேதுவா யிருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது, முதல்வனின் வேறோவன் றோவென்னு மையப்பாட்டின் கட்பொருட்குச் சத்திவேறென்னு மீ

மாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னு நையாயிகர் முதலியோர் மதமும்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து, சூத்திரத்தி னினுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துலாத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

(இ-ள்) முதல்வன் நனதானையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பனென்றவாறு. அன்னியபோக விவச்சேதம், அயோக விவச்சேதமென்றற் றொடக்கத்து வடசொற்கள் - பிறிகினியைபு நீக்குதல் இயைபின்மை நீக்குதலென்றற் றொடக்கத் தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படு மாறுபோல, சமவாயமென்னும் வடமொழி - தமிழின் ணீக்கமின்றி நின்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென்றுணர்க. வடமொழியிரண்டாளு சூத்திரத் தினுதியின் ஆணையின் முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்குமென வாணமேல் வைத்தோடு யதனை யிண்டு முதல்வன்மேல் வைத்தோடு. கண்ணழிப்புழியிருவினை முதல்வனானையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த வாணையி னிக் கூறுமையே யினிதுவிளங்கு மென்னுங் கருத்தாற் சொற்பல் காமைப் பொருட்டதனையொழித்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட்டாதார் சர்வவியாபியாய் நின்றலானென்னு மேதுவின் பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டிணைப்ப. அதுகூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பிற்கேலாமையுமறிக்காண்டுச் சமவாயமென்றது - தாதான்மிய சம்பந்தத்தை அஃதாவது பொருளா னென்றே யாயுமொரு வாற்றாற் பேதமாதற் குரிமையுடைமை.

அவனே கானேக மிரண்டு மின்றிச் சருவவியாபியாய்நின்றலான் ளது-ஏது-எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்கையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறே யென்னு மிருதன்மையுமின்றி யவ்விரண்டற்கும் பொதுவா யெங்கனும் வியாபியாய் நின்றலானினி யாணையி ணீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

அவினாபாவ முணர்த்துவார் ஏகானேக மிரண்டுமின்றியென மேற்கோளிற் போந்தபொருளை யனுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நின்றலானென வேறுகறினார் சருவவியாபியாய் நின்றல் “அவையேதானே

யாய் , என்னு மதிக்கரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின், அதனையிண் டேதுவாகவைத்து, ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமென்னு மேற்கோளை ச்சாதித்தவாறு.

வெண்பா.

எங்குமுள்ளென்றளவை யொன்றன்றிரண்டென்றி
னெங்குமுள்ளென்றெவற்றெவனு - மங்க
ணவையவனன்றில்லைப் பொன்னொளிபோலீச ... *
னவையுடைமையாளாநா மங்கு. (ய)

எங்குமுள்ள-அங்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின். எதுவுமேற் கோளுந் தம்முள்ளி நாபாவமாமாறி யாங்குனமென்னுங்கடாவை யாசங்கித் தத னை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) எங்குமுள்ளென்றளவை யொன்றன்று-எ-து-யாங்கணு மவையேதானே யென மேற்கூறிய வளவையானே முதல்வனொரு பொருளாதல் கூடாதென்றவாறு. ஒன்றாயிற் கங்கைக்கரையினின்ற வொருமானுடனே கவ்வரிக்கரையினு மொருங்கு நிற்கமாட்டா எனது போல வொருபொரு ளோரிடத்துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபி த்து நிற்கமாட்டாதென்பதாம். இரண்டென்றி நெங்குமுள்ளென்று- எ-து-அற்றேல் முதல்வனிருபொருளாய் நிற்குமெனக்கோடுமெனின், யாங்கணு மவையேதானே யாபுளதாதல் கூடாதென்றவாறு. தன் மாட்டே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின் கண்வேற் றுறையின்றி வியாபித்துநிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றே லவ்விர ண்டொடு முரணுதலின் எங்குமுள்ளெல்லெனக்கோடுமெனின், எவ ற்றெவனு மங்கணவை யவனன்றில்லை - எ-து - எவ்விடங்களினுள்ள வெத்திறப்பொருளுமாகி யவ்விடத்தவைகளெல்லா மகரவுயிரின்றே லக்கரங்களில்லையா மாறுபோல வம்முதல்வனை யின்றியமையாவாக லா நெங்குமுள்ளெல்லென்றல் பொருந்தாதென்றவாறு. ஆகலா நெங்குமுள்ளெல்லென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல், வேறுவிடுக்குமாறென்னையெனின், பொன்னொளிபோலீச ன்-எ-து-எங்குமுள்ளாகிய முதல்வன் ஞாயிறுமொளியும்போல வொ ன்ருதற்கு மிரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த்தா தான்மியத்தாற்சிவமு ள் சத்தியுமென் றியைந்துநிற்கு மென்றவாறு. அற்றேற் பசுபாசங் களும் வியாபகமெனக் கோடலினவையு மிம்முறைமைபற்றி யேகா

நேகமிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத்தத்தஞ்சத்திகளோடு தாதான் மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுகலான் முதல்வனோடு சமமாலா ன்செல்லுமெனின், அவையுடைமையாளநாமங்கு-எ-து-அவ்வாறு யினு முதல்வனது வியாபகத்தைநோக்கி வியாபீயமாகலி னப்பாசங் களுடைமையாம், பசுக்களாகிய நாமடிமையாவேம் அம்முதல்வன் மாட்டென்றவாறு.

அன்றெனப்பாட மோதுவாருமுளர். பாசங்களுடைமையாமாறு ம், பசுக்களடிமையாமாறும், “தாரகமாமத்தன்றாணிற்றல்” எ-ம், “அக் கிலீறலாவொன்று பலவாறேதொழும்பாகும்” எ-ம், மேற்பெறப்ப ட்டமையின், அவற்றையிண்டெடுத்துக்காட்டி யாசங்கை நீக்கியவாறு. என்றவென்னும் பெயரொச்சத் தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது, புசுழ் புரிந்தென்புழிப்போல. அளவையானென ஆனுருபு விரித்துணைக்க. ஒன்றன்று-உளஎன்று-என்புழி-ஒன்று-உளஎன்னுந் தருமிவாசகங்கள் ஆகுபெயராலத்தருமங்களின் மேனிற்றனவாகலான்உளஎனப்பதும் அஃறிணையொருமையோடுமுடிந்தது. அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு. எவற்றெவனுமென்பது-ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. அஃறிணைக்கண் வருமெவனென்னும் வினாவனைக்குறிப்புச்சொல் லீண்டுப்பெயர்த்தன் மைப்பட்டெவனுமென வெஞ்சாப்பொருண்மை யுணர்த்திநின்றது. அன்றியென்னும் வினையெச்சம் - செய்யுளாகலின், அன்றெனத்திரிந் தது. இன்மை-ஈண்டமையாமைப்பொருட்டு - பொன்-ஆகுபெயர். ஆமென்பது-உடைமையோடியையும் - பொன்னொளிபோலீசெனென் பது-தொகையுமமமாகலிற் பொதுவியல்பு விரித்துணைக்கப்பட்டது. இவ்வதிகாணத்தாற் போந்ததொகைப்பொருள்- முதல்வன் வியாபக னாகலின், வியாபகப்பொருட்கொன்றாய் நின்றல்கூடாது, ஆகலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும் போலச் சிவமுஞ்சத்தியுமெ னத் தாதான்மியத்தா லிருதிற்றப்பட்டு, சருவவியாபியாய்ப் பொதுமை யினிற்பனென, சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்கு முகத்தானே தாதான்மியசத்தி யுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறிய வாருமென்றுண ர்க. அஃதாமாறு தன்னை விளக்குவதூஉம், விடயங்களை விளக்குவ தூஉம் தானையாகிய ஞாயிறொன்றுதானே, விடயங்களை விளக்குழிக் கதிரொனவும், தன்னை விளக்குழிக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தா லிருதிற்றப்பட்டியைந்து நின்றல்போல, புறப்பொருளை நோக்கா தறிவு

மாத்தினாயாய்த் தன்னியல்பி னிற்பது உம், புறப்பொருளை நோக்கி நின்றுணர்த்துவது உமாகிய விருதன்மையுடைய பேரறிவாய்சைதன் னியமொன்றே யங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும், புறப்பொருளை நோக்கா தயிவுமாத்தினாயாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான்மியத்தாவிருநிற்ப்பட் டியைந்துநிற்குமெனவுணர்க. இனித் தீயின்சத்திபோன்று, சுடுதலடுதன் முதலிய தொழில்வேறுபாட்டாற் சுடுஞ்சத்தி யடுஞ்சத்தி யென்றற் றொடககத்துப் பல்வேறுவகைப்படுமாறுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டாற் பனாயாகி யிச்சை ஞானங் கிரியையென் றைவகைச்சத்திகளாயும், முறையே யைந்துநான்கு மெட்டிம் பதின்மூன்று மெட்டிமாகிய கூறுபாடுடைய விசானி முதலியவை வகைச்சத்திகளாயும், ஆரணி-சென்னி-முதலிய மூவகைச்சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி-பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச்சத்திகளாயும், வாமை-சேட்டை முதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரவாகிசுவரி-அபரவாகிசுவரி-மனோன்மணி-மகேசை-உமை-திருவார்ணியென வெழுவகைச்சிவபேதங்கட்கு முறையே யெழுவகைச்சத்திகளாயும், அத்தியான்மீகமெனப்படும் உன்மனை சமனை முதலிய சுலைகளாயும், இன்னும் பல்வேறுவகைப்பட்டு நிற்கும். அவ்வசத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமு மவ்வாறு பல்வகைப்பெயர்பெற்று நிற்கும். அவ்வவசத்திகட்கிடமாய் விந்துவு மங்ஙனம் பல்வேறுவகையான் விருத்திப்பட் டவ்வப்பெயர்பெறும். இவற்றி னியல்பெல்லாமாகமங்களுட் காண்க. இரண்டாங்குத்திரமுடிந்தது.

மூ ன் று ஞ் ஞு த் திர ம் .

உளதிலதென்றலி னெனதுடலென்றலி *

னேம்புலனெடுக்க மறிதலிற்சண்படி *

லுண்மவினையின்மையி னுணர்த்தவுணர்தலின்... .. *

மாயாவியந்திர ததுவினுளான்மா *

என்பது - எ - னின், ஆன்மப்பிரகாசமுணர்த்துது னுதலிற்று. எ-து-க-ரை-எ-னின். மேலவையே தானையென் றெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வுயிர்ஞானிய முதலியவற்று ளொன்றாகற்பாற்றென வவ்வவ மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித் துயிரவற்றிற்கு வேறாயுண்

டென்பது கருத்தளவை யான்விளக்கி மேலேச்சுத்திரத்து ஞாயிர்கண்
மேல்வைத்தோதிய முதல்வன திலக்கணத்தை வலியுறுத்துதன் மூன்
றஞ்சூத்திரத்தின் கருக்கென்றவாறு. முதன்மையுடைமைபற்றி யுல
கிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுண்டென்பது முதற்கூத்தி
ரத்துட்கூறி, காரணமாதற் பொதுமையா விரியையுடைமைநோக்கித்
துணைக்காரண முதற்காரணங்க ளதுண்மையு மவற்றானுலகங் காரிய
ப்படுமாறு மிரண்டாஞ்சூத்திரத்துட் கூறி, அவற்றையு பயன்கோட
ற்குரிய பசுக்கள துண்மைக்குப் பிரமாணமீண்டுக் கூறுகின்றொன்று
ணர்க. இதனானே சூத்திரவியைபு மினிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு-இலதென்றன்முதலிய வறு
வகை யேதுக்களானு மாயாவியந்திர ததுவென்னும் பெயரடையாற்
பெறப்படுங் குறிப்பேதுவானுமிவற்றின்வேறா சிவ்வுடம்பினு ஞாயி
ரொனப்படுவ தென்றுண்டென்றவாறு.

இது பூட்டுவிற்பொருள்கோள் - உளதென்றது சாதியொருமை.
அறிதலினென்றது - ஐம்புலனோடுஞ் சென்றியையும். ததுவினுளான்
மா வுளதென்றோனாக் காணப்பட்ட வுடம்பாற் காணப்படாத வுரி
ருக்குண்மைகூறவேண்டுதலி னிவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வே
றாய வான்மாவை யுடைத்தென வுடம்பின்மேல்வைத் தோதுத லாசி
ரியர்கருத்து. அற்றாகலினன்றே பதிபுண்மை யுலகின்மேல்வைத்தோ
தியதுஉமென்பது. ஈண்டு-மேற்கோளொன்றாயினு மெழுவகை மதங்
களை வேறுவேறுமறுக்கு மேதுக்க ளோழாகலா னுன்மாவுளதென்னு
மேற்கோளவற்றோடு தனித்தனிசென் றியைதலி னேழதிகரணத்தகா
யிற் றிச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட்கூறியவேதுவே யேதுவு மே
ற்கோளுமாகலா னேனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக்கூறவேண்
டாமை யினிவை யேதுவாமாறும், இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்கு
மாறு மினிதுவிளக்கி வலியுறுத்துதன் மாத்திரையே யிண்டிகாக்கப்ப
டுவதெனக்கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டிலதென்றலினுன்மாவுளதென்றது - எ-து-மே-ள்-எ-னின்.
சூனியான்மவாதி, தேவான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரண

ன்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணன்மவாதி, விஞ்ஞானன்மவாதி, சமூகான்மவாதியென்னு மெண்மருள், அந்தக் கரணன்மவாதி க ளான்மாவின் திலக்கணங்கூறும்வழி யதுவாதமுகத்தான் மறுக்கப் படுதலி னவரையொழித்தொழிந்த வெழுவர்மதங்களை யு முறையேமறுத்துயிருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி யவற்று ளிது சூனியமே யான் மாவென்னு மாக்த்துமிகர் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துக்கொண்டு மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையுமன்றன்றெனப்பட்ட வான்மாவிலதென்று நின்றலு ளதாதலி னதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது-எ-து-பொ-ரை-எ-னின். ஆன்மாவிலதென்றலேபற்றி யஃதுண்டெனக்கோடன் முயற்கோடில் லையென்னு மேதுவா லஃதுண்டெனச் சாதித்தலோ டொக்குமென் னுங்கடாவை யாசங்கித் ததன் ருற்பரியமுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆன்மாவிலதென்னுஞ் சூனியவாதிகளு மில்லையென வாளாகுத லமையாமையி னுடல்பொறிவிடய மனைத்தினையு முறையானே யிஃதான்மா வன்றென வொரோவொன்றாகக்கழித் திவ்வாரூ சுலி னான்மாவென்றது சூனியமென் றங்நனங்கூறுபவாகலா எவற்றை யொரோவொன்றாகவிட டங்நனங்கூறிக்கொண்டு நிற்பதோ ரறிவுண்மையி னவ்வறிவே;மேல், “அவையேதானேயாய்” என்பதனு ளாகிம வளவையாற் சாதித்துப்போங்க வான்மாவென்றவாறு.

ஈண்டிலதென்றலினுன்மாவுளதென மேற்கொண்டதென்றவாறு. அங்நனமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃதென்னையின் ருண்ம லடியென்பதனோ டொக்குமென் றொழிகவென்பதுகருத்து. இன்மை யிண்டுச் சூனியப்பொருட்டு. சூனியமாவது-உள்ளதும்ன்று, இல்லது மன்று, இரண்டுமாவதுமன்று, வேறுமன்றெனப்படும்பாழ். ஏதாரம்-பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

வெண்பார்.

ஆன்றன்றெனநின்றனைத்தும்விட்டஞ்செழுத்தாய் *

நின்றொன்றுளததுவேநீயனைத்து - நின்றின்று ... *

தர்ப்பணம்போற்காட்டலாற்சார்மாயையீயல்லை ...*

தற்பரமுமல்லதனி. (க)

அன்றன்-தனி-எ-து-உ-ம்-எ-னின். அவ்வறிவை யுடல்பொறி விடயமுதலியவற்றின் வேராகப்பிரித்துக் காணுமாறு மதுவே யுயிரா மாறுத் தெரித்துணர்ந்தி யதனை வலியுறுத்துத னாதலேற்று.

(இ-ள்.) அனைத்து நின்று-எ-து-உடல்பொறி விடயமுதலியவனை த்தினு மதுவதுதானாக நின்று - அன்றன்நெனவிட்டு-எ-து-முறையா னே யிது நானன் நிதுநானன்நென வொரோ வொன்றாகக்கண்டு நீக் கியவழி - அஞ்செழுத்தா யொன்று நின்றுளது-எ-து-அவ்விடத் தக ரமுதலிய குக்கும் பஞ்சாக்கர ரூபமாயறிந்து வந்ததோரறிவு நிலைபெ ற்றுளதன்றே - அதுவே-எ-து-அதுவு நானன்நெனக்கழிப்பி னங்கு னங்கழித்த வுணர்வு வேறுண்டெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோ டுமாகலிற் குக்கும் பஞ்சாக்கரரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த வவ்வறிவு தானே நீயென்ப தறிவாயாக - அற்றேல், மாபேயமுஞ் சிவமுமுள வென்பது மேலைச்சூத்திரங்ளாற் சாதிக்கப்பட்டமையி னவையே ய வ்வறிவினை யு மறிந்து நீக்குமென வமைபுமாகலான் வரம்பின்றியோ டுமா றில்லையாலெனின், சார்மாயை-எ-து-நின்றூற் சாரப்பட்ட மா யை - அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம்போற் காட்டலா னியல்லை -எ-து-நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின்னோடு விரவி நின்றிப்பெத் தக்காலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணுடிபோல வுனக்கறிவைவிளங்கி நிற் றன் மாத்நினாயே யன்றி யறிவதன்றாகலா னியம்மாயையல்லை-தற்பா ருமல்லை-எ-து-மாயையான் விளங்கி யறியு நீயதற் கதீதமாகிய சிவமு மல்லை-தனி-எ-து-அவற்றின்வேறு-எ-து.

விட்டவழி யென்பது விட்டெனத் திரிந்து நின்றது. அவ்வறி வாவ றிதுவென்றுணர்த்துவா ரன்றன்நெனநின்றனைத்தும் விட்டவழி யென வேதுப்பொருளை யதுவதித் தஞ்செழுத்தா யொன்று நின்றுள தென வடையாளங் கூறினார். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வரு கின்ற குத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறகொல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலு மோரியைபின்றி யுரைத்தார். அனைத் து நின்றென் புழிமுன்னர்க் கண்ணுருபும் பின்னராக் கச் சொல்லுந் தத்துவாகக் காரணத்தேற்றம். தற்பரமென்றது குறிப்பேதுவாய்நின் றபெயர். அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற்சா ர்மாயை நீயல்லை தற்பரமுமல்லை தனியென்றத னானே வருகின்றவ திசைநாங்களுக் கெல்லாந் தோற்றுவாய் செய்தவாறு மாயிற்று.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனியென துடலென்றலி னுன்மாவுளதென்றது-எ-து-மே-ள்-
எ-னின். அவ்வறி வுடம்பின்க ணன்றி நிகழக் காணுமையானும், நானு
ணுகினேன் பருத்தேன் என வுடம்பினையே நானென் வழங்கக்காண்
டலானு முடம்பே யான்மாவெனத் தேகான்ம வாதிகள் கூறுங்கடா
வை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னிரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணிழித்துக்
கொண்டு மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

நான் பருத்தேன், சிறுத்தேன், கரியேன், மணிதன், பார்ப்பா
னென வுடம்பின் குணவிசேடங்களை யுபசாரத்தா லுயிருக்கேற்றிவழ
ங்கினும், யானுடம்பு, யான்கை, யான் தாலென வுடம்பை யவ்வாறு
வழங்குவாரின்றியெனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக்
காண்டலி னதுவேயுயிர்வேறுண்டென்பதனை யறிவுறுக்குமெனவவன்
வழங்குமுனையே பற்றி யவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி யென் மனையென்றற்போல, என்கை யென்காலென
நிற்பதுளதாதலி னதுவே யவ்வான்மாவா மென்றது - எ - து - பொ-
லா - எ - னின் - எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப் பொருள்ப
டாது தலைமாத்தினாயாய் நிற்கு மிராகுவை யிராகுவினது தலையெ
ன்று வழங்குமாறுபோல வபேதம் பற்றியே வழங்கப்படுமென வ
மையுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித் ததன் றுற்பரிய முணர்த்துத்
துதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவினது தலையென்றற்போல, என்னை, என்கால்,
என்கண், என்செவி, என்பொறி, என்பிராணன், என்னறிவெனப் ப
லவாற்றானும் பெரும்பாலு முலகத்து வழங்கக் காண்டலி னவ்வழக்க
மிகுதிப்பாடு பிறிதின் கிழமைப் பொருட்கணன்றி வாராமையா னங்
கனங் கூறிக்கொண்டு நிற்கும்பொருள் வேறென்றுண்டென்பது பெ
றப்படுதலின், அதுவே மேலுரை யளவை பற்றிச் சாதித்த வான்மா
வென்றவாரும் எனதுடலென்றலி னுன்மா வுளதென மேற்கொண்ட
தென்றவாறு.

வெண்பா.

எனதென்றமாட்டி எனதலாதென்னு *

துனதலாதுன்கைகால் யாக்கை-யெனதென்று ... *

மென்னறிவதென்று முனாத்துநீ நிறங்கா... .. *

ணுன்னிலவைவேறு முணர். (உ)

எனதென்ற - உணர்-எ-து-உ-ம்-எ-னின். பதிமனைவி முதலிய பொருள் கடம்மின் வேறுகல்கண்டு பிறிதின் சிழமைப்பொருள் பட வென தென்றற்போ லன்றிக்கைகான் முதலியவற்றைத் தற்கிழமை ப்பொருள் படவென தென்று கூறி நின்றவி னவ்விருவேறுமொழியுந் தம்முளொக்குமா நென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கிக் ததனைவளியுறுத்துதனாதலிற்று.

(இ-ள்) எனதலா தென்னுதென தென்ற மாட்டின்-எ-து - நீயு லோகாயத தூல்கேட்டு முன்னெல்லாம் பதிமனைவி முதலிய புறப் பொருளையே யுயிரொனக்கொண்டு மயங்கி நின்றாயன்றே யக்காலத்தவ ற்றை யெனதன்றென வேறுகாணாது தனித்தனி யெனதென்றே தற்கிழமைப் பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நின்றற்போல - உனதலா துன்கை கால் யாக்கையெனதென்று மென்னறிவதென்று முனாத்துநீநிறங்காண்-எ-து-உனதன்றாகிய வுன்கைகால் யாக்கைகளைத் தனித்தனியென தென்றுமங்கனமறிந்த பாசவறிவை யென்னறிவதென்றுந் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீயொருபொருள் வேறுநிதின்றாய்காண்-உன்னில்-எ-து-உலோகாயத தூலாராய்ந்த பின்னர்ப்பதிமனை விமுதலியபொருள்க ளானக்கு வேறுதல்கண்டாற்போலக் கைகான்முதலிய வற்றினியல்புகளையு மேதுக்கண் முதலியவற்றா னாராய்ந்து பார்த்தியாயின்-அவைவேறுமுணர்-எ-து-அக்கை கான்முதலியன வுனக்கன்னிய மதனை யறிவாயாக வென்றவாறு.

இன் - உவமவுருபு. உனதலா தென்பதனைக் கைகால் யாக்கைகளோடு தனித்தனி கூட்டுக. இரண்டாமதிகரண முடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனியைம்புல னறிகலினுன் மாவுளதென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின். ஐம்பொறிகளு மைம்புலன்களை யறியுமென்ற தெல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமையி னவைபுடல்போற்சடமன்மை பொப்படுதலா

னும், அவற்றை யெனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மை யன்றாக லானும், அவையே யுயிராத லமையுமென விர்திரி யான்மவாதிகள் கூ ழுங்கடாவை யாசங்கித்து மூன்றாங்குற்றைக் கண்ணழித்துக் கொண்டு மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

ஐம்புலஞ்சிய சத்தபரிசு ரூபரசுகந்தங்களை யிர்திரியங்க ளொன் றறிந்ததொன் றறியாமையி னிவ்வைந்தினாலு மைம்புலன்களை யறிதலு ளாதாதலதுவே யவ்வான்மாவென்றது-எ-து-பொ-ரை எ-னின். ஐம்பு ல னறிதலாலான் மாவைம்பொறியின் வேறெனச் சாதித்தற் கேதுவா மாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித் ததன் றுற்பரிய முணர் த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

வெண்பா.

ஒன்றறிந்ததொன்றறியா தாகியுடன்மன்னி ... *

யன்றும்புலனாய் வஞ்செழுத்தை-யொன்றறிந்த ... *

லுள்ளதெயராயினது நீதனித்தனிகண் ... *

டுள்ளலவையொன்றல்லே யோர் ... (ந.)

ஒன்றறி-ஓர்-எ-து-உ-ம்-எ-னின். இர்திரியங்க ளொன்றறிந்ததொ ன்றறியாதென்ற தொக்கும். ஐந்துமைந் துயிரொனக் கோடலினதலு னெமக்காவ தோரிழுக்கில்லை, இனி யிவ்வைந்தையுங்கொண் டைம்பு லனையு மொருபொருளே யறியுமெனின் தற்குப் பிரமாணங்கண்டி- லம், குடத்தைக்கண்டயானே யதனைத் தீண்டினேன், மறித்துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்து மோருடம்பின் கண்ணே நிலைபெறு மொற்றுமைபற் றி யமைபுமெனக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித் ததனை வலியு ழுத்துத னுதலிற்று.

உடன்மன்னியொன்றறிந்த தொன்றறியாதாகி-எ-து- உடம்பின் கண்ணேநிலைபெற் றொருவிடயத்தையறிந்த விர்திரிய மற்றொரு விட யத்தை யறியாதாய் - அன்றும்புலனு யவ்வஞ்செழுத்தை-எ-து-அங் கணந் தம்முண்மாலுபடுந் சத்தமுதலிய புலன்களைச் சூக்குமபஞ்சா க்குரத்தாற் செலுத்தப்பட்டா ராய்ந்தறிகின்ற வவ்வைம்பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை - அறிதலொன்றுள்ளதெயராயின் - எ-து- கண்ணுரு வத்தையறிவது செவியோசைவையறிவதென் றிவ்வாறுணர்ந்தலையுடை

ய தோர்பொருளில்லதோ வுள்ளதோவென வினாபிராக்கில்லதென. னவ்வறிவு நிகழாதாதல் வேண்டுமாகலா னுள்ளதேயாமெனின் - அது நீ-எ-து-அவ்வாறுணர்வதாய ததுவே நீயாகிய வான்மா, அவ்வாறு ணர்வனவு மவ்வீந்திரியங்களே யென்றாற் படுமிகுக்கென்னையெனின், தனித்தனி கண்டுள்ளலவை எ-து - அவ்வீந்திரியங்க டத்தம்விடயங் களை வேறுவேறு கண்டறிதன் மாத்திரையேயன்றி யித்தொழிற்பாட் டையுடையேம் யாமெனவு மறியமாட்டாவாகலான்-ஒன்றல்லையோர் எ-து-அவ்வைந்தின் ரொழிற்பாட்டையு மறிந்தவற்றின் வரும்பயன் கொள்வதாய நீ யவற்றின்வேறுவை யதனை யாராய்ந்தறிவாயாக வெ ன்றவாறு.

ஆகியென்னுஞ் சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடு முடிந்தது. இவனுமியனுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தும் வினையாடுபவென்றாற்போல. ஆய்-என்பது-வினைத்தொகை, அவ்வஞ் செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தாற் செலுத்தப்பட்ட பொறியை ஆகு பெயரா னஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொ றியின் ரொழிற்பாட்டை யுணர்த்தின்றது. உள்-எல்-உள்ளலானெ ன்க. இம்மூன்றதிகரணத்தானுஞ் சாக்கிரத்தினிகழு மியல்புபற்றி யான்மாவின்னுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நான்காமதிகரணம்.

இனியொடுக்க மறிதவி னுன்மாவுளதென்றது-எ-து - மே-ன்-எ- னின். நேயவீந்திரியங்கட்டி நிகழறி விதனாற் காண்டுமென நீ விருங் கோடலி னவ்வீந்திரியங்களின் வேறு யங்ஙனமறிவது புரியட்டகவுட ம் பேயாமென வமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினு மகத்தே நின் றிந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தி யறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக் கும தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து நாலாங்குற்றை க் கண்ணழித்துநாத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தி னிகழ்ந்தவற்றை யறிதவி னுன்மாவேறுண் டென்றவாறு.

ஒடுக்கம்-ஆகுபெயர். நனவின் கட்கனவுகண்டாமென்று நிற்ப துளதாதலி னதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது - எ - து - பொ-ரை- எ-னின். சொப்பனத்தி னிகழ்ந்தவற்றை யறிவதுஞ் சூக்குமதேக

மேயரகளின், இது சித்தசாதனமாமாலென்னுங் கடாவை யாசங்கித் ததன் றுற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ டை.

இஃதென் சொல்லிய வாரோவெனின், ஒடுக்கமறிதலின்-எ-து-ஒடுக்கத்தி னிகழ்ந்தவற்றை நனவின்கண்மயங்கி யறிதலென்னும் பொருட்டாகலாற் சித்தசாதனமாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்குமவுடம்பே நனவின்கணதனை யறியுமாயிற் கண்டபடியறியாது மயங்கியறிதல் கூடாமையின், உயிர்க்காயினது போல பொருதன்மைத்தாத வின்றியகத்துச்சேறலும் புறத்துச்சேறலும் வேறுபாடுடைமையானதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகவி னங்ஙனமறியு முயிர்வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

வெண்பா.

அவ்வுடலினின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிகடாங்கிடப்பச்
செவ்விதினவ்வுடலிற் சென்றடங்கி - யவ்வுடலின் *
வேறொன்றுகொண்டு விளையாடிமீண்டதனை ... *
மாறலுடனியல்லைமற்று. (சு)

அவ்வுடல்-மற்று-எ-து-உ-ம்-எ-னின். கனவின்கட்செல்லுமாறு மாண்டிரிகமுமாறு முணர்த்தி யதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.)அவ்வுடலினின் றுயிர்ப்ப வைம்பொறிகள்கிடப்ப-எ-து-மேலுயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த தூலவுடம்பினின் றுயிர்ப்பனவாய வைம்பொறிகளாண்டே யுயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப-அடக்கிச் செவ்விதி னவ்வுடலிற்சென்று-எ-து - அவையங்கனங் கிடந்தவழிப்புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி யவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமி ன்றிச் சென்று- அவ்வுடலின் வேறொன்றுகொண்டு விளையாடி-எ-து-அத்தூலவுடம்புபோ லதனின் வேறாயதோ ருடம்பை யெடுத்துக் கொண்டு வேறோராற்றற்கண்டு கேட்டுண் டியிர்த்துற்று விளையாடி-மீண்டதனைமாறல்-எ-து-மீளவதனைமாறி மேற்சேறலான்- உடனியல்லை-எ-து-நீ யச்சூக்குமதேகமல்லே யதனின் வேறாவை யென்றவாறு.

உயிர்ப்பவென்றது - அன்பெருத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். உயிர்த்தல்-தொழிற்படுதல். தாமும் - மற்றும்-அசை. மீண்டு-மீள. மாறல் - மாறலானென்க. இவ்வதிகாரணத்தாற் சொப்பனத்தி னிக

மு மியல்புபற்றி யுயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. நான்கா மறிகரண முடிந்தது.

ஐந்தாமதிகரணம்.

இனிக் கண்படிவுண்டி வினையின்மையி னுன்மாவுளதென்றது-
எ-து-மே-ள்-எ-னின். சொப்பனத்தானமா நித்திரையினன்றித் தொ
ழிற்படாத சூக்குமதேகம்போலன்றிச் சுழத்தி துரியங்களினுந் தொ
ழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே யடங்குதல் வீடுதல் செய்தறிவதாகி
ய வான்மாவாத லமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை
யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னஞ்சாங்குந்றைக் கண்ணழித்துறாதுக்
கொண்டு மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

உண்டிவினை- உம்மைத்தொகை. அஃது-“உண்டியும் வினையுமின்
றிக் கிடந்து” என வழிதூலாசிரியர் கூறியவாற்றினுமறிக.

ஒடுங்கினவிடத் தின்பதுன்பஞ்சிவனம் பிரகிருதிக் கின்மையின்
ஒடுங்காதவிடத் தின்பதுன்பஞ் சீவியாநிற்ப துளதாதவினதுவே யவ்
வான்மாவாமென்றது - எ-து-பொ-னா-எ-னின். கண்படைகொண்ட
வழி யுண்டிவினையில்லையென்ற துடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோவென
வினையினுர்க்குடம் புயிரன்மையானதற் கவையில்லாமெபற்றி யின்
டைக் காவதோ ரிழுக்கில்லை, இனிப் பிராணவாயுவுக்கென்னில், அது
துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றெனென் றறிதல் பிறிதோ
ராற்றாற் பெறப்படாதென்னு மருத்தாபத்தி யானுண்டு மின்ப துன்ப
நுகர்ச்சியுண்டென்பது பெற்றும். விழித்துழிப்போல வறங்குழியும்
பிராணவாயு வியங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகவின, அத்
ற்கவை யாண்டில்லையென்றன் மாறுகோள்போலு மென்னுங்கடாவை
யாசங்கித் ததன் றுற்பரிய முணர்த்துத் துதலிற்று.

(இ-ள்.) ஈண்டுண்டியென்றது விடயங்களினிடமர்கவரு மின்ப
துன்ப நுகர்ச்சியை. வினையென்றதுடம்பு சேட்டித்தலையாகவி னிவ்
விரண்டும் பிராணவாயுவையொழிந்த கருவிகளெல்லா மொடுங்கிய
துயிவிடத் தஃதியங்காநிற்பவு முடம்பின்கண்ணே நிகழ்த விண்மையி

னவையொடுங்காத நனவினிடத் தவையிரண்டு மதன்கணிகழ்தலுண்
மையி னவ்வின்மை யுண்மைகட் கேதுவாகக் கருவிகளை யொடுக்கியு
மொடுக்காதுநிற்பதியா ததுவே யவ்வான்மா வென்றவாரும். கண்படி-
லுண்டிவினை யின்மையினுன்மாவுளதென மேற்கொண்டதென்றவாறு.
பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்ப தாற்றலான் வந்
தது. இன்பதுன்ப துகர்ச்சியை யின்பதுன்பமென் றுயசரித்தார். சீவ
னம்-சீவித்தல், சேட்டித்தலென்றதாம். செவ்வென்டொகை விகாரத்
தாற் றொக்கது. சீவியாநிற்பதென்பது- சீவியாநின்றலென்னுந் தொழி
ற்பெயர் மாத்திரையாய்நின்றது, “உறங்குவதுபோலும்” என்புழிப்
போல. உளதென்றது தனித்தனிச் சென்றியையும். ஐந்தாமதிகரண
முடிந்தது.

ஆறாமதிகரணம்.

இனி யுணர்த்தவுணர்தலி னுன்மாவுளதென்றது-எ - து-மே-ள்-
எ - னின்-பிரமப்பொருள்-மேற்கூறிப் போந்த சடப்பொருள்கள்போ
லன்றிச் சித்தகாலானதுவே யுயிராதலமையுமென விஞ்ஞா னுன்மவா
திகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித் தாறுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துக்
கொண்டு மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்-) தொழிற்படுங் கருவிகளொன்று மின்றிக் கேவலமாயதி
தவலத்தையி னின்றுழியறியுமா றின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கரு
விகளொன் றறிவிக்க வறிந்து வருதலுண்மையின், எக்காலத்துந்நிரிபி
ன்றியறிந்தாங் கூறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கிது தகாமையா
னந்நனமுணரு மான்மா வேறுண்டென்றவாறு.

உணர்த்த வுணர்தலெனவே முன்னுணர்ந்து கிடத்தல்பெற்றும்.

அவனறிந்தாங் கூறிவனென் றறிவிக்க வறிந்துமதேசியாய் நிற்ப
துளகாதலின், அதுவே யவ்வான்மாவா மென்றது-எ-து-பொ-ரை-எ-
னின், அறிந்தாங் கூறிவதாகிய பிரமப்பொரு ளவிச்சைக் காலத்துக் க
ருவிகளொடுங் கூடி யறியாதெனக் கோடுமாகலினதுபற்றி யுயிர்வே
றுண்டென்றல் பொருந்தா தென்னுங் கடாவை யாசங்கித் தவ்வளவி

னவன் மகிழுகவேன்னு நியாயத்தால் வேறு மதன் றுற்பரிய முணர்த்துத் துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) கருவிகளோடு கூடிய வழியுந் தன்னியல் புணருமாரின் றி யம்முதல்வன் இதுபோலமறந்து மறந்தறிதலின் றி யறிந்தவாறே யறிந்துநிற்கும் பேரறிவுடைய னென வேதாகமங்களா னறிவிக்க வறிந்து குரவனறிவுறுக்கு முபதேசமொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன் றுளதாகவினது வேமேலுரை யளவையாற் சாதித்துப்போந்த வான்மாவென்றவாரும். உணர்த்த வுணர்த்தி னான்மாவுளதென மேற்கொண்டதென்றவாறு.

அறிந்தாங்கென்பது - அப்பொருட்டாதல் “ எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப ,, என்பதனுணுமறிக. இதற்குப் பிறவாறு முணர்ப்பு அவையெல்லாம் பொருந்தாமை யுணர்க.

வெண்பா.

அறிந்து மறிவதே யாயுமறியா
தறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி-யறிந்த
தெதுவறிவு மன்றாகு மெய்கண்டா னென்றி... ..
னதுவதுதா னென்னு மகம். (௫)

அறிந்தும்-அகம்--எ-து-உ-ம்-எ-னின். கருவிகளோடு கூடிய வழியு மவிச்சை நீங்காமையின் விடயங்கண் மாத்திரையே யறியுமன்றி த்தன்னியல் பறியுமாரில்லை, அஃதுபதேசத்தா லறியற்பாலதே யாமா கலானது பற்றியிழுக் கென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித் ததனை யு மேற்கூறிய நியாயத்தா னுடம்பட்டின்னு மொருதாற்பரிய முணாக்கு முகத்தானே விடயங்களை யறிவுழியும்படும் வேறுபாடு கூறி யதனை வலியுறுத்துததுதலிற்று.

அவனறிந்தாங் கறியுமாறும், உயிர்மறந்து மறந்தறியு மாறும், தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துத னுதலிற்றெனினு மமையும்.

(இ-ள்.) அறிந்து மறிவதே யாயுமறியாது-எ-து-கருவிகளெல்லா வற்றோடுங் கூடிச் சாக்கிரத் தானத்தினின்று விடயங்களை யறியுமிடத்து மொருங்கே யறியமாட்டா தொன்றனை யறிந்து மொன்றனை யறி

யப் புருவதாபு முன்னறிந்த தொன்றையறியா தொழிந்தும் - அறிந்ததையும் விட்டங்கடங்கி-எ-து-இங்ஙன மொரோ வொன்றாக வறியப்பட்ட விடயத்தையு மிடையீழின்றி யறியமாட்டாது விட்டு விட்டாங்கே யைந்தவத்தைப் பட்டடங்கி - அறிந்ததெது-எ-து-மீளவறிந்து வருதல் கண் கூடாகக் காணப்படுதலான் அங்ஙன மறிந்து வந்த பொருள்யாதது சடமன் றென்பது மேற் காட்டப்பட்டது முன்னருங்காட்டப்படும்-அறிவுமன்று-எ-து-ஒன்றாக வியல்பாக வுணர்தலே பேரறிவாகலின் அதுவுமன்றும் - மெய்கண்டானென்றின் - எ-து - இனி மெய்யாகிய சித்தாந்த நெறியினை யுணர்ந்தோன் வேறென்னையோர்வென மனமொருங்கி யாராயுமாயின் - அது வதுதானென்னு மகமாகும்-எ-து-காட்டு மொளிக்கு வேரூப கண்ணொளிபோல வவ்வறிவிற்கு வேரூபது வதுவேதானெனச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்றறியு மியல்பையுடைய வுயிரா மென்றவாறு.

அறிந்து மறிவதே யாயுமென்னும் உம்மைகள் எண்ணின் கண் வந்தன. அறியாது மென்னும் என்னும் மைவிகாரத்தாற் றெருக்கது. அறிந்ததையு மென்னும் உம்மை - இழிவு சிறப்பு. அறியுமென்னும் உம்மை இறந்ததாழி இயது. ஏகாரம் அசை நிலை. அங்கு-உணர்த்து முறைமைத் தானமாகிய விலாடத்தி னென்றவாறு.

அறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்திறுதியினும், அது வதுதா னெனச் சார்ந்த தன்வண்ணமா மாறுண்மை. யதிகாரத்தும் பெறப்படும். அறிந்து மறிவதேயாயு மறியாதறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி யறிந்த தெதுவென்பதற்கு, ஓதியதனை யோதியபொழுதே யுணர்ந்து பலகாலோதி யுணர்வதாயும், பலகாலோதியு முணர்தலின்றியும், உணர்ந்ததனை மறந்தபின்னர் மறந்தொழிந்தும், இவ்வாறேதி யுணர்ந்த தியாதென்றுதாத் தலுமொன்று. இப்பொருட்கடங்கி யென்புழியும் என்னும்மை விரித்துரைக்க. இங்ஙன மூவசைப் படுத்துரைக்கவே யுணர்த்த வுணர்தலென்னு மேதுவான் முறையே யதீதத்தின் கணிகழு முறைமை பற்றியும், உணர்த்து முறைமைக் கணிகழு மியல்பு பற்றியும், சுத்தத்தி னிகழு மியல்பு பற்றியு முயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இது சுற்பரமுமல்லே தனியென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. கணிகவிஞ்ஞானமே யான்மா வெ

ன்னும் புத்தரின் யோகாசாரன் மதத்தை மறுத்தற் கொழுந்த திவ்வ
திகாண மெனக் கொண்டதற் கியைய வுரைப்பாருமுளர். ஆளுமதி
காரண முடிந்தது.

ஏழாமதிகாரணம்.

இனிமாயா வியந்திர ததுவினு ளான்மா வுளதென்றது - எ-து-
மே-ள்-எ-னின், உடம்பு முதலியவற்று ளொளோளொன்றே யான்மா
வாதலின் றென்றதொக்கும், அவற்று ளொன்று குறைந்தவழிபு மறி
வு நிகழாமையானும், எல்லாங் கூடிய வழியதுநிகழ்தலானும், அனே
த்துங்கூடிய சமுதாயமே யுயிராத லமையுமெனச் சமூகான்மவாதிக
ளாகிய செளத்திராந்திகர், வைபாடிகர், கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து,
சூத்திரத்தி னிறுதிக் கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோட
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) மாயாகாரியங்களான் யாக்கப்பட்ட டியன்ற சூத்திரப்பா
வைபோலு முடம்பின் கண்ணே யவற்றிற்கு வேறா யான்மாவுன் டெ
ன்றவாறு. எனவே யவையெல்லா மாயையின் காரியங்களாய் நிலை
பெறாதன வாதலி னிலைபேறுடைய வுயிராகா தென்றவா றுயிற்று.

மாயை - ஆகுபெயர். இகரம் விரித்தல் விகாரம்.

அவைதாம் வெவ்வேறுபெயர் பெற்று நின்றலான்-எ-து-மே-ள்-
எ-னின், சித்தமுஞ் சித்தப் பகுதியுமாகிய வசச்சமுதாய மைந்தும்
மாயாகாரியமென்ப தெம்மனோர்க்குடம் பாடன்மையினதுபற்றி யான்
மா வேறுண்டெனச் சாதித்த லமையுமாறென்னை யென்னுங்கடாவை
யாசங்கித்து, அவ்வளவினவன் மகிழுக வேன்னு நியாயம் பற்றிலேறு
மோரார்ற்றாற் சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்) லீயைந்து கந்தமெனக் கொண்ட மாயா காரியங்களான்
மாவெனப்பெயர் பெறுமாறின்றி வேறு வேறு பெயர் பெற்று நிற்ப
னவாசலான் மாயாவியந்திர ததுவினுளான் மாவுளதென மேற்கொ
ண்ட தென்றவாறு.

வேறுவே றென்பது வெவ்வேறென மரீ இயிற்று.

வெண்பா.

கலையாதிமண்ணந்தங் காணினவைமாயை ... *
 நிலையாவார் தீபமேபோல-வலையாம்ன் ... *
 ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடிவதுதநுவார் ... *
 தானத்தின் வேறாகுந் தான். ... (கா)

கலையாதி-தான் எ-து--உ-ம்-எ-னின், அவை தனித்தனி வெவ்
 வேறுபெயர் பெறினுந் தொக்க சமுதாயத்தின்க ஞான்மாவெனப் பெ
 யர் பெறுமெனக்கோடு மாகலின துபற்றி யிழுக்கென்னை யென்னுங் க
 டாவை யாசங்கித்து, அவைவெவ்வேறுபெயர் பெறும்வழியும் அவர்
 கூறியவாறு பெயர்பெறுது வேறுபெயர் பெறுமாறும், அவை மாயா
 காரியங்க ளேயாமாறும், அவைதொக்க சமுதாயத்தினு மான்மாவெ
 னப்பெயர் பெறுது வேறுபெயர் பெறுமாறு முணர்ந்தி யதனை வலி
 யுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) காணிற் கலையாதி மண்ணந்தம்-எ-து-அங்கனஞ் சமுதா
 யமாதற் குரியவை யாவையென் றளவைகளா னறியப் புகிற்கலை முத
 னில மீறாகிய தத்துவங்களேயாம் - அவைமாயை நிலையாவாம்-எ-து-
 அவை யனைத்து மாயையின் காரியங்களாக வினிலையுதலின் றிச் சில
 கால நின்றழிவனவாம்-ஞானத்தை யலையாம்ன் முன்னுணர்ந்துநாடில்
 எ-து-அவைதொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித் தோன்றுவதாய ஞான
 த்தினியல்பை யசையாமற் கருத்தை யொருக்கி முன்னுணர்ந்து பின்
 னரச்ச முதாயத்தை யாதென்றாராயின்-அது தீபமேபோலத் தநுவா
 ம்-எ-து-அச்சமுதாயங் கண்ணுக்கு விளக்குப்போல வுயிர்க்குத் தூல
 சூக்குமபரங்களாகிய வுடம்பாம் - தானத்தின் வேறாகும்-எ-து-ஆக
 லாற் கண்விளக்கின் வேறாயினற்போல வுயி ரவ்வுடம்பின் வேறாமெ
 மென்றவாறு.

ஆமென்பது மேலுஞ் சென்றியையும், மாயை-ஆகுபெயர். தா
 னென்பது - முன்னைய தெழுவாய், பின்னையது அசை. அதனினெ
 ன்பது-அத்தினெனமரீஇயிற்று, “இத்தைமெய்யெனக்கருதி” என்புழி
 ப்போல. இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. இவ்வாறு
 முன்னுருத்திரத்தானுஞ் சைவாகமங்களுட் கூறப்படும் பதிமுதலிய
 பொருள்களதுண்மை யதுமானவளவை யான் வலியுறுத்தப்பட்டது.

ஆநமவளவையே யமையுமாகலி னதுமானவளவை மிகையாம் போ
லுமெனின், ஆகாது; மந்தவுணர்வுடைய மாணுக்கர்க்கு வேற்றுச்
சமயநூல்களை நோக்கிய வழிச்சைவாகமப்பொருளின் பலைவு நிகழா
மைப்பொருட்டும் கேட்டல்-சிந்தித்தல்-தெளிதல் - நிட்டையென்னு
நான்குவகையானன்றி யாகமங்களைக்கேட்ட துணையானே யதுபவங்
கூடாமையிற் சிந்தனைசெய்து வனமை மென்மையுணர்ந்து தெளிந்து
கோடற்பொருட்டிங் கருத்தளவையும் வேண்டப்படுமாசலானென்க.
ஏழாமதிகாரணமுடிந்தது.

நா ன் கா ன்ரு த் திர ம்.

அந்தக்கரண மவற்றி னென்றன்றவை *
சந்தித்ததான்மாச் சகசமலத் துணரா... *
தமைச்சரசேய்ப்பரின் றைந்தவத்தைத்தே *

(எ-னின்) இதுவுமது-எ-து-க-லா - எ-னின். சூத்திரக்கருத்து
ணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) பிரமாணவிலக்கண மிரண்டானும் பொருளுண்மைபெ
றற் பாரற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்
பட்ட பதிபசுபாசங்களுக் கிலக்கண மெதிரிரவிறையாக வைத்துக்
கூறுவான்றொடங்கி யவற்றுளிது மேலடுக்கநின்ற வான்மவிலக்கண
ங் கூறுதனுதலிற்று. சொற்பல்காமைப்பொருட்டும், ஒத்துவேறாய
வழியுமியையுடைமை யுணர்ந்துகோடற்பொருட்டி மேயிண்டிதுவு
மதுவென மாட்டெயிந்துளாத்த வாசிரியர் இங்ஙன முரைத்துக்கோ
டற்கேற்பவன்றே, ஆண்டான்மாவின துண்மையுணர்த்துத னுதலிற்
றெனச் சிறந்தெடுத்தோதாது பொதுப்பட வான்மப்பிரகாச முணர்
த்துத னுதலிற்றென்றதூஉமென்க. இவ்வாறன்றி மேலேச்சூத்திரத்தி
ல் ஆன்மாவினதுண்மை கூறுமுகத்தாற் றொருத்தோதிய வைந்தவத்
தையே யீண்டிலக்கணங் கூறுமுகத்தான் விரித்தோதப்படுதலின், இ
துவுமதுவென்றது மேலேச்சூத்திரப் பொருளோடு மாட்டெயிந்ததெ
ன்றுரைப்பினுமாம் இஃதுணர் சூத்திரவியைபினிது விளங்கும் இச்

சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. ஆன்மா வந்தக் கரணங்களாகிய மனம் புத்தி யகங்காரஞ் சித்தமென்னு நான்கனு ளொன்றன்றாயினு துண்ணுணர் வின்மையிற் சூழ்ச்சித் துணைவராகிப் வமைச்சரோடு கூடிநின்று தன்றொழிநடாத்து மரசன்போலச் சகசமலத்தினுணர் வின்றிக் கஞ்சுகம்போலுங் கலாதிளாற் பொதுவகையா னுணர்வு நிகழினுஞ் சிறப்புவகையா னிகழுமா றவற்றாற் பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையா னுணருமாறுதனக்குச் சூழ்ச்சித்துணையாகிய வவ்வந் தக்கரணங்களோடு கூடிநின்று சாக்கிரமுதலிய வைந்தவத்தை யுடை த்தாமென்றவாறு.

எனவே யங்ஙனநின் றைந்தவத்தைப் படுதலான்மாவுக் கில க்கணமென்றவா ருயிற்று. இஃதுயிர்க்குத் தடத்த விலக்கண மெ னப்படும் பொதுவியல்பு. ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத் துணராத மசைச்சரசேய்ப் பவவற்றொடுசந்தித்து நின்றைந்தவத்தைத் தாமெ னவியையும். உணராத் சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப் பொரு ட்டாய் நின்றது. சந்தித்தது வினையெச்சமுற்ற. இவ்வாறன்றியான் மாவவற்றி னொன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணராமையா லவற்றொடு சந்தித்தது, சந்தித்தவழி யவையுந்தானு மமைச்சர சேய்ப்பநிற்றலா னைந்தவத்தைத் தாயிற்றென வதிகரணம் பகுத்துக்கோடற் கேற்ப, வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்துரைத்தலுமொன்று. வடமொழிச்சூத் திரத்தோதுதலின், ஈண்டுமாயினுமென வருவித்தொரு தொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றாயினு மெனவே, அ வற்றினொன்றன்றாதலு மதுவாதமுகத்தாலிண்டேபெற்றும். இஃதுண ராதார் அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன் றென்றதனை வேறுதொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின் முன்வருவனவற்றையவாய் நின் றொருபொருண்மேல் வாராமையினொருசூத்திரமாதற் கேலாமையறிக. அவைசந்தித்ததென்புழி, ஓடுவுருபுவிசாரத்தாற் றொக்கது. இஃண்டா வது விரிப்பினுமமையும். ஆன்மாவென்பது மேலேச்சூத்திரத்தினின் றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டு வேறோகியதோத்து வே ருதல்பற்றியென்றுணர்க. ஆன்மாவென்னுஞ் சொற்குப்பொருள் வி யாப்கமென்பதூஉமாம். மலத்து-மலத்தாலெனவிரிக்க. அமைச்சரசு- அமைச்சரோடுகூடிய வரசெனமுன்றனுருபும் பொருளுமுடன்றொக் கன. காரணப்பொருட்டாய் நின்றென்னும் வினையெச்சம் - ஐந்தவத் தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றொடுமுடிந்தது. அந்தக்கரண

மவற்றினொன்றன்றவை 'யென்றதோரதிகரணம், ஒன்றன்றாயினுஞ் சக
சமலத்துணராதவை சந்தித்ததென்றதோரதிகரணம், ஆமைச்சரசேய்
ப்ப நின்றைந்தவத்தைத்தே யென்றதோரதிகரணம், ஆக மூன்றதிகர
ணத்தகிச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண் டிவ்வான்மா வந்தக் கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்
கார சித்தங்களி லொன்றன்றென்றது- எ-து - மே - ள் - எ-னின்,
ஏனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்பவாகலா னுயிராகா
வாயினு மன முதலிய வந்தக்கரணங்கள் சிந்தையைச் சீவனென்று
ஞ் சீவனைச் சிந்தையென்று மிங்ஙன முயிரென்னும் பெயரானும்
வழங்கப்படுத லுண்மையானும், இந்திரிய முதலியவற்றை யவ்வா
றுகூறாமையின் ஆஃதாருபெயரென்றற் கேலாமையானும், அவை
யே தனித்தனியான் மாவாமென்றலமை வுடைத்தென வந்தக்கர
ணன்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து, சூத்திரத்தின் முதற்
கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இது மேலேச்
சூத்திரத்து னோகற்பாலதேயாயினுமீண் டிலக்கணங்கூறும் வழியு
மவற்றொடு சந்தித்தமைச் சரசேய்ப்ப நிற்பதெனவவத்தைக் கேதுவா
கவெடுத்தோதவேண்டிதவி னீரிடத்து மெடுத்தோதுதல் “ சில்வகை
யெழுத்தின் செய்யுட்டாகிச், சொல்லுங்காலே யுரையகத்தடக்கி, நு
ண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத்தாகி” என்னுஞ்சூத்திரத்துக்கே
லாமையினதுபற்றி விதிமுகத்தானன்றி யதுவாதமுகத்தானீண்டுணர்த்
தப்பட்டது.

(இ-ள்.) வெ-டை.

ஈண்டந்தக்கரணமென்றது - உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதிகளி
னுஞ் செல்லாமைப் பொருட்டு மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களிலெ
னக்கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக்கொண்டோரினுயிர்
வேறுண்டெனக் கொள்ளாதாரின்மையின், ஆண்டாசங்கை நிகழாமை
யானும், ஆமைச்சரோடு வமிக்கப்பட்டவத்தைக் கேதுவாவனவு மன
மாதியேயன்றிக் கஞ்சுகத்தோடு வமிக்கப்பட்டிக் கேவலத்தினு நீங்கா
துடனிறியனவாய கலாதிகளன்மையானு மவற்றை யீண்டெடுத்தோத

வேண்டாமையின், மனமுதலிய புறவந்தக்கரணங்களே யீண்டுக்கூற நின்றனவென்பது கருத்து.

அவை தாம்பிரகாசமாய் நின்றே யப்பிரகாசமாய் நின்றலான்-
எ-து-மே-ள்-எ-னின். மனம் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்குமருவி
யான்மாவே யென்னவருமென நீயிருங்கோடவி னுயிரவற்று ளொன்
றுதலமையுமென்றும் படுமீழுக்கென்னையென்னு மேற்கோளைச் சாதி
த்தனுகலிற்று.

(இ-ள்) அவ்வந்தக்கரணங்கடாந் தம்மிறீ கீழுள்ளவற்றை •நோக்
கிச் சித்தாய்நின்றே தம்மைநோக்கிய சித்தாய் நின்றலாற் றன்னேநோ
க்கியுஞ் சித்தாய்நிற்கு மிவ்வான்மாவாவ தந்தக் கரணங்களாயுள்ள
மனோபுத்தி யகங்காரசித்தங்களி லொன்றன்றென மேற்கொண்டதெ
ன்றவாறு.

எனவே யுயிரான திட்டிக்கப்பட் டைம்பொறிக ளறிந்தவிட
யங்களு ளொன்றனை யிஃதியாதா கற்பாற்றெனச் சித்தஞ் சிந்தித்
தறியும் யான் சிந்தித்தேனென் றறியமாட்டாது, மனமதனை யிஃதின்
னதா கற்பாற்றெனவு' மஃதாமோ வன்றோவெனவு மிவ்வாறு சங்க
ற்ப விகற்பஞ்செய்தறியும் யான் சங்கற்ப விகற்பஞ்செய்தேனென்
றறியமாட்டாது, அகங்காரமதனை யின்னதெனத்துணிவேன் யானெ
ன் றொருப்பட்டெழுந்தறியும் யானொருப்பட்டெழுந்தேனென் றறிய
மாட்டாது, புத்தியதனை யின்ன தினுவென நிச்சயித்தறியும் யானிச்
சயித்தேனென் றறியமாட்டாது, ஆகலா னவ்வாறின் றி யவற்றொடு
கூடி யான் சிந்தித்தேன், பற்றினேன், எழுந்திருந்தேன், நிச்சயித்தே
னென்றும், அதன்பின் னதுவாய்ப் பரிணமித்துச் சுகதுக்க மோகரூப
மாய்த் தன்மாட்டுவருந்திப் புத்திதத்துவத்தின் பரிணாமங்களைக் கலா
திகளோடுகூடி நின்றிது 'சுகமிது துக்கமிது மோகமென்றறிந்தும், யா
ன் சுகித்தேன், யான் றுக்கித்தேன், என்றறிந்தும், இங்ஙனம் பிறவற்
றைநோக்கியுந் தன்னேநோக்கியுஞ் சித்தாகிய வான்மாத் தம்மைநோ
க்கிச் சித்தாகாத வந்தக்கரணங்களி னென்றாமாறி யாண்டையதென
மறுத்தவாறாயிற்று, “ இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித்திவ னாமோபுத் தி,
என வழிதூலாசிரியர் கூறியதூஉ மிவ்வியல்புநோக்கி, ஈண்டுப்பிரகா
ச மப்பிரகாசமென்பன சித்தசித்தென்னும் பொருளவாம். ஏனையோ
ரைநோக்கி யரசனுக்கனுக்கரா தற்சிறப்புப்பற்றி யமைச்சரை யரசு
சொன்றுபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி

யான்மாவுக் கணுக்கமாய்நிற் றற்சிற்ப்புப்பற்றி மனம்புத்தி யகங்காற் ற் சித்த நான்குமருவி யான்மாவேயென்ன வுபசரித்துக் கூறப்படு மத்தனையென்றொழிக. சூழ்ச்சித்துணையாதல்பற்றி யந்தக் கரணங்க ளமைச்சையொககுமெனவே யேனைக்கருவிக ளேனைப்பரிசனங்களை யொக்குமென்பது பெற்றும். அதுஞானமிர்தத்திற் காண்க. மேலேச் சூத்திரத்தி னேதியவேதுக்களே யீண்டைக்கு மமைபுமாயினுஞ் சிற் றந்தமைபற்றி வேறேதுக் கூறினார்.

வெண்பா.

மனமாதியாலுணர்தன் மன்னுபுலன்கண் *

மனமாதிமன்புலனி னல்லன் - மனமே *

லுதித்தொன்றையுள் ளமுணர்தலதனி *

லுதிக்குங்கடற்றினாயை யொத்து (க)

மனமாதி-ஒத்து-எ-து-உ-ம்-எ-னின். அவ்வந்தக் கரணங்க டம் மிற் கீழுள்ளவற்றைநோக்கிச் சித்தாமாறுந் தம்மின்மே லுள்ளவற் றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கியும் சித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி யேதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) மனமாதியாலுணர்தன் மன்னுபுலன்கள்-எ-து-மனமுத லிய வந்தக்கரணங்களா லுணரப்படுவன வைம்பொறிகளாற் றரப்பட் டிப் புறத்தே நிலைபெற்ற விடயங்களாம்- உள்ளமுணர்தன் மனமேலு தித்தொன்றை-எ-து-ஆன்மாவுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றோன்றிய தொன்றனையாம்-கடற்றினாயை யொத்துதிக்கும்- எ-து - அவ்விருவேறுணர்வுங் கடலிடைபெழுந்து கரைசாருந்திரா போலப் பரம்பலாயிற் பரமான்மாவின் மாட்டுவந்து தோன்றும்- அகனின் மனமாதி மன்புலனினல்லன்-எ-து- அதனானே மனமுதலி யன வவ்விடயங்களின் வேறாயினற்போல வான்மாவு மம்மனமுதலி யவற்றின் வேறுமென்றவாறு.

உதிக்குமென்னும் பயனிலைக் குணர்த விரண்டு மெழுவாய். செ வ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. புலனினென்புழி - இன் உவமவுருபு. அல்லனென ஆகுஉ வறிசொல்லாற் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி. உதித்த வென்னும் பெயரொச்சவிய விகாரத்தாற் றொக்க து. புத்தியிற் றோன்றிய தொன்றாவது - சுகதுக்க மோகருப விடயம்.

பரம்பரையிற் றேன்றுகலாவது - முன்னர் வாயிற் காட்சி யுணர்வு
தோன்றிய தன்பின் மானதக்காட்சி யுணர்வுதோன்றிய தன் பின்னர்த்
தன் வேதனைக்காட்சி யுணர் வுயிரின்கண்வந்து தோன்றுதல். இதனா
னே யந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறு மேலுள்ள
வற்றை நோக்கிய சித்தாமாறு முயிரவ்வாறன்றி யாண்மிஞ் சித்தாமா
றுங் கண்டுகொள்க.

வெண்பா.

சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதா யாங்காரம் ...
புந்தியாயாய்ந்து மனமாகிப்-பந்தித்து ...
வெவ்வேறுதானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறு...
மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு. ... (உ)

சிந்தி - ஆங்கு-எ-து - உ-ம்-எ-னின், மேற்பொது வகையாற்
கூறிப்போந்த வந்தக் கரணங்களி னியல்புஞ் சிறப்புவுகையாற் கூறு
முகத்தான் மானதக்காட்சி யுள்ளுங்கடற் றிணாபோலப் பரம்பரையின்
வெவ்வேறு யுணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி யுயிர்வேறுதல் வலியுறுத்துத
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் எ-து-புருடதத்துவமென நின்றவுயிர்-ஆங்கு-
எ-து-வாயிற் காட்சியாற் கண்ட விடயங்களி னொன்றனை மனமாதியா
னுணரு மானதக்காட்சியின் கண்ணு மொருபெற்றித் தாதல்பற்றி-சித்
தமாய்ச் சிந்தித்து-எ-து-சித்தமாக நின்றிஃதியா தாகற்பாற்றெனச் சி
ந்தித்தும்-மனமாகிப் பந்தித்து-எ-து-அதன்பின் மனமயமாய் நின்
றிஃதின்தன் தாகற்பாற்றெனப் பற்றியும் - ஆங்காரமாய்த் தெளியாது-
எ-து-அதன்பின் னாங்காரமாய் நின்றிஃதாமோ வன்றோ விதனை யின்
னதெனத் தெளிவேன் யானெனத் தெளிவு பிறவாதெழுந்தும் - புந்தி
யாயாய்ந்து-எ-து-அதன் பின்னர்ப்புத்தியாய் நின்றிஃ தின்னதெனத்
தெளிந்து - வெவ்வேறே துணிந் தவ்வாறு மிவ்வேறும்-எ-து-இங்ங
னம் வெவ்வேறுகவே யுணர்தலா னவ்வாறுணரும் புருடனிவ்வந்த
க்கரணங்களின் வேறும் - போதுபோல்-எ-து-ஞாயிறு முதலிய வற்
றொடுகூடி நின்று நாழிகை நாள் பக்கந்திங்கள் யாண்டுமுதலியன வா
ய்ப்பபிம் பாகுபாடு செய்யுங்காலதத்துவ மஞ்ஞாயிது முதலியவற்றி
ன்வேறாயினும்போ லென்றவாறு.

ஆய்தலிண்டு நிச்சயித்தம் பொருட்டு. துணிதல்-எ-து - அறித
லென்னும் பொருண் மாத்தினாயாய் நின்றது. தான்-அசை. ஏகாரங்
தேற்றம். இவ் அவ் என்பது - வகரவீற் றஹீனைப் பன்மைச் சுட்டு
ப்பெயர். வேறும் போதுபோலெனவே யாண்டு நீக்கப்பொருண் ஞா
யிறுமுதலியன வென்பதுதானே விளங்குமென்பது நோக்கி யவ்வெ
னச் சுட்டியொழிந்தார். சாரியையு முருபுமுடன் றொக்கன. சிறப்பு
ம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆங்கும் வெவ்வேறுதானே துணிந்தெ
னவே மானதக்காட்சியு மிங்ஙன நால்வேறுவகைத்தா யொன்றற்கொ
ன்று முறையே யேதுவும் பயனுமாய்க் கடற்றினாபோலப் பரம்
பரையிற் றோன்றுமென்றவா றுயிற்று. செய்யுளாகலின் முறைபிறழ
வைத்தார்.

வெண்பா.

அகாரவுகார மகங்காரம் புத்தி *
மகாரமனஞ் சித்தம் வீந்துப்-பகாதிவற்றை ... *
நாதமுளம் வடிவா நாடிற் பிரணவமாம். *
போதங்கடற்றினாயே போன்று. (௩)

அகார - போன்று-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அம் மானதக் காட்சியி
னிகமுஞ் சவிசுற்ப வுணர்வீற் கேதுவாய வற்றையுடனின்றி செலுத்
துமக்கரங்கனிலை யென்பதூஉ மவ்வாற்றா னுணர்வுமாறி மாறித்தோ
ன்றுமாறு முணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ டை.

“ மன்னுமகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை-யுன்னுமுகாரமுப
கரிக்கு-முன்னாகு - மாங்காரந்தன்னை யகாரஞ்செலுத்தியிடு-நீங்காத
சித்தம் வீந்துநேர் ” என்பவாகலான், நண்டோதியமுறையே முறை
யெனவும், “ அவ்வுட னுவ்வுமவ்வு மனம்புத்தி யாங்காரங்கள் ” என்
றதே முறையெனவுங் கொண்டதற்கியையக்கொண்டு சுட்டியுணாப்பா
ருமுளர். பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்றாமென
வுங்கூட்டுக. அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்து மக்கரங்களைக் கூறுவா
ரொப்புமைபற்றிப் புருடனைச்செலுத்து மக்கரமுமுடன்குறிஞர். உட
னின்றிசெலுத்துதல்பற்றிப் பேதமாகவைத் தோதப்பட்டன. நிசுழற்
திடும்வாக்கு நான்குநிவிர்த்தாகிலேயைப்பற்றி யகரமுதலிய பஞ்சக

லேவடிவாய் நின்றிவற்றை வேறுவேறுசெலுத்துதல்பற்றிக் கணந்தோ
று நீனைப்புமறப்புமாகிய சகலகேவலங்க ளதிதுட்பமாய்க் கறங்கோ
லைபோலமாறிமாறிநிகழுமெனவு மச்சகலகேவலத்தின்கட் கணந்தோறு
மங்ஙனமுணர்வுதித்து மொடுங்கியும்வருதல் சமுத்திரத்தின்கட்புதிது
புதிதாய்த் திணாதோன்றியு மொடுங்கியும் வருமாறுபோலுமெனவு மு
ணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற்பரம்பரையாயுணர்வுவருதற்கெடுத்துக்
காட்டினார். ஈண்டுப்புதிதுபுதிதாய் வருதற்கெடுத்துக் காட்டினார். ஆக
லாம் புனருத்தியன்மை யுணர்க.

வெண்பா.

எண்ணிலவோங்காரத்தீசர்சதாசிவமா
நண்ணியவிந்துவொடுநாதத்துக்-கண்ணிற் ... *
பகரயன்மாலோடுபரமனதிதெய்வ
மகரவுகரம்மகரத்தாம். (சு)

எண்ணில-ஆம்-எ-து-உ-ம-எ-னின், அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமா
தவி னவற்றையதிட்டிக்கு மதிதெய்வங்க ளிவையென்ப துணர்த்துத
னாதலிற்று.

(இ-ள்) எண்ணிலவோங்காரத்து நண்ணியவிந்துவொடு நாதமதி
தெய்வங்கண்ணில் ஈசரொடுகூடிய சதாசிவமாம், அகர வுகர மகரத்
ததி தெய்வங்கண்ணிற் பகரயன்மாலோடு பரமனாமென்றவாறு.

எண்ணிலவோங்காரம் - எண்ணத்தின் கணிலவிய வோங்கார
மென வினைத்தொகை. எண்ணம்-ஈண்டுமானதக்காட்சி. ஒடி-எண்
ணின்கண்வந்தது. ஈண்டயன்மால் பரமனென்றது - சுத்தவித்தை
யின்வைகுவாரை. பரமன்-உருத்திரன். அகரவுகரம்மகரத்தா மென்பு
ழிமகரமிசைப்பொருட்டா யொற்றில்வழி யொற்றாய்வந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிச் சகசமலத்தினு லுணர்வின்றென்றது - எ - து - மே-ள்-
எ-னின். ஆன்மா வந்தக்கரணங்களி னென்றன்றாயி னவற்றொடுசந்

தித்து நின்றற்கேது வென்னையென வவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்
துச் சூத்திரத்தி னிரண்டாகுற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோ
பனுதலிற்று.

(இ-ள்). வெ-டை.

ஆகந்துகமலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடிக்கப்
பட்டது. படவே யுயிர்முதல்வனைப்போல வந்தக்கரண முதலியவற்
றின் வேரூய சேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற களிம்புபோல வே
றுகாரணமின்றி மூலமலந் தன்னொடுபடைய நின்றலிற் றன்னியல்பா
னுணருமாறின்றிக் கருவிகளோக்கூடிநின் றுணர்வதாயிற்றென விடுத்த
வாறாயிற்று. இதனுனே மலத்துளதாமென மேற் பிரமாணத்தாற்
பெறுவிக்கப்பட்ட மூலமலத்திற் கிண்டிலக்கணங் கூறினொன்பது
பெறுதும். அறியாமையைச் செய்தலாகிய சேவலத்தி னிகழுமியல்
பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு; கருவிகளோடுகூடியவத்தை யுறுவதா
கிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ்சகலத்தி னிகழு மியல்பே பொது
வியல்பாகலான் மலத்திற் கிருவகை யிலக்கணமு மீண்டே பெறப்
பட்டன.

அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நின்றலான்-
எ-து-எது-எ-னின், சகசமலத்தினு லுணர்வின்றி யொழியிற் பின்கரு
விகளோடு கூடிய வழியறிவுண்டாமாறி யாக்நுன மெனச் சற்காரிய
வாதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித் தனு
தலிற்று.

(இ-ள்) அச்சகச மலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமா யத
னை யில்லையென்னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நின்றலானினி யிவ்வா
ன்மாச் சகசமலத்தா லுணர்வின்றென மேற்கொண்ட தென்றவாறு

மலத்தின திலக்கணம் வடமொழி வழக்குப் பற்றிக் கூறுவார்
ஞானதிரோதகமாயெனவும், அதனைத் தமிழ்மொழியின் விளக்குவார்
மறைத்துக்கொடு நின்றலானெனவுங் கூறினார்; ஆகலானது கூறியது
கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தலைச்செ
ய்வ தென்னும் பொருட்டாய் வினை முதன்மேனின்ற வினைப்பெயர்.

இதனானே ஞானபாவமே யஞ்ஞான மென்பார் மதமு மறுக்கப்பட்டது ; அபாவ மொருகாரியத்தைச் செய்ய மாட்டாமையின்.

வெண்பா.

மாயாதநுவிளக்காய் மற்றுள்ளங்காணாதே ... *
லாயாதாமொன்றை யதுவதுவாய்-வீயாத... ...*
வன்னிதனைத்தன்னுண் மறைத்தொன்றாங்காட்டம்போற்
றன்னைமல மன்றனைத றுன். (௫) .

மாயா - தான்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், ஆகந்து கமலமே ஞானதி
ரோதகமா தலமையும் வேரோர் மலமுண்டென்றன் மிகைபோலுமெ
ன வைக்க வாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாச
ங்கித்து, ஆகந்து கமலத்தானுஞ் சகசமலத்தானுஞ் செயப்படுங் காரி
யங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமைபெரிதா மாறுணர்த்து முகத்தானேது
வை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளமாயாதநுவிளக்காய்க் காணாதேலொன்றை யாயா
தாம்-எ-து-உயிர் ஆகந்துகமலமெனப்படு மாயாகாரியமாகிய வுடம்பு
தனக்குக் காட்டாகக்கொண்டு காணாதாயின் ஒருவிடயத்தைபு மறிவ
தில்லையாம் - மலந்தன்னையன்றனைதருன்-எ-து-சகசமலமுயிரை யநா
தியேபற்றிரிற்றல்-அதுவதுவாய்வீயாதவன்னிதனைத்தன்னுண்மறைத்
தொன்றாங்காட்டம்போல்-எ-து-காட்டமுதலிய வற்றுளது வதுவே
யாய்நின்றந் தனக்குக் கேடில்லாதவன்னி தனக்குண் மறைத்துவை
த்ததொன்றேயாய் நிற்குங் காட்டம்போலுமென்றவாறு.

எனவே காட்டாகநின்று விடயங்களையறியும்வண்ண முயிர்க்கறி
வை விளக்குதன் மாயையின்செய்தி, அவ்வறிவைத் தடைசெய்து
கொண்டு நின்றன்மலத்தின்செய்தி, இவ்விரண்டு மிங்ஙன மொளியு
மிருளும்போ லிகலிநிற்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாய மாயை யத்
தன்மைத்தாய மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று. மற்
றென்பது-மலமன்றனைத லென்பதனோடியைந்து வினைமாற்றின்கண்
வந்தது. முற்றும்மை-சிறப்பும்மைக டொக்கன. ஆமுந்தானுங் கட்டு
ரைக்கண்வந்தவசை. வன்னியது வதுவாதல்- காட்டத்தின் மறைந்து
ழிக் காட்டமேயாயுஞ் சூரியகார்த்தத்துண் மறைந்துழி யதுவேயாயு
மிய்வாரே யவ்வவற்றின் மறைந்துழித்தானென்ப தொன்றில்லை யெ

ன்னும்படிநிற்றல்; அங்ஙனமாகியும் வீயாமை - கடைதன்முதலிய தொழிற்பாடு நிகழ்ந்த வழித்தோன்றுதலாற் பெற்றும். தன்னுண் மறைத்தல் வன்னியென்ப தொன்றில்லையென்னும்படி பொதிந்து கொண்டு தானேயாதல். ஒன்றாகாட்டம்-ஒன்றேபோலத்துவிதமாக காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறுவமைக்கோதியவடையுந் தொழிலு மியையும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க. மாயை - கன்மங்கள் போலாதியன்றெனக் காலத்தானும் வேற்றுமைகூறுவா ரன்றனைத் லென்றார். இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது- ஞானபாவமென் பாரும், பிராந்திஞானமென்பாரும், தமோகுணமென்பாரும், பஞ்சக் கிலேசத்து ளொன்றாகிய வீவிச்சையென்பாரும், மாயை - கன்மங்க ளென்பாரும், சிவசத்தியென்பாரும், உயிர்க்குணமென்பாருமாய், அவ்வவசமபதூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலத்திற்குப் பற்றுக் கோடாகிய சூனியமுதலியவற்றின் வேறெனப்பட்ட வான்மாவு மிய ற்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவு மாத்தினையேயென்ற சூனிப்போ ருளன்றென்பாரும், சுதந்திரவறிவுடைத்தென்பாரும், அவ்வுடம்பள விற்தென்பாரும் அணுவளவிற்தென்பாரும், உருவென்பாரும், அரு வென்பாரும், உருவருவென்பாருமாயின்னும் பலதிறப்படக்கூறி மய ங்குவாருமுளர். அவையெல்லாம் பொருந்தாமை யாகமங்களுட்கா ண்க. ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். இந்தச் சகசமலம்-ஞானதிரோதக மாய், திரவியமாய் அறியாமைக்குணத்ததாய், செம்பிற களிம்புபோ ல் வுயிரின்குற்றமாய், அநாதிபந்தமாய், சடமுமாய், பலவுமாயி னழி வெய்துமாகலின், அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையாய், ஒன்றே யாய், விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலர் சகலொன்னு முயிர்ப்பாகு பாட் டிற் கேதுவாய், உயிர்கடோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைந்து நின்று தத்தங்கால வெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலபல வுடைத்தாய், உயிர்கண் மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரண மாய், நித்தமாய், வியாபகமாய், வியாபகவுயிரணுக் தன்மைப்படுமாறு செய்தலி னுணவமென்னும் பெயர்த்தாய், பசுத்துவம்- பசுநீகாரம்- விருத்தி-மூர்ச்சை-மலம்-அஞ்சனம்-அவித்தை-ஆவிருதியென்றற் றோ டக்கத்துக் காரணக்குறிகளு மூடைத்தாய் நிற்பதெனவும், படலம் படர்ந்தகண்-ஞாயிற்றின் சந்திரியி னிற்பினும் படலத்தா னவ்வொளியை யழிந்திருளி னமூந்துமாறுபோல முதல்வன்சந்திரியி னிற்பினுஞ் சோமானமுறையி னறிவிக்க வறியுந்தன்மைத்தா டுயிரநாதியே யறிவி

த்தா லயியமாட்டாமையி னவ்வறிவை யிழந்தறியாமையா யழுந்துத லி னஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்தமாயிற்றெனவுமுணர்க. அநாதியேமலத்தி னீங்குதல்-முதல்வன் வினையா யநாதிமுத்தத் தன்மையென வெண் குணங்களுள்வைத் தெண்ணப்படுவது சிவாகமங்களுக்கெல்லா மொ ப்பமுடிந்தாறபோல, அநாதியேமலத்தைப்பற்றத் லுயிரின்வினையா யுயிர்க்குற்றங்களுள்வைத் தெண்ணப்படுவதென்பதூஉ மவற்றிற்கெ ல்லா மொப்பமுடிந்தது. ஈண்டுப்படுங் கடாவிடைகளெல்லா மீரிட த்துமொக்கும்.

மூன்றாமதிகாரம்.

இனியிவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந்தரி யாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது. எ-து-மே-ள்-எ னின், இருளகப்பட்ட சுண்விளக்கோடுகூடியவழிவிடயங்களைக் காண் டலேயென்றி வெவ்வேறவத்தைப் படுமாறில்லை; அதுபோலமலத்தகப் பட்ட வுயிர்களுவிகளோடு சந்தித்தவழி யொருதன்மைத்தா யறிதலே யமைவுடைத்து; அவ்வாறன்றி மேலைச் சூத்திரத்தோதிய முறையா னைம்புலனறிந்தும், ஒடுக்கமறிந்தும், உண்டியும் வினையுமின்றிக் கிடந் தும், உணர்த்தவுணர்ந்தும், இங்ஙனம் வெவ்வேறவத்தைப் படுமாறி யாங்ஙனமென வவர்கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து, சூத்திரத்தினிறுதிக்க் கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலினவற்று ளீண்டைந்தவ த்தை யெனப்பட்டவை யாவையென்னுமைய நீக்குதற்குக்கிளங்குதெடி த்துரைத்தார். அவத்தினென்னும் வடமொழியை ஆடேவறி சொல் லாற் கூறியதம்மதம்பற்றி. அமைச்சரசேய்ப் பற்றலா னென்பதூ உயிண்டும் வருவித்துரைத்துக்கொள்க; கொள்ளவே, படைகொடுப வணிபோதும் வேந்தன்கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டந்த ப்புரத்திற்செல்லுமாறுபோல, ஆன்மாவங்ங னமைந்தவத்தைப் படுத லமைவுடைத்தென விடுத்தவாறாயிற்று.

அதுதான் மலசொருபத்தின் மறைந்தருப சொருபியாய் நின்ற லான்-எ-து-எது-எ-னின், அரசன்போலுயிராங்ங னமைந்தவத்தைப்

ஞாயிறார். ஏனையவும் விரிந்த தூல்களுட் கூறியவாறு பற்றியுணர்ந்து கொள்க.

வெண்பா.

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்தியவுள்ள ... *

மிலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்து-மிலாடத்தே...*

யவ்வவவிற்கிரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே ... *

யவ்வவற்றி னீங்கலது வாங்கு. (௭)

இலாட - ஆங்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அங்கன மதீதத்தை யெய்திய புருடன்மீளப் பிரேரக வவத்தையாகிய வுணர்த்து முறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்பி மாறனு வாதமுகத்தான் விளக்கி யவ்விடத்தினு முறையிற் செலுத்தும் பிரேரக கருவிகளைந்தின் றொழிப்பாபி பற்றி யைந்தவத்தை நிகழுமென்பதூஉம், அவையிவை யென்பதூஉம், சுத்தாவத்தையு மிவைபோ லுண்டென்பதூஉங் கூறியதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ளம் - எ-து-இலாடத்தானத்தி னீங்கி யாண்டாண்டவத்தைப் பட்டுக்கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தி னெய்தியபின்மறித்து மவ்வாறே யாண்டாண்டவத்தை ப்பட்டு மேற்சென்றி லாடத்தானத்தி னுணர்த்து முறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்பட்டபுருடன் - இலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்தும் எ-து-ஆண்டுஞ் சாக்கிர சாக்கிர முதலியவைந்தவத்தை யுறும்- இலாடத்தே யவ்வவவிற்கிரியத் தத்துறைகள்கண்டு-எ-து-அவையாவன-அவ்விலாடத்தின் கண்ணேய்ந்த வவ்வப்பொறிகளா னவ்வவ் விடயங்க ளோ யுணர்ந்து-அதுவே-எ - து - அப்போ தப்போதே-அவ்வவற்றினீங்கல்-எ-து-அவ்வவ் விடயங்களி னீங்குதலாம் - அதுவாங்கு-எ-து-இனி முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையுமிவைபோல வைவகைப்படு மென்றவாறு.

மேற்செல்வுழி யாண்டாண்டுப்படு மவத்தைகளுங் கீழ்ச்செல்வுழிப்போலன்றி விசேடமின்மையான் வகுத்தோதாது, இலாடத்தே சாக்கிரத்தையெய்திய வுள்ளமென வறுவாதமுகத்தாற் கூறியொழிந்தார். இழியுங்காலு மேறுங்காலுங் கண்டத்தானத்திற் கனக்காண்டலுண்டென்பது, முறையே; ஞானமிர்தத்தினும் போற்றிப் பட்டு

டையினுங்காண்க. அவ்வவவந்திரியம்-ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய
வந்திரியம். அவ்வவ்விடயம்- ஆண்டாண்டுப் புலனாதற்குரியவிடயம்.
கண்டுநீங்கலென வியையும். அது-அவ்வக்காலம்; மீண்டுமெகெகிக் கூறி
க்கொள்க. கண்ணுருபுதொகுத் தேகாரம் விரித்தார் கண்டதென
வொருமொழியாகவைத்துரைப்பாருமுளர். சூற்றியலுக்காத்தின் முன்
னுடம்படு மெய்பெறுதற் கோத்திலாமையானும், பொருட்சிறப்பின்
மையானும், அஃதுரை யன்மையறிசு. அப்போதப்போதே நீங்கலாவ
து விடயங்களைக் கண்டகண்டபொழுதே யவற்றை யயர்த்துவிடுதல்.
“ஒன்றன்பாலும் வருபயன் மாறிமாறிவந்திடும்” என வழிநூல சிரிய
ர்கூறியதூஉ மிவ்வியல்பு நோக்கியென்க. “கரணந்தன்னிற் செயறொ
றுங்கண்டுகொண்ணி” “உந்திடுங்கரணந்தன்னிற் செயறொறுமுணர்ந்
துகொள்ளே” என்பனவுமது, இந்துட்பமுணர்ந்துகோடற்குத் தூலா
ருந்திரியாயம்பற்றிக் கைப்பொருளைச் சீழ்க்கித் தெளிதன்முதலிய
தூலத்துள்வைத்துக்காட்டுப. இனியருபசொருபியாய் நிற்புழிப்படு
மைந்தவத்தையி னியல்புகூறுதற் கெடுத்துக்கொண்ட விவ்வதிகாண
த்தி னதனோடியைபிழ்லாக் சுத்தத்தின்சுட்படு மைந்தவத்தைகூறுதற்
கோ ரியைபிழ்லையாயினும், அவத்தையெனப்படுவன வீண்டோதியன
மாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு. வேறுமைந்தவ
த்தையுள வவைமுன்னர்க் கூறப்படுமென்னுந் துணையேகூறுவார் அ
துவாகுகென்றொழிந்தார். இக்கருத்தேபற்றி, “பிரிவிலாஞானத்தோ
ரும் பிறப்பறவருளானாகே - குறியொடுமஞ்சவத்தை கூடுவரவீடு
கூட” என்றொழிந்தார் வழிநூலாசிரியரும். இவ்விரண்டு வெண்பா
க்களானுங் கூறிப்போந்த முத்திரத் தைந்தவக்கைகட்டு முறையே
மூலமலமாய கேவலஞ்சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுள் வைத்துத்
தன்னுண்மை யெனப்படுங் கேவலத்தினியல்பு-சகசமலத்துணராதெ
ன்பதனானேபெற்றும். ஏனைச்சகசத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தி
னுஞ் சுத்தத்தினியல்பு அப் பாலைச்சூத்திரத்தினும் பெறுதும். நான்
காஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

விளம்பியவுள்ளத்து மெய்வாய்கண்முக *

* களந்தறிந்தறியா வாங்கவைபோலத் **

தாந்தமுணர்வின் றமியருள் *

காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே *

எ-னின், இவ்வான்மாக்களிடத்துத் தமது முதலுபகார முணர் த்துதனுதலிற்று.

எ-து-க-ரை-எ-னின், ஐந்தவத்தைப்பபிம் வழிக்கருவியுமுயிரு மமைச்ச மாகமேய்ப்பபிற்பி னவையேயமைபுமாகலான், முதல்வனு லாண்டைக் காகற்பால தொருபயனில்லைபோலு மென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து, ஆண்டு மின்மியமையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வ னுடைய வுதவியை யறிவிக்குமுகத்தானே யிரண்டாஞ்சூத்திரத்தி னேகிய துணைக்காரண முதற்காரணங் களிலக்கணமுணர்த்துதலின் வஞ்சாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்தென்றவாறு.

இகளுனே சூத்திரவியைபு மினிதுவிளங்கும். மாயை-கன்மங் கள் திரோதான சத்திக்குக் கருவியா யதனுளடங்குதலிற் றமது முத லுபகாரமெனப்பபிற் திரோதானசத்திய திலக்கணமுங்கூறவே யவற்ற திலக்கணமுங் கூறியவாறுதலயிக.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு - மேலைச்சூத்திரங்களினங் னனங் கூறிப்போந்த வுயிரானே, மெய் வாய் கண் மூச்சுச் செவி யெ ன்பன தத்தம் விடயங்களை யிஃதின்னகென் றளவிட்டறிந்து மங்ங னமறிகின்ற தம்மையுந் தம்மை யதிட்டிகது நின்று செலுத்து மிவ்வு யிரையு மறியமாட்டா ; அவ்விந்திரியங்கள்போ லுயிர்களுந் தமதறி விற்கு வியஞ்சககமாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியான்மேற் கூறிப்போந் த விருவகை பைந்தவத்தைந் னின்று வினைப்பயன்களையறிந்தனுபவி க்குந் தம்மையுந் தம்மைச்செலுத்துந் திருவருளையு மறியமாட்டா; உயிர்க ளவ்வாறுணர்தல் காந்தத்தைக்கண்டவிரும்பு அதன்சந்நிதி மா த்தினாயின் வலித்துக் கொள்ளப்படுமாறுபோலக் காரணத்தானன்றிச் சங்கற்பத்தான திட்டிக்கு முதல்வன் சந்நிதி மாத்தினாயி னாமாகலான துபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின் றென்றவாறு.

ஆகலானது பற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின் றென்பது சூறிப் பெச்சம். ஐம்பொறிகளைக் கூறியது பலக்கண மாதலினேனைக் கருவி களு மவ்வாறுதல் கொள்ளப்பபிம்; அற்றுகலினன்றே, “பொறிபுல ன் கரணமெல்லாம் புருடனாலறிந்து , என்றார் வழிதூலாசிரியரும்.

விடயங்களை யறிவுழி முதல்வனுடனின்றி செலுத்துவனாயின் விடயங்களோடொப்ப முதல்வனையு மறிதல்வேண்டுமென்பாரோக்கி, அளங்கறிந்தென்றொழியா தறியாவென்றார். ஆங்கவை- ஒரு சொன்னீர்மைத்து-தம்முணர்வின்றமியென்றது- தமது முதலென்னும் பொருள்படவந்த வாரும்வேற்றுமைக்கொகை - ஈண்டருளென்ற தேம்புழிக்கோடலாற் றிறோதானசத்தியின் மேனின்றது. அருளாலென விரித்து, அளங்கறிந்தறியாவென வுலமைக்கோதிய வினையைப்பொருளினுங் கூட்டியுரைக்க. இதனுள் “விளம்பியவுள்ளத்து மெய்வாய்கண்மூக்களந் தறிந்தறியா” என்றதோ ரதிகரணம்; “ஆங்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின் றமியருள்காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே” என்றதோ ரதிகரணம்; ஆகவிரண்டதிகரணத்த திசுக்குத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டையுணர்வுக ளான்மாவா லுணருமென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், தாமரையினீர்போற்புருடன் பற்றற்றுநிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற்புத்தித்தத்துவமேயைம்பொறிவுழியான்விடயங்களை யறியுமெனவமையும், அவ்வாறன்றிக் கருவி-ளோடுகூடிய புருடனையவத்தைப்படுமென மேற்கூலியதமையு மாறென்னையெனச்சாங்கியதூலார்மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து, சூக்திரத்தின் முற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெடை.

உணர்விற்கேதுவாகிய பொறிகளை யுணர்வென்றுபசுரித்தார்.

அவற்றினுலான்மாவொற்றித்துக்காணிநல்லகவையொன்றையு மவிட யியாவாசலான்-எ-து-ஏது - எ - னின், அகற்குப் பிரமாணமென்னென்பாரா நோக்கி மேற்கோளைச்சாதித் தனுகலிற்று.

(இ - ள்.) அவ்வைம்பொறிகளோடுமுயி ரொற்றுமைப்பட்டுநின்றறிந்தாலன்றி யவையொரு விடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டா தாகலானீண்டையுணர்வுக ளான்மாவா லுணருமென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது. உம்மையிழிவுசிறப்பு; முற்றுமாம். எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினாரின்றி யமையாமை விளங்குதற்கு.

வெண்பா.

ஐம்பொறியை யாண்டங் கரசாயுளறிற் ப

வைம்பொறிகளுள்ள மறியாவா-மைம்பொறியிற் ...

காணாதேற்காணாது காணுமுளங் காணாதேற்... ..

காணுகண்கேளா செவி. (க)

ஐம்பொறி-செவி-எ-து-உ-ம்-எ-னின், உயிரங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்துதலு மவையுயிராயின்றி யமையாமையு மெற்றாற் பெறுது மென்பாரா நோக்கி யேதுவை வலியுறுத்துத னாதலிற்று.

(இ-ள்) அரசாய்-எ-து-அரசனத்தாணி மண்டபத்தின் வைகித்தன்கிழ்க்கருமஞ் செய்வாரா யவ்வவர்க்குரிய கஞ்சியங்களிற் செலுத்தியானுமாறுபோல - உளமைம்பொறியை யாண்டங்கு நிற்ப-எ-து-உயினாம்பொறிகளை யவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற் செலுத்தி யாண்டலாடத் தானத்தினிற்றலான்- ஐம்பொறிகளுள்ள மறியாவாம்-எ-து-அரசனாலேவப்பட்டோரோவிய கருமமாத்தினாயினன்றி யதிகத்திற்செல்லமாட்டாமையோல வவ்வைம்பொறிகளுயிரையறியமாட்டாவாயின - அற்றே லைம்பொறிகளுயிரானன்றியறிதலமையாவாயினுமுயினாம்பொறிகளா னன்றியு மறிதலமையும்போலுமெனின்; ஐம்பொறியிற் காணாதேற் காணாதுகாணுமுளங் காணாதேற்காணுகண் கேளாசெவி-எ - து - ஒருகருமஞ்செய்தற் கண்ணரசரு மமைச்சர் முதலாயினருந் தம்மு ளின்றியமையாதவாறுபோல வொன்றனைவிடயித் தற்கணுயிருமைம்பொறிகளுந் தம்மு ளின்றியமையா வென்றவாறு.

அன்னவாதல்-உயி னாம்பொறியினீங்கிச் சொப்பனத்தானத்தினெய்தியவழிக் கண்டுகொள்க. நிற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம்-மழைபெய்யக் குளநிறைந்த தென்புழிப்போல, நின்றலாலெனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ்வாறுநாயாக்கால் இஃதேதுவின் பொருள் வலியுறுப்பதாய வுதாரணமாதற் கேலாமையறிக.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி யிதுவுந் தமதுமுதலாலே புணருமென்றது-எ-து-மே-ள்-
எ-னின், கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய வுயிரானன்றி யமையாவாயி
னுஞ்சித்தாகியவுயிர் முதல்வனதுபகாரத்தை யவாய்நிற்பதன்று;
அவாவுமாயின், முதல்வனு மவ்வாறே பிறிதொன்றனுபகாரத்தை
யவாவுமெனப்பட்டு, மேலும் வரம்பின்றியோடுமென வீசுவவிகா
ரவாகிசண்முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து, சூத்திரத்தின்
பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

தமது முதலென்பது- யானெம்மூர்புகுவன் நீ நும்மூர்புகுவை
யென்புழிப்போல வேறு முடிபுகோடலிற் பால்வழுவன்மை யுணர்க.
உம்மையிறந்ததுதழீஇய வெச்சம். இம்முறைமை தமக்கொரு முதலு
டை யவற்றிற்கேயன்றி யேனைப்பொருட்கு வரம்பின்றியோடுமா றில்
லையென்பார் தமது முதலென் றுடம்பொடு புணர்த்தோதினர். தம்
முணர்வின் றமியென்றதுமது. தத்துவங்களு முயிருந் தமக்கொரு
முதலுடையனவாதலு முகல்வனுக் கஃதின்மையு மேற்கூறிப்போந்த
சூத்திரங்களாற் பெறப்பட்டன வென்பதுகருத்து.

இவ்வான்மாத்தன்னாலேபுணருமிந்திரியங்களைப்போலத்தானுந்
தன்னையுணராது நின்றலான் - எ-து-ஏது - எ-னின், உயினாம்பொ
றியிற்சடமன்மையானவற்றையெடுத்துக்காட்டிமேற்கோடலினைடைக்
கமையாதென்பாரானோக்கி யதனைச்சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

சடமுஞ்சேதனமுமாய வேறுபாடுபற்றித் தம்முளொவ்வாவாயி
னும். தம்மையுந்தமதுமுதலையுமறியமாட்டாமைக்கண், ஐம்பொறியு
முயிருந்தம்முளொக்குமாகலின், அதுபற்றி யங்ஙன மேற்கோட
லமையுமென்பது கருத்து.

வெண்பா.

மன்னுசிவன்சந்நிதியின் மற்றுலக்குச்சேட்டித்த ...
தென்னுமறையினியன்மறந்தாய் - சொன்னசிவன்
கண்ணாவுளம்வினையாற் கண்டறிந்துநிற்குங்கா ...
ணெண்ணுன்சிவன்சத்தையின்று. ... (2)

மன்னு-இன்று - எ-து-உ-ம்-எ-னின், தன்னுணருமீந்திரியங்
களை யிண்டைக் குவமைகூறி, அவ்விந்திரியங்கட்கு வரும்பயன் அவ
ற்றினு லொற்றித்துக்காணு முயிர்க்காய வாறுபோல, உயிர்க்குவரு
மின்பதுன்பப் பயனு முயிரானொற்றித்துக்காணு முதல்வனுக் காதல்
வேண்டு மென்பானோர்க்கி, அங்ஙன மாகாமகூறி, அதனை வலி
யுறுத்துதனாகலிற்று.

(இ-ள்) மன்னுசிவன் சந்திதியின் மற்றுலகஞ்சேட்டித்ததென்று
மறையினியன்மறந்தாய்-எ-து- ஈண்டுக்கூறிய சுருத்தளவையெய்ன்றி
நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்திதியிற் பிரபஞ்சஞ் செயற்படுகின்ற தெ
ன்றோ தம் வேதப்பொருளை யு மயிபாது பிணங்குகின்ற பேதாய்-
உளஞ்சொன்ன சிவன் கண்ணாவினையாற் சுண்டயிந்து நிற்குங்காண்-
எ-து-உயிராவது தமக்கென வோர்காரணமின்றித் தன்பொருட்டே
யறிவனவாய வவ்விந்திரியங்களுபோலன்றி மவ் வேதத்துளெந்ததோ
தப்படு முதல்வன் றனக்குக் காட்டாகிநிற்பத் தான் செய்தவினைசு
ட்டாக ஒன்றனையறிந்துநிற்கு மவ் வேறுபா டறிவாயாக-இன்று சிவனச
த்தைபெண்ணன்-எ-து-அங்ஙனங் காட்டாக நிற்பினுந் தனது சந்திதி
யி னசத்தெல்லாஞ் சூரியமாகலான் மகசுவாடிவின்னாய முதல்வ
னவ்யுயிர்போ லவற்றை யதுபவியா னென்றவாறு.

இதனுட் சிவனென்றது- மன்னுசிவனென்புழிப்பே ரின்பத்துக்
குக்காரணமென்னும் பொருட்டாய்த் தனது சந்திதிக்கணுலகத்தைச்
சேட்டிப்பித்தற்குரிய வியைபுணரறின்றது; சொன்னசிவ னென்புழி
முற்றுணர்வின னென்னும்பொருட்டாய்க் காட்டாதற்குரிய வியைபு
ணரறின்றது; எண்ணன்சிவ னென்புழித்தாய தன்மைய னென்னும்
பொருட்டா யசத்தைபெண்ணமைக்குரிய வியைபுணர றின்றதாகலா
ற் கூறியதுகூறலன்மையுணர்க. அஃதம்முப்பொரு ளுடைத்தென்
பது சோமசம்புபத்திவிபாக்கியான முதலியவற்றுட்காணக. சிவதத்
துவ விவேக்கதுண் மூவகைப்படுததோதிய பொருளுமியையையா
மாறு கண்டுகொள்க. ஈண்டிலகமென்றதுயிர்கள் - மறையினியலும்
பொருளைமறையினியலென் றுபசரித்தார். இறந்ததுதழீஇய வெச்ச
வும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மற்தாயென்பது விளியுருபேற்ற
பெயர். ஈண்டுச்சந்திதியென்றது- அவிசாரவாதுகள்கூறு மபிமுகமாத்
தினாயன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணாவென்றார். சிவசத்தி யவ்

வக்காரியங்குளி னுன்முதமாதலாகிய சங்கற்பமேயின்றுச் சந்தியெனப்படுமென்பதாம். காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே யென்றது-ஒரு புடையுவமையாதல்பற்றிபே பிறிதன்றென்பது கருத்து. வினையினுலென்றது-ஐம்பொறிபோலன்றி யுணர்த்தபயனுயிர்க்கே யாதற்கேதுக்காட்டியவாறு. கண்டறிதல்-ஒருபொருட்பன்மொழி. எண்ணலிண்டநுபவித்தன்மேற்று. இன்றென்பது-சாதியொருமை. அவனெதிரொன்பது - அவாய்நிலையான்வந்தது. ஆகலாலென்பது-சொல்லெச்சம். இன்றாகல் “பாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர்” என்புழிப் பெறப்படும். இக்கருத்துப்பற்றி “மாயைமருவிடான் சிவனவன்கனுறை தராவசேதனத்தால்” என்றார் வழிநூலாசிரியரும். “உன்னுதாத்கேகிடந்த கிடமுறுவதெல்லா - முன்னுடையதென்னாய் யுற்றனையோ-மன்னுயிர்க-ளவ்வகையேகாணிங் கழிவதுவுமாவதுவுஞ் - செவ்வகையெநின்ற சிவன்பால்” என்றதுஉ மிவ்வியல்பு நோக்கி.

வெண்பா.

வெய்யோனொளியி னெடுங்கிவிளங்காது*

வெய்யோனையாகாத மீன்போல-மெய்யவனிற் ... *

கண்டிகேட்டுண் டியிர்த்துற்றறியுமைம்புலனைக் ... *

கண்டிடனாய் மன்னுதலைக் காண். (ந)

வெய்யோன் - காண்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், உயிரங்குள முணர்த்த வுணருங்கால முதல்வனின் வேறு நின்றுணருமோ வொன்றாய்நின்றே யுணருமோ வெண்பாரை நோக்கி, அவ்விரண்டியல்பு மின்றி நின்றனருமாறுணர்த்தி, அங்னை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெய்யோனொளியி னெடுங்கி-எ-து-நூயிற்றி னொளியினடங்கி - விளங்காது-எ-து-அதனின் வேறாய் விளங்கிக் தோன்றுதலின்றி - வெய்யோனையாகாத மீன்போல-எ-து-அதுவா யொழிதலுமில்லாத நாணமீன்கள் அஞ்ஞாநிற்றானே யொளியுடையவா, மாறுபோல - மெய்யவனிற்கண்டு கேட்டுண்டியிர்த்துற்றறியுமைம்புலனைக்கண்டு-எ-து-கண்டிக் கேட்டு முண்டு முயிர்த்துத் திண்டியு மறியப்படு மைவகை விடயங்களையு முயிர் மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வனுணர்ந்து - உடனாய் மன்னுதலைக்காண்-எ-து-வேறுதலு மொன்றாதலுமின்றி யிவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாயடங்கி யுடனாய் நிலைபெறுதலையறிவாயாக வென்றவாறு.

உவமையடை பொருளினும், பொருள்வினை யுவமையினுஞ்செ
ன்றியையும். ஐ - சாரியை. நான்மீன் முதலியவற்றினொளியெல்லா
ஞாயிற்றொய வொளியே யென்பது வேததாற்றுணிபாகலா னஸ்தீண்
டைக் குவமையாயிற்று. உயிரென்னு மெழுவாய்மேலெவன்பாவினி
ன்றும் வருவித் துரைக்கப் பட்டது.

வெண்பா.

அருளுண்டாமீசற் சுதுசத்தியன்றே
யருளுமல னன்றியில்லை-யருளின்
றவனன்றேயில்லை யருட்கண்ணார்கண்ணுக்
கிரவிபோனிற்றுமர னேய்த்து. (ச)

அருளுண்டாம்-ஏய்த்து-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அங்கனமாயினுமு
யிர்கட்குப் பல்வேறு வகைப்பட வுணர்வு நிகழ்தலின் அஃதுணர்த்து
தல் வேறுபாட்டானாய தெனல்வேண்டும், வேண்டவே, நிருவிகாரியெ
ன்னுஞ் சுருதியோடு முரணி, முதல்வன் விகாரியாவான் செல்லு
மென்பானா நோக்கி, விகாரியாகாமை யுணர்த்தி, அதனைவலியுறுத்து
த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அருளுண்டா மீசற்கு-எ-து-உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்
தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற் கணுளதாகிய விரக்க முதல்வ
னுக் கநாதியே யுள்ளது - அது சத்தி-எ-து-அவ்விரக்கம் வேறுபொ
ருளன்று முதல்வனுக் குளதாகிய சத்தியேயாம் - அருளு மவனன்றி
யில்லையரு ளின்றவனன்றே யில்லை-எ-து-இரக்கமு மவனுங் குணமு
ங் குணியுமாகலி னவ்வருளு முதல்வனையின்றி யமையாது முதல்வ
னு முதனையின் றியமையானாய் - அருட்கண்ணார்கண்ணுக் கிரவிபோ
லேய்த்து நிற்கு மான்-எ-து-ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞா
யிறு தன்னொளியோடு தாதான்மிய மாயிபைந்து நிற்கு மாறுபோல,
அவ்வருளோடு தாதான்மிய மாயிபைந்து நிற்பன் முதல்வனாகலால் த
ன்வயத்தனாகிய வம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சங்கற்ப
சத்தி மாத்திரையா னனைத்துஞ் செய்தல் கூடுமென்றவாறு.

ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய வம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே
தனது சங்கற்ப சத்திமாத்திரையா னனைத்துஞ் செய்தல் கூடுமென்ப
து குறிய்பெச்சம். உம்மை யெதிரது தழீஇயது. இன்னியென்னும்வி

னையெச்சக் குறிப்பி னிகரஞ் செய்யுளாகலி னுகரமாய்த் திரிந்தது. அன்றே அசை. இவ்விபல்பு சித்தாந்த நெறி யுணர்ந்தார்க்கன்றி வீளங்காதென்பார் அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கென்றார். சத்தியதுண்மையும் தனியல்பு நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே பென்பதனுள் வகுத்துரைத்த மையினுண்டிக் காண்க. ஐந்தாஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆறஞ்சூத்திரம்.

உணருருவ சத்தெனி னுணராதின்மையி ...*

னிருகிறனல்லது சிவசத்தாமென ... *

விரண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே. ...*

எ - னின், சத்து மசத்தும் வரைசெய் துணர்த்துத னுதலிற்று.

எ-து-க-ரை-எ-னின், சூத்திரக்கருத் துணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்) மேலேந்து சூத்திரத்தானுங் கூறிப்போந்த பொருள்களுள்; யாதுசத்தியாதசத்தென்னுமைய நீக்குதற்குச் சத்தி னியல்பு மசத்தினியல்பு மிவையென வவ்விரண்டு மிலக்கணத்தாற்றம் முண்மயங்காதவாறு வரைந்து வைத்துணர்த்தி, உண்மையதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ய முகத்தானே யிலக்கண வேர்த்துட் கூறுதற் கொஞ்சி நின்ற பதிப்பொருள திலக்கணங் கூறுதலிவ்வாறாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்தென்றவாறு.

இதனானே சூத்திர வியைபுமினிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு - தம்முணர்வின் றமியாகிய முதற்பொரு ளளவைகளா னறியப்படு மியல்பிற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படும் பிரபஞ்சம்போ லழிபொருளாகிய வசத்தாம்; எல்லாவற்றானு மறியப்படாத வியல்பிற் றெனின், அங்ஙன மறியப்படாத முயற்கோடுபோலச் சூனியப்பொருளாம்; ஆகலா னிவ்விருபகுதியுமன்றி ஒருவாற்றா னறியப்படாமையு மொருவாற்றா னறியப்படுதலுமா

கிய விரண்டு வகையானுஞ் சிவசத்தாமெனக் கூறுவார் மெய்யுணர்
வினிலைபெற்றுயர்ந்தோ றென்றவாறு.

உணருருவெனினசத்தெனமாறுக. என்னென்பது முன்னரு
ஞ்சென்றியைந்தது. முற்றும்மைகடொக்கன. அல்லதென்பது வீணை
யெச்சக் குறிப்பு முற்று. அன்றியா மெனவியையும். ஒருவாற்றா
னறியப்படாமை - பாசஞானம் பசுஞானங்களா லறியப்படாமை.
ஒருவாற்றா னறியப்படுதல் - சிவஞானமொன்றானே யறியப்படு
தல். பாசஞானம்பசுஞானங்களாலறியப்படாமையிற்சிவமாதலும், ப
திஞானத்தாலறியப்படுதலிற்சத்தாதலும்பெறப்படு மென்பார், இர
ண்டுவிவகையிற்சிவசத்தாமெனவிசைக்குமென்றார். சிவசத்தென்னுயி
ருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. சடமாகிய சத்
தி னீங்குகற்குச் சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பது - சித்துச் சத்
தென்னும் பொருட்டு. எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வரு
வீத் துணைக்கப் பட்டது. இருதிருமன் றி யிரண்டுவிவகையானுஞ்
சித்தாதலுஞ் சத்தாதலு முடையவாய் நின்றன் முதல்வனுக்கிலக்
கணமென விலக்கணமு மிதனுட்போந்த வாறுணர்க. முதல்வனு
க்குப் பொதுவியல்புமேற் புனருற்பவ முணர்த்து முகத்தாற்கூறிப்
போந்தமையின் இது சொரூபவிலக்கண மெனப்படுஞ்சிறப்பிலக்கண
மெனக்கொள்க. அற்றுகளேனன்றே, இதனை யிலக்கணமேவாத்துண்
முதற்கட்கூறா துணைமையைச்சாரவைத் திறுதிகட்கூறியதூஉமென்க.
இன்னு முதல்வனுக் குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லா மிவ்
விரண்டனு ளடங்கும். அஃதறிந் தடங்கிக்கொள்க. “தன்னுலே தனை
யறிந்தாற் றன்னையுந்தானே காணும்” -எ-ம்- “உன்னரிய திருவரு
ளையொழிய மலமுளதென்றுணர்வரிதா மகனுண்மை தெரிவரிதா மு
னக்கே” -எ-ம், “மாயை மாமாயை மாயாவரு மிருவினையின் வாய்
மை, யாயவாருயிரின் மேவுமருளெனி லொளியாய் நிற்கும்” -எ-ம்,
ஓகியவற்றாலேனைப் பசுபாசங்களுஞ் சிறப்பியல்பு பற்றி யுணர்தல் சி
வஞானத்தானன்றிய மையாதாயினும், “தீபமெனத் தெரிந்தாகுகொ
ருவியான் மாவினுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்ச்சு மிது
பசுஞானம்” -எ-ம், “இவை கீழ்காடலே காதலினுண் பிரமமென்
னு ஞானங்கருது பசுஞானம்” -எ-ம், பொதுவியல்புபற்றி யோதுத
லானும், யானிதனை யறிந்தே னறிகின்றிலே னென்றறியும் பாசவுணர்
விற்கவற்றது பொதுவியல்பு விடையமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதல்

லானும், அவையொருவாற்றா னுணருருவாதலு முடைமையிற் சிவசத்தாவான் செல்லாமையறிக. சற்காரியவாதங் கூறுஞ் சைவசித்தாந்தத்தில் அசத்தென்பது சத்துக்குமறுதலை யன்மையான் அப்பசபாசங்க ளங்ஙன மறியப்படும் பொதுவியல்புபற்றியசத்தெனப்படுமாயினு ஞ்சிறப்பியல்புபற்றி யசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப்பியல்பு நோக்கும்வழி யவை சத்தாதம் கிழுக்கின்மையுமறிக. இங்ஙனஞ் செவ்வனே யிறுக்க வறியாதார் அபாவத் தியல்பாவது பாவத்திற்கு மறுதலைப்பொருள்பொலுமெனையாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி மயங்கி, எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தென்னுஞ் சித்தாந்தத்தோடு முரணமைப்பொருட்டி, ஈண்டுச்சத்த சத்தெனப்பட்டன சித்தசித்தென்னும்பொருளவா மெனவும், சுத்தமசுத்தமென்னும் பொருளவாமெனவு முரைத்திடர்ப்படுப. காரியப்பிரபஞ்சம் ஏனைப்பசு பாசங்கள் போலன்றி யிருவகை யியல்பானுங் காட்சிப்புலனா யித்துணைப்பொழுது நிற்குமென நம்மனோரா லறியவாராது நிலைபெறுவதுபோலத் தோன்றி வினாயக்கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமை பற்றியதுவே யிண்ணொருந் வசத்தென்றெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பதுந்தானே போதரும். இதனுள், “உணருருவ சத்தெனினுணராதின்மையின்” என்றதோரதிகரணம், “இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென விரண்டுவகையி னிசைச்சு மன்னுலகே” எனறதோரதிகரணம், ஆக விரண்டதிகரணத்த திசுஞத்திரமென்றுணர்ச்சு.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டறிவினா லறியப்பட்ட சுட்டசத்தென்றது-எ-து - மே-ள்-எ-னின், மேலேச்சுத்திரத்தின் “அளந்தறிந்தறியா” என்றதனையுடம்படாது, பிரபஞ்சம்போல முதல்வனுமளவைகளான ளந்தறிபொருளையாமென, நையாயிகர் முதலியோர் கூறுங்கடாவையும், எல்லாப்பொருளுஞ்சத்தாகவி னளந்தறிபொருளுஞ் சத்தேயாமெனச் சாங்கியர்கூறுங்கடாவையு மாசங்கித்து, சூத்திரத்தின் முற்கூற்றைக் கண்ணழித்துநாத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டறிவின லறியப்பட்ட சுட்டுப்பொருளெல்லா மசத்தென்றவாறு.

சுட்டி ஆகுபெயர். சிவஞானத்தா லறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினலென விசேடித்தார். ஈண்டறிவென்றது - ஒன்றை முந்தியதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணுமளவையறிவினையென்பது “ அறிவின லறிந்தயாவு மசத்தாதலறிதி ” என்ற புடைநூலாசிரியர் மீள வங்ஙனந்தெரித்தோதியவாறுபற்றி புணர்ந்துகொள்க.

- அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே யப்பிரகாசமாய் நின்றலான்-
எ-து-ஏது-எ-னின், உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாயுபலத்தியைப்பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை யில்லையென்னு முணர்விற்கு விடயமா யதுபலத்தியைப் பயப்பிக்கு மில்பொருளோடொப்ப வசத்தென்ற லமையுமறியாங்ஙனமெனவும், சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மத்தினாயானசத்தென்றல் சற்காரியவாதத்திற்கிழுக்காம்போலுமெனவும், முறையே யவ்விருவர் மதம்பற்றிக் கூறுவா னாரோக்கி, மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று.

(இ - ள்) அச்சுட்டுப்பொருள்கடாமிராசதகுணமிகுதிப்பாட்டானுள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாயுபலத்தியைப் பயப்பித்துநின்று தானே தாமதகுண மிகுதிப்பாட்டா னில்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமா யதுபலத்தியைப் பயப்பித்து நின்றலான், ஈண்டறிவின லறியப்பட்ட சுட்டசத்தென மேற்கொண்டதென்றவாறு.

ஈண்டுப்பிரகாச மப்பிரகாச மென்பன உபலத்தி அதுபலத்தியென்னும் பொருளவாய், அவைநிசுழ்தற்கிடனாகிய பொருண்மேனின்றன. இதுநையாயிகரை நோக்கிமேற் கோளைச்சாதித்தவாறு. இனியிதனையே யிரட்டுமொழிந்துகொண்டு, அவைதாங்காரியவவத்தை யிறுலமாய் விளங்கினின்றே காட்சிப்புலனாய், சடிதியின்மறைந்து, ஐக்குமமாயாகாரண வவத்தையின் விளங்காது நிற்கு மிவ்வேற்றுமையுடைமையான், அங்ஙனம் புலனாகாதகாரணப் பொருள்களை நோக்கிக் காரியப்பிரபஞ்சமசத்தாதல் சாலுமாகலின் ஈண்டறிவின லறியப்பட்ட சுட்டசத்தென மேற்கொண்ட தென்றவாறெனவு முரைத்துக் கொள்க.

வெண்பா.

அசத்தறியாய்கேணி யறிவறிந்தவெல்லா *
 மசத்தாகுமெய்கண் டானுயி-னசத்தலாய்*
 நீரிலெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு *
 மோரினவையின்றாமா ரொப்பு. (க)

அசத்தறியாய் கேணி யறிவறிந்த வெல்லா மசத்தாகு மெய்கண் டானுயின்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், ஒருசாரா ரங்கனமாயினு முபலத்திப் பட்டன வெல்லாமவ்வா றசத்தாமென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யெ ன்னு னையாயிகளானோக்கி யேதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அசத்தினியல்பை யறியாதமடவோனே யாமிறுக்கு மி றையை மனம்பற்றிக் கேட்பாயாக, சத்தினியல்பை யறிந்தோரா னாராயந்தானுயி னறிவினொலியப்பட்டன வெல்லா மசத்தேயா மெ ன்றவாறு.

அறிவாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர். அசத்தினியல்பை ய றிந்தாயாயி னிவ்வாறு பிணங்குவாயல்லையென்பார் அசத்தறியாயெ ன்றும், எந்தைதாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றுகேட்க வெண்பார் கேனியென்றும், உபலத்திக்குவிடயமானவை யெல்லாமதுபலத்திக் கு விடயமாத லொருதலையென்பார் அறிவறிந்தவெல்லா மசத்தாகு மென்றும், சத்தினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி யசத்தினியல்புணரவாரா தென்பார்மெய்கண்டானென்றும், ஆய்தற்கருமை நோக்கியாயினென் றுங்கூறினார்.

அசத்தலாய் நீரிலெழுத்து நிகழ்கனவும்பேய்த்தேருமோரினவை யின்றாமாரொப்பு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு சாங்கியனானோக்கி யுரைத்தபொருளை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) அசத்தலாய்-எ-து-அசற்காரியவாதியல்லாத வறிவுடை யோனே - அவையின்றாமாரொப்போரின்-எ-து - அங்கனந்தோன்றி மறைவனவாய் பிரபஞ்சமசத்தாமாற்றிற்குவமையாராயின் - நீரி லெழுத்து நிகழ்கனவும்பேய்த்தேரும்-எ-து-நிகழாநின்ற நீர்மேலெழு த்தும், கனவிற்காட்சியும், பேய்த்தேருமா மென்றவாறு.

எனவே யப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியனவற்
றை யங்ஙனே சடிதியின் மறைந்து போதற்சிறப்புப்பற்றி யசத்தென்
றலெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்ச
த்தைபுமவைபோல சத்தென்றலமையுமென்றவாறாயிற்று. அசற்காரி
யவாதியையசத்தென்றுபசரித்தார். நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்
யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழென்றடைகொடுத்தார்; அஃதியாண்டுஞ்
சென்றியையும். குவ்வுருபு விகாரக்காற்றொக்கது. இன்றென்னுமொ
ருமை யப்பண்பின்மேனின்றது. நீரினெழுத்துத்தோன்றியபொழுதே
மறைந்துபோதற்கும், கனப்பொருண்முடிவு பெறுதலின்லி யிடை
யேமறைந்து போதற்கும், அருஞ்சுரத்தின், முதுவேனிலினண்பதற்
கடுமைபற்றித்தோன்றி னாயிற்றின்கிரண முகிற்பட்டலத்தின் மறைந்த
வழித் தானுமறைந்துபோவகாகிய பேய்த்தேரொருகாரணங்காட்டி
மறைந்துபோதற்கும், உவமையாயின. இவ்வெண்பாவை, “ இலயி
த்ததன்னின் ” என்பதுபோல விங்ஙனமிருதொடராக வைத்துரைத்
து மேற்சொளேதுக்கலோயு மிரட்டுறமொழிந்துகொண்டு, இரண்டதி
காரணப்பொருள் கோடலாகிரியர் கருத்தென்பது - வழிநூலாகிரி
யர். “ அசத்தாஞ்சுட்டி யுணர்பொருளானவெல்லாம் ” எ-ம், “ உல
கினையசத்தாமென்பர் ” எ-ம், வெவ்வேறுகூறிய வாற்றனுமுணர்க.
இஃதறியா திவ்வெண்பாவை யொருதொடராக வைத்துரைப்பார்க்கு
அசத்தறியாதனை யசத்தலாயென்றதனாலொரு பயன்படாமையும்,
ஆயின், ஓரின், என்லிருகாற் கூறுதலும், அசத்தாகும், இன்றும், எ
ன்லிருகாற்கூறுதலும், கூறியதுகூறலென்னும் வழுவாதலுமறிக. இனி
யொருவாற்றனு முணரப்படாத பொருள்குணியமென்ப தெல்லாச்
சுமயத்தார்க்கு மொப்பமுடிந்தமையின், ஆண்டகிகாரணத்திற்குரியவை
யப்பாடு முதலியன நிகழாமையான் அகனை வேறெடுத்துரைத்துமே
ற்கொள்ள வேண்டாமையானும், அந்தவுணர்வுடையார்க்கதன்கணைய
நிசழாமைவ்பொருட்டு, வழிநூலாகிரியர், “ உணராதபொருள் சத்தெ
ன்னினொரு பயனில்லை போலும் ” எனவிடுத்தொழிந்தா னென்றுணர்க.

இரண்டாமதிகாரணம்.

இனி யிவ்விரண்டுதன்மையுமின்றி வாக்குமனாதிகோசரமாய்
நின்றதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்னுணரப்பாற்று - எ - து-மே-ள்

எ-னின், மேலுணர்பொருளியல்புமுணராத பொருளியல்புங் கூறுமு கத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி யிரண்டு மிவ் வாறுகலா னிவற்றின்வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதிகூ றும் நிருவசனம்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, சூத்திரத் தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து, மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

வாக்கெனப்படு நாதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும், அவற்றின்வேறாய பாசஞானத்தை மனமென்று முபசாரவழக்காற் கூறினார்.

வாக்குமனதீதகோசரமாய்நின்ற- எ-து-அவ்விரண்டின் விருத்தி களைக் கடந்ததீதமாயும், ஒற்றுமைப்பட்டுநின்றுணரு மதுபவஞான மாத்திரையிற்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாயும் நின்றவென்றனாம்.

அவ்வாறுநின்ற பொருளிதுவென வளவைகளானறியவாராமை பற்றி, அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற்கூறியதனை யறுவதித்து, சத் தாகிய சிவமாதலேசீ செவியறிவுறுத்தார். வாக்குமனதீதமென்றது தமிழ்நூன்முடிபு. மரவடி-மராடியென மரீஇயினுற்போல, மனவதீ தம்-மனதீதமெனமரீஇயிற்று. அதீதகோசரமென்பது வடநூன்முடி பு. வாக்குமனதீதப்பொருளாகலின் உணருருவாந்தன்மையும், கோச ரப்பொருளாகலின் உணராதாந் தன்மையுமில்லையென்பது பெறப்ப் தெலின், இவ்விரண்டுவகையு மின்றியென்றார்.

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டிவ தின்மையானும், அப் பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையானும்- எ-து-எது-எனின், இவ் விரண்டுவகையுமில்லாத பொருளநிருவசனமாய் நிற்பதென்னது, வா க்குமனதீதகோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாண மென்னையென் பானாநோக்கி, மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்) வாக்குமனங்களா லோதியுணரப்படுவதாய நிருவசனப் பொருட்கு முன்னர்க்கூறப்படுஞ் சாதகங்குலினின்றறியற்பாலதாக வேண்டாமையானும், ஒருவாற்றினுமறியப்படாத வநிருவசனப்பொ ருட்குச் சாதகத்தினின்று மறியப்படுமாறினமையானும், இனி யிவ் விரண்டிதன்மையுமின்றி வாக்குமனதீதகோசரமாய் நின்ற வதுவே, சத்தாயுள்ளசிவமென் னுணரற்பரற்றென மேற்கொண்டதென்றவாறு.

உணர் தற்பாற்றென்றா உணர்தலருமைநோக்கி. பிரகாசம்பிர
காசமென்பன-உபசாரவழக்கு.

வெண்பா.

எண்ணியசத்தன்றசத்தன்ற மென்றலென்கண்ணியுள ... *

சண்ணியுளதென்றன்மெய்கண்டா - நெண்ணி ... *

யறியவிரண்டாமசத்தாதல்சத்தா ... *

மறிவறிபாமெய்ச்சிவன்றாளாம். ... (உ)

எண்ணி-ஆம்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், பரப்பிரமப்பொருளவிச்சை
வயத்தான் ஞாதாவெனவு ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு மூன்னர்க்
கூறப்படுஞ் சாத்திரங்களினின் றறியவும்படும்; அவிச்சைநீங்கியவழி
யப் பகுப்பின்மையாற் சத்தென்றதல், அசத்தென்றதல், ஒருவாற்
றனு ஞேயமாமாறின்றிக் கேவலஞானமாத்திரையே நிற்பதொன்றாக
லான், அதுகோசராமமென்றல் பொருந்தா தென்பானாநோக்கி, அத
னை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) எண்ணியசத்தன்றசத்தன்ற மென்றலென்கண்ணியுள
தென்றல்-எ-து-பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத்திற்
கருதப்பட்ட சத்துமன்றசத்துமன்றென்னில், அங்ஙனமொருபொரு
ளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங்கருதியோ வதனைக் கூறுவாயாக;
பிரமாணமுண்டென்னி னதற்கது பிரமேயமெனப்பட்டு ஞேயமாவா
ன் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லையென்பையாயின், - மெய்க
ண்டானெண்ணியறிய விரண்டாமசத்து-எ-து-சத்தினியல்பையுணர்ந்
தோ ஞராயந்தறியிற் காட்சிமுதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதா
உம், ஒருவாற்றானும் பிரமாணமல்லாத சூனியமுமாகிய விரண்டுமே
ற்கூறியவாற்றா னசத்தேயாம்-ஆதல் சத்தாமறிவறியாமெய்ச்சிவன்ற
ளாம்-எ-து-ஆகலாற் சாந்தோக்கியமுகலியவற்றுட் சத்தென்றோதப்
படுஞ் சுட்டறிவினாலறியப்படாத மெய்ப்பொருள் சைவவுபநிடதங்க
ளினுஞ் சைவாகமங்களினும் அன்னியமின்றிநின் றுணருமதுபவமா
த்திரையிற் கோசரிப்பதென் றோதப்படுஞ் சிவனருளாவதன்றி நீகூறு
ஞ் சூனியமன்றென்றவாறு.

அறியவென்னுஞ்செயவெனெச்சம் - மழைபெய்யக்குளநிறையு
மென்பழிப்போலச் செயினென்னு மெச்சப்பொருட்டாய்நின்றது-

முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அசத்தாமெனமாறுக. சத்தாகிய மெய்யெனவியையும்-அடியளங்கான்றாஅய தென்றும்போல, அறிவ நியாமெய்யென்றது-வாளாபெயராய்நின்றது. சிவன்றொனெச் சிவ சத்தியின்மேல்வைத் துயர்த்துக்கூறிய துபசாரவழக்கு. இறைவனார் கமலபாத மென்பதுஉமது.

இதனாற் போந்தபொருள்-சத்துமன்றி, அசத்துமன்றி ஒருபொ ருளுண்டெனின், அதற்குப் பிரமாணமென்னை, பிரமாணத்தொக்கிய ரூனியமெனின், ரூனியமுமழிபொருளுமாகிய விரண்மெசத்தேயெ ன்பது மேற்காட்டினமையாற் பிரமப்பொரு ளசத்தெனப்பட்டுச்சத் தென்னுஞ் சுருதிகளோடு முரணுமாகவின், அவற்றுட் சத்தென்றோ தப்படும் பரப்பிரமப்பொருளுளவது உண்மைமாத்திரையிற் கோசசிப்ப தென யாங்கூறுஞ் சிவமேயன்றி நீகூறுஞ் சூனியமன்றென, மாயாவா தியைமறுத்து, கோசரமென்றகனை வலியுறுத்தியவாறுமென்க. எண் ணியறிய விரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறொல்லாம் வருகின்ற வெ ண்பாவிற்கூறும்பொருள்பட, கூறியதுகூறலாதன்மேலுமோரியைபின் றியுரைப்ப.

வெண்பா.

உணர்பவசத்தாதலொன்றுணராதொன்றை ... *

யுணருநீதானுணராயாயி - னுணருமுனிற் ... *

முனிரண்டாமெய்கண்டான்றன்னுணர்தலாம்... *

முனிரண்டாய்க்காணன்றமி ... (ந)

உணர்-தமி- எ-து-உ-ம்-எ-னின், பிரகாசித்தபொருளையும் வே ரோராற்றுனறிதுமென வேட்கைசென்றுழி, அவ்வாற்றற்புதுவதாய்ப் பிரகாசிக்கவேண்டிதலின், பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவதி ல்லையென்றல் யாண்டுஞ்செல்லாமைபின், வாக்குமனத்திதமென்றல் பொருந்தா தென்பாணானோக்கி, அதனை வலியுறுத்துதனாகலிற்று.

(இ-ள்-) உணர்பவசத்து-எ-து-நின்னாலறிவனவாய சுருவிகளெல் லா மேற்கூறியவாற்றானசத்தாம்; அசத்தெனவே யசித்தாதலும் பெ றப்படும்-ஆதலொன்றுணராதொன்றை-எ-து- ஆகலானவற்றுளொரு சுருவியும் ஒன்றாகியமுதற்பொருளையறியமாட்டாது - உணருநீதானு ணராய்- எ-து - அவற்றானறிந்துவருகின்ற நீதானுமதனை யறியமாட்

டாய்-ஆயின்-எ-து-நீயேயாய்ந்தறிவாயாகில் - உணருமுனிற்றோனிரண்
டர்ம்-எ - து - அவ்வாறுணரப்படும் பொருள்கள்போல வுணர்கின்ற
நின்னின்லேறும்-மெய்கண்டான் தன்னாலுணர்தலாற் றுனிரண்டாய்க்
காணுன்றமி-எ-து-உயிர்க்கறிவு விளங்குமுண்மையறிந்தோன்றன்னறி
வச்சிவன்றாளினடங்கியதுவாய்நின்றதனுனையதனையறியு மாசலானே
னைப்பொருள்சுளையறியுமாறு வேறாய்நின்றறிவானல்ல னத்தனிமுத
ற்பொருளை யென்றவாறு.

இதனாற்போந்தது சத்தாகியசிவம் பாசஞானத்தானாதல் பசுஞா
னத்தானாதலறியப்படாது அறியப்படிற் குடமுதலாயினபோல வுயிரி
ன்வேறாயவச்சையான்வருஞ்சுகதுக்கங்களைப்பயப்பதன்றி யவிச்சை
யினங்கிய நிரதிசயவின் பத்தினைப்பயவாதாகலான் அவ்வுண்மையுண
ர்த்தோன் ஏனையபோலவசத்தாத லின்றித்தனியாய் நின்றவம்முதற்
பொருளையதன னென்றித்து நின்றேகாண்பனெனையாய்கர் முதலி
யோரை மறுத்துவாக்குமனாதிதமாய் நின்றகோசரமா மெனவலியுறுத்
திய வாறாமென்க. உணர்பவென்பது- அகரவீற்றொறினைப் பன்மைப்
பெயர்ச்சொல். ஒன்றுமென்னு முற்றும்மைவிகரத்தாற்றொக்கது. உ
ன்னினைன்னும் இன்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந்தது. ஒற்றிரட்டி
யாமையுறனையாற்கொள்க. தான்-அசை.

பாவகமேற்றானசத்தாம் பாவனாதிதமென்றிற் ... வெண்பா.

பாவகமேற்றானசத்தாம் பாவனாதிதமென்றிற் ... *

பாவகமாமன்றென்னிற்பாழதுவாம் - பாவகத்தைப் *

பாவித்தருனென்னிற பாவகமாந்தன்னருளாற் ... *

பாவிப்பதுபாழில் பாழ். (ச)

பாவக-பாழ்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், தான்கோசரமானுலன்றித்தன்
னுலறிகல் கூடாமையிற்றன்னுலே தனையுணருமென்பது தன்னைய
ற்றுதலன்னும் வழுவாமாகலினவ்வாறின்றி வாக்குமனாதிதப்பொரு
ள் யோகநூலிற்கூறுந்தியான பாவனைகளிற் கோசரமாமென்றலேய
மைவுடைத்தென யோகமதம் பற்றிக்கூறுவாரானோக்கி, தன்னுலன்
றக்கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) பாவகமேற்றானசத்தாம்-எ-து-நீ கூறும்பாவனையேனைப்
பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடு கூடிநின்று பாவிக்கும் பாவக

மெனின், அறிவிஞலறியப்பட்ட சுட்டாகலானப்பொருளசத்தாம்-பாவனாதீதமெனிற் பாவகமாம்-எ-து-கருவிகளை நீங்கிநின்று பாவிப்பதா களி னப்பாவனையைக்கடந்ததெனிற் கருவிகண்கியவழி யொன்றும றியுமாரின்னிக் கேவலமா மாகலான், அதுபாவகமாத்தினாயேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை - அன்றென்னிற் பாழதுவாம்-எ-து-இவ்விருதிற னுமன்றியநிருவசனமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின், அது சூனியப் பொருளாம் - பாவகத்தைப் பாவித்தருளென்னிற் பாவகமாம்-எ-து- அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கெய்தாதபொருளை யெய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின், அதுபோலிப்பாவனையாதலாற் பாவனாதீத் ம்போலப்பாவனை மாத்தினாயேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை; அற்றே ல், ஒருவாற்றானும் பாவனைக்கெய்தாதபொருள் பாழாமெனின், தன் னருளாற் பாவிப்பதுபரம்-எ-து-அப்பாவகங்களை யொழித்துத் தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம்பரம்பொருள் - இல்பாழ்-எ-து- ஆகலானீ கூறும்பாவனைக கெய்தாமைபற்றிப் பாழாதலில்லை யென் றவாறு.

தான் - அசை. பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது - கறைமிடற னியலு மணிந்தென்றதுபோலக்கொள்க. மேலேவெண்பாவிற் றன் னென்றது தனது சத்தியேயாகலாற் றன்னிப்பற்றுதலென்னுங் குற்ற மாதல் யாண்டையதெனவிடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார். தன்னருளை யறியுமாறு மதனாற்பாவிக்குமாறு மொன்பதாஞ் சூத்திர த்துட்கூறப்படும். யோசனாலார்கூறும்பாவனை யிந்நான்கனு ளொன்றா கற்பாலதன்றி வேறின்மையின், அந்நான்கினையுங்கூறி மறுத்தார்.

வெண்பா.

அறியவிரண்டல்ல னாங்கறிவுதன்னு*
 லறியப்படான்றிவினுள்ளா-னறிவுக்குக்*
 காட்டாகிநின்றானைக் கண்ணறியாமெய்யென்னக் ...*
 காட்டாதறிவறிந்து கண்டு. (ரு)

அறிய - கண்டு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், மேற்கூறிப்போந்த பாவ னைகட்கெய்தாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம், உ யிர் பசுத்துவநீங்கியகாலத்துச் சிவனைப்போல முற்றுமுணர்தன் முத லீய வெண்குணங்களு முடையதென்றாகமங்களுட் கூறுதலின், ஆண் டான்மஞானஞ் சிவஞானத்தோ டொப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப்ப

டாமையான், அவ்வறிவானறியப்படுங் கோசரப்பெருளென்றலே ய
மைவுடைத்தென்னுஞ் சிவசமவாதிகளோநோக்கி, தன்னருளாலன்றிக்
கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறியவிரண்டல்லன்-எ-து-சிவாகமங்களினத்து விதங்
கூறுதலின், உயிர் தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாகலா
னும் - அறிவினுள்ளானுங் கறிவுதன்னுலறியப்படான்-எ-து-சமமாத
லின்றிக் தூல சூக்குமமுறையாற் தன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நின்றலின்,
அவ்விடத்துத் தன்னறிவினா லறியவாரானாகலானும் - அறிவுக்குக்கா
ட்டாகிநின்றானே-எ-து-தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கு மு
யிர்க்குயிராய முதல்வனை - அறிவுகண்டறிந்து காட்டாது-எ-து-ஆன்
மஞானமானதுதான் கண்டறிந்து தன்குணியாகிய வுயிர்க்குக் கோசர
மாாமாறுகாட்டமாட்டாது - கண்ணறியா மெய்யென்ன-எ-து - தன்
னின் வேறின்றிக் தனக்குண்ணின்றலிற் தன்னாற்காணப்படாது தனக்
குக்காட்டாகி நின்றவுயிரா யறியமாட்டாத கண்ணொளிபோ லென்
றவாறு.

காட்டு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அறிவுக்குக் காட்டாகிநின்
ருளென்னும் பெயரடையானும் ஓரோதுக்கூறியவாறு. கண்டறிகல் “கு
ழிந்தாழ்ந்தகண்ண” என்றற்போலவொருபொருட்பன் மொழியாய்ச்
சிறப்பின் கண்வந்தது. மெய்யறியாக்கண்போலென வியைத்துரைக்க.
கண்முதலிய வற்றைநோக்கியுயிர் சத்துச்சித்தா மென்றவதனை மெய்
யென்றார். கண்-ஆகுபெயர். கண்ணறியாமெய்யென்பதற்குக் கண்ணை
யறியாதவுடம்பு போலென்றுரைப் பாருமுளர். உடம்பிற்கறியுந் தன்
மையின்மையானும், உடம்பிற்குக் கண்காட்டாதலு மின்மையானும்,
அஃதின் டிவமையாதலுக்கேலாமையி னதுபோலியுரையென்றொழிக.

வெண்பா.

அதுவென்னுமொன்றன் தனுவன்றிலேறே ... *
யதுவென்றறியறிவுமுண்டே - யதுவென் ... *
றறியவிரண்டல்லனாங் கறிவுணின்ற ... *
லறியுமறிவேசிவமு மாம். ... (கூ)

அது-ஆம்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அத்தன்மை யனாகியமுதல்வனை
த்தலைப்பட்டவுயிர் அம்முதல்வனோ டொன்றாய்ப்போவதே யாகலின்
ஆண்டங்கனமறிவ தூஉமறியப்படுவதூஉ மாதல்யாங்ஙனமென்னுஞ்

சிவாத்துவிதசைவர் சுத்தசைவவானோக்கி, ஒன்றாயவழியும் அறிவது மறியப்படுவது முண்டென்பதுணர்த்தி, அதனை வலியுறுத்து தனது தலிற்று.

(இ-ள்) அதுவென்னு மொன்றன்று- ஏ-து-சத்தாகியசிவம்தோயப்பொருளாய் விசிட்டமாய் நிற்பதென்பது மக்குமொக்குமாகலான், அச்சிவமின்னதென் றறியவாராத நிருவசனமாய் நிற்பதொரு நிருவிசேடப்பொருளெனக்கொண்ட மாயாவாதத்தைப்போல, அதுவென்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவதொரு சூனியமன் றாகலான்-அதுவன்றிவேறே யதுவென்றறியறிவுமாங்குண்டே- ஏ-து-அந்தஞேயமாத் திநாயேயன்றியதனின்வேறாக வாக்குமனாதிதமாய் நிற்பதொரு பொருளென்றறிகின்ற ஞாதாவுமாண்டுள்ளதேயாம்- அற்றே லொன்றாதல் பெறப்படாதாலெனின், அதுவென்றறிய விரண்டல்லனறிவுணிற்றலறியுமறிவே சிவமுமாம்-ஏ-து- உலகத்துப்பொருள்போலது வென்று சுட்டியறியுமாறுமுதல்வன் றன்னின்வேறல்லனாய், அப்பணைந்தவுப்புப்போலத் தன்னறிவின்கண்விரவி வேற்றுமை தோற்றது நின்றலான் அறிவிறந்தறிகின்ற 'வவ்வுயிர்சிவமே யாமென்றவாறு.

உம்மை-சிவமாயுஞ் சிவமாகாமைவிளக்கின்றது. அதுவென்னு மொன்றன் றாகலானென, ஏதுப்பொருள் படக்கொண்டினாக்க. அறிவுமென்றவும்மையிறந்ததுதழீஇயது. அல்லனென்பது முற்றெச்சம்; வேறுமுடிபுகோடென்ற பால்வழுவாகாமையுணர்க. உண்டேயென்னுமேகாரர் தேற்றம். ஏனையிரண்டு மசைநிலை. நிற்பல் - நிற்பலானென்றவாறு.

இவ்வெண்பாக்களோந்தும், முறையே, வாக்குமனா தீதமென்றல் பொருந்துங் கோசரமென்றல் பொருந்தாதென்னு மாயாவாதிகளையும்கோசரமென்றல் பொருந்தும் வாக்குமனாதிதமென்றல் பொருந்தாதென்னு னையாயிகர்முதலியோரையும், பாவனைக்குக்கோசரமாமென்னும் பாதஞ்சலரையும், ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமா மென்னுஞ்சமவாதசைவரையும், முத்தியிற்சிவமேயன்றி யுயிரொனவேறின்மையினுயிர்க்குக் கோசரமாமாறிபாண்டையதென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரமுதலியோரையும்றுத்து வாக்குமனாதிதகோசரமாய் நிற்குமியல்புவலியுறுத்தி ஒருபொருண்மேல் வந்தவாறுகாண்க. இவ்வாறுநாலாஞ் சூத்திரமுதலியு முன்றினு மேற்பிரமாணத்தாற் கூறிப்போந்த பகடா

சபதிகட்கிலக்கணங் கூறுமுகத்தான், முறையே, கேவலம், சகலம், சுத்தமென்னு மூன்றவத்தையுங் காட்டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட்கேவலம்- மருட்கேவலமும், சகலகேவலமும், பிரளயகேவலமும், விஞ்ஞானகேவலமும், அருட்கேவலமு மென்னுமைவகைப்படும், அவற்றுண்மருட்கேவலமாவது - அநாதிகேவலம்; சகலகேவலமாவது-சங்கரித்தபின்னர்ப் புனருற்பவத்திற் கேதுவாய்ப்படுங்கேவலம்; ஆண்டுச் சூக்குமவைந்தொழிலுண்டென மிருகேந்திரத்துட் கூறுதலினராதிகேவலத் தோடிதனிடைவேற்றுமையாமாறு கண்டுகொள்க; பிரளயகேவலமாவது-மாயையோடிபை பின்றியாண்டுப் படுங்கேவலம்; விஞ்ஞானகேவலமாவது - மாயை கன்மங்களென்னு மிரண்டனோடுமியைபின்றியாண்டுப் படுங்கேவலம்; அருட்கேவலமாவது - தத்துவ சுத்திப்பின்னர்ப் படுங்கேவலம்; அதுதுகளுபோதத்திற் காண்க. இனிச்சகலமும் - சகலத்திற்கேவலம்; சகலத்திற்சகலம்; சகலத்திற்சுத்தமென மூவகைப்பட்டு ஒரோவொன்றைந்துவகைப்படும். அவற்றுட்சகலத்திற்கேவலமைந்தும், “ஒன்றணையாமூலத்தே,,என்றதனுட்காண்க; சகலத்திற்சகலமைந்தும் “இலாடத்தே சாக்கிரத்தை” என்றதனுட்காண்க; சகலத்திற்சுத்தமைந்தும், “யோகிற்றருவதோர் சமாதி” எனவழிநூலாசிரியர் தொகுத்தோதியது சித்தாந்த சாராவளியோகபாதத்தின்வகுத்துக் கூறுதலானுண்டிக்காண்க. இனிச்சுத்தமும், சிவன்முத்தி, அதிகாரமுத்தி, போகமுத்தி, இலயமுத்தி, பரமுத்தி யென்றைவகைப்பட்டுச் சாக்கிரமுதலைய பெயர்பெறும். அவற்றைமுன்னர்த்தொகுத்தோதுப. ஆறஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஏழா ஞ்சூத்திரம்.

யாவையுஞ்சூனியஞ் சத்தெதிராதலிற்*

சத்தேயறியாதசத்திலதறியா*

திருதினனிலுள திரண்டலாவான்மா*

எ - னின், மேலதற்கோர்புறனடை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

எ-து-க-னா-எ-னின், சூத்திரக்கருத் துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) தூலாருந்ததிரியாயம்பற்றி மேலைபாறுசூத்திரங்களினுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படுமுப்பொருள்களது பொதுவியல்பு பிரமான முகத்தானு மிலக்கணமுகத்தானு மாராய்ச்சிசெய்துணர்த்திய வாசிரியர், அம்முப்பொருள்களது சிறப்பியல்பு உணர்ப்படுண்மைசாதன முகத்தானும் பயன்முகத்தானு மாராய்ச்சிசெய்துணர்த்துவான் புகுந்து, முதற்கண், மூன்றுசூத்திரங்களா னவற்றை யறிந்ததனானுய பயன்பெறுதற்கேதுவாகிய சாதனங்கூறிய தொடங்கினார்; அவற்றுள்ளிச்சூத்திரம்-உணருருவசத்தெனவும், இருதிறனல்லது சிவசத்தெனவும், மேலைச்சூத்திரத்தான் வரைசெய்துணர்த்தியவழி, அங்ஙனமறியும்பொருள்; அவ்விரண்டனுள், ஒன்றோவேறோவென்னு மையப்பாட்டின்கண், அவ்விரண்டனுள் ஒன்றாகற்பாலதென்பார் மதம்பற்றி நிசமுங்கடாவை யாசங்கித்து, சூத்திரத்துக்குப் புறனாகவெடுத்து, ஓரொழிபாகிய சதசத்தினிபல்பு வரைசெய்துணர்த்துமுகத்தானே, சாதித்துப் பயன்பெறுதற்குரிய வதிகாரியினியல்பாவ திதுவென்ப துணர்த்துதலுதலிற் றென்றவாறு.

அதிகாரமும்' ஓத்தும்வேறாயவழியு மிபைபுணர்ந்து கோடற் பொருட்டுக் கருத்துனாயவ்வாறு செய்தாரென்பது. இப்புறனடையை வடநூலார் வாக்கியசேடமென்ப. இதனுட்கூறப்படு மூன்றகிரணமு மூன்றுபுறனடைபோலுமென மலையாமைப்பொருட்டோர் புறனடையென்றார். முன்னைய விரண்டிபிறுதி யதிகாரணத்தைச் சாதித்தற்கேதுவா யொருபொருண்மேல்வந்தனவே யாமென்பது கருத்து. ஒன்றனையறிந்தவழி, அதனானுய பயன் பெறுதற்குரிய முயற்சிசெய்ய லுதுவார்க்கு, அதனைச் சாதிக்குமாற்ற நமக்குண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனல்லறும் பயனிதுவென்பதூஉம், அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவதிதுவென்பதூஉம், அதுவருவாயுமுணர்ந்தாலன்றி, அதன்கண் மனவெழுச்சிசெல்லாமையின் ஈண்டோதப்படுஞ் சாதனஞ் செய்து பயன்பெறுதற்குரிமையுடைய வதிகாரியினியல்புணர்த்துவதாய விச்சூத்திர முதற்கண்வைக்கப்பட்டது.

இதன் பிண்டப்பொழிப்பு - மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த விரண்டனுள், வாக்குமனாதீதமாகிய சிவசத்தியின் சந்நிதியில், உணருருவாகிய வசத்தெல்லாம்பாழாகலிற் சத்தாகியசிவம் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யறிகல்செய்யாது, அசத்தாகிய பிரபஞ்சமறிவில்லாத

சடமாக்ஷிற் சத்தாகிய சிவத்தையறிதல்செய்ய்பாது, ஆகலாற் பாரிசே
டவளவை யானிருகிறனறிவுளதொன் றுண்டென்பது பெறப்படுத
லின், அதுவேசத்தாதற்றன்மையுமசத்தாதற்றன்மையுமாகியவிரண்டு
மன்றிச்சதசத்தாயுள்ள வுயிராமென்றவாறு.

இரண்டனுளொன்றைப்பிரிக்குன்றமையி னசத்தேயென்னு மே
சாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது. அசத்திலதாகவினென்றுணாக்க. அசதது
ச்சத்தையறியாமைக்குஞ் சத்தெதிர்கூனியமாதலே யேதுவாதலமை
யுமாயினும்அசத்தெனப்பட்டகருவிகள் முத்திநிலையிற்சிவகரணமாயா
ன்மாவையொட்டிமுதல்வன் சந்நிதியினிற்கப்பெறுமென்பாரானோக்
கி, வேறுமோரோதுக்கூறினார், இக்கருத்தேபற்றிச் சத்தின்முன்னில்
லாமையானு மதனைக்கொண்டொன் றுணர்தலானுமென விரண்டே
துவுமுடன்கூறினார் வழிதூலாகியரும். ஏற்புழிக்கோடலான், அறித
லென்றது ஈண்டநுபவவறிவின்மேற்று இனைத்தெனவறிந்தபொரு
ளுக்கு வினைப்படுதொருதிக்கண் வேண்டப்படு முற்றும்மைவிகாரத்
தாற்றொக்கது, இதனுள்,யாவையுஞ் சூனியஞ்சத்தெதிராதலிற்சத்தே
யறியாதென்றதோரதிகரணம், அசத்திலதறியாதென்றதோரதிகரணம்,
இருகிறனறிவுளதிரண்டலர் வான்மாவென்றதோரதிகரணம்,ஆக மூன்
றதிகரணத்திச்சுத்திர மென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுச்சத்தினிடத்த சத்துப்பிரகாசியாதென்றது-எ-து-மே-ள்
எ-னின், “தந்திடுஞ்சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னிலன்றே,, எ-ம், “கூடு
மொளியவள்குழலை மாயைமேவி,, எ-ம், “தாரகமாமத் தன்னுணிற்றல்
எ-ம், “விமலனுக்கோர் சத்தியாயென,, எ-ம், “உலகமே யுருவமாகி”
எ-ம், “அத்துவாமூர்த்தியாகி,, எ-ம், “இருநிலனாய்த் தீயாகிநீருமாகிநி
ன்றவாறே” எ-ம், கூறப்படுமியல்புடைய பிரபஞ்சத்தைச் சத்தெதிர்
சூனியமென்றலவசித்தாந்தமாய் முடியும்போலுமெனவும், மண்டி
யவுணர்வுபிரக்காய் மன்னிரின்றறியுமெனவுங்கூறுஞ்சிவாத்துவிதசை
வர் மதம்பற்றிநிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து, சூத்திரத்தின் முதற்கூற்
றிற்போந்த வேதுவைக்கண்ணழித்துணாத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டுணர்வின்நின்றறியுஞ்சிவசத்தின் முன்னர்ச்சுட்டி யறியப்படு மசத்தாய பிரபஞ்சம் விளங்கித் தோன்றுகென்றவாறு.

ஈண்டுச்சூனியமென்றது விளங்காமைப் பொருட்டென்பர்பிரகாசியாதென்றுரைத்தார். இக்கருத்தேபற்றி. முனைத்திடாத சத்துச் சத்தின்முன், என்றார் வழிநூலாசிரியரும். முனைத்திடாமையாவது - இதுகுடும், இஃதாடையென நம்மனோரற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல, முதல்வனாகுட்டியறியப்படுவதாய் வேறுநில்லாமையாம். ஆகவேயிண்டுச் சத்தெதிர்யாவையுஞ்சூனியமென்றதுகொண்டவசித்தாந்தமாதல் யாண்டையதெனமறுத்துச் சத்தநியாதென்றதனைவலியுறுத்திய வாறுகாண்க.

மெய்யினிடத்துப் பொய்யப்பிரகாசமாய் நின்றலான்-எ-து-ஏது-எ-னின்,முற்றுணர்வுடைய சிவத்துக்கு அசத்தைவிட யிப்பதாயசுட்டுணர்வுமுண்டென்றற் படுமிழுக்கென்னையென்பானோக்கி, மேற்கோளைச்சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தன்னியல்பாகிய வியற்கையுணர்வின் முன்னர்ப்பொதுவியல்பாகிய செயற்கைச்சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து நில்லாமையானீண்டுச் சத்தினிடத்த சத்துப் பிரகாசியாதென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

பிரகாசித்து நின்றலின்மையா லஃதியற்கையுணர்வோ டொப்பவொருங்கு நில்லாமையெக்காலத்து நிலைபெறுவ தாயதன்னியல்பேமெய்யெனவும், இடையேதோன்றி மறைவதாய பொதுவியல்பேபொய்யெனவுங் கூறப்படுவனவாகலான் அவையிண்டைக்கேற் புடையவறிவின்மைமேனின்றன. இஃதறியாதாருநாப்பனவெல்லா மேற்கோளைச்சாதித்தற்குரியவேது வாதல்செல்லாது கூறியதுகூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

வேண்பா.

அன்னியமிலாமையறற்கொன்றுணர்வின்ரு ... *
மன்னியமிலானசத்தைக்காண்குவனே - லன்னியமாய்க்
காணானவன்முன்கதிர்முன்னிருள்போல ... *
மாணுவசத்தின்மைமற்று. ... (க)

அன்னியம் - மற்று-எ-து-உ-ம்-எ-னின், சுட்டுணர்வின்மையா
ன்முதல்வனசத்தையறியானெனின். முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்கா
மென்பாரா நோக்கி இழுக்கின்மைகூறி, ஏதுவை வலியுறுத்துத்
துதலிற்று.

(இ-ள்.) அன்னிய மிலாமையரற் கொன்றுணர்வின்மையும் - எ-து-
தன்னுள்வியாப்பியமான பசுபாசங்களோடு வேற்றுமையின்றியுடனா
ய்நிற்றலையுடைய முதல்வனுக்குச்சுட்டி யறியக்கிடப்ப தொன்றில்லை
யாகலான் - அன்னியமிலான சத்தைக்காண் குவனே லன்னியமாய்
க்காணான்-எ-து - அத்தன்மையனாகிய முதல்வனசத்தையறியலுறுவ
னாயின், அறிந்தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர் போலவேறுகச் சுட்டியறி
வானல்லன் - கதிர்முன்னிருள்போல அவன்முன் மாணுவசத்தின்
மைமற்று-எ-து-ஞாயிற்றின் முன்னிருட்டுப்போல வம்முதல்வனெ
திர்நன்மையில்லாத பிரபஞ்சம் விளங்கியில்லாதாகலா னென்றவாறு.

எனவே, அசத்தைவிடயிப்பதாகிய வேகதேசவுணர்வு முற்றுண
ர்வைத்தடுப்பதாசலான் அஃதில்லாமை முற்றுணர்விற்கு மேம்பாடா
வதன்றி; இழுக்காகாதென வையமகற்றி, ஏதுவைவலியுறுத் தவாறு
காண்க. மாணுமை - வியாபகவுணர்விற்குவிடயமாகாமை - இன்மை-
ஈண்டு விளங்காமை குறித்துநின்றது. மற்று - அசை. மற்றுக்காண்
குவனே லெனமேலேகூட்டி வீணமாற்றின்கண்வந்த தெனினுமமை
யும். உணர்வுங்கதிரும் ஆகுபெயர். கதிர்முன்னிருள் - ஈண்டுமுனை
யாமை மாத்திரைக்கொருபுடையுமையாயிற் றென்பது - வழிநூலா
சிரியர். “முனைத்திடாத சத்துச்சத்தின் முன்னிருளிரவிமுன்போல்;
என்றவாற்றானாக.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி யசத்தினுக் குணர்வின்றென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், சத்
தசத்தை யறியாதாயினு மசத்தெனப்பட்ட ததுகாரண புலனபோகங்
களுளொ ன்றபுருகாரணம் விளக்குப்போல விகாரமின்றிநிற்குமான்மசந்
நிதியில், பெத்தநிலைக்கணசத்தாய விடயங்களைநிந்தாற்போல, முத்

திநிலையில், சிவகரணமாய்நின்று சிவத்தையறியுமென்றலும், கண்ணாடியினிழல்போலவான்மசந்நிதியி னதன்கணறிவுண்டாமென்றலு மமைவுடைத்துப் போலுமென்னும், சிவசங்கிராந்தவாதம்பற்றி நிகழுங்கடாவையாசங்கித்து, சூத்திரத்தினிரண்டாங் கூற்றிற்போந்த வேதுவைக்கண்ணழித்துரைத்து, மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

சூத்திரத்தினிலதென்றது - அறிவிலதென்னும் பொருட்நென் பார் உணர்வின்றெனவுரைத்தார். ஈண்டசத்தென்றது - தத்துவப்பிரபஞ்சத்திற் கறிவின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின்.

அதுதானிரூபிக்கிலின்றாகலான்-எ-து-ஏது-எ-னின், பதிஞானம் பசஞானங்களோடொப்பப் பாசஞானமொன்றென வைத்தெண்ணப்படுமுரிமையுடையதனை, அறிவுடைத்தன்றென்றல் பொருந்தாதென்பாநானோக்கி, மேற்கோளோச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்) அவ்வறிவாவது தூலமாய்நோக்கும் வழியவ்வசத்துக்குள்ளதுபோலத்தோன்றினும், ஐயந்திரிபின்றிமாசறு காட்சியானாயும் வழியதன்கணில்லாதாகலான், இனிமசத்தினுக் குணர்வின்றென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

எனவேபாசம் வாயிலாகவுயிரின்கணிகழுஞானமே பாசஞானமென்றுபசரித்துக்கூறப்படு மதனைப்பாசத்திற்குளதாகிய ஞானமெனக்காண்டல், நிரூபியாதவழிப்படு மடமையேபிறிதில்லை பென்றவாறாயிற்று.

வெண்பா.

பேய்த்தேர்நீரென்றுவரும்பேதைக்குமற்றனைந்த ...*

பேய்த்தோசத்தாகும்பெற்றிமையின்- வாய்த்ததனைக்

கண்டுணர்வாரில்வழியிற்காணுமசத்தின்மை ... *

கண்டுணர்வாரில்லதெனக்காண் ... (உ)

பேய்த்தேர்-காண்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அகனையுவமை முகத்தான் வலியுறுத்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்) பேய்த்தேர்நீரென்றுவரும் பேதைக்குமற்றனைந்தபேய்த்தேரசத்தாகும் பெற்றிமையின்-எ-து- பாலேநிலத்தின்சுட் காணப்படுவதாய்பேய்த்தேரை நீரென்றுகருகி, அதனையுண்ணவருகின்ற நீர் வேட்கையுடைய மடவோனுக்கு, அதனையடுத்தவழித் தன்னுலையைப்பட்ட வப்பேய்த்தேர்நீராதலின்றிப் பொய்யாந்தன்மைபோல-வாய்த்து-எ-து- குரவனறிவுறுக்கு முபதேசமொழிகிடைத்து - அதனைக்கண்டுணர்வாரில்வழியிற் காணுமசத்தின்மை-எ-து - அவ்வசத்தினியல்பை யாராய்ந்தறிவாரின்றி யறியமாட்டாதாருள்வழி, அவர்க்கதன் கணறிவுள்ளதாய்மதிக்கப்படுஞ் சத்தாந்தன்மையே காணப்படும்-கண்டுணர்வாரில்லதெனக்காண்-எ-து - அவ்வுபதேசமொழிகிடைத்து, அவ்வியல்பேயாராய்ந் தறியவல்லார்க்கு, அவ்வசத்தறி வில்லதேயாமென்றறிவாயாக வென்றவாறு.

மற்று, வினைமாற்று. மை,பகுதிப்பொருள் விசுதி. இன்-உவமவுருபு. வாய்த்தென்பது-வாய்ப்பதென்பதன்றிரிவு. வாய்த்தல்- நேர்ப்புதல். ஆண்டைக்கேற்புடைய வினைமுதல் - அவாய்நிலையான்வந்தது. அசத்தின்மையாவது - சத்தாந்தன்மை. நான்கனுருபு - விகாரத்தாற்றெடுக்கது. அறிவென்பது - அதிகாரத்தான்வந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்

இனியிருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மா-எ-து-மே-ள்-எனின், சிவசத்தின்றன்மையே யுயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றிவேறில்லை யாக லிற்சத்தேயசத்தை யறியுமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவவாயும், உயிர்க்குத் தன்மையென்ப தொன்றின்மையி னசத்தேசத்தையறியுமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதசைவவாயு மறுத்து, சத்துமசத்துந் தம் முளறியுமறில்லையென மேற்சாதித்தவழி, இரண்டிமீவ்வாறியினிவற்றையறியும் பொருள்வே றென்னையென்பானாரோக்கி, பாரிசேடவளவையான், அவ்விரண்டின் வேறாயிருக்குந் தன்மையுண்டென்பது விளக்கி, சதசத்தினியல்பை வளாசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

ஈண்டிரண்டலாவான்மாவிருதிநனறிவுளதென்றது - சந்தேகிர்
நில்லாதவசத்துஞ்சத்துந் தம்முளொன்றாய் நின்றறியப்படாமையா
னிருதிநனறிவுள திரண்டலாவான்மாவேயாந்தம்மு ளொன்றானென்
றதுபவிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடயத்தையு மதுபவிக்குங்கண்
போலுமெனவதுமானங்கூறிக்காண்க. அவையுயிரானு மறியப்படாத
வழிப்பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய்முடியுமாகலா னுயிரறிதற்றன்மை
த்தென்பது தெற்றெனவுணர்க.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாய் யுத்தேசியாய்நின்றவறி விரண்டன்
பாலுமுளதாயுள்ளவதுவே யிவ்வான்மாவாமென்றது-எ-து-பொ-ரை
எ - னின் - இருதிநனறிவென்னுந் தொகைச்சொல்விரியுங் காற்
படும்பொருள் வேறுபாடுவிளக்கு முகத்தானுயிர்க்குத் தன்னியல்பு
வேறுவேறு கூறுஞ்சமயங்களெல்லா மறுக்கப்படுமா றுணர்த்துத
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) இவ்விரண்டினையு மறிவதாய்-எ-து - மேற்கூறிப்போந்
தசத்தையுமசத்தையு மறியுந்தன்மைத்தாய் - உபதேசியாய்-எ-து-
அறிவிக்கவறியுந்தன்மைத்தாய விரண்டின்பாலு நின்றவறிவுளதாய்-
அவ்விரண்டின் கண்ணுநிலைபெற்ற வதுபவவறிவுள்ளதா யுள்ளவது
வேயவ்வான்மாவாமென்றது - எ - து - இவ்வாறுள்ளபொருள்
யாது, அதுவேசத்துமசத்துமல்லாத சத்சத்தாகிய வுயிரொன்றவா
றும். இருதிநனறிவுள திரண்டலாவான்மாவெனமேற்கொண்ட தெ
ன்றவாறு.

ஆயென்னும் வினையெச்சமூன்றும்உள்ளவென்னும் பெயர்வி
னைக்குறிப்போடு முடிந்தன. இருதிநனறிவென்னுந் தொகைச்சொல்
ஈண்டுமூன்றுபொருளின் மயங்கிற்றென்னுங் கருத்தானிவ்வாறுமொ
ழிந்தார். அவற்றுள், இருதிநனையுமறியு மறிவென்னு மிரண்டாவது
மயங்கிய வாரும்வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி, அவ்விரண்டி
னையுமறிவதாயெனவும், இருதிநனால் விளங்கியவறிவென்னு மூன்றா
ம் வேற்றுமைத் தொகைப்பொருள்பற்றி, உபதேசியாயெனவும், இரு
திநனிலுள்ளவறிவென்னுமேழாம் வேற்றுமைத்தொகைப் பொருள்
பற்றி, நின்றவறிவிரண்டன்பாலு முள்ளதாயெனவும், உரைக்கப்பட்
டன. இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ளவது வென்பதனால், இரண்டு

மீவ்வாறாயினிவற்றையறியும்பொருள் வேறென்னையென்னுங் டாவு
க்குவிடைகூறி, அவ்விருவர்மதங்களையு மவற்றோடொருதன்மைய
வானசமயங்களையு மறுத்தவாறு. உபதேசியாயுள்ளவது வென்றத
னால், உயிரறிவிக்கவேண்டாது தானேயறியுமியல்பிற் றென்னுஞ்சம
வாதசைவர்மதம், ஈசுவரவிகாரிமதம், ஐக்கவாதசைவர் மதங்களையு
மவற்றோடொரு தன்மையவானசமயங்களையுமறுத்தவாறு; இரண்ட
ன்பாலு முளதாயுள்ளவதுவென்றதனால், ஆன்மாவினறிவு சத்தோடு
கூடுமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர், பேதவாதசைவர்முத
லியோர் மதங்களையும், சத்தோடுகூடியவழி யொன்றாய்ப்போதலே
யன்றியதன்பாலுளதாமாறில்லையென்னுஞ் சத்தசைவர்மதத்தையும்,
அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையுமறுத்தவாறு; இவ்வி
ரண்டினையுமறிவதாயெனவே, அவ்வறியுந் தன்மையிவ்விரண்டிற்
ன்மைபோலன்றி யிருளொளியலாக்கண்டன்மைபோல வேறாயதோர்
தன்மையென்பதூஉம், உபதேசியாயெனவே, அஃதாகாயத்திங்குண
மாயவோசையினியல்புபோலத் தன்னைவிளக்குவதாகிய வியஞ்சக
முள்வழிவிளங்குவதோர் தன்மையென்பதூஉம், இரண்டன்பாலுமு
ளதாயெனவே, அத்தன்மைபுடிகம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய
முந்துந்தன்மையென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

வெண்பா.

அருவுருவுந்தானறிதலாயிழையாயான்மா ... *

வருவுருவுமன்றாகுமுண்மை - யருவுருவாய்த் ... *

தோன்றியுடனில்லாதுதோன்றாதுநில்லாது ... *

தோன்றன்மலர்மணம்போற்றொக்கு. (15)

அருவுரு - தொக்கு-எ-து - உ - ம் - எ - னின், அம்முன்ற
னுள் முன்னையதனை வலியுறுத்தி யிரண்டலாமையை விளக்குதனு
தலிற்று.

(இ-ள்.) ஆயிழையாயான்மாவருவுருவுந்தா னறிதலருவுருவும
ன்றாகும்-எ-து-துணுகிய நூல்களையாராய்வதாகிய வுயிரோசத்தசத்
தென்னு மிரண்டினையு மறிவதாகலானஃதவ்விரண்டு மின்றியவற்றி
ன்வேறும் - அற்றேல்அவ்விரண்டினையு மறியுமுயிர்க்குத் தன்னுண்

மையறியப்படுமோ படாதோவெனக் கடாயினுர்க்கு, படுமெனின், தன்னோடுளப்பட மூன்றனையுமறிவ தென்னுதவ்விரண்டினையு மறிவ தாயென்றல் பொருந்தாது. படாதெனின், அறியப்படாத பொருள் குணியமெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின், உண்மையருவுருவாய்த்தோ ன்றியுடனில்லாது தோன்றாது நில்லாதுதோன்றன் மலர்மணம்போற் றெக்கு-எ-து-அவ்வான் மாவிலுண்மைத்தன்மை யவ்விரண்டும்போல விளங்கித்தோன்றியவற்றோடொப்பநிற்பதுமன்று, விளங்காதுகுணிய மாய்நிற்பதுமன்றாய், மலரின்கண் வாசம்வ்விரு வகையுமன்றியதன் கண்டங்கித்தோன்றுமாறுபோலச் சத்திலுமசத்திலுஞ் சார்ந்ததன் வண்ணமாயடங்கித்தோன்றுவதோரியல்பா மாகலான், அஃதவை போலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றினறியவ்விரண்டினையுமறியுமுக த்தானறியப்படுவதா மென்றவாறு.

ஆகலானஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றினறியவ் விரண்டினையுமறியுமுகத்தா னறியப்படுவதாமென்பது குறிப்பெச்சம். சுட்டுணர்விற்கு விடயமாகாமைபற்றிச் சத்தையருவென்றும், அதற் குவிடயமாதல்பற்றி யசத்தையருவென்றுங்கூறினார். “உணருருவசத் து” என்புழி, உருவென்றதுமதுபோக்கி. செவ்வெண்டொகை விகாரத் தாற்றெுக்கது. தான் - அசை. அறிதலானன்றாகுமெனவிசையும். இழை-தூலாகலானீண்டுச்சாத்திரத்தையுணர்த்திற்று. ஆய்தல்-துணுகு தல். “ஓய்தலாய்தனிழற்றல் சாஅ, யாவயினுன்குமுள்ளதனுணுக் கம்” என்றார் தொல்காப்பியனரும். ஆயிழையாயெனப்பொருளினு ணுக்கம் தான்மேலேற்றப்பட்டது. இரண்டாவது விரித்துணாக்க. உயிர்க்கறியுந் தன்மையுண்டாகலானன்றேவேதாகமமுதலிய நூல்களுள வாயினவென வதனை வலியுறுத்துவார் ஆயிழையாயான்மாவென வத னையுடம்பொடுபுணர்த்தோதினார். இக்கருத்தேபற்றி, “பலகலையுலகினி லவுதலானும்” என்றார் புடைதூலாசிரியரும். “இவ்வாறன்றி யாயிழை யாயென மகடேழுன்னிலையாக்குவார்க்கிவ்வுதாரணமேலதனைவலியுறு த்துதற்கெழுந்ததன்மேலுங் கூறியதுகூறலென்னும் வழுவாய்முடியு மென்றெழிக. தேற்றேகாரம் - விகாரத்தாற்றெுக்கது அருவுருவா யென்புழி ஆக்கச்சொல்-உவமப்பொருள் குறித்துநின்றது; “ஆள்வா ரிலிமாடாவேனோ” என்றற்போல. தொக்குத்தோன்றல மலர்மணம் போலெனக்கூட்டுக.

வெண்பா.

மயக்கமதுற்றுமருந்திற்றெளிந்தும் ... *
பெயர்த்துணர்நீசத்தாகாய்பேசி-லசத்துமலை ... *
நீயறிந்துசெய்வினைகணியன்றிவேறசத்துத் ... *
தானறிந்துதுய்யாமைதான் ... (ச)

மயக்கம்-தான்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அங்கனமறியுமுயிர் சிவசத்தோடொப்பச் சித்தாகுமென்பாரா லோக்கி யுபதேசியாயென்றதனைவலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மயக்கமதுற்று மருந்திற்றெளிந்தும்-எ-து-நின்னறிவை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சக மில்வழி யொருவிடயத்தை யின்னதென்றறியமாட்டாது மயக்கத்தையுற்றும், பசினோய்க்கு அன்னம்போல அம்மயக்கநோய்க்கு மருந்தாய் வியஞ்சகமுள்வழி யம்மயக்கநீங்கியதனையின்னதென்று நிச்சயித்தும் - பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய்பேசில்-எ-து-இங்கனமாறிமாறி யுணர்ந்துவருகின்ற நீ சொல்லுமிடத்துச் சிவத்தோடொப்ப வறியுஞ் சத்தியுடையாயல்லை - அற்றேல் அசத்தனாவென்போலுமெனின்; நீயறிந்து செய்வினைகணியன்றி யசத்துத் தானறிந்து துய்யாமை தானசத்துமலை-எ-து - வியஞ்சகமுள்வழியுநீ முன்னறிந்து செய்தவினைகளை யிப்பொழுது நீயேயறிந் ததுபவிக்கவல்லையன்றி நின்னின்வேறாய பாசமறிந்ததுபவிக்க மாட்டாமையானதனோடொப்ப வசத்தனாவாயுமல்லை - வேறு-எ-து-சத்தகுணமுடைய வாகாயம்போல வியஞ்சகமுள்வழியறியு மாற்றலுடைமையு மஃகில்வழி யவ்வாற்றலின்மையுமாகிய விரண்டுமுடைய நீ யவ்விரண்டற்கும் வேறாய்ச் சித்தசித்தாந் தன்மையுடையை யென்றவாறு.

மருந்திற்றெளிந்தெனவே, மயங்குதலஃகில் வழியென்பதுபெற்றும். வியஞ்சகமில்வழித் தலைப்படுவதுஉம், அஃதுள் வழிநீங்கி நிற்பதுஉமாகிய மயக்கம், உண்டியில் வழித்தலைப்படுவதுஉ மஃதுள்வழிநீங்கி நிற்பதுஉமாகிய வியல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப்பசினோயாகவும், தீர்த்தலொப்புமைபற்றி வியஞ்சகத்தைப் பசிதீர்க்குமருந்தாகவு முருவகஞ்செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம். மருந்தெனப் பொதுப்பட வருவகஞ்செய்தாராயினு மறித்து மறித்துவேண்

டப்படு மாறிண்டைக் கேற்புடையது பசினோய்தீர்க்கு மருந்தேயாக
 லி னவ்வாறுகாக்கப்பட்டது. அது - பகுதிப்பொருள் விசுதி. உம்
 மையெண்ணின் கண்வந்தது. அசத்துமென்னு மும்மையிறந்துததழி
 இயிற்று. தானென்பதுமுன்னையதெழுவா யுருபுபடநின்றது பின்னை
 யதசைநிலை துவ்வாமை துய்யாமைபென மரீஇயிற்று. சத்தியுடைய
 பொருள் சத்தம். அஃதில் பொருளசத்தமாகவி னவ்வடமொழிகள்
 ண்டம் முக்கெட்டுக் குற்றியலுகரவீரூய். நின்றன; “நாகணையான்”
 “பெற்றொன்றுயர்த்த பெருமான்” “பேதுசெய்து வாதுசெய்யத்
 திருவுளமே” என்புழிப்போல. அசித்துமலையென்பது பாடமாயின்,
 மேற்சத்தாயென்றதனை யிசையெச்சமாகக்கொண்டு, சத்தார்த்தன்மை
 யுடையாயல்லையதன்மேலொருசத்தாமாறியாங்ஙனமென் னுரைத்தி
 யைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி யிண்டுச் சத்தாகா யசத்துமலையென்
 பவற்றை மேலருவுருவுமன்றாகுமென்றகன் பொருள்படக்கொண்டு
 னைப்பாருமுளர். அவரண்டே யமைந்து கிடந்தபொருளை மறித்
 துங் கூறவேண்டாமையும், பெயர்த்துணர் நீயெனவும், அயிந்துதுய்
 யாமையெனவும், அறிவுடைமை யறிவின்மைபற்றிக் கூறும்பொருள்
 அவையாதல் செல்லாமையுநோக்கிலர்.

வெண்பா.

மெய்ஞ்ஞானந்தன்னிலவியாதசத்தாத *

லஞ்ஞானமுள்ளமனைதல்காண் - மெய்ஞ்ஞானந் ... *

தானேயுளதன்றேதண்கடனீருப்புப்போற் ... *

ருனேயுளமுளவாத்தான். (௩)

மெய்ஞ்ஞானம்-தான்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அம்மயக்கமவ்யுயி
 ரோடியையுடைய முதல்வனுக்கு முண்டுபோலுமெனவும் அதுதா
 னுயிர்க்கெக்காலத்து வந்ததெனவுங் கடாவைவிடுக்கு முகத்தானிர
 ண்டன் பாலுமுளதாமாறுவையுதுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அஞ்ஞானம்-எ-து-மேற்கூறிப்போந்த மயக்கமாவது-
 மெய்ஞ்ஞானந் தன்னிலசத்தாதல் விளையாது-எ-து-ஒருபெற்றித்தா
 யவறிவெனப் படுஞ்சிவத்தினெதிர் கதிர்முன்னிருள்போலநிலையு
 தவில்லதாக வினாண்டிளதாதலின்றி - மெய்ஞ்ஞானந்தானே யுளதன்
 றே-எ-து- அச்சிவமென்றுள்ளதன்றே - தானேயுள முளவாத்தான்

எ-து-தான்பொருந்துதற் குரிமையுடைய வுயிர்ஞள்ளனவாக-உள்ள
மனைதல்-எ-து- அவ்வுயிர்களைப்பற்றி நிற்கல் -தண்கடனீருப்புப்போ
ற்காண்- எ-து - தண்ணியகடலின் கண்ணுளதாதலின்றியக்கடலிடத்
துளதாகியநீரைப்பற்றி நிற்குமுப்புப்போல வென்றறிவாயாக வெ
ன்றவாறு.

விளையாதென்னும் வினையெச்சமறைஅணைதலென்னுந் தொழி
ற்பெயரோடுமுடிந்தது. தானென்பது கட்டுரைக்கண்வந்தது. தானே
யுளமுளவாத்தான்என்புழி, தானென்பது முன்னையதெழுவாயும்குப்பின்
னையதசைநியையுமாம். ஏயுளமென்னும்வினைத்தொகை “அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு” போலநின்றது. ஏய்தற்குரிமையாவது மேற்காட்டினா
ம். தண்கடனீருப்புப் போலென்றதனான் முப்பொருள்களும் விளையா
பகவியாப்பியங்கனாய் நிற்குமாவும் பெறப்பட்டது. இரண்டன்கண்
னுமுயிர்க்கியை புடைமைகூறவே யிரண்டன்பாலுமுளதாதல்வலியு
றுத்தவாறுகாண்க. ஈண்டிருகிறனையு மறிவுளகெனவே, இருகிறனா
கியசத்துமசத்துமெனப்பட்டன வெல்லாம்பிரமேயம், அவற்றை
யறியுஞ் சதசததாகியவுயிர் பிரமாதா, அவ்வுயிரினறிவாகிய சிற்சத்தி
பிரமாணம்,அவ்வறிவுநிகழ்ச்சியே பிரமிதியென்பதூஉம், இருகிறனால்
விளங்குமறிவுளதெனவே, அவ்விரண்டனான், அசத்தானறிவுவிளங்
கும்வழி, தனக்குவேறாய்நின்றவிளக்குவனவாய,கூட்சி, அதுமானம்,
உரையெனப்படுமசத்தாகிய பாசஞானமூன்றும், சத்தானறிவுவிளங்
கும்வழி, அன்னியமின்றித் தனக்காதாரமாயுடனின்றி விளங்குஞ்சிவ
ஞானமுந் தனக்குவியஞ்சகங்களாதலான், அதுபற்றியவையும் பிர
மாணமென்றுபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதூஉம், இருகிறனிணுமறிவு
ளகெனவே, ஈரிடத்துங்கேடின்றி யசத்தான்விளங்கியசத்தையறிவுழி
யசத்தின்பாலுஞ் சத்தான்விளங்கிச் சத்தையறிவுழிச் சத்தின்பாலும
துவதுவாயமுந்து மென்பதூஉம் பெறுதும். இவ்வாறன்றி வியஞ்சக
ங்களையே பிரமாணமென்னுந் தார்க்கிகர்முதலியோர் மதங்கள் பொரு
ந்தாமையும், அவ்வியஞ்சகங்களா னிகழும் பிரமிதிவேறுபாடும், அவ
ற்றதியல்புமீண்டு விரிப்பிற்பெருகும்; பௌடகாமுதலிய சிவாகமங்க
ளுட்கண்டுகொள்க. ஏழாஞ்சுத்திரமுடிந்தது.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனைவளர்ந்தெனத் ... *

தம்முதல்குருவுமாய்த்தவத்தினினுணர்த்தவிட்

டன்னியமின்மையினரன்கழல்செலுமே ... *

எ-து-எ-னின், சிவஞானத்தினையுணரு முறைமையினையுணர்த்
துதனுதலிற்று.

எ-து-க-னா-எ-னின், சூத்திரக்கருத்துணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) அவ்வான்மாவினறிவாவது மேலிருநிறனென்றதனுள்,
அசத்தான் விளங்கியசத்தின்பாலுளதாய்சத்தினையறிந்து நின்றவாறு
ம், சத்தான்விளங்கிச் சத்தின்பாலுளதாய்ச சத்தினையறிந்துநிற்குமா
றுந்தெரிசிக்கு முறைமையினையுணர்த்து முகத்தாற்சாதித்தற்குரியவ
திகாரந்தனக்குண்டென, மேலேச்சூத்திரத்தானறிந்த வான்மாவுக்கு
ச்சாதித்ததனற் பெறப்படும்பயனும், அதற்குச்சிறந்த சாதனமாவதும்
அதுவருவாயுமிவையென்ப துணர்த்துதலிவ்வெட்டாஞ் சூத்திரத்தி
ன்கருத்தென்றவாறு.

இதனானேசூத்திரவியைபு மினிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு - உயிர்தான்முன்னே, செ
ய்துகொள்ளப்பட்ட புண்ணியவிசேடத்தாற் நனக்கந்தரியாமியாயிது
காறுமுண்ணினுணர்த்திவந்த, பாரம்பொருளிப்பொழுது குருவடிவ
முங் கொண்டெழுந்தருளிவந்து, சிவதீக்கைசெய்து, மன்னவகுமார
னாகிய நீ, ஐம்பொறிகளாகிய வேடருட்பட்டு, வளர்ந்து, நின் பெருந்த
கைமையையறியாது, மயங்கி, இடர்ப்பட்டாய், நின்பெருந்தகைமை
யாவது இவ்விவல்பிறென்றறிவுறுப்ப, அறிந்தமாத்தினாயே, அவ்வே
டரைவிட்டுநீங்கி, அன்னியமின்றியன்னியமார் தன்மையினிலெழற்
து, அம்முதல்வன்றிருவடிக்கே யணையுமென்றவாறு.

உயிரொன்பது மேலேச்சுத்திரத்தினின்றும் வருவத்துரைக்கப்பட்டது, தவத்தினிற்குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனையென வுணர்த்தவிட்டிச் செல்லுமெனவியையும். புலன் ஆகுபெயர். வளர்ந்தயர்ந்தனையென்பது - ஈந்துபுகழ்பெற்றானென்புழிப்போலக்காரணகாரியப் பொருட்டாய்நின்றது. தம்முதலென்றதுவேறுமுடிபாகலிற் பால்வழுவன் மையுணர்க. குருவுமென்றவும்மை யுயிர்க்குயிராய் நின்றுணர்த்தியது உமன்றியெனவிறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம். அன்னியமின்மை - அத்துனிதம்; அஃதாவது - சேறலைப்பயப்பித்ததா யாண்டுளதாகிய வியைபு. அரனென்பது - சுட்டுப்பெயர்ப்படநின்றது. வெண்கொற்றக்குடையுநவமணிமுடியுஞ்சிவகாசனமும்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம், அதுபோலப்பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றிற்கு மூலகாரணமாயி யல்பாகிய வொருபெருவெண்கொற்றக்குடையும், எவற்றையுமொருங்கேயோரியல்பானறியும் பேரறிவாகிய வொருபெருஞ்சுடர்முடியும், அங்கங்கேயுயிர்க்குயிராய் நின்றெவற்றினையுஞ்செலுத்து மியல்பாகிய வொருபெருஞ் சிங்காதனமும், பிறொருவர்க்கின்றித் தனக்கேயுரி மையாகச்சிறக்கமைபற்றி, பசுக்களுக்குப் பாசங்களையரித்தலான் அரனென்னுந்நிநுப்பெயருடைய முதல்வனைம்ன்னவனாகவும், அம்முதல்வனது பேரானந்தப்பெருஞ்செல்வ முழுதுந்தனதேயாகக் கொண்டதுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றியான்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவையறிவுப்பெருஞ் செல்வமுழுவதையு மாறலைத்துக்கொண்டு சிறுமையுறுத்துதலும் விதிவிலக்கையிழப்பித்திழி தொழினிற் பித்தலுமாகிய விவல்புபற்றி, ஐம்பொறிகளை வேடராகவுமுருவகஞ்செய்தார். இஃதேக்தேசவுருவகம்." ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தென, எனவே, ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயர்தலு மதுவாதமுக்கதாற் பெற்றாம். இதனுள், "தவத்தினினுணர்த்த" என்றதோரதிகரணம்? "தம்முதல்குருவுமாய்" என்றதோரதிகரணம்? "ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனைவளர்ந்தென" என்றதோரதிகரணம்; "விட்டன்னிய மின்மையினரன்கழல் செலுமே" என்றதோரதிகரணம்; ஆகநான்கதிகரணத்திற் சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டிவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய்ததவத்தால் ஞானநிகழுமென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், மேற்கூறிப்போந்த சாதகராற்செய்யப்படுஞ்சாதனமும், அதுவருவாயும், வேறுவேறுகக்கூறுஞ் சமயத்தானாரோக்கி, சூத்திரத்தின்முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து, மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

மேற்கூறிப்போந்த வியல்புடையவான்மாககளுக் கென்பார்இவ்வான்மாக்களுக்கென்றார். படிமுறையானன்றியிவ்வொரு பிறவியிற்செய்தகவந்தானேயமையாதென்ப துணர்த்துதற்கு முற்செய்தவமென விசேடித்தார். ஈண்டுஞானமென்றது- குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானங்கண்ணாகக்கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவறிவின்மேற்று. நிகழ்தல் - ஐயத்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற்சரியைகிரியா யோகங்களைச்செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக்காட்டி யல்லதுமோட்சத்தைக் கொடர்வாகலான்-எ-து-எ-து-எ-னின், தவங்களேசாதனமாதலமையும் ஞானமெற்றுக்கென்பாராரோக்கி, மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

ஈண்டுத்தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியைகிரியா யோகங்களையெனக் கிளந்துரைத்தார். கிரியாயோகங்க ளென்னும்உம்மைத்தொகை வடநூன்முடிபு. கிரியாயோக மிரண்டற்குந் தீக்கையொன்றென்பதுதோன்ற அவ்விரண்டனையுந் தொகுத்தோதி, சரியையைத்தமிழுக்குரியவீற்றான் வேறுவைத்தார். ஆளுடையபிள்ளையார் முத்தலாயினர்க்குத் தவமின்றியுஞானநிகழ்ந்தவா றென்னையென்னுங்கடாவைவிடுத்தற்கு மேற்செய்துழியென வீண்டும்வலியுறுத்தார். மேலாகியவுண்மைச் சரியைகிரியாயோகங்களை யெனினுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்கு மெனற்பாலதனை யெதிர்மறைமுகத்தார் கூறினார்
ஞானத்தையின்றி யமையாமையுணர்த்துதற்கு. சரியைகிரியாயோக
ங்களைச்செய்துழியென்றது உபலக்கணமாகலிற் றீக்கைபெற்றுழிய
துவு ஞானத்தைக்காட்டி யல்லதுமோட்சத்தைக் கொடாதெனக்கொ
ள்க. அவையெல்லாம்ஞானத்தைக் காட்டியல்லதுமோட்சத்தைக்கொ
டாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகிய ஞானத்தையென வி
சேடித்தார். நன்மையெனப்படுவனவெல்லாவற்றினுஞ்சிறந்தநன்மை
யாவதுவிடுபெறென்பது. அதனைத்தலைப்படுவன வனைத்துந்தன்கண்
னோவந்துகூடநின்ற பெருநெறியாகலானுமதுநன்னெறி யெனப்பட்
டது. நன்னெறி, சன்மார்க்கம் என்பனவொருபொருட்கிளவி.

வெண்பா.

தவஞ்செய்தாரொன்றுந்தவலோகஞ்சார்ந்து ... *

பவஞ்செய்துயற்றறுப்பாராகத் - தவஞ்செய்த ...*

நற்சார்பில்வந்துதித்துஞானத்தைநண்ணுதலைக் ... *

கற்றார்குழ்சொல்லுமாங்கண்டு. (க)

தவம்-கண்டு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், மேற்சரியைகிரியா யோகங்க
ளைச் செய்தார்வற்றான் ஞானத்தைக்காணுமுறைமை யெவ்வாறென்
பாரானோக்கி யுத்தாமாறுணர்த்தி யேதுவைவலியுறுத்துத னுத
லிற்று.

(இ-ள்.) தவஞ்செய்தார்-எ-து- சரியைமுதலியவற்றைச் செய்
தார்கள்-என்றுந்தவலோகஞ்சார்ந்து-எ-து - அவ்வந்தவப்பயன்களைப்
பயப்பிக்குஞ் சாலோகாதிபதங்களை யொருதலையாக நண்ணியாண்டு
ளவாகியவன்பங்கனையதுபவித்து - பற்றுப்பவஞ்செய் தறுப்பாராக-
எ-து-முன்னுடம்பிற்கு நாளடுத்த வினைகாட்டுங்கதிரிமித்தம் பற்றி
யெழுந்தவவாவினைமீள் நிலத்தின்கட்பிறற் ததுபவித்துநீக்கிக்கோடற்
பொருட்டு - தவஞ்செய்தநற்சார்பில்வந்துதித்து ஞானத்தைநண்ணு
தலை-எ-து-மீளத்தவஞ் செய்தற்குரிய வுயர்ந்தகுலத்தின்கண் வந்து
தோன்றித்தவக்குறையா னவ்விடயப்பற்று முதுகாவண்ணமதுத்துத்
தத்துவஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை - கற்றார்குழ்கண்டுசொல்

லுமாம்-எ-து-வீட்டுதல்களைக் கற்றாதுகூழ்ச்சியந்தாற் கருத்துணர்ந்துசொல்லுமென்றவாறு.

தவந்தானாகப்பிறிதொன்று தானாக விவ்வுலகத்துடம்பொருளின் நீட்டியவ்வேயெல்லாம் அவ்வுலகத்திற்செலுத்தித் தம்போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலா னவற்றையொருநாளும் பிறழமாட்டாரொன்பார் என்றுங் தவலோகஞ் சார்ந்தென்றார். ஆகவேன்னுஞ் செயவெனெச்சம் உண்ணவந்தானென்புழிப்போலத்தற்பொருட்டாய்நின்றது. பற்றறுத்தற்பொருட்டுவந்துதித்தெனவே யாண்டுப்பற்றுச் செல்லாதவழியவ்வுலகத்துநின்றங்கே ஞானத்தை நண்ணுவொன்பதுஉம் பெறுதும். கற்றாது சொல்லுகற்றொழில் சூழ்ச்சிமேலேற்றப்பட்டது. ஆம் - அசை. நற்சார்பில்வந்துதித்து ஞானத்தைநண்ணுதலென்ற அருத்தாபத்தியா னிழிகுலத்தோர்த்தத்துவஞானத்துக் குரியரல்லொன்பது பெறப்பட்டது.

வேண்பா.

பசித்துண்டுபின்னும்பசிப்பாணையொக்கு*

மிசைத்துவருவினையிலின்ப - மிசைத்த *

விருவினையொப்பிவிறப்பிறவத்தான்*

மருவுவனொருனத்தைவந்து (உ)

பசித்து-வந்து-எ-து-உ-ம்-எ-னின், சரியைமுதலிய தவங்களே தத்துவஞானத்தைக்காட்டுமென யாப்புறுத்தோதியதென்னை வேதத்துட்கூறிய வேள்விமுதலாயினவுந் தத்துவஞானத்தைக்காட்டுமென்றலமையுமென, பட்டாசாரியன்மதம்பற்றிக் கூறுவானோர்க்கியே துவைவலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) இசைத்துவருவினையிலின்பம்-எ-து - ஒரு நல்வினையெய்வான்றொடங்கி யறநூலை யாய்வாரதுணர்வின்கண் விடயமாய்வரும் பொழுதே தம்மாற்பெறப்படுங் காமியப்பயன்களை யுடனகொண்டே வருகின்றனவாய வேள்விமுதலிய வறங்களின்பயனாகிய வின்பம்-பசித்துண்டுபின்னும் பசிப்பாணையொக்கும்-எ-து - முன்னர்ப்பசித்துண்டு பின்னும்பசிப்பானாக் கவ்வுண்டி. யான்வருமின்பத்தை யொக்கு

மாகலான்-இசைத்தவிருவினை யிறப்பிறவத்தானெப்பில்-எ-து- ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத்தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்குட் பொன்விலங்கு மிருப்புவினங்கும்போலத் தம்முட்குமப்படுத்துனர்வனவாகிய வறம்பாவமிரண்டிற் தம்மைப்போலதுபவமாத்தினாயாற் கெடுதலின்றி மேன்மேன்முறுகி வளர்வனவாய சரியைமுதலிய தவங்களானே நேராகவொத்தால்-வந்துஞானத்தைமருவுவனும் - எ-து-அத்தவமுதிர்ச்சியுடைமையான் முன்னர்க்குறப்படு ஞானகுருவைத்தேடிவந்துஞானத்தைத் தலைப்படுவனென்றவாறு.

வேள்விமுதலாயினவெல்லா மழிதன்மாலையவாகாமியங்களைப் பயப்பணவன்றிக் தத்துவஞானத்தைப் பயவாதென்றற் கவற்றைவிதித்தநூல்களே சான்றென்பார் இசைத்துவருவினையென்றும், அவை ஞானத்தைப் பயவாமையாத்தினாயென்றித் தீவினைபோல வதுநிகழ்வொட்டாது தடைசெய்துநின்றலு முடைமையினவற்றதுகழிவேயின்டைக்குக்காரணமாவதென்பார் இசைத்தவிருவினை யொப்பிலென்றுங்கூறினர். ஒப்பில் என்னும் வினையெச்சம் மருவுவனென்னும் பிறவினைமுதல்வினைகொண்டது. தேற்றேகாரம் - விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆம்-அசை. வருதல் - இடவழுவமைதி. பசிப்பானென்றது-ஆகுபெயர். இசைத்துவருவினையென நூலின்றொழில் வினைமேலேற்றப்பட்டது. மிசைத்தவிருவினையெனப் பாடமோதி யிருவினைகளுண்மிக்கவிருவினையாகிய பிரமக்கொலை பரிமேதவேள்விபோல்வன தம்முள்ளொருங்கே பயன்றருவனவாயொத்த காலத்தென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதிண்டைக்குப் பயன்படாமையுஞ் சித்தார்த்தத்துக்கேலாமையுமறிக. இசைத்தவிருவினையி லீன்பம்பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானையொக்குமெனவே யிறப்பிறவத்தான் மருவப்படுஞானம் பசித்துண்டு பின்னும் பசித்தலில்லாதகடவுளாக் சுவ்வமிழ்தவுண்டியானாய் பயனையொக்குமென்பதூஉம்பெறப்பட்டது. படவே, அவ்வமிழ்தவுண்டிநா தினைமூப்பின்றிரிலைபெறுதலாகிய பெரும்பயனைத் தருதன்மாதகினாயென்றிப் பசிதிர்தலாகிய வவாந்தரப்பயனையுந் தருமாறு போல யிறப்பிறவமுந் தத்துவஞானத்தைப் பயத்தன்மாத்தினாயென்றித் தத்தம்பதமுத்தியாகிய வவாந்தரப்பயனைப் பயத்தலு மமைவுடைத் தாமாறுகண்டுகொள்க.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி யிவ்வான்மாக்களுக்குத் தமதுமுதறானே குருவுமாயுணர்ந்துமென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், மேற்கூறியவாற்றா னிகழுஞானத்தையுணர்த்துவார் கலைஞானங்களை யுணர்த்துவார்போல நம்மனோரிலொருவராதலமையுமெனச் சாங்கியர் ஸ்வாயிகர்முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணமித்துணாத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்) மேற்கூறியவாற்றாற் சரியைமுதலிய மூன்றுமுற்றியபின் னரிம்முற்றுதலானே மலபரிபாகஞ் சத்திரிபாதம்நிகழ்ந்து தத்துவஞானத்தின் அவாவுதலையுடைய வுயர்கட்கிதுகாறும் தமக்குமுதலாயுண்ணின்னுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே யப்பருவமறிந்து குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளிவந்து அதனை யறிவுறுக்குமென்றவாறு.

எனவே யேனை.யோர்க்கது கூடாதென்றவாறாயிற்று. இக்கருத்தேபற்றி “அகத்துறையோக்குள்ளுளானன்றி யதனைச்-சகத்தவருங்காண்பரோதான்” என்றார் புடைதூலாசிரியரும். ஏகாரந்தேற்றம்.

அவனன்னியமின்றிச் சைதன்னியசொகுபியாய் நின்றலான் எ-து-ஏது-எ-னின், மாயாவொருவன் மாயாவுருவினையேயான், ஏயுமெனி லெம்மனோரிலொருவனாய் முடியுமாகின்றமது முதல்குருமூர்த்தியாதாரமாகத் தெரித்துநின்றுணர்த்துமென்றலே யமைவுடைத்தெனப் பொதுவகையான் அதிட்டானபக்கங்கூறுவானோர்க்கிச் சிறப்புவகையா னுவேசபக்கமாமாறுணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்) அம்முதல்வன் பாஸினெய்போலமறைந்து வேராய்நின்ற லன்றிச் சுத்தானம்சைசுன்னியமே தனக்குச்சொருபமாகக்கொண்டியிரினெய்போல வாண்மலிளங்கிநின்றலா சிவ்வான்மாக்களுக்குத் தமதுமுதறானே குருவுமாயுணர்த்துமெனமேற்கொண்டதென்றவாறு.

பாஸினெய்போலவேராய்மறைந்துநின்று செலுத்தப்படுவனவற்றினும் பொதுவாய்ச்செல்வதாகிய வதிட்டான பக்கங்கொள்வாருக்

கேனைச்சமயஞ்ஞாவராவான் சேறவின் அஃதிண்டைக்கமைவுடைத்த
ன்றென்பதாம். சைதன்னியமென்றார் மாசநீர்த்தென்ப துணாத்
துதற்கு.

வேண்பா.

மெய்ஞ்ஞானந்தானேவிளையும்விஞ்ஞானகலர்க் ...
கஞ்ஞானவச்சகலர்க்கக்குருவாய்-மெய்ஞ்ஞானம்...
பின்னுணர்த்துமன்பிப்பிரளயாகலருக்கு ... *
முன்னுணர்த்துந்தான்குருவாய்முன் ... (௩)

மெய்ஞ்ஞானம்-முன் - எ-து - உ-ம்-எ-னின், ஒரோவிடங்களிற்
குருவாய்வந்துணர்த்துதலன்றியும் ஞானநிகழ்மாறென்னை யென்பா
னானோக்கி யதனைவரைசெய்துணர்த்தி வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) விஞ்ஞானகலர்க்குத்தானே மெய்ஞ்ஞானம்விளையும்-
எ-து-அம்முதல்வன் மூவகையான்மாக்களுள் விஞ்ஞானகலராயினுர்
க்குத் தன்மையினின்றவாறே தத்துவஞானத்தைவிளைப்பன்-அன்றிப்
பிரளயாகலர்க்குத் தான்குருவாய்முன்னுணர்த்தும்-எ-து-அவ்வாறன்
றிப் பிரளயாகலராயினுர்க்கு நாம்றேளு முக்கண்ணுங் கறைமிடறுமுத
லிய வுறுப்பிற்குய் முத்தொழினடாத்கிறின்ற தன்னியற்கைவடிவே
குருவடிவாகக்காட்டி முன்னாகநின்று தத்துவஞானத்தை யுபதேசித்
துணர்த்துவன்-அஞ்ஞானவச்சகலர்க்கக்குருவாய்ப்பின் மெய்ஞ்ஞான
முணர்த்தும்-எ-து-அவிச்சையைபுடைய சகலராயினுர்க்கு அவர்வடி
வுபோலும் வடிவுடையகுருவாகி யவ்வடிவின்பினாக மறைந்துநி
ன்று தத்துவஞானத்தையுணர்த்துவன்-முன் - எ-து-அவ்வேறுபாட்
டையறிவாயாக வென்றவாறு.

முன்னென்றதனைமுன்னைப் பொருளென்றுணர்த்து எழுவாயா
கக்கோடலுமொன்று.

விளையுமென்பது அரசனெடுத்தவாலயமென் புழிப்போலவிவ்
விசுதிதொக்குகின்றது. இவ்வாறன்றி யெளிதினடப்படுதனோக்கி யரி

சிதானே யட்டதென்றூற்போல, எளிதின்விளைக்கப்படுதேனாக்கிமெய்ஞ்ஞானந்தானே விளையுமென்றொனினுமமையும் “உண்ணின்றருளி” என்றர்புடை தூலாசிரியரும். ஈண்டஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையைபென்பது சகலர்க்கேயடையா யோதியவாற்றானறிக. அச்சகலொன்றது தவஞ்செய்காரான மேலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சகலொன்றவாறு. அக்குருவென்றது மேற்கோளிற்கூறிப்போந்த குருவென்றவாறு. தானேவிளையும் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் எனவே, விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையினும், பிரளயாகலர்க்கு முன்னிலையினும் சகலர்க்குப்படர்க்கையினு நின்றுணர்த்துமென்று சொசெய்தவாறுகாண்க. இவற்றுண்முன்னையதிரண்டும், நிராதாரமெனவும், பின்னையதுசாதாரமெனவும், கூறப்படும்.

வெண்பா.

அறிவிக்கவன்றியறியாவுளங்கள் *

செறியுமா முன்பிங்குறைக - னெறியிற் ... *

குறையுடையசொற்கொள்ளார்கொள்பவத்திலீடென்

குறைவில்சகன்குழ்கொள்பவர்க்கு. (சு)

அறிவிக்க - கொள்பவர்க்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், விஞ்ஞானகலர் முதலியமூவர்க்குமோரியல்பி னுணர்த்தாது, அவ்வாறுதன்மையினு முன்னிலையினும் பின்னிலையினு முணர்த்துதலெற்றுக் கென்பாராநோக்கி, காரணங்கூறி அதனைவலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) ஊங்கனெறியி னறிவிக்கவன்றியறியா-எ-து- உயிர்களெல்லாம் தமக்குரியபடிவழியின்வைத்து முதல்வனறிவிக்கவறியு மியல்பினவன்றி யொன்றுபோலறிவிக்கவறியு மியல்பினவல்லவாகலான்-குறைவில்சகன்குழ் கொள்பவர்க்கு-எ - து - அறிவாற்குறைபாடில்லாத சகக்கடவுள் துபதேசமொழியைக்கொண் டெனருமியல்பினராகியபிரளயாகலர்சகலர்க்கு - குறைகண்முன்பின் செறியுமாம்-எ-து- அவ்வறிவித்தாலறிதலாகிய குறைகண்முன்னிலையினும் பின்னிலையினு நிழ்வனவாம் - குறையுடையசொற்கொள்ளார் கொள்பவத்திலீடென்-எ-து- குறைவில்சகன்குழி குரவனுடைய வுபதேசமொழிகொண்னெனவேண்டாதாராகிய விஞ்ஞானகலர்க்குமுதல்வனாற் கொள்

எப்பட்டதன்னுண்மை மாத்திரையின் வீடுபயக்கு முணர்வுண்டென்
தறிவாயாக வென்றவாறு.

குறை - இன்றியமையாப்பொருள். அது" வீணைக்குறைதீர்ந்தா
ரிற்றீர்ந்தன்னுலகு,, என்பதனுட் பரிமேலழகருரையானு முணர்ச்சு.
பவம் - சம்பவம் - உண்மை - என்பனவொருபொருட்கிளவி. வீடு
பயக்குமுணர்வை வீடென்றுஞ்சூழ்ச்சி பயக்குமுபதேசமொழியைச்
சூழென்றுங்காரணகாரியமாக வுபசரிக்கப்பட்டன.

கொள்பவர்கொள்ளாரொன்பனவுமவை. கொள்ளார்க்கென்னு
நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது; ஐந்தவித்தானுற்றல்" "என்புழிப்
போல. ஆம்விடெனவியையும். வீடாமெனப்பாட மோதுவாருமுளர்.
மேலேவெண்பரவின் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்துந்தானே வீடையு
மெனக்கூறியவற்றையிண்டு நெறியினறிவிக்கவன்றி யறியாவாகலான
துமுன்செறியும் பின்செறியும் பவத்தினுமெனக் காரணங்கூட்டி-
வவியுறுத்தினார். இதற்குப்பிறமொல்லாந்தத்தமக்கு வேண்டியவாறே
மேலேவெண்பாவோடியை பறவுரைத்தார். அல்லதுஉம்,' அறிவிக்க
வன்றியறியாமை,, உபதேசியாயென வான்மாவின்யில்புகூறும் வழிப்
பெறப்பட்டதாகவி னதனையிண்மிட்புனருத்தியாற் கூறவேண்டாமை
யின்மேலது வவியுறுத்தற்கேற்புடைய அறிவிக்கவறிதற்கட்படும்
விசேடமாத்திரையே யிண்டெடுத்தோதினார் என்றுணர்க.படிவழியின்
வைத்தறி விக்கவன்றியறியாமை, "பந்தமுமவீடுந் தெரியருட்பனுவற்
படிவழிசென்றுசென்றேறி,, என்பதனுமறிக.

வெண்பா.

இல்லாமுலைப்பாலுங்கண்ணீருமேக்திழைபா ... *

" எல்லாயுளவாமானீர்நிழல்போ - லில்லா ... *

வருவாகிறின்றனையாரறிவார்தானே ... *

யுருவாகித்தோன்றானேலுற்று. ... (ரு)

இல்லா-உற்று-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அம்முத்திறத்து என்னைக்
கெடுத்துக்கொண்ட வஞ்ஞானவச்சகலர்க்கக் குருவாதலேனையபோ
லன்மையின், உபசாரமேயன்றி யேனையபோலுண்மையாதல் செல்
லாதென்பாரானோங்கி, உண்மையாதலையுமமை முகத்தான்வவியுறு
த்துதனுதலெற்று.

(இ-ள்) நல்லாய்-எ-து- அறிவானன்மையையுடைய மாணுக்க
னே - எங்கிழைபாலில்லா முலைப்பாலுங்கண்ணிரு முளவாமால்-எ-து
எந்தியவிழைக்கையுடையாட்குக் குழந்தைமாட்டுளதாகி வருவதாகியவ
ன்பினைப்பிறரறியு மாறுவெளிப்படுத்தி மவ்வன்பினுருவாகிய முலைப்
பாலுங்கண்ணிருமவண் மாட்டுக்குழந்தையக்காணு முன்னில்லவாய்ப்
பின்னுளவாமதுபோல - நீர்நிழல்போலில்லா வருவாகிரின்றானையா
ரயிவார்தானையுருவாகி யுற்றுத்தோன்றானேல்-எ-து- நீரின்கண்ணி
ழல்மோலுயிர்கண் மாட்டுப்பலப்படுத்தில்லாத வருவமாய்நின்றமுத
ல்வனை யார்தாமறிவாரவனை குருவடிவாய்வந்து தோன்றிநின்றனார்
த்தானாயினென்றவாறு.

ஒருவருமில்லையென்பதாம். இஃதெடுத்தாக்காட்டுவமை. இன்றி.
யமையாமை யுணர்த்துவார் தோன்றானேலாரறிவாரென வெதிர்மறை
முகத்தாற்கூறினார். பொருளுக்கோதியதனையுமையினுங் கூட்டியே
ற்குமாறுரைக்க. “முலைப்பாலுங்கண்ணிருமன்பை விளக்குமென்பது,
“சுரந்ததிருமுலைக்கே துய்யதிருஞானஞ்-சுரந்துண்டார்பிள்ளையெனச்
சொல்லச் - சுரந்த - தனமுடையாடென் பாண்டிமாதேவி தாழ்ந்த-
மனமுடையாளன்பிருந்தவாறு” என்பதனானும், “அன்பிற்குமுண்
டோவடைக்குந்தாழார்வலர், புன்கணீர்பூசறரும்” என்பதனானும்,
அவ்விரண்டுமன்பின் வடிவேபிறவல்லவென்பது அன்புநிகழ்தற்குரிய
காரணமுள்வழிவெளிப்பட்டு அஃதில்வழிவெளிப்படாத வொற்றுமை
நோக்கிக்கண்டுகொள்க. இவ்வொற்றுமையுணர்த்துவார் இல்லவாயு
ள்வாமென்றார். இல்லவென்பது முற்றெச்சச்சுறுப்பு. ஆல்-அசை,
நீரகத்தியங்குமுயிர்கட்கிடங் கொடுத்தலுண்மையானிரின்கண் வெளி
யுண்டென்பதூஉம், உண்டாகவே, ஆண்டுநீருக்கு ணிழலுண்டென்ப
தூஉம்பெறப்பட்டன. அந்நிழல்வேறுநில்லாது நீரோடுவிரிவிநின்றவி
னீர்போற்புலப்படாதாயிற்று; அதுபோலச்சிவ சைதன்னியமும்யா
னென்னுமுணர்விற்குவிடயமாய்ப் புலப்படுமான்சைதன்னியத்தோ
டுவிரிவிப்புலப்படாது நிற்பதொன்றென்பார் நீர்நிழல்போலில்லாவரு
வாகிரின்றானையென்றார்.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனியிவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான்மயங்கித்தம்மையுணரா தென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், விடயஞானத்தை விளக்குமைம் பொறிகளேதத்துவ ஞானத்தைவிளக்குதற்குமமையும், தம்முதல்குரு வுமாதல்வேண்டாவென, சிவசங்கிராந்தவாதசைவர் மதம்பற்றிநிசுழ ங்கடாலையாசங்கித்து, சூக்திரத்தின்மூன்றங்குற்றைக் கண்ணழித் துணாத்து, மேற்கோட்டுதலிற்று.

இவ்வாறுரையாக்கால் இனியென்பதனு லுணர்த்தப்படுமேலைய திகரணத்தோடுளதாகிய வியைபுபெறப்படாமை யறிக.

(இ-ள்.) வெ-டை.

உணர்வு-ஆகுபெயர்.

அவைதாம்பனிங்கிவிட்டவன்னம் போற்காட்டிற்றைக்காட்டிநிற் றலான்-எ-து-ஏது-எ-னின், அறிவைவிளக்குங்கருவியான் மயக்கநிக முமாறியாங்ஙனமென்பாரானோக்கி, மேற்கோளைச்சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்) பழகத்தின்வைத்த பல்வேறுவகைப்பட்ட நிறங்கள்ப டிக்கவொளியைக்கீழ்ப்படுத்துத் தத்தம்மியல்பினையே விளக்கிநிற்கு மாறுபோல, அவ்வைம்பொறிகடாம் ஆன்மசொருபத்தைக் கீழ்ப்படு த்துத்தம்மாற் காட்டப்பட்ட தத்தம்விடயமாத்திரையே யவ்வான்மா வுக்குக்காட்டிநிற்பனவாகலான் இனியிவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளா ன்மயங்கித்தம்மையுணராதென மேற்கொண்டதென்றவாறு.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வவவிடயமாத்திரையே யவ்வவவிந்திரிய ங்காட்டவல்லுமென்பார் காட்டிற்றையெனவொன்றறி சொல்லாற் கூறினார்.

வெண்பா.

பன்னிறமேகாட்டும்பழகம்போலிந்திரியந் ... *

தன்னிறமேகாட்டுந்தகைநினைந்து - பன்னிறத்துப் *

பொய்ப்புலனைவேறுணர்ந்துபொய்ப்பொய்யாமெய்கண்டான்

மெய்ப்பொருட்குத்தைவமாம்வேறு.(சு)

பன்னி-வேறு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அங்ஙனங் காட்டிற்றையே காட்டிநிற்குமாயின், அவ்விந்திரியங்களுள் வழிக்கம்முதல்குருவுமாயுணர்த்தினுமுணர்தல் செல்லாதுபோலுமென்பாரா நோக்கி, உணர்தற்குபாயங்கூறி, அதனைவலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.)பன்னிறமேகாட்டிம் படிசம்போ விந்திரியம் தன்னிறமே காட்டுந்தகை நினைந்து-எ-து-தன்னுற் சாரப்பட்ட பன்னிறங்களினியல்பே தன்மாட்டுக்காட்டி நிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிசம்போல, தன்னுற் சாரப்பட்ட விந்திரியங்களி னியல்பையே சார்ந்ததன் வண்ணமாய்த் தன்மாட்டு விளக்கி நிற்குந் தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்துகொண்டு, பின்பு- பன்னிறத்துப் பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து-எ-து - அந்நிறங்கள் படிசத்துக்கு வேறென்றறியுமாறு போலவும் பலவகையியல்புடைய பொதுவியல்பைச் செய்யும் பொறிகளைத் தன்னின் வேறெனத்தெளிந்து - பொய்யொய்யா மெய்கண்டால்-எ-து-அவற்றையாவப் பொதுவியல்பு பொய்யொழியுமாறு தனது சிறப்பியல்பை யுணர்ந்தானாயின் - வேறுமெய்ப் பொருட் குத்தைவமாம்-எ-து-அவ்வசத்தாகிய பொறிகளுக்கு வேறாகிய சிவசத்தினதியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச்செய்யு மாகவேனச் சிவசத்துக்கடிமையாம்-எ-று.

நாண்டுப்பொய்-மெய்-எனப்பட்டன அப்பொருளவாதல் மேலே காட்டினும். தைவமென்பது- தேவனதுடைமையென்னும் பொருட் பாய வடமொழிப்பகுபதம்.இதனானே,கருவிகளுள் வழிக்காட்டிற்றைக்காட்டிநின்றவினறிதல்செல்லாது அவைநீங்கியவழிக்கேவலமாய் முடியுமாகலிற் நன்னுண்மை யறியுமறியாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, அவையுள் வழியே தன்னுண்மையறிதற் குபாயங்கூறி, அது பற்றியவைகாட்டிற்றைக்காட்டி நின்றற் கிழுக்கில்லையென வலியுறுத்த வாறமென்க. மெய்ப்பொருட்குத் தைவமா மென்றதனால், வருகின்ற வதிகரணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

நான்காமதிகரணம்.

இனி யிவ்வான்மாத்தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான்காணவே தமது முதல் சிபாதத்தை யுணையுமென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின்,

மொப்பபுலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டார் கது
வேயமையும், கருவிகணிக்கியவழிச் செயக்கடவதொருமுயற்சி கூடா
மையின் ஆண்டு மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாதல் பெறப்படாடு
ன்னும் பேதலாதசைவர் முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்
து, சூத்திரத்தி னுலாங்குற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட
னுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

இந்திரியத்தின் வேறுயவழிக் கேவலத்தை யணைத்து முண்மை
யின், அதுனை நீக்குதற்பொருட்டு, வேறுகாவென்றொழியாது, வேறு
வான் காணவென்றார். காண்டலே யதற்கமையுமென்றலின், ஏசாரர்
தேற்றத்தின் கண்வந்தது.

ஊசல் காரிற்றற்றாய் தரையே யாந்துணையான்-எ-து-ஏது-எ-
னின், அவ்வாறு காண்டலே சீபாதத்தை யணைதற்குச் சாலுமென்ப
தியாங்ஙனமென்பாரா நோக்கி, உவமையின் வைத்துக்காட்டி, மேற்
கோனைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒருவனேறி யிருந்தாடுதற் காதாரமான ஓசல் காரிற்ற
தாயின், அவனுக் குற்றுழியுதவுந் தாய்போல, ஆண்டாதாரமாவது நி
லனையன்றிப் பிறிதில்லை யென்னு மொப்புமையான். இனி மிவ்வான்
மாத் தன்னை யிற்கிரியத்தின் வேறுவான் காணவே, தமது முதல் சீபா
தத்தை யணையுமென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

வியாபசப் பொருட்குக் காட்சி விசேடமே நீக்கமாகலின் அறுத
லதற் குவமையாயிற்று.

வெண்பா.

சிறைசெய்யின்ற செழும்புனலினுள்ளுஞ் ... *

சிறைசெய்புலனுணர்விற் றீர்ந்து-சிறைவிட்... *

டலைகடலிற்சென்றடங்கு மாறுபோன்மீளா ... *

துலைவிலரன்பாதத்தை யுற்று. ... (எ)

சிறை - உற்று-எ-து-உ-ம்-எ-னின், கருவிகணிக்கினவழி வேறுநி
ல்லாது சிவத்தைத் தலைப்படுமுயிர்க்குங்கருவிகணிக்கிக் கேவலத்தை

த்தலைப்பட்ட வுயிர்க்குப்போல மீட்சியுண்டு போலுமென்பாரா நோக்கி, அஃதின்றோமாறுமேலதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலினுள்ளம்-எ-து-ஒருவனனையை யுயர்த்துக் கட்டித் தடைசெய்ய வாண்டுத்தடையுண்டு தேக்கிநின்ற வாற்றுநீர்போல, கருவிகளானுய பாசஞானத் தனது வியாபகத்தைத் தடைசெய்ய வதன்கணைக தேசமாய்த் தடையுண்டிநின்ற வுயிர் - சிறைவிட் டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோல்-எ-து-அவ்வினை முறிந்து தடைதீர்ந்த வழியிடை பீடின்றிக்கடலின் கண்முடுகிச் சென்றநீரோயா யதனுடன் சென்றடங்கி மறித்து வாராத வாற்றுநீர்போல - சிறைசெய் புலனுணர்விற்பீறிந்து-எ-து-கருவிகளானுய பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கியவழி - உலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று மீளாது-எ-து-தனக்குக் கேடில்லாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கூடி யத்திருவடி நிறைவேயா யதன்கண்டங்கிப் பின்பு மீளுதலசெய்யாதென்றவாறு.

“ சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலினுள்ளம் ” என்றது தொகையுவமம். இன் உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதியுணர்த்துவார் செழும்புனலென்றார். மலசத்திக்குக் கேடுண்மையின், அதனைத் தலைப்பட்ட வுயிர்க்குக் கருவிகளின்மீட்சி கூடும், சிவசத்திக்கு அஃதிண்மையின், அதனைத்தலைப்பட்டவுயி ரவ்வாறு மீளுதற்கோரியை பிலையென்பார், உலைவிலரன் பாதமென விசேடித்தார். அடங்குமென்னு முவமவினை பொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள் வினை - உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

வெண்பா.

எவ்வுருவுந்தானென்னி னெய்துவாரில்லைதா ... *

எவ்வுருவின்வெறே விறையல்ல-எனவ்வுருவங் ... *

சண்போலவயவ வகள் காணுவக்கண்ணிலலார் ... *

கண்பேறேகாணக் கழல். ... (அ)

எவ்வுரு - கழல்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், மீளாதென்று விடுத்தல் வேண்டாம், எல்லாஞ் சிவமாயமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென்ற

மீளாக்காலென், என்னுஞ் சிவாத்துவித சைவநானோக்கி, அதுவிடையாதற் கேலாமைகூறி மறுத்து, மீளாமையை வலியுறுத்துத னுத சேற்று.

(இ-ள்.) எவ்வுயிருந் தானென்னி நெய்துவாரில்லைதாள்-எ-து-உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின், விசேடமின் மையால், புலன்வழியொழுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடி யைக் கூடவேண்டாமையி னொருவருமதனை யெய்துவாரில்லையாய் முடிந்து, பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதிதனையடைய முத்தியென் னும் வேதாசுமங்கள் போலியாய் முடியும் - இவ்வுருவின் வேறேனீ றையல்லன்-எ-து-அதுபற்றி முதல்வன் புலனுணர்வோ டியைப்பின்று யதனின் வேறாய் நிற்பனென்னின், அப்புலனுணர்விற் கவனாலாகற் பாலதொன்றின் மையினவனுடைக்கிறைவனல்லனெனப்பட்டுமுத ன்மைக் கிழக்காய் முடியும், மற்றென்னையோ வதனியல்பென்னின், எவ்வுருவும்-எ-து-உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வுங் கலப்பினாற்சிவ மேபாயினு மிரண்டுந் தம்முளொப்பனவல்ல - கண்போலவயவங்கள் காண-எ-து-உயினாம் பொறிகளானு மொப்பநிற்பினும், அவற்றுண் மெய் வாய் மூக்குச் செவி நான்கும், கண்ணிந்திரிய மொளியா னவ்வான்ம போதத்தோடு விரவிச்செய்மைக் கண்ணதாகிய விடயத்தையு யும் வியாபித்தறியு மாறுபோல வியாபித்தறிய மாட்டாவாய்த் தம் மாட்டுவந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின்றியைந்தறிதற் றன்மையவே யாம் - அக்கழல் கண்ணில்லார் கண்பேறேகாண்-எ-து-அக்கண்ணின து வெற்றிப்பாட்டைக் கண்ணொளி யிழந்தாரது கண்பேற்றின் கட்டக ண்டறிவாயாக வென்றவாறு.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென வேழா வது தொகுத்தேகாழம் விரித்தார். கழலணிவார்க்குளதாகிய வெற்றிப் பாட்டைக் கழலென்றுபசுரித்தார். கழல் - சாலணிமணிவடம். ஈண்டு வெற்றி யாவதேனாகாநகிந்திரியங்களை யு கோத்தி மேம்படுத்தல். கண் போலவயவங்கள் காணு வக்கண்ணில்லார் கண்பேறே. காணக்கழலெ ன்பது- முதல்வனிரண்டினு மொப்பவிரவி நிற்பினு முயிருணர்வுபோ லப் புலனுணர்வு விபாபக விளக்கமாதவின்றி யேகதேச விளக்கமாம்; உயிருணர்விற்குளதாகியவம் மேம்பாடவ்வியாபகவுணர்வையிறங்க பசு

த்துவமுடையார் மாட்டறியப்படாதாயினுமவரது பசத்துவநீக்கிய சிவப்பேற்றின்க ணறியப்படுமென்பதுதோன்ற நின்றமையின், இஃ தொட்டென்னுமலங்காரம். சிவமாயவழியும் புலனுணர்வேகதேச விளக்கமாவதின்றி யுயிருணர்வுபோல வியாபக விளக்கமாதலில்லை யெனவேயதன்கண் மிஞ்ஞதலிழுக்கென்பது பெறப்பட்டது. இதற்கும் பிறரொல்லா மியைபின்றியுரைத்தார்.

வெண்பா.

ஐம்பொறியினல்லையெனுமந்ததரசிவனை ... *
யைம்பொறியைவிட்டங்கணைசகல - னைம்பொறியி *
னீங்கானீர்ப்பாசிபோனீங்குமலகன்மம்வரி ... *
னீங்கணைநீங்குநினைந்து. ... (க)

ஐம்பொறி - நினைந்து-எ-து-உ-ம்-எ-னின், சிறைவிட்டவழியலை கடலிற் சென்றடங்குதலேயன்றி, யாற்றாலலைகடற்கேபாய்ந்த நீரவ் யாற்றான் மறித்தலுமுண்மையின், அதுபோலவான் பாதத்தையுற்ற வுயிருக்கொரோவழி மீட்சியுமுண்டென்பது பெறப்படுதலான், அவ் வழிமீளாமை செல்லாதென்பானானோக்கி, அம்மீட்சிக்குக் காரண மிதுவென்பதாஉம், அதனைநீக்குதற்குபாயமுங் கூறிவழியுறுத்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்,) ஐம்பொறியினல்லையெனு மந்ததர-எ-து-ஐம்பொறிகள் போலவேக தேசவிளக்கமுடையாயல்லை யென்றறிவுறுக்கப்படுஞ் சித் தாந்த மகாவாக்கியத்தைப்பெற்றுடைய மாணவகனே - அங்கைம் பொறியைவிட்டுச் சிவனையனை சகலனைம்பொறியினீங்கான் - எ-து- சிறைவிட்டலை கடலிற்சென்றடங்கு மாறுபோலென மேற்கூறியவா நேயைம்பொறிகளானுய புலனுணர்விற்தீர்ந்து சிவன்றிருவடிவையுற் றசகலன் ஐம்பொறிகளான் மீளவதனைநீங்குவானல்லன் - நீர்ப்பாசி போனீங்குமலகன்மம்வரி னீங்கானைநீங்குநினைந்து-எ-து- கல்லெறி யும்வழிநீக்கியதுவிடம் வழிப்பரக்குநீர்ப்பாசிபோல, முதல்வன்றிரு வடியையுற்றவழிநீங்கு வனவாகியமலமாயை கன்மங்கொளோரோவழி வாசனைவயத்தான் மீளவரின், தன்னைவிட்டுநீங்காத முதல்வனைமுன் னர்க்குடற்ப்படு முபாயங்சுனினின்று சிந்தித்தவற்றை நீங்கிக்கொள்ளு மென்றவாறு.

வரினென்றதனால் வருதலொருதலையன்று வாசனையுள்வழியே யென்பதுபெற்றும். நீங்கியென்பது பாடமாயினிங்கினவாகியமலகன் மமெனப்பெயராக வைத்துணைக்க. சித்தாந்தத்தை அந்தமென்றது தலைக்குறை. தரம்அதன்கண்ணதாய்ச்சிறந்த வொருவார்த்தை. அங் குமேற்கூறியபடி. ஐம்பொறியைவிட்டணைதற்குரியானிவனென்பது ணர்த்துவார் சகலனென்றார். நீங்குமென்னுமகரஞ் சந்திரோக்கி கெட்டது. நீங்கெனவேபாடங்கொண்டு, அணையெனவேறுபிரித்து முன்னிலையேவலாக்கி, அதற்கேற்பநீங்காயெனப் பாடந்திரித்துணைப் பாருமுளர். மேற்கூறியமீளாமையை வலியுறுத்துவார் “ஐம்பொறியி னல்லையெனுமந்ததர சிவனையம்பொறியை விட்டங்கணைசகலனைம் பொறியினீங்கான், என்றும், ஒரோவழியுளதாமாயினதற்குக் காரண மிஃதென்பார் நீர்ப்பாசிபோனீங்கு மலகன்மம் வரினென்றும், அது நீங்குதற்குபாயங்கூறுவார் நீங்காணிரினைந்து நீங்குமென்றுங்கூறினா ர். மலகன்மமெனவே, இனம்பற்றிமாயையுங் கொள்ளப்பட்டது “மங் கலமென்பமனை மாட்சிமற்றதனன் கலனன்மக்கட்பேறு, என்றும் போல, நீங்காணீங்குநினைந்தென்றதனால், வருகின்றகுத்திரத்துக்கு த்தோற்றுவாய் செய்ததுமாயிற்று. இம்மூன்றுதாரணங்களுமுறையே திருவடிஞானத்தைப்பெற்ற வுயிர்புலனுணர்வின்மீடலில்லையெனவும், மீடலிழுக்காமெனவும், ஒரோவழிப்பயிற் சிவவத்தானமீளவருமாயின் மீளாதவாறுசெய்து கொள்ளற்பாற்றெனவுங்கூறி, தாய்தனையேயா மென்னுமேகாரப்பொருளை வலியுறுத்தியொரு பொருண்மேல்வந்த வாறுகாண்க. எட்டாஞ் சூத்திரமுடிந்தது.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

ஊனக்கண்பாசி முணராப்பதியை *

ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தைநாடி *

யுராத்துனைத்தோர்த்தெனப் பாசமொருவத்தண் ணிழலாம்யதிவிதி யெண்ணுமஞ்செழுத்தே...*

எ-து-எ-னின், ஆன்மசுத்திபண்ணுமா றுணர்த்துதுதுதலீற்று.

எ-து-க-ரா-எ-னின், சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதுதுதலீற்று.

(இ-ள்) தம்முதல்குருவுமா யுணர்த்தக்கேட்டதனை, சிந்தைசெய்துணருமாறுணர்த்துமுகத்தான், ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தவாலாமை நீக்கி, உயிர்தன்னைத் தூய்மைப்படுத்துவாறுணர்த்துதல் இவ்வொன்பதாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்தென்றவாறு.

சூத்திரவியைபு மிதனானே யினிதுவிளங்கும். சிவப்பிரகாசத்துத் தான்பணியைநீத்தலென் றோதப்படு மான்மசுத்தியாவது-இறை பணிநிற்கவென வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறற்பாலதாகலானும், அமுக்குநீக்கமே யறுவைக்குச்சுத்தியாமாறுபோலப் பாசக்ஷயமே யுயிர்க்குச் சுத்தியாவதன் றி வேறன்மையானும், பாசக்ஷயம்பண்ணு முன்ன ரச்சுத்தியாதல் கூடாமையானும், வருகின்ற சூத்திரத்தின் கருத்தாய் நின்ற, ஆன்மசுத்திபண்ணுமாற்றை, பதியைநாடி யென்புழித்தண்ணிழலாம் பதியெனவுஞ் சிவதரிசனம்பண்ணுமாறே யுணர்த்துதற்கெழுந்த விச்சூத்திரத்தின் கருத்தாகவைத் துரைத்ததென்னையோவென மலையற்க; சிவதரிசனத்தினிகழ்வ தான்மசுத்தியென்னுமுடனிகழ்ச்சியுணர்த்துதற்கும், தம்முள்வேறுபாடு சிறுபான்மையுடையனவாய் விவ்விருசூத்திரமு மொருபொருண்மேலனவென்ப துணர்த்துதற்கு, மிவ்வாறுரைத்தாராகலின், அஃதாங்ஙனமாக, ஆன்மாத்தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறாவான்காணவே, தமது முதல்சீபாதத்தை யணையுமென்றலின், அக்காட்சியேயதற்கமையுஞ் சுத்தியெற்றுக்கெனின், அஃதொக்கும், நிருவிகற்பமாய்க்காண்டலும், இரட்டிற்க்காண்டலும், தெரியக்காண்டலுமெனக் காட்சிமூவகைப்படும்; இம்முன்று மதிப்பிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டமாத் திரையே பொருங்கு நிகழுமாயினும், ஏனையோர்க்குக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், என்னுஞ்சோபானமுறையினன்றி நிகழாமையின், அவரைநோக்கி, சிவரூபத்தினிகழு மான்மதரிசனத்தின்பின்னாகச் சிவதரிசனத்தினிகழு மான்மசுத்தியுமொருதலையான் வேண்டப்படுமென் றுணர்ந்துகொள்க. “நேசமொடுந்திருவடிக்கீ ணீங்காதேதுங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவேயாக, வாசையொடுமெங்குமிங்குமாகி யலமருவோரரும் பாசமறுக்கும் வகையருளின் வழியுரைப்பாம்” என வழிநூலாசிரியரு மிக்கருத்தேபற்றி யோதிவர்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு - குறையுணர்வாகிய பசுவறிவானுணரப்படாத முதல்வனை அவனது திருவடிஞானத்தாற் றன்னறிவின்கண்ணே யாராய்ந்தறிக. அகதிருவடிஞானத்தா னிலமுதலாதமீளுகிய பாசக்கூட்டம் நின்றழிநில்லாது பரந்துதிரிதற் கண்ணதிவேகமுடைய பேய்த்தேரினியல்பிற்றாய்க் கழிவதென்றறிந்து நீங்கவோ பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்குக் குளிர்ந்தகிழலாய் வெளிப்பட்டுவிளங்கும்; அவ்வாறு பாசத்தையொருவி, ஞானத்தைப் பெற்று, ஞேயத்தைக்கண்ட காட்சிசலியாமைப்பொருட்டு, அப்பொருள் பயகருந் திருவஞ்செழுத்து விதிப்படியறிந்து எணிக்கப்படுமென்றவாறு.

ஊனமென்பதப் பொருட்டாதல்” ஊனமேற் கிரியைவித்தை, என்பதனுனறிக. “நன்றுமன்னிதுநாடாய்கூறி, என்றும்போல, நாடியெனபது - இகரவீற்றுமுன்னிலையேவல். உராத்துனை - ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. உராவென்பது - முகனிலைத்தொழிற்பெயர்.” பறவாக்குளவி, பாயாவேங்கை, என்றும்போல், ஒருவரானுரப்படாதவேகத்தையுடையதேதொனச் செயப்படுபொருட்கண் வந்தபெயரச்சமறைபாகக்கொண்டிறைதது, “திருத்தார்நன்றென்றேன்றியேன்” என்றும்போல், உராவென்பது - குறுக்கல்லிகாரமென்பாருமுளர். பின்வந்தபதிஆகுபெயர். இதனுள் “ஊனக்கண்பாச முணராப்பதியைஞானக்கண்ணினிற் சிந்தைநாடி” என்றதோரதிகரணம்; உராத்துனைத்தேர்த்தெனப் பாசமொருவத்தண்ணிழலாம்பதி, என்றதோரதிகரணம், விதியெண்ணு மஞ்செழுத்தே, என்றதோ ரதிகரணம்; ஆகமூன்றதிகரணத்ததிச் சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டம்முதலை ஞானக்கண்ணினாலே காண்கவென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், மேலேச்சூத்திரத்தோதியவாற்றான் முதல்வன்பாசவழிவானாடப் படுவானல்லனாயினும். பசுவறிவானாடப்படுவென்றற்கிழக்கென்னையென, சிவசமவாதசைவர்தமம்பற்றி நிகழுங்கடாவையாசங்கித்து, சூத்திரத்தின்முற்கூற்றைக் கண்ணழித்துநாத்து, மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

ஏகாரம்-தேற்றம்.

அவன்வாக்குமனாதிகோசரமாய் நின்றலான்-எ-து-ஏது-எ-னின், ஏனைஞானங்களானறியப்படாது சிவஞானத்தானறியப்படு மென்றற் குப்பிரமாணமென்னை யென்பானாநோக்கி, மேற்கோளைச்சாதித்த னுதலிற்று.

இதன்பொருள்-வாக்குமனாதிகோசரமாய் நின்றவதுவேயென் புழியுரைத்தாம். ஆண்டுப்பொதுவகையற் புறப்பட்டதனையின்பேது வாகவைத்து, வாக்குமனாதிதமாயும் கோசரமாதல் பிறிதொன்றற் பெறப்படாதென்னு மருத்தாபத்தியால், ஞானக்கண்ணற்காணப்படு மென்பது தாமேபோதருமென மேற்கோளைச்சாதித்தார்.

வெண்பா.

நாடியோவென்போநரம்புசிக்கோழையோ ... *

தேடியெனையறியேன்றேர்ந்தவவை - நாடியான்...*

றன்னுலேதன்னையுங்கண்டுதமைக்காணு *

ரொன்னுமெனவறிவாரின்று, (க)

நாடி-இன்று-ஏ-து-உ-ம்-எ-னின், கோசரமாதல் பிறிதொன்றற் பெறப்படாதென்றதென்னை, பசுத்துவகீங்கிய வழிச்சுட்டிறந்தறிவ தாகியவுயிருணர்வு திருவடிஞானத்தோ டொப்பதாகவினதன்கட் கோசரமாதலமைவுடைத்துப் போலுமென்பானாநோக்கி, அவ்வுணர் வுவிளங்குமாறுணர்த்து முகத்தான்அவரை மறுத்தேதுப்பொருளே வலியுறுத் துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாடியோவென்போ நரம்புசிக்கோழையோ தேடியெ னையறியேன்றேர்ந்தவவைநாடி - எ - து - நாடிமுதலியவற்றுள்யான் யார் என்னைத்தேடியுமறிகின்றிலே னென்னிவ்வாறு தேர்கின்றதேர்ச் சியறிவின்கண்ணையிதனைத் தெளிவிப்பதோரறவு வேறுண்டெனவா ராய்ந்து நோக்கி - அரன்றன்னுலே தன்னையுங்கண்டு தமைக்காணுர்- எ-து-அவ்வாறுநாடுங்கால் விளங்கித்தோன்றுவதாகிய முதல்வனது திருவடிஞானத்தான் முதல்வனையுமுணர்ந்து முதல்வனின் விடாப்பி

யமாய்தின்று அங்கு நமறியும் பொருளாகிய தங்கலையு முணர்தலைச் செய்பார் - என்னுமெனவறிவாரின்று-எ-து - மற்றெவ்வியல்பினொன்று தம்மையறியவல்லுவாரிம் முக்திக்காலத் தென்றவாறு.

நாடியென்றது இடைபிங்கலை முதலியவற்றை-நரம்பெனவே யடங்கு மெனுந் தலைமைபற்றி வேறுகூறினார். சீ-புண்ணீர். கோழை-ஐ' ஓகாரந்-தெரிநிலை. ஒன்றென்பது-சொல்லெச்சம். அவை- ஆகுபெயர். ஒன்றுமைபற்றி ஆன்மஞானத்தை யரனென்றுபசரித்தார். உம்மை-எதிரதுகழீஇயிற்று. எவ்வென்னும் வினாவனைக்குறிப்புப்பெயர் ஈண்டாகு பெயரா யென்னெனமரீஇயிற்று. ஆம்-அசை. நாடியோவென்போ நரம்புசிக்கோழையோவென்ற வுபலக்கணத்தால், ஏனைத்தத் துவதாத்துவிகங்களினு மவ்வாறுதெரிதல் கொள்ளப்படும். இது தம்மையறியுமா யுணர்த்துமுகத்தானே, தலைவனையறிந்தபின் னறியப்படுவதாகிய தம்மறியுகொண்டு தலைவனையறியுமாறி யாண்டைய தெனமறுத்து வலியுறுத்தவாறுகாண்க.

வெண்பா.

காட்டியகண்ணே தனைக்காணுகண்ணுக்குக்*

காட்டாயவுள்ளத்தைக்கண்காணு - காட்டிய ... *

வுள்ளத்தனைக்காணு வுள்ளத்தின்கண்ணாய*

... கள்வன்றனுள்ளத்திற்காண் (உ)

காட்டிய-காண் - எ-து-உ-ம்-எ-னின், எதிர்முகத்தொருபொருளைக் கண்டகண்ணே, மறித்துக்கொக்கியவழி, வெளிந்புறத்துப்பொருளையுங் காணவல்லும், அதுபோல அங்குனந் தேர்ந்தறிதலைச்செய்த வுயிரேதெளிந்தறிதலையுஞ் செய்யவல்லுமென வமையுமென்பாரா நோக்கி, அதனது மாட்டாமையைவிளக்கி, அரன்றன்னுலேகாண்டலை வலியுறுத்துதனுகலிற்று.

(இ-ள்.) காட்டியகண்ணே தனைக்காணு - எ-து- உயிராற்காட்டப்பட் டொருவிடயத்தைக்காண்கின்ற கண்ணுனது தன்னியல்பைக் காணமாட்டாது-கண்ணுக்குக்காட்டாய வுள்ளத்தைக்கண்காணு- எ-து- தனக்கவ்விடயத்தைக்காண்பித்து முதலாய்நிற்குமுயிரையு மதுகாண மாட்டாது-காட்டியவுள்ளத்தனைக்காணு-எ-து - அதுபோல முதல்வ

ஞால்மறைந்துநின் றுணர்த்தப்பட்ட டொன்றனைத் தேர்ந்துணர்கின்ற வுயிரவ்வாறே தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது தன்னை யுணர்த்தி நிற்கு முதல்வனையுமறியமாட்டாது - உள்ளத்தின்கண்ணைய கள்வன் றுள்-எ-து-அத்தேர்ச்சியறிவின் கண்ணுமுடனைய நிற்குங்கள்வன் அ ம்முதல்வனாகலானே-உள்ளத்திற்காண்-எ-து-அவனை யவ்வறிவின் கண் வைத்துநாடித் தெளிவாயாகவென்றவாறு.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. ஏகாரமசைநிலை. “முற்றைகா ள்குமுட்டாச்செயின்” என்றற்போலக் காணாதென்னுந் துவ்விறுவிகா ரத்தாற்றொக்கது. பின்வந்தவுள்ள மீண்டுத்தேர்ச்சி யறிவின்மேற்று. உள்ளத்தின்கண்ணுமென்னுஞ் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது தோன்றாது நின்றல்பற்றிக் கள்வனென்றார். கள்வனென்றது - கண் ணுக்குயிர் மறைந்துவின்றே காட்டுவதாகலான், அது தன்னையு முயி னையுமறியமாட்டாவாயிற்று. அதுபோல, முதல்வனிதுகாறு மறைந்து வின்றே யுணர்த்துதலி னுயிர்தன்னையு முதல்வனையு மறியமாட்டாதா யிற்றென்பது படவின்ற குறிப்புமொழி. உள்ளத்திற்காணவல்லார்க்கு அக்கள்ளந்தீர்தலிற் றம்மையுமுதல்வனையுங் காண்டல்கூடுமென்ப தாம். “கள்ளமொடில்லமுடையார் கலந்திடில் வெள்ளவெளியாமெ ன்றுந்தீபம்” என்றது மிக்கருகத்தேனோக்கி. கண்ணுக்குக்காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணவென வுவமைக்கோதியவாறு பொருளினும் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனியசத்தாயுள்ளவன்ன பேதங்கனையசத்தென்று காணவுளதா ய்நிற்பதுஞான சொரூபமென்றுணரற் பாற்று-எ-து-மே-ள்-எ-னின், அம்முதலேஞானக்கண்ணலே காண்கவென்றுணர்த்தியவழி, அந்தஞா னக்கண்ணைப் பெறுமாரியாங்ஙனமென நிகழுமவாய்நிலையை நீக்குத ற்பொருட்டு மேலதற்கோர் புறனடையா யெழுந்தவிச் சூத்திரத்தி னிரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுத லிற்று.

பாசமொருவத்தண்ணிழலாம் பதியென்புழிப்பாசமென்றது கா
ரியப்பிரபஞ்சத்தையென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்றும், சொற்பல்
காமைப்பொருட் டேதுப்பொருளை யுருவமுதக்கா னுடம்பொடுபு
ணர்த்துக்காட்டுவார் பிரபஞ்சத்தையென்னுது வன்னபேதங்களையெ
ன்றும், வியாபகப்பொருளுந் கொருவதலாவ துணர்ச்சிவிசேடமேயா
மென்பார் அசத்தென்றொழியவென்னுது காணவென்றும், தண்ணி
ழலாய்நிற்றல் புதிதன்றென்பார் உளதாய்நிற்பதென்றும், பதியென்ற
தாகுபெயரார் பதிஞானத்தின் மேனின்றதென்பார் ஞானசொருப
மென்றும், இஃதருபவத்தினன்றிச் சொல்லளவையி னறியவாராகெ
ன்பார் உணரற்புற்றென்று முறைத்தார்.

இஃதேகதேசவுருவம். இதனுட்பெறப்படு மேதுப்பொருளை
யேனையவற்றுட்போல மேற்கோளின் வேறுவைத்துக்காணுமாறு; இ
னியசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை யசத்தென்று காணவுளதாய்நிற்பது
ஞானசொருபமென்றது-வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றி
யல்பென்று கண்டுகழிப்பி னுளதாய்நிற்பது படிக்கொருபமாம் துணை
யான் எனவரும்.

(இ-ள்) படிக்கொருபத்தைக்காட்டாது மறைத்துநின்ற வேற்று
நிற்றங்களை அவைநிலையுதலில்லனவாகிய வேற்றுநிற்றங்குளனக்கண்டு
நிற்பினவ்வழி நிலையுதலுடைய விளங்கிநிற்பது பளிங்கினது சொ
ருபமாமென்னு மொப்புமையான், நிலையுதலுடைய தற்கொருபத்
தைக்காட்டாது மறைத்துநிற்கும் நிலையுதலிலவாயுள்ள பிரபஞ்சத்
தை யிவைநிலையுதலுடையனவல்லவென்று விவேகித்தறியின் அங்ங
னநிராலம்பமேயாய் விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொருபமென
மேற்கொண்டதென்றவாறு. வன்னபேதமாவது- சித்திரமெனக்கொ
ண்டு சீவரமேல்வைத்துரைத்தலுமொன்று. அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்
சத்தையசத்தென்று காண்டலாவது - ஆசிரியனறிவுறுத்தவுபதேசப்
பொருளினுறைத்துநின்று, ‘அட்டகுணமெட்டுச் சித்திக்கோகனகன்
முதல்வாழ்வுகுலவு பதமெல்லாம் வெறுத்து, நெறியறுவகைமே
லொடுகிழடங்கக்காரண ரூபத்தினில்லாமையால் வெறும்பொய்யெ
னநினைந்திருத்தல்.

வெண்பா.

நிர்க்குணனாய்நின்மலனாய்நித்தியானந்தனாய்த் ... *
தற்பரமாய்நின்றதனிமுதல்வ - அற்புதம்போ ...*
லானாவறிவாயளவிறந்துதோன்றானே *
வானேமுதல்களையின்வந்து... .. (௩)

நிர்க்கு-வந்து-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அசத்தையசத்தென்று கண்
டொருவிய வழித்தோன்றுவது சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லைபோலு
மென்பானாளைக்கி, ஞானசொரூபத்தினியல்புகூறி யதனை வலியுறுத்
துதனாதன்று.

(இ-ள்) நிர்க்குணனாய்- எ-து-அசத்தப்பிரபஞ்சம்போல் முக்கு
ணரூபமாயளவிட்டறியப்படுவானுமல்லனாய்- நின்மலனாய்-எ-து-முக்
குணங்களைக்கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல மலகன்மகாரியரூபமா
யறியப்படுவானுமல்லனாய்-நித்தியானந்தனாய் - எ-து-மலகன்மங்களை
யுங்கடந்த சுத்தப்பிரபஞ்சம்போல வநித்தியானந்தரூபனாய்றியப்ப
டுவானுமல்லனாய் - தற்பரமாய் - எ - து - இம்மூன்றனோடுங்கூடிய
பொதுவியல்புபற்றியவ்வாறுணரப்படு முயிர்போலன்றி யதற்குமேலா
ய்-நின்றதனிமுதல்வன்-எ-து-இவ்வாறு நின்றலானென்றனியல்புபற்றி
யறியப்படாத தனிமுதலாகியவிறைவன்-வானேமுதல்களையின்-எ-து-
ஆகாசமுதலிய வசத்தையசத்தென்று கண்டொருவியவழி-அளவிற
ந்து அற்புதம்போல்வந்து-எ-து-பயினைறந்துவருந் தனதுசுட்டறிவி
ளளவினைக்கடத்தலா னினனென்றறியவாராத சூனியப்பொருள்
போலத்தோன்றி-ஆனாவறிவாய்த்தோன்றானே - எ-து-பின்னர்ச்சுட்டி
றந்தறியுந் தன்னறிவின்கணிக்காது நிலைபெறுவதாய்ச் சோதிக்குட்
சோதியாய்விளங்கித் தோன்றான் கொல்லோவென்றவாறு.

தற்பரம்-தனக்குப்பரமெனவிரியும். தன்னென்றதுயிரை. அற்
புகமின்மிச் சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட்கூனியமாய்த் தோன்றி
னுஞ் சூனியமன்றென்பார் அற்புதம்போல் வந்தென்றார். ஆனமை-
நீங்காமை. ஓகாரம்-எதிர்மறை. ஏகாரம்-அசைநிலை. வானேமுத
லெனவே, தோற்றமுறைபற்றி வான்முதலாகிய வேளைத்தத்துவங்
சுருமடங்கும். நிர்க்குணனாய்நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த் தற்
பரமாயென்புழியாக்கச் சொல்லுண்மை குறித்துநின்றது வடமொழிம

தம். அறிவாகியென்புழி யாக்கம்வேறுபாடு குறித்துநின்றது. ஒன்று
மைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தைமுதல்வனென் றுபசரித்தார்.

வெண்பா.

சுட்டியுணாவதனைச்சுட்டியசத்தென்னச்*

சட்டவினியுளதுசத்தேகாண் - சுட்டி*

யுணர்ந்தநீசத்தல்லையுண்மையைத்தவம்*

புணர்ந்ததனுற்பொய்விட்டுப்போம் (சு)

சுட்டி-போம்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், வானேமுதல்களைந்தவழி அ
ங்ஙனந்தோன்றுவதும் வேறொன்றெனக்கோடும் ஞானசொருபமெ
ன்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாணோர்க்கி, அதனை வலியுறுத்
துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டியுணர்வதனைச் சுட்டியசத்தென்ன-எ-து-ஏகதேச
வுணர்வாற் சுட்டியுணரப்படுவதாயபிரபஞ்சத்தை மேற்கூறியவாறே
யொரோவொன்றுஞ்ச் சுட்டியசத்தென்று கண்டிகழித்துக்கொணா
சென்றவழி - இனிச்சட்டவுளது சத்தேகாண்-எ-து-முடிவின்கட்செ
ம்மையேகோசரபாவதியா தந்தவ்வசத்தின்வேறுகியசத்தேயாமதனை
யறிவாயாக-அற்றேலசத்தின்வேறு யங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவது
யிரோயாமென வமையுமெனில், - சுட்டியுணர்ந்தநீசத்தல்ல - எ - து -
இதுகாறுமசத்தோடுகூடிச் சுட்டியறிந்துவந்த நீயசத்தின்வேறு யன
ங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவாயல்ல - அற்றேவிச்சுட்டுணர்வெனக்கு நீங்
குவிதின்றுபோலுமெனின், - உண்மையைத்தவம்புணர்ந்து - எ-து -
அசத்தின்வயப்பட்டுநின்று சுட்டியறிந்துவந்த நீயதனையொழிந்தங்
ங்ஙனந்தோன்றிய சத்தின்வயத்தினையா யகனைப்புணர்ந்தால் - அதனாற்
பொய்விட்டுப்போம்-எ-து-அப்புணர்ச்சியானே சுட்டுணர்வாகிய வப்
பொதுவியல்பு நினைவிட்டு நீங்குமென்றவாறு.

என்னவென்றுபசாரவழிக்கு. சட்டவென்பது செப்பமுண
ர்த்திநிற்பகோ ராவற்றிடைச்சொல். அதுசட்டமெனவிழிவழக்கின்
மகாவீராய்மரீஇயிற்று. அசத்தைப்பிரித்தமைபி னேகாரம் பிரிநிலைக்
கண்வந்தது. உண்மைசத்துஎன்பன வொருபொருட்கிளவி. தைவ
மாயென வாக்கச்சொல் வருவித்துணாக்க. புணர்ந்தாலென்பது புண
ர்ந்தெனத் திரிந்தது. உண்மைக்குத்தைவமாதல் புணரினெனவுரு!

மயக்கமாகக்கொண் டொப்பினுமமையும். பற்றறக்கழிந்தொழியுமெ
ன்பார் விடுமென்னுவிட்டுப் போமென்றார்.

வெண்பா.

கண்டதையன்றன் றெனவிட்டுக்கண்டசத்தா ... ன்
யண்டனையான்மாவினாய்ந் துணரப்-பண்டனைந்த...
ஹுனத்தைத்தான்விடுமா றுத்தமனிநெண்கருட ...
சானத்திற்றீர்விடம்போற்றான். (ரு)

கண்ட - தான்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அசத்தை யசத்தென்று க
ண்டொழியுமாவும், ஒழிந்த வழியுண்மையைத் தைவம்புணருமாவும்,
புணர்ந்தவழியதொற் பொய்விட்டுப்போமாவும், யாங்ஙனமென்பாரை
நோக்கி, அவற்றைத் தெரித்துணர்த்தியதனைவலியுறுத்துதலுற்று.

(இ-ள்,) கண்டதை யன்றன்றெனக்கண்ட சத்தாய்விட்டு-எ-து-
சுட்டியுணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை யிதுசத்தன் றிதுசத்தன்றென்றொ
ரோ வொன்றாகவுத்து நோக்கி யசத்தென்றொழித்து - ஆன்மாவின்
ண்டனையாய்ந்து-எ-து-அவ்வாறுகண்டொழிந்த தன்னறிவின் கண்ணோ
சுட்டுணர்வின் றி நின்ற கடவுளே யாராய்ந்து-உணர-எ-து-சோகமென
ப்பாவிப்பொயின் - உத்தமனிற்பண்டனைந்த ஹுனத்தைத் தான்விடு
மாறு-எ-து-அப்பாவகத்தா னத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்றுமுதல்
வனாலநாதியாய்க் கூடிநின்ற பொதுவியல்பைத் தானவிட்டு நீங்குமா
று - ஒண்கருடசானத்திற் றீர்விடம்போற்றான்-எ-து-ஒள்ளியகருடத்
தியானத்தில்கிளங்கித் தோன்றுங் கருடன லப்பாவகன் விடத்தைத்
தீர்த்துக்கொள்ளு மாறுபோலா மென்றவாறு.

தானென்பது முன்னையதெழுவாய்-பின்னையதசை. சானம்-பா
சுதச்சிகைவு. கருடத்தியான மாவதியாதெனிற் கூறுதும்; ஆகிபெள
திகம், ஆகிதைவிகம், ஆகியான்மிகம், எனக்கருடன் மூவகைப்படும்.
பொருடோறு மிவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற்று ஞாலகத்திற் காண
ப்படுங் கருடனாகி பெளகிக்கருடன், அதற்கதிகெய்வமான மந்திரமா
தி தெய்வீகக்கருடன், அம்மந்திரமிடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பய
ன்கொடுப்பதாகியசிவசத்தி ஆகியான்மிக கருடனெனப்படும்; அம்மு
ன்றனுள்ளிடுக் கருடனென்றது - கருடனுக் கதிகெய்வமாய் மாந்திரி

கனுள்ளத்தினதுபோல் வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்படு மந்திரரூபமாகிய வாதிதெய்விக கருடனே. அதனைப்பாவித்தலாவது - நாடோறும் பயின்றுவந்த பயிற்சி விசேடத்தா லம்மந்திரரூபமே தானானவனன்னிய பாவனைசெய்து தன்னறிவதன் வயத்ததாம் படியுறைத்து நின்றல், அவ்வாறுநின்ற மந்திரக் கண்கொண்டு பார்ப்பவேயுதேவ விட வேகத்தைமாற்றுத லொருதலையாகலி னப்பாவனை யிண்டைக்கு வமையாயிற்று. புள்விலங்கு மரமுதலிய வற்றுக்கெல்லா மதிதெய்வ மந்திரமுளவென்பதூஉம், மந்திரங்களைக் கணிப்பான் படிசும்போல மந்திரசொருபியாவ னென்பதூஉம், சர்வஞானோத்தர முதலியவற்று ட்காண்க. இதனானே கருடபாவனை யசத்தியமென்பார் மதம்போலியாயவாறுமுணர்க. அல்லதூஉம், பாவனைபோலியாய வழியதுபயன் நருமாறி யாண்டையதென்றொழிக.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி பிவ்விடத்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், ஆன்மாவைச் சுத்திபண்ணுகற்குப் பாசமொருவியவழித் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானசொருபமொன்றே யமையுமாகலி னிவ்விடத்தி லினிச்செய்யக் கடவதொன்றில்லையென்பானா நோக்கி, சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்து னாத்து, மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்) பாசமொருவியாண்டுத் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானக்கண்ணாற் பதியிற் சிந்தைநாடிய பின்னரவ்விடத்துத்திரு வஞ்செழுத்தையும் விதிப்படி கணிக்கவென மேற்கொண்ட தென்றவாறு,

இறந்தது தழீஇய வெச்சவம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்ருகலினன்றே பின்னும் “ ஓசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க ” என்றார் வழிநூலாசிரியருமென்க. ஈண்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை யென்றது முத்தி பஞ்சாக்கரத்தை. திருவஞ்செழுத்தாற் சாதிக்கப்படும் பொருளு மதுவேயாகலான் வேறுவகுத்துக் கூறவேண்டாமையின் விதிப்படியென மாட்டெழிந்தொழிந்தார். இவ்வாறுசிரியர் மாட்

பெருமூலம்

டெயிந்ததூஉ முணராதார் சாதித்து நிற்குமுறைவேறே ஓதுமுறை வேறே, எனச் சித்தாந்த வழக்கொடு முரணிக்கூறுவர். நிற்குமுறையு மோதுமுறையுந் தம்முளியை பில்வழியஃகதற்குச் சாதனமாமாயியா ண்டையதென்றொழித. மானதம், மந்தம், உணர் எனக்கணிக்குமாறுமூ வகைப்படும், அவற்றுட் சுத்தமானத மெனப்படு மறிவார் கணித்த லே யீண்டுச்சரித்தலென்பார் சூத்திரத்து ஞ்ச்சரிக்கவென்னு தெண் ணுவென்றார். வடமொழிச் சூத்திரத்துத் தியானிக்கவென்றதூஉம து - இன்னு மிதன்கட்படு மியல்பெல்லாம் உண்மைவிளக்கம். சிவப் பிரகாசம், திருவருட்பயன், கொடிப்பாட்டு. நெஞ்சுவிடுதூது, முதலி யவற்றுட்காண்க. ஈண்டுவிரிப்பிற் பெருகும்.

இனி யிவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்து மஞ்ஞானத்தை வேம்புதின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாதலினது நீக் குதற்கெனக்கொள்க-எ-து-ஏது-எ-னின், அந்தரங்கவழிபாடாகவினசி ந்திதனாய் நின்றபதியைச் சிந்திதனாய்க்கண்டிவழிபடுமாற்றைச்சாரவை த்தோதற் பாலதாயே யிதனைச் சித்தசாதனமாயீண்டுவிதித்தலெற்றுக் கென்பானாநோக்கி, மேற்கோளைச்சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேம்புதின்ற புழுவதனை யொருவிக்கரும்பைத் தலைப் பட்ட தன்சுவைதெரிந்துழியும் பயிற்சி வயத்தானோக்கிற்றை நோக்கி நி ற்குமாறுபோல, அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை யசத்தென்று க ண்டவுயிர்களுக்கதனான் ஞானசொருபம் விளங்கி ஞேயங்காட்சிப்பீட் டவிடத்தும் அவைபயிற்சி வயத்தாற் பண்டைச் சிற்றுணர்வை நோ க்கி நிற்குமாகவி னவ்வாறதனை நீக்குதற்பொருட் டுண்டைக்கு வேண் டப்படுதலானினி ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விகிப்படி யிவ்விடத்துச்சரிக்க வெனமேற் கொண்டதெனக்கொள்க வென்றவாறு.

இவ்விடத் தென்றதன லணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்து மேற்கோடற்குரிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை யெனவருவித்துரைத்துக்கொ ள்க. எனக்கொள்கவென் றுடம்படுப்பிச்சதும் அதுபற்றி. இக்கருத்து நோக்கி யன்றே புடைதூலாசிரியர் அஞ்செழுத்தருணிலையை யான் மலாபத்தின்பின்னாக அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்தோதிய தூஉமெனக்கொள்க. வானோக்கி வாழுங்கோளோக்கி வாழுமென்றும் போல வீண்டுநோக்கென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை. பிரகாசித்

தவழியென்பது பிரகாசித்தெனத் திரிந்தது. ஈண்டுஞானமென்றது அசுத்தை யசுத்தென்றுகண்டவழி விளங்குவதெனப்பட்ட ஞானசொ ரூபத்தை; அஞ்ஞானமென்றது அதற்கு மறுதலையாகிய சுட்டுணர் வையெனவுணர்க. அது நீக்குதற்கெனக் கொள்கவெனவே, சித்தசா தன மன்றென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

வெண்பா.

அஞ்செழுத்தாலுள்ள மரணுடைமைகண்டரனை ...*
யஞ்செழுத்தாலர்ச்சித் தியத்தி-லஞ்செழுத்தாற் *
குண்டலியிற்செய்தோமங் கோதண்டஞ்சானிக்கி...*
லண்டனஞ்சேடன மங்கு. (கா)

அஞ்செழுத்து-அங்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், இஃகவ்வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதகமாமாறியாங்குன மென்பாரைநோக்கி, அஃகாமா றுகறி, ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளமரணுடைமை யஞ்செழுத்தாற்கண்டு-எ-து-உயிர் சிவனுக்குடைமையாதலை யஞ்செழுத்தையுச்சரிக்கு முறையிலவைத் துநோக்கி-இதயத்திலரனை யஞ்செழுத்தாலர்ச்சித்து- எ-து-கன்னுட் ம்பகத்தே யிதயமுந்தி புருவநடுவென்னு மூன்றனையும்முறையே பூ சைத்தானம், ஓமத்தானம், தியானத்தானமாகக்கருதிக்கொண்டு, புற ம்பே ஞானபூசைசெய்யமுறைப்படி, இதயபங்கயத்தி லவ்வஞ்செழு த்தாலமைந்த திருமேனியில் அம்முதல்வனை, கொல்லாமை,ஐம்பொ றியடககல், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு,என் னும் அட்டபுட்பங்கொண் டம்மதுவாலர்ச்சனைசெய்து-அஞ்செழுத் தாற் குண்டலியிலோமஞ்செய்து-எ-து-அக்கிருமந்திரத்தானே குண் டலித்தானமான புற்கியில் ஞானவனலையெழுப்பி யதன்கண் விந்துத் தானக்கமிழ்கமாகிய நெய்யைச்சுழுபனை நாடியிடைநாடியாகிய சுரு க்குச்சுநுவங்களாலோமித்து- கோதண்டஞ்சானிக்கில்-எ-து-விந்துத் தானமாகிய புருவநடுவின் சிகரயகரவகரங்கண் மூன்றுமுறையே தற பதப்பொருளுந் துவம்பதப்பொருளு மசிபதப்பொருளுமா முறை மைநோக்கி யதறை சுவோகம்பாவனை செய்வனயின்-அங்கண்டனஞ் சேடனம்-எ-து-அப்பாவனைக்கண்விளங்கித் தோன்றுவன் அப்பாவக னவனுக்குச் செடசெடிபாவகத்தா லடிமையாவனென்றவாறு.

ஒழித்தலுங்கியானித்தலும் பூசைக்கங்கமெனவறிக. ஞானசொ
ருபம் விளங்கியவழியும் பரிற்சிவயத்தா னேககேசப்பட்டுப் புறத்தி
ற்செல்லநோக்குவதாயதன்னறிவை யங்ஙனமாகாதவாறுமடக்கியசு
த்தேயொருகுய்யின்கணிற்றுத்தி நிடைகூடும்படி யஞ்செழுத்தோது
முறையில் வைத்துக்கண்டு சிந்திக்கச்சிந்திக்க வந்தநோக்கத்தைப்
பற்றறக்கெடுத்து ஞானசொருபத்தை யினிதுவிளக்கிப் பூரணநிலையி
ற்கொண்டு செலுத்துமாகவி னிஃதீண்டைக்குச் சிறந்தசாதகமாயிற்
றென்பது.

வெண்பா.

இந்துவிற்பாநுவிருவைக்கண்டாங்குச்*

சிந்தையிற்காணிற்சிவன்கண்ணு - முந்தவே ... *

காட்டாகித்தோன்றிக்கனல்சேரிரும்பென்ன... ..*

வாட்டானமோதஞ்செழுத்து (எ)

இந்து-எழுத்து - எ-து-உ-ம்-எ-னின், அங்ஙனமொருகுய்யின்
வந்தன்றி முதல்வனைக்காண்டல் செல்லாதவாறும் அவ்வாறு கண்ட
வழி முதல்வன்றன்மாட்டு விளங்கித்தோன்றுமாறும், தோன்றியவழி
த்தா னம்முதல்வனுக் கடிமையாமாறு முவமையிலவைத்துணர்த்தி,
அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவை யிந்துவிற்பாநுவிற் கண்டாங்கு- எ-து-அந்
தரத்தியங்கு நவககோள்களு ளேனையபோலக் காணப்படாத விராகு
க்கேதுக்களை யுபராகத்திற் சந்திராதிதரர் மாட்டுக்கண்டாற்போல-
சிந்தையிற்காணில்-எ-து-முப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன
றிகின்றிலேனென்னு முணர்விற்குவிடயமாகிய பசுபாசங்களோடொ
ப்ப வேறுணரப்படாதமுதல்வனைக் தன்னிதயபங்கயத்தி னஞ்செழு
த்தின் முறையின்வைத்துக் காணுமாயின்-முந்தவேகாட்டாகிச் சிவன
ரோன்றிக்கண்ணும்-எ-து-கோலைநட்டுக் கயிற்றினுற்சுற்றக்கடையவே
காட்டத்தினின்று அங்கிகொன்று மாறுபோலவம்முதல்வனுண்டுத்
தோன்றி யந்வுக்கறிவாய் விளங்கிநிற்பன்-தான்கனல்சேரிரும்பென்ன
ஆளாம்-எ-து-அப்பொழுதுதானு மெரிசேர்ந்த விரும்புபோலத்தன
து சுதந்திரத்தைவிட் டம்முதல்வனுக்கடிமையாம் - ஒதஞ்செழுத்து-
எ-து - ஆகலா னத்திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படியோதுவாயாகவெ
ன்றவாறு.

கேதுச்சா யாக்கிரகமாகலின் வேறுகூறாராயினார். கண்ணறிவு தோன்றியாமெனவியையும் தோன்றுதலீனிக் கடைதன்மேற்று. காட்டாகி வடமொழிச்சிதைவு. இன்-உவமவுருபு. ஈண்டுமோதஞ் செழுத்தென்றது வலியுறுத்தியவாறு.

வேன்பா.

மண்முதனாளமலர்வித்தைகலாநுப *

மெண்ணியவிசர்சதாசிவமு - நண்ணிற் *

கலையுருவாநாதமாஞ்சத்தியதன்கண்ணு *

நிலையதிலாமச்சிவன்றானோ (அ)

மண்முதல்-நேர்-எ-து-உ-ம் - எ-னின், தத்துவமுப்பத்தாறுச்ரு மேற்பட்ட முதல்வனே யிதயபங்கயத்திற் கண்டர்ச்சிக்குமாறி யானு னனமென்பாரானோக்கி, அவ்விதயபங்கயத்தினியல்புணர்த்தி, அதனே வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நண்ணில்-எ-து-அவ்விதயபங்கயத்தினியல்பை யறியப் புகின்- மண்முதனாளம்-எ-து- நிலமுதலியவிரூபத்து நான்குதத்துவ முமுங்கியினின்றுந்தோன்றி யெண்விரலளவாயுள்ள நாளவடிவாம்-வி த்தைமலர்-எ-து - வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென் னு மெட்டுத்தத்துவமு மெட்டிதழ்வடிவாம்-எண்ணியவிசர் சதாசிவ முங் கலாநுபம்-எ-து-அத்தத்துவங்களுக்கு மேலாகக் கருதப்பட்ட விசுரஞ் சதாசிவமென்னு மிரண்மிதத்துவமு மறுபத்துநான்கெனப் படுங் கேசரவடிவமாம் - சத்திகலையுருவாம் - எ - து-சத்திதத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொருட்டுவடிவாம் - நாதமதன்கண்ணு ம்-எ-து-சிவதத்துவம் அப்பொருட்டிற் காணப்படுமைப்பத்தொருபீ ஜவடிவாம் - அதிலச் சிவன்றாணிலையாம்-எ-து-ஆகானவ்வியல்பிற் றுகிய விகயபங்கயத்தின் முப்பத்தாறு தத்துவமு மாசனமாக வுடையவச்சிவனது சத்திநிலைபெறும் - நேர்-எ-து-அதனையறிந்து திருவஞ் செழுத்தா லர்ச்சிப்பாயாக வென்றவாறு.

இதனானே யண்டபிண்ட மவைசமமாதலாற் புறத்துக்காணப்படு முப்பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற் சூக்குமமா யுண்டென்பதுகா ட்டி, முதல்வனுக்கிநிலையே யந்நிலையெனத் தெளிவித்தவாறு. வித் தையென்ப திரட்டிற் மொழிதலா னவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. சிவஞா

னசித்தியில், “மூட்டுமோகினி சுத்தவித்தை மலரெட்டாய்” என்பு
 ழிமோகினிபென்றதூஉம், ஆகுபெயரான தன்காரியமாயகலாதிகளி
 ன் மேனின்றது. இவ்வாறன்றி, நிலமுதலிய மூப்பத்தொரு தத்துவ
 மெனப்படும் எட்டுக்கொத்தும், எண்விரளுள வடிவும், அசுத்தமா
 யாதத்துவமும், நாளத்துக்கு மலருக்கு நடுக்கண்டமாகிய கிரந்திவடிவு
 ம், அதற்குமேற் சுக்கலித்தையின் வாமைமுதலிய வெட்டுமெட்டிதழ்
 வடிவமென்றுரைப்பாரும், மூப்பத்தொன்றுக்குமே லசுத்தமாயை
 கிரந்தியின்சதனம், சுத்தமாயை யூர்த்துவச்சதனம், அதற்குமேலீகா
 தத்துவத்திலனந்தன் முதலியவெட்டுமெட்டிதழ்வடிவம், சதாசிவதத்
 துவமொன்றுங் கேசரவடிவமெனக் கொண்டதற்கியையக் கொண்டு
 கூட்டியுரைப்பாரும்; கலாநுபமென்றது பஞ்சகலைகளை யெனவும்
 அஃதியாண்டிக் கூட்டியுரைக்கப்படுமெனவுங்கொண்டு, மண்முதலு
 ளமலரென்பதற்கு, மண்ணுந்நிலவிர்த்திகலாநுப நாளமுமண்ணைமுத
 லாகவுடையவிருபத்து மூன்றுதத்துவமாகிய பிரதிட்டாகலாநுபம
 லருமாமெனவும், வித்தையெண்ணிய வீச்சரசதாசிவமும் கலையுருவா
 மென்பதற்கு, வித்தியாதத்துவமாகிய வித்தியாகலாநுபங்கலையெனப்
 படுங்கேசரமும், சுத்தவித்தையோடுகூடி யெண்ணப்பட்ட வீசாதத்
 துவமுஞ் சதாசிவத்துவமுமாகிய சாந்தியாதீத கலாநுபம்பொருட்
 டின்கண்ணாகியபீஜமுமாமெனவு முரைப்பாருமுளர். இவையெல்லாம்
 அவ்வவவாகமபேதம் பற்றிக்கொள்ளப்படும் கலையறுபத்துநான்காக
 லான் அறுபத்துநான்காகிய கேசரங்களுக்குத்தொகை பற்றிக்கூறப்
 படுமாருபெயராயிற்று. ஈசர்ஆகுபெயர், கலையுரு - கலைக்குள்ளுரு
 வெனவுள்ளுருபு விரித்துணைக்க. அகில்என்புழி அன்சாரியை. வீகா
 ரத்தாற்றெருக்கது. இதுநாளமுதலாகமே னேக்கித்தோன்று முலகத்
 துக்கமலம்போலாது கண்முதலாகக் கீழ்நேக்கித்தோன்றிய தோர்தி
 ப்பியகமலமெனக்கொள்க. சிவன்ருளதினிலையாமெனவே, சிவன்சத்
 திக்குமேலாய் நிற்பனென்பதூஉம் பெறப்படும். ஒன்பதாளுக்குத்திர
 முடிந்தது.

ப த் த ா ஞ் சூ த் தி ர ம் .

அவனேதானேயாகியவன்நெறி *

யேகனாகியிறைபணிநிற்க *

மலமாயைதன் னொடுவல்லீனையின்றே... .. *

எ-னின், பாசசூயம் பண்ணு மாறுணர்த்துத னுதலிற்று.

எ-து-கரை-எ-னின், சூத்திரக் கருத்துணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) மேலேழாஞ் சூத்திரமுகவிய மூன்றனுமுறையே சாதிக்கும்பொருளாகியல்பும், சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளாகியல்பும், சாதிக்குமாறுமுணர்த்தி, இனியச்சாதகத்தானாய பயனியல்புவகுத்துக்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார்; அப்பயனாவது பாசவிடுஞ்சிவப் பேறும் எனவிருவகைப்படும்; அவ்விரண்டனுள்; சுட்டுணர்விகுதிய வேகதேச நோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச் சரிப்பாற்பற்றத்துடைத்த வழிப்பெறப்படுவதாய் மேலேச்சூதகிரத்தினெடுத்துக் கொண்ட வான்மசுத்திப்பயனாகிய பாசவிடுதியைச்செய்து கொள்ளுமாறும, மேற்சிறந்தனெய்க பொருளைத்தெளியுமாறு முணர்த்துமுகத்தா னுணர்த்துதலிப் பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்தென்றவாறு.

இதனானே சூத்திரவியையுமினிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு - ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட வம்முதல்வன்றானுடனாய் நின்றறியவும், வேறுகாணப்படுமாறின்றி, அவ்ஞோடொற்றுமைப்பட்டவ் விறைபணியின் வழுவாதுநின்பின், மலமாயையென்னு மிரண்டனொடுவடையகன்மமலமு மில்லையா யொழியுமென்றவாறு.

அவனேதானே யென்னுமேகார மிரண்டனுள்; முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையதுதேற்றத்தின் கண்ணும்வந்தன. நெறியும்வடிவுருவும் மலமாயையொடு கூடியவினையென்றாகவின் இன்றேயென்றார். உவமைக்கோதியது பொருளினும், பொருளுக்கோதியதுவமையினுஞ் சென்றியைந்தன. ஈண்டொற்றுமைப் படுதலாவது

சூடமுடைந்தவழிக் சூடாகாயமு மாகாயமும்போலவொருபொருளா
யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக்குற்றியை மகனென்பதுபோலத்
திரிவுக் காட்சியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிமண்ணே சூடமென்
பதுபோலவொன்று திரிந்தொன்றா யொற்றுமைப்படுதலோ. அன்றி
வெள்ளையுந் தாமரையும்போலக் குணகுணித்தன்மையா லொற்று
மைப்படுதலோ, அல்லதுதீயுமீரும்பும் போலவொன்றி னொன்று
விரவுதலா லொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப்பாலுநீரும்போலப்பிரித்
கப்படாதசையோகத்தா லொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக்கருடனு
மார்திரிகனும்போலப் பாவனைமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ,
அல்லதுகாயந்தவிரும்பினீர்போல வொன்றினொன்றியமா யொற்று
மைப்படுதலோ, அல்லதுபேயும் பேய்பிடியுண்டவனும்போலவாவே
சத்தாலொற்றுமைப்படுதலோ, அல்லதிந்தனத்தினெரிபோல விளங்
காமையா லொற்றுமைப்படுதலோ, அல்லதுஞாயிற்று னொளியின்வி
ளக்கொளிபோலச் சத்திகெட்டுநின்றலா லொற்றுமைப் படுதலோ,
அன்றித்தலைவனுந் தலைவியும்போல விற்பதுசர்ச்சி மாத்திரையா
லொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிநட்டோரிருவர்போல நட்புமிசை
யாலொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவுமாமாவும்போல வொப்பு
மைமாத்திரையா லொற்றுமைப்படுதலோ, என்றவ்வவசமய வாதிக
ள்மதம்பற்றிநிகழுமின்னோ ரன்னவையப் பாடுகளையெல்லா நீக்குதற்
பொருட்டு” அவ்வேதானையாகிய வந்நெறி, எனவுவமையெடுத்துக்
காட்டியோதினார். ஈண்டுக்கூறியவேற்றுமைக் கட்படுமிபை பாவதெ
ன்னையெனின், அதுவருகின்ற சூத்திரத்திற்பெறப்படும். இதனுள்“அ
வ்வேதானையாகிய வந்நெறியேகனாக” என்றதோரதிகரணம்;“இறை
பணியிற் கமலமாயை தன்னொடு வல்வீனையின்றே, என்றதோரதிகர
ணம்; ஆக விரண்டதிகரணத்திற் சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப்பரமேச் சுரணிவ்வான் மாவாய்நின்ற முறைமையாலவ
னிடத்தேகனாகிநிற்க வென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், ஞானம்பிர
காசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன்மாத்தியே விடுபெற்றிற்கமையு
மெனச் சிவசமவாதசைவர் முதலியோர்மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை

யாசங்கித்து, சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து, மேற் கோடணுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

அவ்வாறு நிற்கவேயானென தென்னுஞ் செருக்கற்றவனது சீபா தத்தை யணையுமாகலான் - எ-து-ஏ-து-எ-னின், அஃதெற்றுக்கென் பாராநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்) அங்ஙனமொற்றுமைப்பட்டு நின்றாலே யானுமெனது மெனப்பகுத்து நிற்குமயக்க வுணர்வுக்கேதுவாய மலநீங்கி, அம்மு தல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான், அச் செருக்கறுதிக்குக் காரணமாதல் பற்றி ஈண்டுப்பரமேச்சுர னிவ்வான் மாவாய்நின்ற முறைமையாலவனிடத்தேசமாகி நிற்கவெனமேற்கொ ண்டதென்றவாறு.

அவ்வாறுநில்லாத வழிமலமறாது; அஃகருத வழிச்சீபாதத்தை யணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினார். யானெனப்படுவது ஞாதுரு, எனதெனப்படுவன ஞான ஞேயங்கள். ஆறாவது பண்பின்கிறமையு முணர்ச்சிக்கிழமையும்பற்றி வந்தது. ஒருமை தனித்தனி சென்றியையும். செருக்கு-ஆகுபெயர். அற்றணையுமென்றது மழைபெய்து குளநிறையுமென்றாற்போலக் கா ண்காரியப் பொருள்பற்றிவந்த செயவெனெச்சத்திரிவு.

வெண்பா.

நானவனென்றெண்ணினர்க்கு நாடுமுளமுண்டாத *

ருனெனவொன்றின்றியே தானதுவாய்-நானெனவொன் றில்லென்றுதானேயெனுமவரைத்தன்னடிவைத் ...*

தில்லென்றுதானுமிறை. (க)

நானவன்-இறை- எ-து-உ-ம்-எ-னின், அங்ஙனம் பகுத்துநின் றுணருமுணர்வை மயக்கவுணர்வென்றதென்கை யென்பாராநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்) நானவனென்மெண்ணினர்க்கு நாடுமுளமுண்டாதரு
னென வொன்றின்றியே தானதுவாய்-எ-து-நானென்முவனென்றும்
ஞாதுநஞேயங்களைப் பகுத்துணர்ந்து நிற்பார்க்கும் யானேயெனநிற்
பார்க்கும்போல அவ்வாறெண்ணுகின்ற வயிருணர்வுமுனைத்துத்தோ
ன்றுமாகலான், அவ்வழித்தானென்றொரு முதல்காணப்படுமாறினறித்
தானவ்வுணர்வேயாய்-நானென வொன்றில்லென்று தானேயெனு மவ
ரைத் தன்னடிவைத்தில்லென்று தானுமிறை - எ - து-இனிநானென்
றொரு முதல்காணப்படுமா றில்லையென்றுணர்ந்து முழுவதும் தானே
யெனக்காணுந் தெளிவுடையாரைத் தனது திருவடிவியாபகத்து ளட
ங்கிநிற்கச்செய் தவ்வாறேயாவன் முதலவனென்றவாறு.

ஆய்-ஆமெனவிமையும். ஆயாமென்பழிச் செய்கெனெச்சம்-நள்
ளார்க்குநஞ்சொத்து நடடார்க்கமிழ்கொக்கு மிவனென்றற்போலத்
தன்வினையாத லுணரரின்றது. நாடுமுளமுள்வழித்தானிலனாகலும்,
அஃகில்வழிதகாணுளதாலும் யாங்ஙனம்பெறுதுமெனிற்காட்டுதும்;
தூலவொளியாகிய கண்ணொளியுஞ் சூச்சுமவொளியாகிய விளக்கொ
ளியு மத்துவிதமாய்க் கலந்துநிற்கு நிலையும்நோக்க வல்லார்க்குப்
பிரித்தறியவாராமையின், கண்ணொளியாய்க்காணுங்காற் காணுந்கன்
மையே முனைத்துத்தோன்றுமாகலின், அவ்விளக்கொளி யிருந்துமில்
லைத்தானே, அன்றி விளக்கொளியாய்க்காணுங்காற் காட்டுந்தன்மை
யே முனைத்துத்தோன்றுமாகலின் அவ்வழிக் கண்ணொளியிருந்து மில்
லைத்தானே; இனிக் கண்ணொளியும் விளக்கொளியு மெனப் பகுத்துக்
காணப்புகினுங் காணுந்கன்மையே முற்படத்தோன்றுகலின், அவ்
வழி விளக்கொளிபுலனாய்க் காட்சிப்படுவதல்லது தெளிவுபுலனாய்க்
காட்சிப்படுமாறிலலை, அதுபோலத் தூலவறிவாகியவுயிருஞ் சூச்சும
வறிவாகியசிவமு மத்துவிதமாய்க் கலந்துநிற்குநிலையும் பிரித்தறிய
வாராமையின், ஆண்டுமிவ்வாறே கண்டுகொள்க எண்ணினர்க்கு
மென வீறந்ததுசுழிஇப் வெச்சவும்மை சந்திநோக்கி மகரங்கெட்டு
நின்றது. இக்கருத்தேபற்றியன்றே “கண்ணொளியிளக்கின் சோதி
கலந்திடுங்கருத்தொன்றன்றே” எனவும், “காண்பானுங்காட்டுவதுங்
காண்பதுவு நீத்துண்மை-காண்பார்கணன்புத்திகாணுந்கள் - காண்பா
னுங்-காட்டுவதுங்காண்பதுவுந் தண்கடம்பைச்சம்பந்தன், வாட்டுநெ
றிவாராதவர்” எனவும் கூறியுந் புடைநூலாசிரியரும். அற்றேலிவ்
விரண்டனுள் யாதுதிரிவுக்காட்சி யாதுதெளிவுக்காட்சியெனில், கண்

ஞௌரியொகூடியவழியு மிதுவிளக்கொளி யிதுஞாயிற்றினொளியிது
திங்களினொளியென் வவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணப்படும் விளக்
கொளிமுதலியவற்றின்காட்சி தெளிவுகாட்சியெனவும், அவ்வொளி
களோடுகூடியவழி யவ்வாறொரு பெற்றித்தாயக்காணப்படாத கண்
னொளியைவேறுகாண்ட திரிவுகாட்சியெனவுங் கண்கூடாகவிளங்கக்
கிடத்தலி னிவ்வாறே பொருளினும்வைத் துணர்ந்துகொள்க. இவ்
வாறன்றி, விளக்கொளிமுன்னர்க்கண்ணொளிசத்தி மடங்கிப்போதலின்
அதுவிளக்கொளியைப்போலக் காட்சிப்புலனாகாதாயிற்றென்னாமோ
வெனின், என்னும் என்னை, கண்ணொளிசத்திமடங்கிற்றாயின் விளக்
கொளி காட்சிப்புலனாகல் பிறிதொன்றும் பெறப்படாமையின்; அற்
றேல், மின்மினித்துணையாயினுந் தானேவிளங்கு மியல்பிலலாதகண்
னுக்கொளிக்குண முண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னெயெனின்,
அறியாதுகடாயினாய், ஆகாயத்தின்கண்ணதாகியசத்தகுணம் வியஞ்
சகதானன்றிக் தினைத்துணையானும் தானெனவிளங்குமா நின்மையி
ன், அதுபற்றி யெதிரொலிவடிவாயவோசையை யாகாயத்தின்குண
மன்று வியஞ்சகப்பொருளின் குணமாமென்பார் யாருமில்லை, அது
போலக் கண்ணின்கண்ணதாகியவொளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விள
ங்கி யல்லுழிவிளங்காமைமாத்திரையே பிறிதில்லையாகலான், அதனைக்
கண்ணின்குணமன்றென்றலறி வில்லார்கூற்றேயாமெனவும், அக்கண்
னொளியாவது தன்னேவிளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொரு ளேகதே
சமாயி னேகதேசமாய்விளங்கியும், வியாபகமாய் விளங்கியுநிற்பதோ
ரியல்பிற்றெனவுமுணர்க. அஃதாங்குனமாக; “கண்ணொளிவிளக்கின்
சோதிகலந்திமி” என்றற்குப் பிரமாணமென்னை, ஒருவிடயத்தின்வீ
ழ்ந்த பலகண்ணொளிகட்குத் தம்மு ளியைபில்லாதவாறுபோல, ஒரு
வயிற்பட்ட கண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத் தம்மு ளியைபில்லையெ
ன்றலே பொருத்தமுடைத்துப்போலுமெனின், அஃதறியாதார் கூற்
றேயாமென்றொழிக. என்னை, ஒருவிடயத்தின்வீழ்ந்த கண்ணொளிக
டம்முளொன்றையொன்று காணுமாறுமில்லைக் காட்டுமாறுமில்லை
யாகலா னவைதம்முட்கலத்தற்கோ ரியைபின்றென்பதொக்கும். அவ்
வாறன்றி, கண்விளக்கினைக்காண்டலும் விளக்குக்கண்ணுக்குக்காட்ட
லுமாகிய வியைபண்மைபானும், இவ்வியைபு தம்முட்பெறப்படாத
கண்ணொளிமுதலாயினவின்டைக்குவமையாதல்செல்லாமையானும்,
இத்திரியங்கடத்தம் விடயத்தோடியைந்தன்மிச் சந்திந்திமாத்திரையா

எவற்றையறிதல் செல்லாதென்பு தாகமங்களுக்கெல்லாந் துணிபாக
 லானும் அத்தன்மையவாய் கண்ணொளியிளக்கொளிகட்குத் தம்முட்
 கலப்பில்லையென்றல் காண்டல்வினோதமாகவி விவ்வாறுவமைக்கோதி
 யனவெல்லாம் பொருட்கண்ணுமாமாறுணர்ந் துய்க்துரைத்துக்கொள்
 க. அற்றேல், ஈண்டெடுத்தாக்காட்டிய கண்கடம்முளொன்றையொன்று
 காணுமாயின்மைபோல வுயிர்களுந் தம்முளொன்றையொன் றறியு
 மாறில்லைபோலுமெனின், அறியாதுகூறியும், கண்கடம்முளொன்றா
 னொன்று காணப்படுமாறில்லையென்றது விளக்கும்விடயமுங் காண
 ப்படுமாறுபோல வேறியைந்து தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமாறி
 ல்லையென்ற துணையேயன்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக்
 கண்காணுங்காலதுவதுவாய்நின்று காணும்பெற்றித் தாய்த்தன்னையும்
 விளக்கொளிவண்ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கூடாகவறியக்
 கிடத்தலின், ஏனையகண்களையு மவ்வாறுகாண்டலமையுமாகலின், அது
 போலத்தம்முட் டனித்தியைபில்லாத வுயிர்களுந் சிவத்தோடியை
 ந்துநின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையு மவ்வாறுணர்தலமையுமென்
 பது “நாடியரன்றன்னுலே தன்னையுங்கண்டு தமைக்காணொன்னுமெ
 னவறிவார்” எ-ம், “தன்னுலேதனையறிந்தார் தன்னையுந்தானேகாணுந்
 தானதுவாகிநின்று” எ-ம், “அதிலறிவடங்கி மன்னிடவியாபியாய வா
 ன்பயன்றோன்றும்” எ-ம், “என்னையுங்கண்டேன் பிறரையுங்கண்டே,
 னின்னிலையனைத்தையுங்கண்டேனென்னே, நின்னைக்காணுமாந்தர் தம்
 மையுங்காணுத் தன்மையோரே” எ-ம். பிறுண்டிமவ்வாரோது மதுபவ
 முடையதேசிகர் திருவாக்குக்களானு முணர்ந்துகொள்க.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனியம்முதல்பணிவழாதுநிற்கவேன்றது எ-து-மே-ள்-எ-னின்
 உடம்பு நிற்குங்காறுமது கொண்டவினைப்பயனு மதனையநுபவித்தற்
 குத் துணைக்காரணமா யுடனிற்குமுயற்சியு் மொருவாற்றாறு நீக்க
 லாகாமையின், அவையவ்வுழியேகனாகி நிற்கற்குத்தடையாதலைக் கட
 க்கு மாறில்லைபோலுமெனச் சுத்தசைவரீறியினுர் மதம்பற்றிநிகழுங்
 கடாவை யாசங்கித்துக்குத்திரத்தி னிரண்டாங்குற்றைக் கண்ணழித்து
 னாத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

நிற்றலாவது சலியாமனிலை பெறுதலென்பார் வழுவாதென்று
ரைத்தார். ஈண்டிறைபணி யென்றகியாதெனின், அஃதாசிரியர்தா
முன்னர்த் தெரித்துரைக்கின்றமையி னினிதுவிளங்கும்.

அவனருளா லல்லதொன்றையுஞ் செய்யானாகவேயுஞ்ஞானகன்
மம்பிரவேசியாவாகலான் - எ - து-ஏது-எ-னின், ஏகனாகிநிற்றலே
யமையுமிறைபணி நிற்றலெற்றுக்கென்பாரா நோக்கி, மேற்கொளைச்
சாதித்தனாகலிற்று.

(இ-ள்.) தன்செய்திக்கு முதல்வன்செய்தி யியைபின்றியமையா
தவான்மாச்செய்வன வெல்லாமவனருளின் வழிநின்றதுசெய்யுமாயின்
மாயேயமுநகன்மமும் ஏகனாகிநிற்றற்குத்தடையாய் வந்துதாக்காவா
கலான், அவைதாக்காமைப்பொருட்டுச் செய்யப்படு முபாயமாதல்
பற்றி, இனி யிறை பணிவழாது நிற்கவென மேற்கொண்டதென்
றவாறு.

அஞ்ஞானகன்மம் உம்மைத்தொகை. மலமுண்டாதன்மேற்
பெறப்பட்டமையினின் டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகி
ய மயக்கத்தையென்பது பெற்றும். உடம்புநசிக்குமளவும் அவை
மாய்வின்மையின், அதுமென்னது பிரவேசியாவெனஞர்.

வெண்பா.

நாமல்லவிந்திரியம்நம்வழியினல்லவழி *

நாமல்லநாமுமரனுடைமை - யாமென்னி *

னெத்தனுவினின் றுமிறைபணியார்க்கில்லைவினை ... *

முற்செய்வினையுந்தருவான்முன் (உ)

நாமல்ல-முன்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், உடம்பொடுநிற்பார்துகர்தற்
குவேண்டப்படும் பிராரத்தவினையும், அதுபற்றி யேறுமாசாமியவினை
யும், ஒருதலையானுண்மையின், இறைபணிநிற்றல்பற்றி யவைபிரவே
சியாவென்றலமை வுடைத்தன்றுபோது மென்பாரானோக்கி, ஏதுவை
வலியுறுத்துதலிற்று.

(இ-ள்.) நாமல்லவிந்திரியம் - எ-து-வினைகளை நுகர்தற்கு மீட்டு
தற்குக் கருவியாகிய விந்திரியங்கள் மாயேயமாவனவன்றி நாமாவன

வுமல்ல-நம்வழியினல்ல-எ-து- அவைதொழிற்படுதலு முதல்வன்வய
த்தானன்று நம்வயத்தானல்ல - வழிநாமல்ல-எ-து- வினைநிசுழ்ச்சிக்கு
வாயிலாகியவிடயாதிகளும் அவ்விற்கிரியங்கள்போல மாயேயமாவன
வன்று யாமாவனவல்ல-நாமுமரணுடைமை-எ-து- அவற்றோடியைந்து
நின்று வினைகளையீட்டுதற்கு துகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய யாமும்
ஞானச்செய்திகளை முதல்வன்விளக்கிய வழிவிளங்கி யல்லுழிவிளங்
குமாரின்மையா னம்முதல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திராவே
மல்லேம்-ஆமென்னில் - எ-து - என்றிங்ஙனம் பசுபாசங்களதியல்
பையுள்ளவாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லா மவனருளின்வழிநின்று
செய்யுஞ்செயலாய்க் கண்டுகொண்டிருப்பராயின் - இறைபணியார்க்
கெத்ததுவினின்றும் வினையிலை - எ - து - இவ்வடிமைத்திறமு
டையார் எவ்வுடம்பினின் றெவ்வினைகளைச்செய்யினு மவர்ச்சுவை
பந்தமாதலிலை-முற்செய்வினையுந்தருவான்முன்-எ-து - அவ்வாகாமி
யவினையை யவினுபாவமா யுடன்கொண்டிவருவதாகிய பிராரத்தவி
னையுந் தன்னைக்கூட்டுவிக்குமுதல்வன் சந்நிதியினுடலாழாய்க் கழியு
மென்றவாறு.

நம்வழியினல்லவென்பது வழியென்பதனோடு கூட்டியுரைத்துக்
கொள்ளப்படும். ம+என்று குற்றியென்றாற்போல- அன்மைச்சொற்
றழுவும் பொருண்மேனின்றது, “அன்மைக்கிளவி வேறிடத்தானும்”
என்பதோத்தாகலின். நின்றும்- உம்மைசிறப்பு. ஏனையும்மைகளிற
ந்ததுதழீஇயின. சஞ்சிதவினைதிகைசெய்தமாத்நினையே யெரிசேர்
ந்தவித்துப்போலக் கெட்டொழிதலி னீண்டுமுற்செய்வினையென்றது
ஏற்புழிக்கோடலாற் பிராரத்தவினைமேற்றாய்ந்து. தருதல் - இடவழு
வமைதி. ஒழியுமென்பது - சொல்லெச்சம். உடம்பினுளாயென்ப
தவாய்நிலையான்வந்தது.

..வெண்பர்.

சார்ந்தானைக்காத் தறலைவர்கடனாதல் ... *
சார்ந்தானைக்காத்துஞ்சலமில்லாய்ச் - சார்ந்தடியார் *
தார்தானாய்ச்செய்துபிறர் தங்கள்வினைதான் கொடுத்தல்
ஆய்ந்தார் முன்செய்வினையுமாங்கு(௩)

சார்ந்தார்-ஆங்கு- எ-து-உ-ம்-எ-னின் இறைபணியார்க்குளவா
கிய முற்செய்வினை யேனையோர்க்குப்போலன்மிக் தருவான்முன்ன
யொழியுமாயின், அங்மனம் வேறுவகைப்படச்செய்யு முதல்வனடு
வுநிலைமையின்றிக் கோட்டமுடையனெனப்பட்டு வழுவாம்போலு
மென்பாரானோக்கி, வழுவன்மைகூறி, அதனை வலியுறுத்துதலுந்
விறு.

(இ-ள்.) சார்ந்தானாக்காத் தலைவர்கடனுதல் சார்ந்தானாக்காத்
தும்-எ-து-தம்மாட்டடைக்கலமெனச் சார்ந்தானாயவர்க்குவரு மேத
த்தைநீக்கிக் களைகணையின்று காப்பதுதலைமைக்குணமுடையராயினு
ர்க்குக் கடமையாகலான், முதல்வ னேனையோரையொழித்துத் தன்
னைச்சார்ந்தானா யங்மனம் பாதுகாப்பானாகியும்-சலமிலனாய் - எ-து-
அது பற்றிக்கோட்டமுடையனல்லனாய் - சார்ந்தடியார்தாந்தானாய்ச்
செய்து பிறர் தங்கள்வினைதான்கொடுத்தல்- எ-து - தன்னைச்சார்ந்து
தன்னடித்தொழில்செய்வார் தன்போலாகாமியவினைத் தொடக்கிலரா
கச்செய்து பிறர்க்குவருமாகா மியவினையை யவர்க்குக்கொடுப்பனாக
லான் - ஆய்க்கார்முன் செய்வினையுமாங்கு - எ - து - அவ்விருகிற
த்தோர்மாட்டுநுணுகிவந்து கூடுவதாயபிராரத்களினையு மவ்வாறே
செய்வோர் செய்திக்குத்தக்க பயனாகிருவேறுவகைப்படச் செய்வ
னென்றவாறு.

இறைபணியார்க்கில்லை முற்செய்வினையுந் தருவான்முன்னென்
றதுபற்றியேனையோர்க்குரிய நியதிசெய்தாட்டி யிறைபணியார்க்கு
வினையினமுவுச்செய்த லிறைவனுக்கு நடுவுநிலைமையன் றென்பாரா
னோக்கி,அதனையுடம்பட்டேயமைதி கூறுவாராய், சார்ந்தானாக்காத்
தலைவர்கடனெனப்பழிமாழி யெடுத்தாக்காட்டி, இஃதவ்வாறு நடு
வன்மையுமன்றெனவறி வுறுத்துவார், சார்ந்தடியார் தாந்தானாய்ச்
செய்துபிறர்தங்கள்வினை தான்கொடுத்தலென வேறுவமையெடுத்து
க்காட்டினார்.“சார்ந்தடியார் தாந்தானாய்ச்செய்து பிறர்தங்கள்வினைதா
ன்கொடுத்த” லுண்டென்பதாஊமது-கோட்டமின்று நடுவுநிலைமையே

யாமென்பது உம் ஏனைச்சமயத்தார்க்கு மொப்பமுடிந்தமையின் அஃ
திண்டைக் குவமையாயிற்று. உம்மை சிறப்பின்கண்வந்தது சலம்-
வஞ்சனை; அஃதின்குக் கோட்டத்தின்மேனின்றது. சார்ந்தென்னும்
வினையெச்சம் அடியார்என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றுப்பெயர்கொண்
டது. சார்ந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் திரிந்துமுடிந்த தெனினு
மமையும். பின்வந்ததாமுந்தானும் அசை. ஆகல்கொடுத்தல் என்புழி
ஆனுருபுவிரித்துரைக்க. தானாய்ச்செய்து என்புழி ஆக்கம் உவமவுரு
பின் பொருள்குறித்து நின்றது. பிராரத்தவினை யதிசுக்குமமாய் வரு
வதாகலின் அதனியல்பறிதலரிதென்பார், ஆய்ந்தார்முன்செய்வினையு
மென்றார். உம்மையிறந்தது சழிஇயிற்று. ஆர்வினைத்தொகை ஆய்
தலப்பொருட்டாதல்மேற் காட்டினும்.

வெண்பா.

இங்குளிவாங்குங்கலம்போலஞானிபான் ... *
முன்செய்வினைமாயைமுண்டிடினும் - பின்செய்வினை
மாயையுடனில்லாதுமற்றவன்றன்மெய்ப்பொருளே
யாயவதனலுணருமச்சு. ... *

இங்குளி-அச்சு-எ-து-உ-ம்- எ-னின், இறைபணி நிற்பார்க்குப்
பிராரத்தவினை தாக்குதலுண்டென்பதற்கு, “தினைத்துணையேனும்பொ
றேன்றுபராக்கையின்நின்வலையே” என்றற்றொடக்கத்தானவர் கூறு
ந்திருவாக்குக்களேசான்றாகலின், அஃதவர்க்குச்செய்வோர் செய்திப்
பயனொயொழியு மென்றலமையாமையின், அஃதுண்டாகவேயதுபற்றி
நிசுமுகாமியமும் பிறவிக்குவித்தாய் நிலைபெறுத லுண்டுபொலு
மென்பாரானோக்கி, ஆண்டுப்பிராரத்தவினை தாக்குதற்கேதுக்கறி,
அதுபற்றிச்செய்வோர் செய்திப்பயனொயொழிதற் கிழுக்கில்லையென
வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்) இங்குளிவாங்குங் கலம்போல-எ-து- தன்பால்வைத்
தெடுக்கப்பட்டொழிந்த பெருங்காயத்தினின்றும் அதன்வாசத்தை
வாங்கிக்கொள்ளும் பாசனத்தின்கண்ணவ் வாசமங்கிப்போய்மெலிதா

ய்க்கந்திக்குமாறுபோல - ஞானிபான்முன் செய்வினை மாயைமூண்டி-
டினும்-எ - து- இறைபணிநிற்குந் தத்துவஞானிக்குப் பயிற்சிவயத்
தானொரோவழி நாமுள்ளமுண்டாதலு முண்மையினது பற்றிப்பிரா-
ரத்தவினையும்தற்கு வாயிலாகியவுடம்பு முதலியமாயேயமுமங்கிப்
போய்வாசனை மாத்தினாயாய்மெலிதாய்வந்து மூளுமாயினும் - பின்
செய்வினைமாயை யுடனில்லாது-எ-து - அம்மூட்சிபற்றி பொருதலை
யானிகழ்வதாகியவாகாமியவினை மேலைக்குவித்தாய் நிலைபெற்றுமு-
றுகுதலின்றுத் தனக்குவாயிலாகிய மாயேயத்தோமிகெட்டொழியும்-
மற்றவன்றான் மெய்ப்பொருளே யாய்வதனாலுணருமச்சு - எ - து-
இறைபணிநிற்குமவன் சத்தாயுள்ளசிவமேயாய வாற்றாலொரோவழி
யிவ்வாசனைபற்றிப்பிறழ்வரினும்பிறழ்வொட்டாதவ்வாசனையேநோக்கி
நிற்பனாகலா னென்றவாறு.

ஒளியிருளேத்தூரக்குமாறுபோல, அவ்வுணர்வவ் வாகாமியத்தை
த்தூரக்குமென்பதாம்.” தொல்லையில்வருதல்போலத் தோன்றிருவினை
யதுண்டே, லல்லொளிபுறையுஞானத்தழலுற வழிந்துபோமே” எனப்
புடை நூலாசிரியதோதியதுஉமது. உளியைந்தாமுருபு படநின்றது.
வாங்குதற்குச் செயப்படுபெரருளவாய் நிலையான்வந்தது. மூண்டிடி-
னுமெனவே மூளுகலொருதலையன்றென்பதுபெற்றும். மாயைஆகு
பெயர். மற்றுநிலாநெனவியையும். தானென்பதநுவதித்தற்கண்வந்
தவிடைச்சொல். பிறழ்வுபடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை யச்சாகவு
ருவகஞ்செய்தார்.

வெண்பா.

நண்ணனல்வேவாதநற்றவர்தம்மினும் *

பண்ணமரமாச்செலுத்தும்பாகரினு - மெண்ணி...*

யரனடியோர்பவமைப்புலனிற்சென்று *

மவர்திறனீங்காரதற்கு. (ரு)

நண்ண-அதற்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், முன்செய்வினை மாயை
மூண்டவழியும்; அந்நிலையிற்றிறழாதவ்வச்சினையே யுணர்த்தி நிறற்
யாங்ஙனமென்பானோக்கி, உவமைமுகத்தானகளை வலியுறுத்துத
னாகலிற்று.

(இ-ள்) நண்ணனல்வேவாத நற்றவர்தம்மினும் பண்ணமரமாச்
செலுத்தும்பாகரினும்-எ-து- அங்கித்தம் பனத்தால் நண்ணனல்வே
வாமைக்கேதுவாகிய நற்றவமுடையார் அவ்வனலுட் கிடப்பினுந்தந்
திறனி னீங்காதவாறுபோலவும், பண்ணுதல மரப்பரிமாவூர்கற்குரிய
பாகநூல்கற்றுவல்லார் அப்பரிமாவின் வேகத்துட்படினுந் தங்கிறனி
னீங்காதவாறுபோலவும்-எண்ணியரனடியோர் பவர்-எ-து-ஐம்புலன்
களிலகப்படாமெக்குபாயம் யாதென்றெண்ணி முதல்வன்றிறுவடியா
கியவச்சையுரைவல்லார் - ஐம்புலனிற்சென்று மதற்கவர்திறனீங்கார்
எ-து-முன்செய்வினைமாயை மூட்சிபற்றியைவகைப்பட்ட விடயங்க
ளிற்சென்றாராயினும் அதனுல் அவர்தந்திறனிற்றீர்து பந்தத்தொடக்
குறுவாரல்ல றென்றவாறு.

பொருள்வினையுவமையினுஞ் சென்றியைந்தது. நண்ணுதல்
“கீழ்நீர்”போல முன்பின்னாகத்தொக்கவாரும் வேற்றுமைத்தொகை.
நள்ளனல்நண்ணனிலன மரீஇயிற்று, நீணுலகெலாமென்றும்போ
ல. தம்மானண்ணப்படுமன லென்றுரைப்பினுமமையும். பண்ணு
தல் கதிப்பித்தல். இன்னிரண்டு மூவமவுருபுகள். உம்மையெண்
னும்மை. சென்றுமென்னு மும்மைசிறப்பு அதற்கென்ப துருபு
மயக்கம்.

வெண்பா.

சதசத்தாமெய்கண்டான்சத்தருளிற்சாணி ... *
னிதமித்தல்பாதத்தினின்றிக் - சுதமிக் *
கெரிகதிரின்முன்னிருள்போலேலாவசத்தி*
னருகணையார்சத்தனைவாராங்கு. (க)

சதசத்தா-ஆங்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், சார்ந்ததன் வண்ணமா
ய்ச்சதசத்தெனப்படுமியல் புடையார் அரனடியோரினுமைம் புல
னிற்சென்றுழியவற்றிற் றொடக்குண்ணாததிறனுடை யராதல்யாங்நன
மென்பாரானோக்கி, சார்ச்சிக்கப்படும் வச்சேடங்கூறி, அதனைவளையு
றுத்துதுதலிற்று.

(இ-ள்) சதசத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணில்-எ-து-
தன்னுற் றரப்படுவனவாகிய சத்தினுமசத்தினு மதுவதுவாதல் பற்
ற்சசதசத்தென்னுந் தன்னுண்மையை யுணர்ந்தோன்சத்தாகிய மு
தல்வன் திருவருளாலல்ல தொன்றையுங் காணா யவ்வருளின்வழி
நின்றகாணுமாயின் இதமித்தல்பாசத்தினின்றி - எ - து - ஆவ்வ
ழிப்பாசமாகியவசத்தினிதஞ் செய்தலின்மையால் - சத்தனைமார்கத
மிக்கெரிகதரின் முன் னிருள்போலாங் கேலாவசத்தினருணையார் -
எ - து - சத்தாகியமுதல்வனைத்தலைப்பட்டுநிற்பார் சிற்றமிக்கெரியா
நின்றகடரின் முன்னரந்தகாரம்போலச் சத்தெகிர் தனது சத்தியே
ற்கமாட்டாத சத்தாய வைம்புலனின் மாட்டெய்தி நிற்பாரல்லரெ
ன்றவானு.

வேறுமுடிபாகலான் ஒருமைபன்மை மயக்கமின்மையுணர்க.
அருளினென்னுமின்னுருபு ஏதுப்பொருட்கண்வந்தது. இதமித்தல்-
பெயரடியிற் பிறந்தவினைப்பெயர். இதஞ்செய்தல் - பற்றுச்செய்தல்.
இன்றியென்னுஞ் செய்வெனெச்சக்குறிப்பு - காரணப்பொருட்டாய்
நின்றது. இன்மைக்கேதுக் கூறுவார்கதமிக்கெரி கதிர்முன்னிருள்போ
லேலாவசத்தென்றார். கதமிக்கெரிகதிரொன்றது- ஒப்புமைபற்றிய வுப
சாரவழக்கு. எல்லையில்லவ னெரிதுள்ளினாலென வெகுண்டானென்
பதனாறு மொப்புமையாதலுணர்க. இதனற்போந்தது சத்துமசத்துந்
தம்முட்சமமல்ல வாகலானரனடியோர்பவ னாம்புலனின்சென்றாலு
மதுபற்றியவர்திற னீங்காரொனமேலது வலியுறுத்தவாறுமென்க ஏக
னாகிரிற்றலான் மலமின்றதலும், இறைபணிநிற்றலான் மாயைவினை
ளிலவாதலும் பெறப்பட்டமையின் “மலமாயைதன்னொடு வல்வினை
யின்றே,, என்றணவேறோ ரதிகரணமாகவைத்தோதாராயினார். பத்
தாஞ்சூத்திர முடிந்தது.

பதினொராஞ்சூத்திரம்.

காணுங்கண்னுக்குக்காட்டுமுளம்போற் ... *

காணவுள்ளத்தைக்கண்டிகாட்டவி ... *

னயராவன்பினரன்சுழல்செலுமே ... *

எ-து-எ-னின், பரமேச்சுரன்சிபாதங்களை யணையுமாறுணர்த்து
கணுதலிற்று.

எ-து-கரை-எ-னின்- சூத்திரக்கருத்துணர்த்துக னுதலிற்று

(இ-ள்.) அங்ஙனமேகனாகி யிறைபணி நிற்பார்க்கறிவிச்சை செ
யல்கள் விடயித்தற்குரிய தோரியைபாண்டுப் பெறப்படாமையின், வி
டயமாவதொன்றில்லை போலுமென்னும்வாதிகளை நோக்கி விடயித்
தலில் வழியாண்டுப்புத்தர் கூறுமாலயவிஞ்ஞானம்போலச் சூனியமா
மெனப்பட்டு, குணஞ்சூனியமாகவே சூனியுஞ் சூனியமாய்முடியு
மாகலான், அஃதேலாமையி னுண்டவை யிபையுபற்றி விடயிக்குமா
றுணர்த்துமுகத்தானே பயனிரண்டனுண் முடிவாயெஞ்சி நின்றசிவ
ப்பேறு கூடுதலாய நிட்டையினியல் புணர்த்துதலிப் பதினொராஞ்சூ
த்திரத்தின் கருத்தென்றவாறு.

இதனானேசூத்திரவியைபு மினிதுவிளங்கும்,

அற்றேல், ஏகனாகியிறைபணி நின்றார்க்கினிச்செய்யக் கடவதொ
ன்றின்மையானும், இருணிக்கமுமொளிவிளக்கமு முடனிகழ்ச்சியாய
வாறுபோல, பசுத்துவநீக்கமுஞ் சிவத்துவவிளக்கமு மிடையீழின்றி
யுடனிகழ்வனவாகலின், வேறேதவேண்டாமையானும், முதனாலு
ட்சவானுபூதியாய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத்திரத்துட் பாசநீக்கத்
தோ டொருங்குவைத்தே யோதலானும், அதனையிண்டு வேறுவைத்
தோதலமையாது போலுமெனின், அறியாதுகடாயினும், ஏகனாகியி
றைபணிநிற்பது துரியநிலைக்கண்ணதாகிய வருணிலையேயாகலின் ஆ

ண்மெலகீங்கியதுணையானே சுசப்பிரபைமாத்திரையே விளங்குவதன்யிய தீதநிலைக்கண்ணதாகிய சிவத்துவவிளக்கமெனப்படும் பரமசுகம்விளங்காமையின் அது விளங்குதலவனருளாலல்ல தொன்றையுஞ் செய்யாமைமாத்திரையா லமையாமையின், அகற்கு வேறுமாண்மிச் செய்யக்கடவதுண்டென்பது தானேபோதருகலானும், இநுணீக்கத்தி னொளிவிளக்கம்போலப் பசுத்துவநீக்கத்தினருள் விளக்கமாத்திரையே யன்றி யானந்தவிளக்கமுட னிகழாமையானும், அவ்விரண்டற்கும்வோ டுபாடுமுன்னர்காட்டப்படு மாகலானும், முதலூலிற்பாசகூத்யம்பண் னுமாறுணர்த்தியவழிப்பாச நீக்கமாத்திரையே முத்தியெனக்கொண் டவாதிகளைமறுத்தற் பொருட்டிப்பாச நீக்கம்பெற்றோன் சுவாநுபூதி யுடையவனாவெனப் பதினொராஞ்சூத்திரஞ் செய்தற்குக் தோற்று வாயாந்துணைபே பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் செய்துவைத்துச் சுவாநுபூதி நிகழ்ச்சிக்கண்ணோதற் பாலனவெல்லாம் பதினொராஞ் சூத்திரத்துட் கூறுதலினென்பதாஞ் சூத்திரத்தினெடுத்திக் கொண்டவான்மசுத்தி பண்ணுமாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்துமுற்றுப் பெற்றாற் போல, பத்தாஞ்சூத்திரத்தி் னெடுத்திக்கொண்ட சுவாநுபூதிநிலைபதி னொராஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெறுதலான், அதன் கண்மலையாமைப் பொருட்டாசிரியர் சுவாநுபூதி மானாவென்பதனை யும்அரண்மூல் செலுமெனப் பதினொராஞ் சூத்திரத்தானே பொரு ங்குவைத்தோதிராகவினது மாறன்மையானும் அவ்வாறின்றிமொ ழிபெயர்த்தல் யாப்பானால்செய்துணைப்பான் புருந்தவாசிரியர்வேறு படச்செய்துணையார்கலானுமென்பது. இகனானேமுதலூலிற்சுவாநு பூதிமானெனவாளாகூறியதனைப்பதினொராஞ்சூத்திரத்துப்பத்தியெனக் வென்றதன்பின் னாகக்கொண்டு கூட்டிவைத்துணைத்தலே யதன்கருக் தென்பதுஉம்பெறப்பட்டது. அற்றாகவினன்றே, பத்தாஞ்சூத்திரம் பாசகூத்யம்பண்ணுமா றுணர்த்திற்றெனவும், பதினொராஞ்சூத்திரம்பர மசிவனதுசீபாதங்களை யணையுமாறுணர்த்திற் றெனவுங் கருத்துரை செய்ததூஉமென்க. இஃகறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுணர்ப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு - காட்டக்காணும் தன்மையையுடையகண் உருவத்தைக்காணும்படி யதனோடொருங்கி யைந்து நின்றுகாட்டி, அவ்வுருவத்தைக் காண்கின்ற வான்மாப்போல், அறிவிக்கவறியு மியல்பையுடைய வவ்வான்மாவிடயத்தை யறியும்படி முதல்வனதனோடி யைந்துநின்று அறிவிக்கவறிந்து வருதலானவ்வத்து விதநிலையை மறவாதுகடைப்பிடித்துச் செய்யுமன்பானேயம் முதல்வன்றிருவடியாகிய சிவாநந்தாநுபூதியைத் தலைப்படுமென்றவாறு.

காணுமென்னு முவமை யடை பொருளினுங் கண்டென்னும் பொருள்வினை யுவமையினுஞ்சென றியைந்தன. காணுமென்பதனை யீரிடத்துக்கூட்டிக. “வோர்த்துவெகுளார் விழுமியோர்” என்பது போலக்கண்டு காட்டலென்பது மாறிவைத்துணாக்கப்பட்டது. இக்கருத்துநோக்கியன்றே யிதனைவிரித்துக் கூறுவான்புகுந்த வழிநூலாசிரியர் “காட்டிக்கண்டிமாப்போலக் காட்டிக்கண்டிடுவன்” என்ற தூஉமென்க. அயராமைக்குச் செயப்படுபொரு ளதனையென் றெடுத்துக் கொள்க. அயராவன்பென்றது மயராமையானாகிய வன்பென ஆறு சென்றவோர்போலின்றது. அது-“இத்தை யாயுமறிவுடைய னாயன்பு செய்ய” என வழிநூலாசிரியர் கூறி யதனானுமுணர்க. உள்ளத்தையென்பதுருபுமயக்கம். அறிவிச்சைசெயல் களினிகழ்ச்சியாகியவயராமை யும் அன்புஞ்செலவுமுறையே காரணகாரியங்களா யவ்வொருபொருண்மெலொருங்கு நிகழுமென்பார். “அயராவன்பி னரன்கழல்செலுமே” என்றார். இஃதென்கொல்லிய வாறோவெனின், உயிராயின்றி யமையாதகண் உருவத்தைக்காணுங்கா லுயிரினதுணர்வு கண்ணொளியெனத்தானென வேற்றுமையின்றி யுடனாய் விரவிரிந்துகண்ணுக்குக் காட்டிய வதனைக்கண்டதென்றுங் கண்ணையதிட்டத்து நின்ற ஷயிர்கண்டதென்றும் பகுத்தறியவாராதிரண்டன காட்டியுமொத்தனையொன்று விடாமலத்துவிதமாகிப்பொருங்கே நிகழமாறுபோல, முதல்வனையின்றி யமையாதவுரோருவிடயத்தை யறியங்காலுமுதல்வனதுசிறந்தியான்மசிற்சத்தியெனத் தானெனவே நின்றுபுடனாய் விரவிரிப்ப முதல்

வனுமவ்வாறு விரவ்வின்றான்மா வுக்கறிவித்த தொன்றனை யவ்வான்மா
வறிந்ததென்று மதனையதிட்டித்துநின்று தானறிந்தானென்றும் பகுத்
தறியவாராதிருவகை யறிவுமொன்றனை யொன்றுவிடாமலத்துவிதமா
யொருங்கேநிகழுமாறு செய்துவரு மிவ்வுபகாரம்பெத்த முத்தியிரண்
டினு மொருபெற்றித்தா புண்மையின், ஏகனாகியிறைபணிநிற்கு முயிர்
முதல்வனங்ஙனம் பத்துவிதமாபுகரித்து நிற்குமுரிமையைநோக்கு
மாயின், நோக்குந்தோறு நோக்குந்தோறு மப்பொருட்கட்செல்லு மி
ச்சையடங்காது மீதுருமாகலின், அவ்வழியவ்விச்சையே தானாகவின்
ங்கித்தோன்றும் பேரானந்தத்தை யநுபவிக்கப்படுமென அறிவிச்சை
செயல் கண்மூன்றுங்கண்டு விடயிக்குமாறுணர்த்தி யதீதநிலையியல்பு
கூறியவாறுமென்க. அத்துவிதமாவதுபேதப்பொருளிரண்டு தம்முள்
பேதமாதற்குரிய சம்பந்தவீசேடம். இக்கருத்தேபற்றி ‘அறிவொளி
போற் பிறிவருமத்துவிதம்’ என்றாற்புடை நூலாசிரியரும். அங்கியுமொ
ன்றிற் றங்கிரின்றல்லது தன்றொழி னடத்தாதாடின. அதுபோல
முதல்வனுமுயிரை யதிட்டித்துநின்றே யெத்தொழிலுஞ் செய்வனெ
ன்றுணர்க. உயிரொன்றையறிதல் முதல்வனுடனின் றறிதலானன்றி
யறிவித்தன்மாத்திரை யானமையாதென்பது, “தொண்டனேனினையு
மாநினையே” “விரும்புமாவிரும்பே” “தொடருமாதொடரே” “நுகருமா
நுகரே” என்றிவ்வாறுமுத்தநிலைபற்றி யோதியதிருவாக்குக்களானுமறி
க. இவ்வியலபுநோக்கியன்றே, “அறிவாணுந்தானேயறிவிப்பான்றானே”
என்றும், “அம்மையறிவாயறிகின்றானுன்றானே” என்றுமோதியதூஉமெ
ன்க. முன்னறிதலறிவித்தற் பொருட்டெனவும் பின்னறிவாயறிதல்
விடயத்திலமுந்துவித்தற்பொருட்டெனவுங் கொண்டதனையிண்மிவைத்
தார் அத்துவிதநிலையினிது விளங்குதற்கு. இவ்வாறன்றிக்காணுங்கண்
னுக்குக் காட்டுமுளம்போற்காண வுள்ளத்தைக்கண்டு காட்டலென்ப
தற்குக்காட்டு முபகாரமுணர்க் தன்மாத்திரையே கருத்தென் றுரைப்
பாருமுளர். இதனைக் கண்ணழித்துரைப்புழியவனுமவற்றது விடயத்
தையுணரு மெனக்காணு முபகாரமாத்திரையே யெயித்துக் கொண்டு
ரைத்தலாசிரியர்கருத்தன்றாகலானும், காணுமுபகாரங் காட்டுமுபகார

த்தின்பின்னதாய் நிகழுமென்ப துணர்ந்துகோடற் பொருட்டதுவுமு-
டன் கூறப்பட்டதன்றி வேறின்மையானும், அவ்வாறன்றென்பார்க்-
கைந்தாஞ்சூத்திரத்துட் பெறப்பட்டதனை யீண்டுக்கூறுதல் புனருத்தி-
யாய் முடியுமாகலானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியுரையென்-
றெழிக. அற்றேல், முதனூலிற் பதினொராஞ்சூத்திரத்துக்காட்டுவனெ-
ன்பது மாத்திரையேயன்றிக்காண்பனென்பதுகூறிற்றில்லையாலெனின்,
அறிபாதுவினாயினாய், ஆண்டுக்காட்டுவானுமென்றவும்மை காண்பானு-
மாமென வெதிரதுதழீஇநின்றலிற் கூறுமையாண்டைய தென்றெழிக.
அவ்வும்மைக்குப்பொருள் காணமாட்டாதார் பாடம்வேருகவோதுப-
இதனுள்” காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற்காண வுள்ளத்தை
க்கண்கொட்டலின், என்றதோரதிகரணம்; அயராவன்பினரன் கழல்
செலுமே, என்றதோரதிகரணம்; ஆகவிரண்டதிகரணத்திசு சூத்திர-
மென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டவனுமவற்றது விடயத்தையுணருமென்றது-எ-து-மே-ள்-
எ-னின், முதல்வனுயிர்க்குக் காட்டுமுபகார மாத்திரையேயுள்ள தெ-
ன்னும் வாதிகளேநோக்கி, அத்துவிதநிலையுணர்த்தற் கெடுத்ததுக்கொ-
ண்டசூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து, மேற்கோட-
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வனுயிர்களா னுணரப்படும்விடயத்தை யுடனின்-
துணர்வென்றவாறு.

உம்மையுயிர்க ளுணர்தலேயன்றி யெனவிறந்தது தழீஇயிற்று.
இஃதறியாதார் ஈண்டுணருமென்றது அறிவித்தற்கேதுவா யறியுமெ-
ன்றுரைப்பாருமுளர். அவ்வாறுரைப்பிற் சித்தசாதனமா மாகலானும்
ண்டைக்கியை பின்மையானுமது பொய்யென்றெழிக.” அவையே
தானேயாய், எனவும்” தாந்தமுணர்வின்றமியருள், எனவும், மேற்

பொதுவகையாற்கூறிப் போந்தவத்து விதத்தையிண்க்காணு முப
காரத்தின் வைத்துணர்த்தியினிது விளக்கியவாறு.

இவ்வான்மாக்களவனை யின்றியமைந்தொன்றையும் விடயியாவா
கலான்-எ-து-ஏ-து-எ-னின், கண்சடமாகலானும், காண்டற்பயனுயிர்
க்கேயாகலானும், கண்காண்புழியுயிரு முடனின்னுகாண்டல் பெறப்
படும்கண்போலுயிர் சடமன்மையானும், உணர்த்தற்பயனுயிர்க்கே யாக
லானு மதனையெடுத்துக் காட்டியவனுமவற்றது விடயத்தையுணரு
மென்றலமையா தென்பானா கோக்கி, மேற்கோளைச் சாதித்தனாத
வீற்று.

(இ-ள்.) விளக்கொளி கண்ணொளியோடுகலந்து கண்ணொளியோ
டுகூடவுருவத்தினுங் கலந்தாலன்றி யஃதவ்வுருவத்தைக் காண்டின்
ருயவாறுபோல, அறிவிக்கவறியு மியல்பினவாய வுயிர்களுமுதல்வன
துணர்வு கம்மோடு விரிந்திங் ழுதம்மோடு கூடச்சென்று விடயத்தி
னும் விரிந்திங் ழுலயிவு விளங்கியதனை யறியுமியல்பினவன்றித் தனி
த்தனையவுமாட்டா, தனித்தென்றனை விடயிக்கவுமாட்டா, ஆகலான்
அறிவுவிளங்குதன் மாத்திரைக்கேயன்றி விடயத்தைப்பற்றுதற் கண்
னுமுதல்வ னுடனின்றித் தொருதலையான் வேண்டப் படுதலா
னின்டவனுமவற்றது விடயத்தையுணரு மெனமேற் கொண்டதென்
றவாறு.

அவனையின்றி யமையாமையிற் காட்டுமுபகாரம் விளங்கினற்
போல, அவனையின்றியொன்றையும் விடயியாமையிற் காணுமுபகார
முமினிது விளங்குமென்பார் அவனையின்றி யமைந்தொன்றையும்வி
டயியாவாகலானென்றார். அமைந்துவிடயியா வென்றதனைக்கந்தித்
துச்சமுனுமென்றற்போலக் கொள்க. உம்மைமுற்றும்மை. விடயியா
வென்றது பெயரடியிற்பிறந்த வெதிர்மறைவினை “எவ்விடக் கிறை
யடியையின்றியமைந்தொன்றை யறிந்தியறியிடாவுயிர்களிசன்றானுஞ்
செவ்விதினுளம்புகுந்து செய்தியெல்லாமுணர்ந்து சேட்டிப்பித்தெங்
குமாய்ச்செறிந்துநிற்ப் னிவ்வுயிர்கடோற்றும் போதவனையின்றித்தோ
ற்றுகிவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக்கெல்லாநிற்கு, மவ்வுயிர் போனின்
றிடுவனாகலானுமானடியை யகன்றுநிற்பதெக்கேயாமே, எனவழிதா
ஸாசிரியரிதனை விரித்தோகியவாறு முணர்க. எவ்விடத்துமென்றது

பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமென்பதாம். இதனுள் இறையடியை யின்றி யமைந்தொன்றை யறிந்தியற்றியிடாவுயிர்களெனவும். ஈசனானென நாமாய்ச்செறிந்து நிற்பனெனவுங் கூறியதுவிடயத்தின் கட்டுபடுகிறுத் திக்குவனவும், இவ்வுயிர்கடோற்றும் போதவனை யின்றித்தோற்றா வெனவும், அவ்வுயிர் போனின்றிவெ னெனவுங் கூறியதுயிரின்கட்படு கிறுத்திக்குவனவுங்கொள்க. அவ்வாறுகொள்ளக்கூடாது இருகாற்கூறு தல்புனருக்கியாய் முடியுமென்றெழுக. இனிவிளக்கொளி கலத்தலீ ரிடத்தும் வேண்டப்படுமென்பதும், விளக்கொளி கலத்தவற்றை யெனவும், விளக்கின் சோதிவந்திதிமெனவும் புடைதூலாசிரியர்வகு த்தோதியவற்றானுணர்க. அஃகங்கனமாக, பரமுத்தியிலுயிர்க்குவிடய மாவதொன்றின்மையின், வழிதூலாசிரியர் எவ்விடத்து மென்றதமை யுமாற்றென்னையெனின், அறியாதுகூறினும், சுத்தவனுபோகத்தைத் துய்க்கலனுவெனவும், ஒன்றிநின்றனரு முண்மையெனவும் பிராண் மிவிவ்வாறே யோதுபவாகலிற் பரமுத்தியிலுயிர் சிவானந்தானுபூதி யைவிடயித்தலுண்டெனவும் அதுமுதல்வனை யின்றியாகாமையின வனுமாண டவ்வனுபூதியை யுடனின்றிவெ னெனவுமுணர்க.

வெண்பா.

ஐந்தையுமொக்கவுணராதவற்றுணர்வ *

தைந்தும்போனின்றுணருமாதலா-லைந்தினைபு ...

மொன்றொன்றாப்பார்த்துணர்வதுள்ளமேயெவ்வுலகு

மொன்றொன்றாப்பார்க்கு முணர்ந்து (சு)

ஐந்தை-உணர்ந்து-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அவனுமவற்றது விடய
த்தையுடனின்றுணருமாயின், அவற்றோடவசியடை யறிதற்குட்படும்
வேற்றுமையிஸ்ஸைபோலு மென்பாரானோக்கி, வேற்றுமையுங்காட்டி,
அதனை வலியுறுத்துதலுதவிற்று.

(இ-ள்) உள்ளம்-எ-து-ஆன்மாவாவது-அவற்றைந்தும்போனின்
 றுணர்வதுணருமாதலால்-எ-து-சுவையொளிபூரேசைநாற்றமென்னு
 மைந்தினுமைம்பொறிபோலதுவதுவாய்ச் செறிந்துநின்றணர்தற்பா
 லதனை யுணருந்தனமைத்தாகலான் - ஐங்கையுமொக்கவுணரா தைந்தி
 னையும் ஒன்றொன்றாப்பார்த்துணர்வது - அவ்வைம்புலன்களையுமொ

ருங்கேயுணரமாட்டா சோரோவொன்றாயறிந்து அனுபவிப்பதாம். ஒன்றெவ்வுலகுமொன்று வுணர்ந்துபார்க்கும் - எ - து - அதுபோலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய்ப் பலதிற்ப்பிதவின்றி யென்றுமொருபெற்றித்தாகியசிவம் எல்லாவுயிர்களுடைய வெல்லாவிடயங்ளையும் பொதுவகையா னொருங்கேயுணர்ந்து அவ்வுயிர்களுடனின்றி சிறப்புவகையானு மறியுமென்றவாறு.

இது பின்வருநிலை. சிவத்தைப்பிரித்தமையின்-ஏகாரம்-பிரிநிலைக் கண்வந்தது. ஒன்றென்பது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

வெண்பா.

ஏகமாய்நின்றே யிணையடிகளொன்றுணரப்*

போகமாய்த்தான்விளைந்த பொற்பினு - னேகமா.. *

யுள்ளத்தின்கண்ணு னுள்குவாருள்கிற்றை ... *

யுள்ளத்தாற்காணுனே வுற்று (உ)

ஏகமாய்-உற்று - எ-து-உ-ம்-எ-னின், ஆன்மா வைம்பொறியை விடயிப்புழிப்போல, முதல்வனை விடயிப்புழியு முதல்வனவ்வாறுடனின் தன்னைத்தான் விடயிப்பனெனின், ஆனமாச்சிரயமென்னுங்குற்றமாமாகவின், அதுபெறப்படாமையான், அவனுமவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் யாண்டுஞ்செல்லா தென்பானானோக்கி, யாண்டு மவ்வாறுணர்த லுண்டென்பதுணர்த்தி, அகனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்) ஒன்றேகமாய்நின்றே யிணையடிகளுணரத் தான்போகமாய் விளைந்தபொற்பினுன்-எ-து - முதல்வனைச் சார்ந்தவழி யவ்வண்ணமேயா யொருபெற்றிப்பட்ட வான்மாவவனோடொற்றுமைப்பட்டி நின்றவனதடியிணைகளையுணரவே தானவ்வான்மாவுக்குப் பரபோகமாய் மேன்மேல்விளைகின்ற பொலிவினையுடையனாகலானும் - ஏகமாயுள்ளத்தின்கண்ணுன்-எ - து - அங்ஙனமுணருங்கா லவ்வான்ம ஞானத்தினிடத் தேகமாய்விட்டு நீங்காதவனாகலானும்,- உள்குவாருள்கிற்றை யுள்ளத்தாலுற்றுக்காணுனே-எ - து - கருதுவார் கருதிய பொருளாகியதன்னை யவரறிவோடுகூடநின்ற றறியான்கொல்லோவென்றவாறு.

போகமாய்த்தான்விளைந்த பொற்பினான் ஏகமாயுள்ளத்தின்கண்ணானான் என்னும் பெயரடைகளேதுப்பொருளவாய் நின்றனயாண்டுள் சேறலுணர்ந்துதற்கு. உள்குவாருள்கிறறையென்றார் வேண்டி வார்வேண்டியதை யீவானென்றற்போல. ஆனுருபுட னிகழ்ச்சிப் பொருட்கண்வந்தது. ஓசாரமெதிர்மறை ஆன்மாக்கள் முதல்வனை விடயிக்குங்கால், அவற்றதுவிடயமாகிய வவன்றன்னாலு முடனின்னுணரப்படுவ னுள்குவாருள்கிய பொருளாகவின். மேல்வெண்பாவிற்கூறிப்போந்த வைம்புலன்போலவென்றும், ஆன்மவளவைகாட்டுவார் உள்குவாருள்கிறறையுள்ளத்தாலுற்றுக்காணானோவென்றும், உள்குவாருள்கிறறாதலீரிடத்து மொக்குமென்பார் ஏகமாய்நின்றே யிணையடிகளொன் னுணரப்போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினான் என விடயித்தற்கட்படுமியல்பும் ஏகமாயுள்ளத்தின் கண்ணானென விளங்குதற்கட்படு மியல்பு மெடுத்தோதினார். பரபோகமாயென்னுது போகமாயென்றதும் ஒப்புமையிணங்குதற்பொருட்சிச் சேற்றுநிலமிதித்துச் சென்றானுக்கு அந்நிலம்போலப் பரயோகவிளைவு செயற்கைப்பொருளாய்நின்றலின் ஆக்கமுங்காரணமு மடுத்துவந்தது. இணையடிகளுணருந்தோறும் போகமென மேல்விளைதல் “புணர்ந்தாற்புணருந்தோறும் பெரும்போகம் பின்னும்புதிதாய், மணந்தாழ் புரிசுழலா ளல்குல்போல வளர்கின்றதே” எனவுமப்பொருண்மேல்வைத் தோதியதிருவாக்கானுமறிக. தெளிவுபற்றி, விளைந்தவெனவிறந்தகாலத்தாற் கூறினார். கண்கண்ணாடியினின்றுந் தன்னைவிடயித்தாற்போல முதல்வனுன்மாவுடனின்னு தன்னைவிடயித்தல் பொருத்தமுடைமையின், ஆன்மாச்சிரபமென்னுங்குற்றம் இன்றோன்னவற்றிற் கெய்தாதென்றுணர்க. கண்ணாடிக்குள்ளாகத் தோன்றுவதுபோலு மெதிர்விம்பமாவது விம்பமேயன்றி வேறன்றென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க. இதனுள், அவனுமவற்றது விடயத்தைபுணருமென வுணர்வேபற்றியோதினானும். “எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சைசெய்தி” என்பவாகலி னவற்றிற்குமஃதொக்கும். ஒக்கவேபெத்த முத்தியிரண்டினுமான்மாவிடயிக்கப்படும் விடயங்களை முதல்வனுடனின்னு விடயிப்ப

னென்பதூஉம், பெத்தத்தினவனிவனாய்நின்று விடயித்தலின், விடயங்களவனுக்கன்றி யிவனுக்காயின முத்தியினிவனவனாய்நின்று விடயித்தலின் அவனொழிந்த விடயங்களெல்லா மிவனுக்கின்றி யவனுக்காயினவென்பதூஉம், இனிதுயிளங்கும், இம்முறைநோக்கியன்றே, உலகத்துளொன்றனை யீவோருமேற்போருஞ் சிவார்ப்பணமெனக் கருதாதவழிக் குற்றமென் றுமங்களோதியதூஉம், “யாதொருதெய்வங் கொண்ட ரத்தெய்வமாகி யங்கே மாதொருபாகுநர் தாம்வருவர்” என்றதூஉம், அவ்வுண்மையறிந்தவழி, “எத்ததுவ்வின்று மிறைபணி யார்க்கில்லைவினை முற்செய்வினையுங்கருவான்முன்” எ-ம், “பெற்றசிறின்பமேபேரின்பமாய்” எ-ம் உடம்புடையயோகிகடாமுற்ற சிற்றின்பமடங்கத் தம்பேரின்பத்தாக்கி” எ-ம், “காணுங்கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமெனப் பேணுமடியார்” எ-ம், “எல்லாஞ்சிவமாயிருந்ததே” எ-ம், இவ்வாரோதியதூஉமென்க.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிப்பத்தியினுன்மறவா தேத்தவவனது சீபாதத்தை யணையுமென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், ஏகமாகிவின்றாக் கவ்வியைபுபற்றி யறிவிச்சைசெயல்சுள் மூன்றுமாண்டிவிடயிக்கு மாறியாங்ஙன மென்பாராநோக்கி, நிட்டையினியல் புணர்த்துதற் கெடுத்துக் கொண்ட வீரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித் துணாத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்) சூத்திரத்தி னுணர்த்தவாறு பற்றியுணர்த்துக் கொள்க

இத்தையாயு மறிவுடையன யன்புசெய்ய, எனவழிநூலாசிரியருமோதுதலினீண்டு மறவாதுபத்தியினுலேக்தவெனச் சூத்திரப்பொருட்கேற்பமாறிவைத் துணர்த்துக்கொள்க-ஏத்தவென்றதுபசாரவழிக்கு. அன்புபத்திகாதலென்றற் போல்வன இச்சைமீதூர் தற்போருளவாக லானது பரமுத்தியினுமுண்டென்ப துணராதார்பத்தியாவது சீவன் முத்திரிலைக்கே செய்யப்படுவதொரு சாதகம்போலுமென மயங்கித்

தமக்குவேண்டியவாறே யுரைப்ப. முத்தியின்கணிச்சை நிகழாதவழி
ச்சிவபோக மனுபவமாகல் செல்லாமையானும், சிவன்முத்திரிலக்கே
கூறுவதன்றோயின் “செம்மலர்கோன்றான்” என்னுஞ்சூத்திரத்தொருங்
குவைத்தோதவமையும், சூத்திரமேயுசெய்ய வேண்டாமையானும்,
அவ்வரைபோலி யுரையென்றொழிக.

அவனன்னிய பின்றிச் செயலோர் செய்திப்பயன் விளைத்துநின்ற
லான் - எ-து - எது - எ-னின், பத்தியினான் மறவாதேத்தினு மவ
னதுசிபாதத்தை யனைதல் பாமுத்தியினான் முடியாதென்பாரானோ
கூறி, மேற்கோளைச் சாதித்தனாகின்ற.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் வேறுநில்லாது செயலோர் செய்வனவற்
றையறிந்து அவ்வசெய்துக்குத்தக்கபயனை மிகச்செய்யலாயினவ்வ
ப்பொழுதேவிளைவித்தும் அல்லுழிக்காலாந்தரத்தின் விளைவித்துமுட
னாய்நிற்பனாகலான் இனிப்பததரியினான் மறவாதேத்தவேயம் முதல்வ
னது சிபாதத்தை யணையுமெனமேற்கொண்ட தென்றவாறு.

வெண்பா.

அருக்கனேர்நிற்பினுமல்லிருளேகாணார்க் ... *
கிருட்கண்ணைபாசத்தார்க்கிச - னருட்கண்ணாற் ... *
பாசத்தைநீக்கும்பகலலர்த்துந்தாமரைபோ ... *
னேசத்திறன்னுணர்ந்தாரநோர். ... (க.)

அருக்கன்-நோர்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், அரன்கழல்சேறலுடம்பினீ
ங்கியபின்னன்யி யுடம்பையுடைய வழியுங்குடமாயின், அதுஞாயிற
றினொளிபோல மருங்குள்ளார்க்குப் புலனாதல் வேண்டிமென்பாரா
நோககி, அதுகூடாமையுங் கூடொறுமுலமை முகக்காணுணர்த்தியே
துவை வலியுறுத்துத னாகலிற்று.

(இ-ள்.) அருக்கனேர்நிற்பினுங்காணார்கண்னுக்கல்லிருளே-எ-து-
ஞாயிறெல்லார்கண்ணுக்கு மொப்பநிற்பினுமது காட்சியுடையார்கண்
னுக்கன்றியஃதில்லாதார் கண்ணுக்கிரவின் கண்ணதாகிய விருளே
யாமதுபோல - ஈசன்பாசத்தார்க் கிருட்கண்ணை-எ-து - முதல்வனெ
ன்கணு மொப்பநிற்பினு மலநீங்கியமுத்தார்க் கன்றியஃதுடையார்க்வ

னம்மலத்தின் சுண்ணையாவன், சீவன்முத்தருமேனையர் போலுடலு
டைமையிற் பாசத்தராகலின் வேற்றுமையின்றொலனின், - பகலலர்த
தூந்தாமரைபோல்-எ-து- ஏனைத்தாமரைகளோ டொப்பவொருங்கு
நிற்பினும் பக்குவமுடைய தாமரைபைக் கூம்புதலைக்கியலர்த்து ஞா
யிறுபோல - நேசத்திறநன்னுணர்ந்தார் நேரருட்கண்ணைப் பாசத்தை
நீக்கும்-எ-து- ஏனையோர் போலுடம்பொடுநிற்பினும் பருவமுடைய
ராய்ப் பத்தியிலுற்றன்னையறவா துணர் வார்க்கு முதல்வன்றனது திரு
வருட்பார்வையாற் பாசத்தைநீக்கி யறிவையலர்த்து மாகலாணுடம்பு
ள்வழியு மவர்பாசத்த ரல்லொன்றவாறு.

ஆகலாணுடம்புள் வழியுமவர்பாசத்த ரல்லொன்பது குறிப்பெ
ச்சம் ஏகாரந்தேற்றம். திணிந்தவிருளென்பார் அல்லீருள்ளென்றார்.
மலத்திற்குக் கண்ணுவாகறியாமை. பகல்வகுபெயர். அருக்கனெடுத்து
ககாட்டிலமை. தன்னையென்னு மிரண்டனுருபு விகாரத்தாற்றொக்க
து. ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருட்சன் வருநேரென்பதுருபுமயக்கமாய்
நான்காவதுணர்க்கிறது. நீக்குதலுமலர்த்துகலு மேனையிடத்துஞ்செ
ன்றியை தலினீரிடத்துஞ் செயப்படுபொருளேற்றல் வருவிக்கப்
பட்டன.

வெண்பா.

மன்னுமிருளைமதிதூரந்தவாறன்பின் *

மன்னுமானேமலந்துரந்து - தன்னின் *

வலித்திரும்பைக்கார்த்தம்வசஞ்செய்வான்செய்தல் *

சலிப்பில்விகாரியலன்றான். (ச)

மன்னும்-தான்-எ-து-உ-ம்-எ-னின், நேசத்திற் றன்னுணருஞ்
சீவன்முத்தர்க்குப் பாசத்தைநீக்கி யறிவையலர்த்துகல் பரமுத்தியின
ன்றியிலையென முரணிக்கூறும்வாதிகளேநோக்கி, பாசத்தைநீக்கியறி
வையலர்த்து முறையிவ்வா றென்றுணர்த்தி, அதனை வலியுறுத்து க
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அன்பின்மன்னுமானே மன்னுமிருளை மதிதூரங்கவாறு
மலந்துரந்து-எ-து-உயிரைத்தாலுக்கிக்கோடற் சுண்ணுளதாகிய விச்
சைமிகுதியா னவ்வுயிரோடு மகாதியோயிலேபெறு முதல்வன்கண்ணின்

சுணிலைபெறுமிருளோப் பிறைமகிநாடோறுஞ் சிறிதுசிறிதாகநீக்கிக் கா
ட்டுமாறுபோ லவ்வுயிரின்கண்ணதாகிய மலசத்தியை யவ்வப்பருவந்
தோறுஞ் சிறிதுசிறிதாகச் சோபானமுறையினீக்கிப் பற்றறத்துரந்து-
காந்தமிரும்பைத் தன்னின்வலித்துவசஞ்செய்வான்செய்தல்சலிப்பி
ல் - எ-து - காந்தக்கல்லிரும்பைத் தன்கணீர்த்துத் தன்வசமாகச்செ
ய்தல்போல மலமங்ஙனந்தூர்க்கப்படுந்தோறு மம்முறையே யச்சத்
திபதிவித்துயிரைத் தன்கண்வலித்துகொண்டு தன்வசமாகச்செய்து
வருஞ்செய்கையினவனுக்கொரு ஞான்றுஞ்சலிப்பில்லை- விகாரியலன்
றான்-எ-து-அங்ஙனஞ் சலியாதுசெய்துவருதல்பற்றி விகாரியாவானு
மல்லன் காந்தம்போற்றனது சந்நிதிமாத்திரையிற்செய்யு மம்முதல்வ
னெனவைவாறு.

மதியென்ற தேற்புழிக்கோடலா னீண்டுவுளர்பக்கத்திற் றிங்கனி
ன்மேறறாயிற்று. “அந்தவருளுனக்கிங்காதாரமா யல்வினிந்துவென
வேறிடத்திட்டு” என்றதூஉமது. மலர்த்தலுயிரின் செயலானுவதன்றெ
ன்பது படரின்றமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது. வான்பான்
பாக்குக்கடொழிந்தபெயர் விகுதியுமாமென்பது “கரப்பாக்கறிந்து”
என்பதனுணர்ச. உவமவுருபு விரித்துரைக்க. சலித்தல் வேசறுத
ல். செய்தற்கண்ணென வேறனுருபுவிரித்துரைக்க. மதிதூர்தவாறு
மலந்தூர்தென்றவிதானே, மலநீங்குவதுபின்னென்பார் மதமறுச
கப்பட்டவாறுகாண்க. சோபானமுறையினீக்குதலானன்றே சத்திநி
பாதஞ் சிவபுண்ணியமுதலாயின நால்வேறுவகைப்பட்டதூஉம், அவ
ற்றுள்ளுமொரோவொன்று நந்நான்காய்ப் பதினாறுவகைப்பட்டதூஉ
ம், அவற்றுள்ளு மொவ்வொன்று பல்வேறுவகைப்பட்டு விரிந்ததூஉ
மென்க.

வெண்பா.

நசித்தொன்றினுள்ள நசித்தலாலொன்றா
நசித்திலதேலொன்றாவதில்லை - நசித்துமல
மப்பணைந்தவுப்பி னுளமணைந்துசேடமாந்
கப்பின்றாமீசன் சமுல் (கு)

நசித்தொன்றின் - சமுல் - எ - து - உ-ம-எ-னின், உயிருக்குக்
குணம்போல வநாதியாயுள்ள சகசமலமவ்வுயிரின்வேறாய்த் தூக்கந்

பாலதன்றாகலின், மலந்தூர்த்தென்ற தமையாதென்னும் பாடாணவா
தசைவனானோக்கி. அருத்தாபத்தியளவை யானதனை வலியுறுத்துத்
துதலிற்று.

(இ-ள்.) நசித்தொன்றினுள்ள நசித்தலாலொன்ற நசித்திலதே
லொன்றாவதில்லை-எ-து - அரங்கழல் செல்லுங்கா லதனையான்மாக்
கெட்டொன்றுமோ கெடாதொன்றுமோவெனக் கடாயினார்க்குக் கெ
ட்டொன்றுமெனின், ஆன்மாக்கெட்டுப்போகலா னென்றமாட்டாது,
கெடாதொன்றுமெனின் கெடாதவழி யிருபொருளாய்நின்றவி னென்
ருமாவிலையாகலா னருத்தாபத்தியளவையானே - அப்பணைந்தவுப்பி
ன் மலநசித்துளமீசன் கழலணைந்துசேடமாம் - எ-து- உப்புத்தனது
கண்டிப்புநீங்கி நீரினென்றமாதபாலத் தனது சகசமலங்கெட்டொ
ழிய வான்மாவான்மூலையொன்று யவ்வான்கழற்குச்சேடமாம் - சப்
பின்றும்-எ-து- அங்கனஞ்சேடமாயிய வான்மாவுக்கு மீளக்கவற்சியி
ல்லையென்றவாறு.

ஒன்றாதென்னுந் துவங்கிது விகாரத்தாற்றொருக்கது. பின்வந்த
நசித்தென்பது செயவெனெச்சத்திரிபு. யாதொன்று யாதொன்றன்
பொருட்டேயாய்த் தனக்கெனச் சுதந்திரமின்றிகிற்கும் அலேததற்கு
விசேடமென்பதற்கு. அவையுடைமை யாளாநாமங்கு" என வோது
தலி னேனைப் பசுபாசங்கண் முதல்வனுக்குப் பொதுவகையற்சேட
மாயினு மிதுபோலச் சிறப்புவகையற் சேடமாத லின்மையினிதனை
வேறெடுத்தோகினார். முத்திரிலைகூறி முடிந்தமையி னிறுதிக்கட் கப்
பின்றாமென வினாவிருத்தியுங் கூறினார்.

வெண்பார்.

பொன்வாண்முன்கொண்மூலிற் புக்கொடுங்கிப்போயகலத்
தன்வாளேயெங்குமார் தன்மைபோன்-முன்வாண் *
மலத்தின்மறைந்துள்ள மற்றுலகையுண்ணு ... *
மலத்திரித்துச்செல்லும் வரத்து... ... (க)

பொன்-வரத்து-எ-து-உ-ம்-எ-னின், நாலாற்றுகுத்திர முதலிது
காறுங் கூறப்போந்த கேவலசகலைத் தமென்னு முத்திரித்தவத்தை
களினு மான்மாத்தன் னியல்பிற்குக் கேழன்றியே நிற்குமென்ப துவ
மையின்னைத்துக்காட்டி, மேலகனை வலியுறுத்துதுதுதலிற்று.

(இ-ள்) பொன்வாண்முன் கொண்மூவிற்புக்கு - எ-து- ஞாயிறு
காலேப்போதின் மூகிற்படலத்துண்மறைந்து-ஒடுங்கி-எ-து-அம்முகிற்
படல மொருபுடைநீங்கியவழித் தன்னொளி யேகதேசமா யொடுங்கிக்
தோன்றி-போயகலவெங்குத் தன்வாளேயாந் தன்மைபோல - எ-து-
அம்முகிற்படலம் பெருக்காற்றா னடியுண்டு முழுவதும்விட்டொழி
ந்த வழியெங்கணுந் தன்னொளியேயாய்த்தோன்றும் பெற்றிபோல
உள்ளமுன்வாள்மலத்துண்மறைந்து-எ-து - ஆன்மாவின்விடி அநாதி
யே மலத்துண்மறைப்புண்டு சேவலப்பட்டு - மற்றலகையுண்ணும்-
எ-து-பின்பு கருவிசுளோடுகூடி யேகதேசமா யறிவுவிளங்கி யைம்புல
ன்களை விடயிக்கும்- மலத்திரித்துவாத்துச்செல்லும் - எ-து-பின்பம்
மலத்தை முதல்வனருளாற் பற்றறக்கோந்து விபாபகமாயறிவுவிளங்கி
யவனது சீபாதத்தையணைந்து சுத்தப்படுமென்றவாறு.

தன்மையென்றார் கொண்மூவிற்புக்கழியுங் கேடின்மையின், ஏகா
ரந்தேற்றத்தின் கண்வந்தது. பின்வந்தவாள் ஆகுபெயர். வீணைமாற்றி
ன்கண்வந்த மற்றென்னுமிடைச்சொல் மலத்திரித்தென்பதனோடியை
ந்துசாரியை யுள்வழித்தகன்னுருபு நிலையாதலிலே சாற்கொள்க. உவ
மைவீணைகள் பொருளினுஞ் சென்றியைந்தன. அறிவுமறைந்து மொ
டுங்கியுமறைப்புநீங்கி யெங்குமாய்நிகழ்தன் மாத்திராகக்கேபொன்
வாளுவமையென்பார் உலகையுண்ணும் வாத்துச் செல்லுமென
வேற்றுமையுமுடன்கூறினர். மலநசித்தலாவது தனதுமறைத்தற் சத்
திமடங்கிக் கீழ்ப்படுதன்மாத்திரையே பிரிதன்மென்பதுஉம் உவமை
யாற்பெறுதும். பகிடுவொஞ்சுத்திர முடிந்தது.

பன்னிரண்டாஞ்சுத்திரம்.

செம்மலர் கொன்றாள்சேரலோட்டா
வம்மலங்கழிஇயன்பொடுமரீஇ
மாலறநெயமலிந்தலர்வோடா
மாலயந்தானுமாரெனத்தொழுமே

எ-து எ-னின், அசிந்திதனாய் நின்றபதியைச் சிந்திதனாய்க்கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துத னுதலிற்று.

எ-து-க-ரை-எ-னின், சூத்திரக்கருத்துணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அயராவன்பினரன்கழல் சென்றமுத்தர்க்குச் சீவன் முத்திரிலைக்கண்ணவ் வறிவிச்சைசெயல்க ளொரோவழிப் புறத்துச் செல்லுங்கால், அவைசெல்லுமிடமியையென்பதுணர்த்து முகத்தான் வாக்குமனாதிதமாய்ப் பத்தியினுன்மறவாதேத்த நின்றமுதல்வனைவா க்குமனங்களுக்குக் கோசரமாம்படி தெரியக்கண்டு வழிபடுமாறுண ர்த்துக் கிப்பன்னிரண்டாந் சூத்திரத்தின் கருத்தென்றவாறு.

சூத்திரவிபைபு மினிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பின்டப்பொழிப்பு. அயராவன் பினரன் கழ லனைந்த சீவன்முத்தனுவான் செம்மலர்போல விரிந்துவிளங்கிய முதல்வனது நோன்றோ யணையவொட்டாதயர்த்தலைச் செய்விக்கு மவ் வியல்பினையுடைய மும்மலவழுக்கை ஞானநோற்கழுவி யங்ஙன மயராவன்புசெய்யு மெய்ஞ்ஞானிகளோடு கலந்துகூடாமலமயக்கநீங்கு தலானன் புமிக்குடையவவரது திருவேடத்தைபுஞ் சிவாலயத்தையு முதல்வனெனவேகண்டு வழிபட்டுவாழு மென்றவாறு.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது. சீவ ன்முத்தனென்பது ஏற்புழிக்கோடலாற்பெறுதும். நோன்றான் வினைத் தொகை. நோன்றல்-பொறுத்தல். “எய்துத்துச்சுமப்பாளை” என்றாற்பு டை, தாலாசிரியரும். கழிஇயென்றது-சூழ்ப்புருவகம், மாலறநேயமலி ந்தவனென்றது அம்மலக்கழிஇ யன்பொருமீஇயினொன்னும் பொ ருடந்து சுட்டுப்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. நேயமலிதன்ஊறவே வழிபாடும்பெறப்படும். தான்-அசை. அம்மலக்கழிஇயென்றதனால் அறிவுவியாபிக்குமிடமும், அன்பொருமீஇயென்றதனால் விச்சைவி யாபிக்குமிடமும், தொழுமென்றதனால் செயல் வியாபிக்குமிடமும், பெறப்பட்டன. படவே. சீவன்முத்தர்க் கறிவிச்சைசெயல்கள் ஏனை விடயங்கலிற் செல்லாவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. இம்மூன்றும் பிரிப்பின்றி யோரிடத்தொருங்கு நிகழ்வனவாகலின் விடயவேற்றுமை யன்மையுமுணர்க. தொழுகவென்னுது - தொழுமென்றமையி னிஃத

ணைந்தோரது தன்மையென்பது பெற்றும். அற்றுகளினன்றே, இதனைச்சாதகவோத்தின்னை யாதீண்டிவைத்தாரென்பது. இனித்தொழுமென்றதனை யிரட்டுறமொழிந்துகொண்டு விசுசிப்பொருள்பட முன்னிலையேவலாக்கியு முரைத்துக்கொள்க. என்னை; செல்வப்பெருக்கமுடையார்க் குணவாசிய வான்பாலுடம்புநோயின்றி வளரச்செய்யுமருந்துமாதல்போல, இவ்வழிபாடு மலவாசனை சிறிதுந்தாக்குதலின்றிச் சிவானந்தமேன்மேல் வளரச்செய்யுஞ் சாதகமாகலு முடைமையின், கண்ணழித்துரைபற்றி விதியாகவைத்துரைத்தலு மொன்று. இதனுள், செம்மலர்நோன்றான் சேரலொட்டா வம்மலங்ஈழீஇ” என்றதோரதிகரணம், “அன்பொருமீஇ” என்றதோரதிகரணம், “மாலநெயமலிந்தவரவேடமு மாலயந்தானுமரெனைத்தொழுமே ” என்றதோரதிகரணம், ஆகமூன்றதிகரணத்த திச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டரிணவமாயை காமியமென்னுமலங்ஈனைக் களைகவென்றது-
எ-து-மே-ள்-எ-னின், சீவன்முத்தர்க்கொருதலையான் முன்னர்ச்செய்ய
யக்கடவிறுவெனச்சூக்திரத்தின்முதற்குற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து
மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

கன்மமலமேதன்மூலத்தைநோக்கிக் காமியமெனவும்படும், ஆகாமியமெனப்பாடமோதி, ஆகாமியங்காமிய மெனத்தலைக்குறையென்று
ரைப்பாருமுளர்.

அவைதாம் ஞானத்தையுணர்த்தாதஞ் ஞானத்தையுணர்த்துமா
கலான்- எ-து-ஏது-எ-னின், மலமாயைதன்னொடு வல்வினையின்றே
யெனப்பாச நீக்கமேலே பெறப்பட்டமையின், மெய்யுணர்ந்துநிட
டைகூடிய பின்னவை களையக்கிடத்தல், யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கி,
சூத்திரத்துடம்பொடு புணர்த்தோதியபொருளைத்தெரித்துணர்த்திமே
ற்கோளைச்சாதித்த னுதலிற்று.

எக து. சிவஞானபோதச்சிற்றுரை.

(இ-ள்) ஆம்மலங்கண்மூன்று மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகடிகூர்
மாட்டுமயாதா னுமோரற்றா னுழைந்துதம் மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்பதி
த்துப் பிறங்கித்துவித்தாநியபண்டை விபரீதவுணர்வை மேற்படுத்துவ
னவாமாகலானஃதவர்க்காகாமையி னின்பாணவமாயை காமியமெ
ன்னுமலங்களைக் களைகவென்மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

உணர்ந்துதல்-உணர்விந்தேதுவாதல் - எண்டஞ்ஞானமென்றது
விபரீதவுணர்வை.

வெண்பா.

புண்ணியபாவம்பொருந்துமிக்காமியமு
மணமுதல்மாயைகாண்மாயையுங் - கண்ணிய
வஞ்ஞானங்காட்டுமிவ்வாணவமுயிம்மூன்று
மெய்ஞ்ஞானிக்காகாவிதி. (க)

புண்ணிய-விதி-எ-து-உ-ம்-எ-லின், அவையவஞ்ஞானத்திற்கேது
வாய்வந்து துழையுமாறும், அஃதவர்க்காகாமையுந் தெரித்துணர்க்கு
யேதுவைவலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) புண்ணியபாவம் பொருந்துமிக்காமியமும்-எ-து-புண்
ணியபாவம்பயனாயும் புண்ணியபாவ காரணமாயும் பொருந்துகின்ற
விக்கன்மமலமும் - மணமுதல் மாயைகாண் மாயையும்-எ-து-நிலமு
தல்மோடுவிபிரகக் காணப்படுகின்ற விம்மாயாமலமும்-கண்ணியவஞ்
ஞானங்காட்டு மிவ்வாணவமும்-எ-து- சுட்டியநீலவாகிய விபரீதவு
ணர்வைப்பயக்கு மிவ்வாணவமலமும் - இம்மூன்று மெய்ஞ்ஞானிக்
காகாவிதி-எ-து- இம்மலங்கண் மூன்றுமெய்யுணர் வுடையவுனக்கா
காமையானவற்றை விதிதொழிவாயாக வென்றவாறு.

எல்லாமலங்களும்பற்றறத்துடைத்து மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகடிகூர்
டிகூர்க்குடம்புநிற்குமளவும் பிராரத்தவினை யவ்வுடம்பைப் பற்றிநின்ற
லானஃதவர்க் கொடோவழிவாசனை வயத்தானிக்குழி, இங்குளிவாங்
குங்கலம்போலவந்து தாக்கும், அவ்வழிப் பிறர்செய்யா ததுபவிப்பத
ன்றாகலின்று சார்வாகவிரூப்பு வெறுப்புக்களுளவாம், அவையுளவா
கவே பாமேபார்த்திருப்பார்க்கு நிலமுதலிய வேகதேசப்பொருள் கா
ட்சிப்படும்; படவே யவற்றைச்சுட்டி யறிவதாகிய விபரீதவுணர்வு

மேற்பட்டு மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்திப் பிறவிக்குவித்தாம். இவ்வாறில்மூன்று மறிவற்றம்பார்த்திம்முறையானேவந்து தலைப்படுமெனக்காட்டிக்கூறுவார் கன்மமாயையாணவ மென்றிம்முறையின் வைத்தவவக்காரிய நிகழ்ச்சிகளை யெடுத்தோதிச் சுட்டிக்கூறினார். புண்ணியபாவமென்றதுபசாரம். முன்வந்தமாயை முப்பத்தோராமென்னு முறைமைக்கணின் தத்துவத்தை யுணர்த்திவிடாத வாகுபெயராய்த் தன்னை யீராகவுடையவேனைத் தத்துவங்களையுந் தழீஇயிற்று. காண்மாயைசெயப்படு பொருள்களோடு முடிந்தவினைத்தொகை. இவைசிவபோகப் பெருவாழ்வை யிழப்பித்தவின்மெய்ஞ்ஞானிக் காகாவாயின. மேன்மேன் முறுகுவனவாய விவற்றைத்தோன்றும் பொழுதே துடையாக்கால் “ களையுநர்கைகெர்ல்லுங் காழ்த்தவிடத்து” என்னு முறைமைத் தாய்முடியு மென்பதுபற்றி விடுமெனவினமும் வலியுறுத்தப்பட்டது. விடுதலாவது அவையம்முறையானிகழ்ந்தவழி யிவ்வஞ்ஞான மேகதேசக்காட்சி யானுயதெனவும், அக்காட்சி வெறுப்பு விருப்புக்களதுதோற்றத்தானுயதெனவும், அத்தோற்றமும் பிராரத்தமும் வினை நுகர்ச்சிக்கட் சென்றதற்போதத்தாலாயதெனவும், அறிந்தவ்ஹனஞ் செல்வதாகியதற் போதமுனையாதவாறு பரிசுரித்துச் சிவஞானத்து ளடங்கிச் சுவாதுபவஞ்சுவாதுபுகியாம்படி ஞானநிலையிலுறைத்துநின்றல். மாயைகன்மங்க ளஞ்ஞானங்காட்டுதல் ஆணவமலசத்திசார்வானுய செயற்கையென்ப துணர்த்துதற்கு மூன்றற்கும் பொதுவாகவேது வுட்கூறிப்போந்தவதனை யீண்டாணவமாத்திணைக்கே சிறந்தெடுத்தோதினார்.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிச் சிவபத்தர்களோடிணங்குகவென்றது - எ - து - மே-ள்-எ-னின், அம்மலங்கழிஇயினுர்க் கதனைநிலைபெறுத்துவதாய், அதன்பின்னர்ச்செய்யக்கடவதிதுவென்னுஞ் சூத்திரத்தி னிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து, மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

ஈண்டுச்சிவபத்தர் என்றது பத்தியினுன்மறவாதேத்தி முதல்வ னது சீபாததையணைந்த சீவன்முத்தராமென்றவாறு. இணங்குத ல்-நட்புச்செய்தல்-சிவபத்தர்களோ டிணங்குகவெனவோ யெதிர்மறை முகத்தா னேனையோடிணங்குகவென்பதுஉம் பெறப்பட்டது.

அல்லதாரஞ்ஞானத்தையுணர்த்துவாராகலான் - எ - து - ஏது - எ-னின், உறவும்பகையு மொழித்தமெய்ஞ்ஞானிகள் சிலர்மாட்டுநட் புஞ் சிலர்மாட்டுநட்பின்மையு முடையராதல் சால்பன்றென்பாரா நோக்கி, மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

அல்லதாரஞ்ஞானத்தையுணர்த்துமாயு, “தெய்வமென்பகொ ருத்தமுண்டாகி. முனிவிலாததோர் பொருளதுகருதலு, மாறுகோடி மாயாசத்திகள், வேறுவேறுதம்மபைகடொடங்கின, வாத்தமானாய லவர்கூடி, நாத்திகம்பேசி நாத்தமும்பேறினர். சுற்றமென்னுந் தெ ல்பசக்குழாங்கள், பற்றியழைத்துப் பதறினர்பெரிதவும், விரதபா ரமாகவேதியருஞ், சரதமாகவே சாத்திரங்காட்டினர், சமயீவாதி கடத் தமதங்களே, யமைவதாகவாற்றிமலைநதனர்” என்றறிஞர். இவ்வுத்தி கிருவாககுக்களானறிக. மும்மலங்க ளஞ்ஞானத்தையுணர்த்துதலில க்குவாய்த்துழி யேதுவாதல்மாத்தினாயே, சிவபத்தரல்லாதார் இலக குவாயாத வழியும்வாய்க்குமாறுசெய்துகொண்டு பலவகையுபாயங்க ளாணுந் தம்மோடொப்ப விபரீதவுணர்வைச் செலுத்தியேவிடுவராக லான், அம்மலங்களினுங் கொடியராகிய விவரையவற்றினுமஞ்சிவிட் டொழிதலே யறிவுடைமைக்குச் சால்பென்பதாம்.

வெண்பா.

மறப்பித்துத்தம்மைமலங்களில்வீழ்ச்சுஞ் ... *

சிறப்பிலார்தங்கிறத்துச்சேர்வை - யறப்பித்துப் ... *

பத்தரினத்தாய்ப்பரணுணர்வினாலுணரு ... *

மெய்த்தவனாமேவாவினே. ... (2)

மறப்பித்து-வினை-எ - து - உ-ம்-எ-னின், அஞ்ஞானத்தையுண ர்த்துமவரோ டிணங்காமைமாத்தினையே யமையுஞ் சிவபத்தர்களோ

டினங்குக் லெற்றுக்கென்பானாரோக்கி, அதனை வலியுறுத்துதலுத
லிற்று.

(இ-ள்.) மறப்பித்துத்தம்மை மலங்களில்வீழ்க்குஞ் சிறப்பிலார்
தந்திறத்துச் சேர்வையற-எ-து-முதல்வன் காட்டியுங்கண்டு முபகரி
த்துநிற்கு மத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடிக்குந் தமதுஞானக்
கண்ணை யிறப்பித்துத் தீயநெறிக்கட்சென்று மலங்களானாய் பிறவிக்
குழியில்வீழ்வித்துத் துயருறுத்துவாராகிய அன்பில்லார் கூற்றிலே
தொன்றுதொட்டுப்பயின்றுவந்த சேர்ச்சியறம்படி-பத்தரினத்தாய்ப்
பரணுணர்வினா லுணரு மெய்த்தவரை-எ-து-அம்மறவியைமாற்றி ஞா
னக்கண்ணையுதவிப் பிறவிக்குழியினின்றுமெடுத்து நன்னெறிக்கட்செ
லுத்தி வாழ்விக்குஞ் சிவபகதர்கூற்றிலே பேரன்புடையரா யன்புசார்
பாகவிளங்குஞ் சிவஞானக்கண்ணு லந்நிலை கடைப்பிடித் துணரப்பெ
ற்ற மெய்த்தவராயினாரை-மேவாவினை - எ-து- எல்லாவனத்தங்கட்கு
மூலமாய்வந்து சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச்சேர்வையைப் பயப்பிக்கும்
பிரார்த்தவினைகள் வாதியாவென்றவாறு.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களில்வீழ்க்குஞ் சிறப்பில்லாரான
மேற்சொல்லியபொருளையே யதுவதித்து விரித்தோதினார் அதனை
திர்மறைமுகத்தாற் சிவபகதரது பெருந்தகைமை யுணர்ந்துகோடற்
பயனோக்கி. மலம்-ஆகுபெயர். வீழ்க்குமென்ற துருவகங் குறித்து
நிற்றவி னவ்வாறுநாக்கப்பட்டது. எல்லாவற்றினு மன்புசிறந்தமையி
னதனைச் சிறப்பென்றார். பித்துப்போறலி னன்பு பித்தெனப்பட்ட
து. ஏனைத்தவங்களெல்லா மெய்யாதலின்றிமலநடையாய்ப்போதலிற்
பரணுணர்வினா லுணருந்தவமொன்றே மெய்த்தவமெனப்பட்டது. வி
னைபால் பகாவஹீணைப்பெயர். சிவபத்தர்மாட் டன்புடையராய், ம
னஞ் செய்கைகளா னவர்வழிநிற்பார்க் குலகியலுணர்வுமாறிச்
சிவானுபூ ணர்வோ மேம்பட்டுநிசுமும்; அதுநிசுழலே, பௌதிகவுட
ம்பைப்பற்றவரும் பிரார்த்தகவினைக ளவர்க்குநுகர்ச்சியாதல் செல்லா
மைவன் வாதிக்கமாட்டா; மாட்டாதொழியவே, அவை பற்றுக்கோ
டாய்நிகழுஞ் சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச்சேர்வை பற்றறக்கெடுமென்
பார் "சேர்வையறப்பித்துப் பத்தரினத்தாய்ப் பரணுணர்வினா லுணரு
மெய்த்தவரைமேவாவினை" என்றார். எனவே, வீட்டுணர்வை நிலை
பெறுத்துஞ் சிவபத்தர்களோ டிணங்கினுலன்றி, வினைபற்றுக்கோடா

கத் தொன்றுதொட்டுப் பயின்றுவந்த சிறப்பில்லாரதிணக்கமருமை யின், அவ்விணக்கமொருதலை யான்வேண்டப்படுமென வலியுறுத்திய வாறாகிறது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனிப் பத்தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமே ஸ்சுரனெனக்கண்டு வழிபடுகுவென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின், அன்ப ரொடுமீர் இயினர்க்கம்மருவு தனிலேபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்க்கடவதிதுவென்னுஞ் சூத்திரத்தின் மூன்றங்குற்றைக் கண் ணழித்துரைத்து, மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெ-டை.

காண்டல் - ஐயுறவின்றித்தெளிதல். காமக்கிழத்தியர்வடிவிற காணப்படு மாடைசாந்தணிகலன் முதலாயின காமுகரை வசிகரித் தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல, மெய்யுணர்வுடையாரைக் காட்சிமாத்தி னாயின் வசிகரித்தின்பஞ்செய்தல்பற்றித் திருவேடத்தையுஞ் சிவா லயத்தையுமென் றுபசரித்தார். அது “சேலுங்கயலுங்கிளைக்குங்க ண்ண ரிளங்கொங்கையிற் செங்குங்குமம், போலும்பொடியணிமாற் பிலங்குமென்று புண்ணியர்போற்றிசைப்ப ” என்னுந்திருவாக்குக் களானுமறிக் திருவேடத்தினியல்பு “தூயவெண்ணீறுதுதைந்தபொ ன்மேனியுந்தாழ்வடமு, நாயகன்சேவடிதை வருஞ்சிற்கையு நைந்து ருகிப், பாய்வதுபோலன்பி னீர்பொழிகண்ணும் பதிகச்செஞ்சொன், மேயசெவ்வாயுமுடையார் புகுந்தனர்வீதியுள்ளே” “சிற்தையிடைய ருவன்புந் திருமேனிதனிலசையுங், கந்தைமிசையாங்கருத்துங்கையு ஹைவாரப்படையும், வந்திழிகண்ணீர்மழையும் வடிவுபொலிதிருநீறு, மந்தமிலாத்திருவேடத்தரசுமெதிர்வந்தணைய” “கண்டகவுணியக்கன் றுங் கருத்தின்பரவுமெய்க்காதம், ரொண்டர்திருவேடநேகா தோன்றி யதென்றுதொழுதே” என்றெடுத்த திருவாக்குக்களானறிக.

அவன் மற்றிவ்விடங்களிற் பிரகாசமாய்நின்றே யல்லாதவிடத்த
ப்பிரகாசமாய் நின்றலான்-எ-து-ஏது-எ-னின்,மெய்யுணர்வுடையார்க்
குப்பகுப்பின்பி யெங்கணும் பரமேச்சுரனெனக்காண்டலேபொருத்த
முடைமையானும், நின்றதிருத்தாண்டக முதலியவற்று எவ்வாறோது
தலானும், திருவுருத்திரத்துட் ப்குப்பின்பி யுயிர்ப்பொருள் உயிரில்
பொருள்எல்லாவற்றையுந் தனித்தனியெடுத்தோகி வழிபாடு கூறுத
லானும், ஈண்டிவற்றைமாத்திரையே விதந்துகொண் டோதிய தென்
னையென்பாரை நோக்கி, மேற்கோளைச்சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்) அம்முதல்வனெங்கணும் வியாபகமாய்நின்பினு மிவ்விரண்
டிடத்து மாத்திரையேதயிரினெய்போல விளங்கிநிலைபெற்று, அல்
லுழியெல்லாம் பாவினெய்போல வெளிப்படாது நின்றலான் இனிப்ப
த்தரது திருவேடத்தையுந் சிவாலயத்தையும் பரமேச்சுரனெனக்க
ண்டு வழிபடுகவென மேற்கொண்டதென்றவாறு.

மற்று-உரையசை. எப்பொருட்கண்ணு மிறைவன்கலந்துள்ளனெ
ன்பது தெளிந்துகோடற்பொருட்டித் திருவுருத்திரத்தினவ்வா றோத
ப்பட்டதெனக்கொள்க.

வெண்பா.

தன்னுணரவேண்டித்தனதுருவைத்தான்கொடுத்ததுத்.

தன்னுணரத்தன்னுளிருத்தலாம்-றன்னுணரு ... *

நேகத்தார்தம்பானிகமுந்ததிருநய்போற்*

பாசத்தார்க்கின்றும்பதி.... ... (௩)

தன்னுணர - பதி-எ-து-உ-ம்-எ-னின், திருவேடத்தினிறைவன்
பிரகாசமாய் நிற்குமாயிரங்கன மென்பாரை நோக்கி, அதனைவலியு
றுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) பதி-எ-து-அசிந்திதனாய்நின்ற பரம்பொருள்-தன்னுணர
வேண்டி-எ-து-உலகத்துள்ளார் தன்னையறிதற்பொருட்டி - தனதுரு
வைத்தான்கொடுத்த-எ-து-திருநிறுகண்டிகை முதலியதிருவேடமாகி
யதனது திருவடிவத்தைத்தன்னன்பர்க்குக் கொடுத்தலானும்- தன்னு

ணர-எ-து- அவ்வன்பர் தன்னைச்சிவோகம் பாவனையாலறியச்செய்யா
லானும் - தன்னுளிருத்தலால்-எ-து- அங்கனமொருகுறியின் கணின்
றுணருமவரைத்தனது வியாபகத்துள்ளாக விருத்தலானும் - தன்னு
ணருநேசததர் தம்பாரிகழுந்தகிரெய்போல் - எ-து - குறியுமிறந்து
நின்று தன்னையுள்ளவாறுணரு மவர்மாட்டுத் தயிரின்கண்ணதாகிய
நெய்போலவிளங்கித்தோன்றும் - பாசீத்கார்க்கின்றும் - எ-து - அவ்
வியல்பில்லாதபாசக்கட்டுடையார் மாட்டுப்பாலின் கண்ணதாகிய நெ
ய்போல் விளங்காதுநிற்குமென்றவாறு.

செய்தலென்பது சொல்லெச்சம். இருத்தல் அல்லீற்றுப் பிற
வினைத்தொழிற்பெயர், கொடுத்துச்செய்திருத்தலா னிகழுமென வி
யையும். தன்னுணருநேசத்தொனப் பெயரடையானு மோதோதுந்
கூறப்பட்டது. தன்னையென்னுமிரண்டனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது.
உணர்தலை மூவிடத்தோதுதவி னிரெகங்ஙனம்வேறுவே றுரைக்கப்பட்
டது. பாசத்தார்க்கென்ப துருபுமயக்கம். இன்மையிண்டு விளங்கா
மைகுறித்து நின்றது.

வெண்பா.

கண்டதொருமந்திரத்தாற்காட்டத்திலங்கிவே ... *

றுண்டலபோனின்றங்குளதாமாற்-கண்டவுருத் ... *

தானதுவாயன்றானுன்னதுவாய்த்தோன்றானே ... *

தானதுவாய்க்காணுந்தவர்க்கு. (சு)

கண்ட - தவர்க்கு-எ-து-உ-ம்-எ-னின், சங்கமவடிவிற்குக் கூறி
ப்போந்த வியல்பில்லாததாவரவடிவின் மந்திரசாந் நித்தியமுள் வழி
யன்றிப் பிரகாசமாய் நின்றல் பெறப்படா தென்பாரை நோக்கி,
சிவாலயத்தினிடத்து மிறைவன் பிரகாசமாய் நின்றலை வலியுறுத்து
தனுதலிற்று.

(இ-ள்) காட்டத்திலங்கிவேறுண்டலபோல் - எ-து- விற்கிறநிக்
கடைகோலாற் கடைந்துழிவேறுய்விளங்கும் அல்லுழிவிளங்குவத
ன்றானுற்போல - கண்டவுருத்தா னதுவாயன்றானு - எ-து-உயிர்கட்
குப்புத்திமுத்தியளித்தற்பொருட்டுக் காணப்பட்டதாவரவடிவின்கட்ட

லப்பினுலதுவேகானுபது வன்மீவேறு பொருளுமா மியல்புடையமு
தல்வன்-கண்டதொருமங்கிரத்தானின் றங்குளதாமால்-எ-து-அதுவே
தானாகக்காணுகார்க்குத் தம்மாலையப்பட்ட தொருமங்கிரசாந்நித்திய
மில்வழியவ்வடிவின்கண் விளங்காதுநின்று அஃதுளவழி விளங்கித்
தோன்றும் பொருளாம்- அதுதானாய்க்காணுந்தவர்க் கதுதானாய்த்தோ
ன்றானே - எ-து- அவ்வாறன்றியவ்வடிவேயவனாகக் காணப்பெறு மு
ண்மைத் தவமுடையார்க்கப்பெற்றியனையாய் விளங்கித்தோன்றான்
கொல்லோவென்றவாறு.

காணுதார்க்கென்பதுசொல்லெச்சம். மங்கிரத்தாலென்னும்பொரு
ளடைக்கேற்பவவமையினும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது - உண்டாக்
லீண்டுவிளங்குதன்மேற்று-ஆல்அசை - ஆனானென்பதுபெயர்-ஓகார
மெதிர்மறைப்பொருண்மைபற்றி யுளதெனவுமன்றெனவுங் கூறினார்-
தானதுவாயன்றானென்னும் பெயரடையானவரவர் பாவனைக்கேற்
பவிளங்குகற்கேதுக்கூறியது- தானதுவாயன்றானுதல்சங்கமவடிவிற
குமொக்குமேனுந்தாவரவடிவின்கணிகழுங்கடாவை யிதனானென்று
நீக்குதலாகாமையி னீண்டுக்கூறினார். இஃதிரிடத்துமொக்குமென்ப
துமுன்னர்ப்பெறப்படும்.

புறநடை.

இனியிவ்விடங்களில் வழிபடுகவென்றது-எ-து-மே-ள்-எ-னின்
மேற்கூறிய்போந்தமூன்றுஞ் சீவன்முத்தர்க்குத் தானேயுளவாய்மில்க்
கணமாகவின், அனுவாதமாகவைத் துணர்த்தற்பாலனவாகிய விவற்
றை, களைக, இணங்குக, வழிபடுக, என விதியாகவைத்தோதிய தெற்
றுக்கென்பானாநோக்கி, அதனை யவற்றதொழிபாகக்கொண்டு சாதித்
தற்கு மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்) வெ-டை.

இவ்விடங்களென்றது மேற்கூறியவிரண்டனையும். வழிபடுகவெ
ன்னு மெடுத்தலோசையா னனுவதித்துணர்த்துவதே யமையுமென்பா

நாரோக்கி, விதித்தலை வலியுறுத்தவாறு. இனம்பற்றிக் களைதவினங் குதல்கட்கு மிஃதொக்கும்.

நரம்புளடி முதலாயவற்றைத் தானதுவாய்வரும் புருடனவை யாகாவா நப்புருடனுமாகலான் - எ - து-ஏது-எ-னின், எய்தியகளை விதித்தல் பயனுடைத்தீன்றுபோலு மென்புநாரோக்கி, மேற்கோளை ச்சாதித்தனுகலிறறு.

(இ - ள்) நரம்பு முகலிய தாதுக்களின்கண் வேற்றுமையின்றி யதுவது தானாய்வருகின்றவுயிர் நாடியோவென்போநரம்புசிக்கோழை யோ' என்னிங்ஙனம் பைம்மறியாப்பார்ப்பார்க் கந்நரம்புநாடி முகலிய வையாகாதவற்றின் வேறுமாயினற்போல, உயிர்க்குயிராகிய வம்முத ல்வனு முயிர்ப்பொருளுயிரில் பொருளெல்லாவற்றினுங் கலப்பான துவது தானாயும் பொருண்மையாலல்லனாயும் நிற்பனாகலா னதுவது தானாய்க் காணுங்காட்சிபற்றி பெய்கியவழிபாடு அல்லனாய்நிற்றலைக் காணுங்காலெய்தாதாகலின் அவ்வழிபு மெய்துவிக்கவேண்டுதலா னி னி யிவ்விடங்களின் வழிபடுகவென விதித்தோதியதென்றவாறு.

அவையாகாவா நப்புருடனுமெனவே, அவ்விடத்தெய்து வித்த லொருதலைபான்வேண்டுமென்பது தாற்பரியமாயிற்று. மேற்கோளில விடங்களையென்னுகிவ்விடங்களினென வேற்றுமைப்படுத்தோதியது உயிஃதுணர்ந்துகோடற்பொருட்டு. எய்தாததெய்துவிப்பதுஉம், எய்தியதிகந்துபடாமைக் காப்பதுஉம், எய்தியதனை யொருமருங்கும றுப்பதுஉம்என்னும் வாதமூன்றனுளிடெய்கிய திகந்துபடாமைக் காத்ததென்பது போந்தவாறுகாண்க. முதலானவற்றையென்பதுரு புமயக்கம்.

வெண்பா.

அதுவிதுவென்றதுவல்லான்கண்டார்க... .. *
கதுவிதுவென்றதையும்ல்லான்-பொதுவதனி ... *
லத்துவிதமாதலகண்டமுந்தைவமே... .. *
யத்துவிதியன்பிறற்றொழு (ரு)

சிவஞானபோதச்சிற்றுவரை.

அதுவிது-தொழு - எ-து-உ-ம்-எ-னின்,
எல்லாப்பொருட்கண்ணு முண்மையின், அவர்
திகையே வழிபாடுவிதித்தலெற்றுக் கென்ப
யுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்) கண்டார்க்கு - எ-து
பொருள் சிற்சில
கென்ப

மெய்
ன்
மை
விகுதி
தேற்றம்
ஏழாவது
ன்றி, என்
வது

வதுபோல, வெள்ளப்
யாமையினை மிச்செய்
துத்தற்பயத்தென்பார்
வனுவதித்து, “அத்துவி
னுமண்மைவிளிபயனுண்
ப்பயன் கூறியது உமாயிற்று

சிவஞானபோதச்சிற்றுரை.

கொண்டதற் கியையவுரைப்பாநுமுள். அவ
பொருட்கண் வருமைந்தனுருபேற்ற வியற்

வெண்பா.

ஞானம்...

வின்தீ

தீர்வின் கண்ணதாகலா
ஹத்துதற்பொருட் டத
பும்வழிபா டொருகலையா
தன்பொருட்டு ஸ்ரீரத்
வொரிதற்குமைபு மெனின்;

அஃதொக்கும், அவ்வுச்சரிப்பு மிவ்வழிபாட்டை யின்றியமையாதென்க. அற்றாகவினன்றே, ஆண்டஞ்செழுத்தாலெனவும், மண்முதனளமெனவும் அகத்துவழிபாட்டை யுடன்கூறியதாஉமென்பது. வினையாதென்னுந் துவ்விசூதிவிகாரத்தாற்றொக்கது. பின்வந்தஞானம்-ஆகுபெயர். ஆனதனாலென்பது-ஆனத்தாலெனமரீஇயிற்று.

வெண்பா.

தன்னையறிவித்துத் தான்றானுச்செய்தானைப் ... *

பின்னைமறத்தல் பிழையலது-முன்னவனே *

தானேதானுச்செய்துந் தைவமென்றுந் தைவமே... *

மானேதொழுதவை வலி. (எ)

தன்னை-வலி-எ-து - உ-ம்-எ-னின், அங்ஙனம் பயன்பற்றிவிதிக்கப்படும் வழிபாடுவேள்வமுதலியனபோலப் பயன்வேண்டாமையானாகல், பின்னர்ச்செய்துபெறுதுமென்றதல், ஒரோவழியொழியவும் படுங் கொல்லோவென்பானாநோக்கி, அது செய்யாவழிப்படுங்குற்றமுஞ் செய்தல்கடமையாமாறு முணர்த்திவிதித்தலை வலியுறுத்துதனாகிற்று.

(இ-ள்) தன்னையறிவித்துத் தான்றானுச்செய்தானைப் பின்னைமறத்தல் பிழையலது-எ-து- தன்னுண்மையை யறியமாட்டாது குருடாய்க்கிடந்தவுயிர்க்குப் பலவாற்றாறு மதனைத்தெரித்துணர்த்தி, எத்தனையுமெளிய வவ்வுயிரை யெத்தனையுமறியதானும் வண்ணஞ்செய்தளித்த பெரியதோருதவியை யதன்பின்னர் மறக்குமாயின், அஃகிதற்கு முன்னறியாமன் மறந்தகுற்றம்போலத் தீர்திறனுடைய தொருகுற்றமன்றாகலானும்.— முன்னவனே தானேதானுச்செய்துந் தைவமென்றுந் தைவமேமானேதொழுதவைவலி-எ-து-முதல்வ னங்ஙனந்தான்றானேயாகச் செய்தாலுமிதுகாறந் தனக்குச் சுதந்திரமின்றி முதல்வனுபகாரத்தை யின்றியமையாதா யடிமையாகிய வுயிரொக்காலத்து மவ்வாறடிமையே யாமாகலானும் தான்றானுச்செய்தளித்த வப்பெரியோனைவழிபடுதலை யவ்வுயிர்க்குவலியாவதென்றவாறு.

தமதுமுதறானே குருவாகலிற்றன்றானுச் செய்தானையென்றும், முன்னமறந்தகுற்ற மறியாதுநிகழ்த்தாகலிற் கமுவப்படும் இஃதது

போற்கமுவப்படுவதன்றென்பார் பின்னைமறத்தல் பிழையலதென்றுங் கூறினார். பின்னைமறத்தலென்பதனான் முன்னைமறத்தல் பெறப்பட்டது. “எந்நன்றிகொன்றார்க்கு முய்வுண்டாமுய்வில்லை, செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு” என்னுங்கருத்துநோக்கிக் கூறிபதா உமாம். அலதுமெனப்பாடமோதி யிதுபிழையாதலன்றியுமென்னுண்பாருமுளர். ஏகாரம் முன்னையது அசைநிலை, பின்னையதுதேற்றம். செய்தாலென்பது செய்தெனத்திரிந்தது. உம்மைசிறப்பின்கண்வந்தது. தான்றானுச்செய்தல் எதனையெதனைப்பற்றினு மதுவதுவாமுயிர்தன்னை யறிந்தவழியென்குணங்களா னிறைந்தவண்ணமாகச்செய்தல். அங்ஙனஞ்செய்தவழியுமுயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்கே யுரித்தென்பார் தைவமென்றுந் தைவமேயென்றார். தைவமென்னுஞ் சொல்லியல்புமேலே யுரைத்தாம். மாணையென்னு மிரண்டனுருபுவிசாரத்தாற்றொக்கது. மாணென்பது வடசொற்றிரிபு. சுட்டுவருவிக்க. வலிதருவதனை வலியென்றுபசரித்தார். இவ்வுதாரணங் ள்முன்னுநும வழிபாட்டிற்கும் இடத்துநிகழ்பொருண் மாத்நினையென்றி யிடவிசேடமும் பெறல்வேண்டும் எனவதனை வலியுறுத்துமுதகத்தான்முறையே சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவபத்தர்வேடத்தையுஞ் சிவதேசிகர்க்களையுமறிந்து வழிபடுமானுகூறப்பட்டது.

வெண்பா.

சிவமென்னுமந்ததாசிந்தைநேர்நோக்கப்*

பவமின்றாங்கண்வாசகத்திற்-சிவமுண்டா*

மொன்றுமிரண்மலத்தார்க்கிவ்வொண்குருவா*

வின்றிந்துன்மும்மைமலர்க்கு... .. (அ)

சிவமென்னும் - மலர்க்கு - எ - து - உ-ம்-எ-னின், இங்ஙனஞ் சிவாகமத்துள் ஞானபாதப்பொரு ளெல்லாவற்றையும் பொதுவுண்மையென்றிருவகைப்படுத்திப் பிரமாணசிய லிலக்கணசியல்சாதகசியல்பயனியல் எனநான்கியலாகவைத்துப் போதிப்பதாகிய விச்சிவ ஞானபோதநூலைக் கோடற்குரிய வதிகாரிகளாவாரிவொன்ப துணர்த்துதனாகலிற்று.

(இ-ள்.) தான்றானுச்செய்தானை யொருவாற்றும் சிவனென்னு மியல்பினிங்கிச் சிவமென்றோசப்படும் வேதாந்தத்தெளிவாகிய சித்

தா. தத்தையுடைய மாணவகனே ஒன்றுமிரண்டுமாயமலக்கையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க்கும் முறையேயறிவின்கணின் றநுட்பார்வையா னோக்குகலானுந் தேவகுருவாய் முன்னின்றுசெய்யு ந்திருநோக்கம் பரிசம்வாக்கெனப்படுந் தீக்கையானும் பிறவிக்கேதுவா யபசுத்துவநீங்கிச் சிவத்துவம்விளங்குமாகலான், அவரின்வேறுகியமு ம்மலமுடையவர்க்கேயுரித்திவ்வுலகத்து அனுபவமுடைய தேசிகராத் போதிக்கப்படு மிச்சிவஞான போதநூலென்றவாறு.

அந்தம்வேதாந்தம். அந்ததாஞ் சித்தாந்தமாக வினதனைப் பெற் றோது பெருமைகூறுவார் சிவமென்னுமந்ததரவென்றார். என்னுமெ ன்பழிப்படுசொற்றொக்குநின்றது. சிந்தை - அறிவு. கண்ணுருபுவிரி த்துணாக்க. நேர்நோக்குதல் - முன்னமருட்பார் வையைமாற்றியருட் பார்வையானோக்குதல். நோக்க - நோக்குகலானென்க. கண்வாசகங்க ளைக்கூறவே யினம்பற்றிப்பரிசமுமுடன் கொள்ளப்படும். பவம் ஆகு பெயர். இத்தூலனுபவமுடைய தேசிகனூலன்றி விளங்காதென்பார் ஒண்குருவாலென்றார். போதிக்கப்படுமென்பதவாய் நிலையானவதது. இன்றிந்தாலென்பது இத்தூலென்னும்பொருட்டி. இக்காலத்துணாக்க ப்பட்ட நூலெனினுமமையும். அது “தானுணாத்தானின்று” எனவரு கின்ற வெண்பாவாற்குறியவாற்றாணுமறிக. மும்மையென்ற திண்டெ ண்ணின்மேனின்று. தெரிமாண்டமிழ் மும்மைத்தென்னம் பொருப் பனென்புழிப்போல.

வெண்பா.

எந்தைசனற்குமாளேத்தித்தொழுவிலற்றா ...
எந்தியுணாத்தருஞ்ஞானநூல்-சிந்தைசெய்து ...
தானுணாத்தான்மெய்கண்டான்ரூரணியோர்தாமுணர
வேதுதிருட்டாந்தத்தாலின்று... ..

பன்னிரண்டாஞ்சுத்திரமுடிந்தது.

சிவஞானபோதச்சிற்றுரை

முற்றுப்பெற்றது.

சிறியவாழிற் பெரியமால்வரைப்பொருள்செறிந்தாங் ...
 கறிவுநூல்களின் முடிபெலாமகத்தடக்கியதோர் ...
 நெறியினீடியநிகழ்சிவஞானபோதத்தைக் ...
 குறியதீந்தமிழா லுரைகுரவனைப்பணிவாம் ...

நூலினையறிந்தார்போன்று நுண்ணுணர்வுடையார்போன்று ...
 மாலிகைத்தவிர்தார்போன்றும்வழியறிந்தடைந்தார்போன்று ...
 மேலெனத்தத்தங்கோளேவிதந்துரைக்கின்றாரநந்தி ...
 சாலவன்றருளுநூலின் தலைப்படாவுள்ளத்தாரோ ...

வெண்பா.

மூன்றுமலங்கெடுத்துமூலமாமப்பொருளுந் ...
 தோன்றவருளுந்தன்னொண்டர்க்கிங்-கான்றமைந்தோர்
 கைகண்டதன்றேகடன் ஞாலத்தெப்பொருட்கு...
 மெய்கண்டதேவன்வினாத்தாள் ...

சிவஞான தேவனடிபவமாறப்பணிவாம்.
 கச்சியப்பதேவனடியுச்சியுளம்வைப்பாம்.

பொன்னம்பலம்நீழிவாழ்க.

